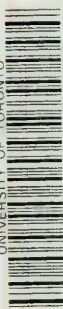

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 00665794 4

Jaimini
(Nyayasudha)

B
132
M5J3
1901
fasc.
10

THE
CHOWKHAMBÂ SANSKRIT SERIES

A
COLLECTION OF RARE & EXTRAORDINARY SANSKRIT WORKS.

न्यायसुधा ।

तन्त्रवार्तिक टीका भट्टसोमेश्वरविरचिता ।

NYÂYASUDHÂ,

A COMMENTARY ON TANTRAVÂRTIKA.

BY

PANDIT SÔMESHWARA BHATTA.

EDITED BY

PANDIT MUKUNDA SHÂSTRÎ,

of the Government Sanskrit-College, Benares.

FASCICULUS X.

PUBLISHED AND SOLD BY THE SECRETARY,

CHOWKHAMBÂ SANSKRIT BOOK-DEPÔT:

BENARES.

AGENT:—OTTO HARRASSOWITZ, LEIPZIG:

Printed By Hari Das Gupta Proprietor

AT THE VIDYA VILASA PRESS.

BENARES.

1902.

श्रीः

—*—

आनन्दवनविद्योतिसुमनोभिः सुसंस्कृता ।

सुवर्णाऽङ्कितभव्याभशतपत्रपरिष्कृता ॥ १ ॥

चौखम्बा-संस्कृतग्रन्थमाला मञ्जुलदर्शना ।

रसिकालिकुलं कुर्यादमन्दामोदमोहितम् ॥ २ ॥

स्तवकः—५७

B

132

MS J3

1901

fasc. 10

त्रिये जात्यत्यागादक्षत्रिये ऽपि च क्षत्रियकार्यापत्या प्रयोगोपप-
त्तेरजहत्स्वार्थवृत्तित्वेन जात्यत्यागसम्भवान्नानेकशक्त्यापादकं नि-
मित्तान्तरं कल्पनीयमित्याशयः । क्षत्रियस्य प्रजापालनं कार्यमित्य-
जानानामपि शूद्रादीनां ब्राह्मणादिषु राजशब्दप्रयोगात्कार्यापत्तिहेतु-
त्वानुपपत्तेरश्वकर्णादिवत् क जिज्जातिवाचित्वं क चिद्यौगिकतेति
अवश्याभ्युपगमनीयत्वाद्वाजसूयवाक्यस्य राजशब्दस्य द्विधापि स-
म्भवात्सन्देहे सति प्रकरणादिभ्यो यौगिकत्वं निश्चीयतइति परिहा-
रार्थं न ब्रूम इत्यादिभाष्यं व्याचष्टे * परः पुनरिति * यदिशब्दे
समभिहाराच्चेत्यनेन यौगिकत्वस्य युक्तत्वं दर्शयतीति वदता राज-
शब्दस्य यौगिकत्वनिश्चयाद्वाजसूयान्तर्गतस्योपेष्टिप्रयोगस्य ब्राह्मणादौ
निमित्ते बार्हस्पत्यादिमध्यनिधानपूर्वकाभिधारणलक्षणगुणाविधान-
मित्यध्याहारेण भाष्यव्याख्या सूचिता राजशब्दस्य यौगिकत्वे ब्राह्म-
णादेर्गुणस्य प्राप्तत्वेनाविधेयत्वादभेदकत्वोक्त्यर्थं न ब्राह्मणस्येति
भाष्यं ब्राह्मणादेः कर्तृसंख्यावाच्याख्यातसामानाधिकरण्यात्कर्तृ-
त्वावगतेः कर्तुंश्च कर्मस्वरूपानङ्गत्वेन तद्भेदवत्त्वायोगादयुक्तमाश-
ङ्क्य द्वेधा व्याचष्टे * न कर्मान्तरमिति * व्यवहितान्वयहेतुहेतुम-
ल्लिङ्गपक्षयोराख्याद्वयैकवाक्यत्वावगमादेकेन च वाक्येन ब्राह्मणा-
भिधारणलक्षणानेकगुणविध्यशक्तेरभिधारणस्य च हविः संस्कारा-
र्थत्वेन कर्मस्वरूपाङ्गत्वात्कर्तुरपि च ब्राह्मणादेः प्रयोगद्वारा कर्मा-
ङ्गत्वोपपत्तेर्विधेयत्वे ऽनेकगुणोपादानात्कर्मान्तरापत्तेरविधाने तद-
नापत्युक्तिर्युक्तेति द्वितीयव्याख्याशयः । हेतौ हेतुमति च लिङ्गिति
प्रकारद्वयमभिप्रेत्य बहुवचने यौगिकत्वमात्राभ्युपगमे ऽपि क्षत्रियस्य
प्रायेण वीर्यातिशयात्प्रजापालनविधानाच्चापालयत्यपि क्षत्रियजाती-
यत्वेन योग्यत्वाद्वाजशब्दप्रयोगोपपत्तेः । सार्वलौकिकेनार्थप्रयोगे-
णासार्वलौकिकम्लेच्छप्रयोगवाधाद्यौगिकतैव प्रयुक्तेति परिहारान्त-
रार्थमथ वेत्यादिभाष्यमनेकशक्तिकल्पनापत्तेः पूर्वापरितोषणेत्येवं
व्याचष्टे * एवं तावदिति * अप्रमाणमेव प्रमाणाकृत्येति चि्वप्रत्य-
यार्थेनापरितोषः सूचितः।अपि चेति भाष्यं यौगिकप्रयोगस्य सार्व-
लौकिकत्वेन विप्रगीतत्वात्पुनरुक्तमाशङ्क्य प्रामाण्यरूपविशेषसिद्धौ
प्राक् सार्वलौकिकात्सार्वलौकिकतोक्ता । इदानीं प्रामाण्यविशेषम-
भ्युपेत्य विश्वसनीयाविश्वसनीयरूपविशेषसिद्धौ सैवाच्यतइत्ये-
वं तावत्परिहृति * अपि चेति * प्रत्ययो विश्वासो ऽस्य स-
ञ्जात इति तदस्य सञ्जातं तारकादिभ्य इतजिति सञ्जातार्थस्मृतेरि-
तच् प्रत्ययान्तेन प्रत्ययितशब्देन विश्वसनीयत्वोक्तेस्तृतीयया च नि-

मित्तकारणहेतुषु सर्वासां प्रायदर्शनमिति कारयितृरूपप्रयोचनवाचि-
 कारणशब्दोपपदकल्पनया प्रयोजनत्वोक्तेर्विश्वसनीयाविश्वसनीय-
 त्वप्रयोजनतोक्ता शब्दभेदात्पुनरुपन्यस्तत्त्वोक्त्यनुपपत्तिमाशङ्क्याह
 * न हीति * यद्वा यौगिकप्रसिद्धिर्भेदच्छेदशेऽप्यस्ति जातिप्र-
 सिद्धिस्तु नार्यदेशेऽस्तीति प्रागुक्तमिदानीं तु भेदच्छेदो न यौगिकप्र-
 योगप्रामाण्ये विप्रतिपद्यन्ते आर्यास्तु तस्माद्वत्परातिं जानन्तु पितरं-
 राजानमिति क्षत्रिये वत्परातावपि राजशब्दप्रयोगदर्शनाज्जातिप्रयो-
 गप्रामाण्ये विप्रतिपद्यन्ते इत्यन्यथा पौनरुक्त्यं परिहरति * यद्वेति *
 तथेति भाष्यं व्याचष्टे * तथेति * ननु यौगिकत्वेऽपि क्षत्रियस्य
 विहितराज्ययोगनिमित्तसम्भवे स्वाच्छन्दानुष्ठित(राज्ययोगनिमित्त-
 त्वायोगात् ब्राह्मणाद्यप्राप्तिरित्याशङ्क्य हेतुब्राह्मणादौ राजशब्दप्रयो-
 गस्य क्षत्रियस्थं) राज्ययोगनिमित्तत्वानुपपत्तेर्नोत्तिष्ठतीति सूचनार्थं
 तस्मादिति पूर्वपक्षोपसंहारभाष्यं व्याचष्टे * तस्मादिति * अपि
 च निःसन्दिग्धं जगत्सामा कर्मान्तरमिति पूर्वाधिकरणपूर्वपक्षभा-
 ष्यसूचितं युक्त्यन्तरमाह * अपि चेति * कर्मभेदसूचनायावोष्टि-
 शब्देन ब्राह्मणादिवाक्यमुदाहरणत्वेनोक्त्वा ब्राह्मणादिगुणरूपं क्रतुश-
 ब्दवाच्यप्रयोगार्थमुच्चार्यते क्षत्रियस्यैवैकस्य राजसूययज्ञसंयोगा-
 दिति पूर्वाधिकरणपूर्वपक्षसूत्रस्थगुणशब्दसिद्धान्तसूत्रस्यैकशब्दयो-
 रनुपपत्तेः सूत्रव्याख्याभाष्यं व्याचष्टे * एवमिति * यौगिकत्वा-
 भ्युपगमे कनिन्युषिवृषितक्षिराजिधन्विद्युप्रतिदिव इति दीप्त्यर्था-
 द्राजैर्धातोरौणादिकै कनिन्प्रत्यये कृते ककारेकारनकारलोपान्नका-
 रान्तराजशब्दव्युत्पत्तेर्द्वात्वर्थानुसाराद्धरं दीप्तियोगनिमित्तताभ्यु-
 पगन्तुं युक्ता राज्ययोगनिमित्तता तु अवयवार्थानुसाराभावादपू-
 र्वशक्तिकल्पने च सम्बन्धिनावनुक्ता सम्बन्धोक्त्यशक्तेर्विशिष्टोक्ताव-
 पि विशेषणविशेष्योक्त्यापत्तेरनेकशक्तिकल्पनापत्तिपरिहारार्थं जा-
 तावेव शक्तिकल्पनस्य न्याय्यत्वादानाशङ्कोति सूचयितुं यौगिकत्वं
 विकल्प्य निरस्यति * क्षत्रियेति * स्वातन्त्र्येण पालयितृत्वस्य
 राजशब्दप्रवृत्तिहेतुत्वे मण्डलेश्वरे राजशब्दो न युज्येतेत्याशङ्कापू-
 र्वमाह * ननु चेति * क्षत्रियजातिरहितेऽपि ब्राह्मणादावभिषिक्ते
 राजशब्दप्रयोगात् बर्हिराजादिन्यायात्तुल्यत्वेनाभिषेकाख्यसंस्कार-
 निमित्तत्वमाशङ्कते * तेन तर्हीति * राजानमभिषेचयेदिति राज-
 शब्देन राजशब्दवाच्यतया प्रसिद्धस्य क्षत्रियस्यैवाभिषेकविधाना-
 द्विधिवेलायामेव राजशब्दसंयोगाद्वाजशब्दार्थस्योद्देश्यत्वेन प्राक् प्र-

सिद्ध्यपेक्षत्वात् म्लेच्छप्रसिद्धेरप्यादरणीयतया जातिवाचित्वावग-
तेराभिपेकानिमित्तत्वं न सम्भवतीति परिहरति * नैवमिति *
राजशब्देनाभिपेकः क्षत्रियस्यैव विधीयते सहैव राजशब्देन । ननु ब्र-
ह्मचर्यादिशब्दात्प्रागेवोपनयनादिराजशब्दात्प्रागेन ब्रह्मचारिशब्द-
प्रवृत्तौ उपनयनवत् राजशब्दप्रवृत्तावभिपेको निमित्तं स्यादिति कृ-
त्वा सौराजशब्दो नाक्षत्रिये धर्मशास्त्रकाराणामभिमत इत्यर्थः । स-
त्यप्याभिपेकानिमित्तत्वे वृत्ते तस्मिन् राजशब्दप्रवृत्तेः स्वरूपेण नि-
मित्तत्वायोगात्संस्कारद्वारा निमित्तत्वस्याभ्युपगन्तव्यत्वात्तस्य च
विहितक्रियाजन्यत्वादक्षत्रियस्यस्याभिपेकस्य निमित्तत्वाभावो ऽपि-
शब्देन सूचितः । श्लोकं व्याचष्टे * तत इति * येनैव कारणेन वि-
धिवेलायामेव राजशब्देनाभिपेकः संयुज्यते तेनैव कारणेनाभिपेका-
त्प्राक् प्रयोगेण समुदायव्यभिचारादुत्पन्नजनवरणसमुदायानिमित्त-
त्विच्छब्दवत् जात्यभिपेकसमुदायनिमित्तताप्युक्तेति तेनैव चेत्य-
नेन प्रसङ्गादुक्त्वा यदि हीत्यादिना प्रत्येकव्यभिचाराभावादपि न
समुदायवाचितेति व्यतिरेकमुखेन वक्तुं न तु केवलायां जातावि-
त्येवकारार्थेन जातिव्यभिचारं निरस्याभिपेकव्यभिचारनिरासार्थम्
* जात्यन्तरे वेत्युक्तम् * जात्यन्तरे यद्यभिपेको विधीयते राजश-
ब्दश्च न प्रयुज्येतेत्यध्याहारेण योज्यं यूपोदिवैषम्येन चेत्यनेनोक्ते
यथा वेदशब्दस्य ऋग्वेदादौ मन्त्रब्राह्मणसमूहो निमित्तं वेदेन
वेदिं समार्ष्टीत्यादौ च क्रतुत्वाद्याकारदर्भमुष्टिवन्धनसंस्कारस्तथा
राजशब्दस्य क चिज्जातिः क चित्संस्कारो निमित्तं भविष्यतीति
आशङ्क्य * न चैकस्मिन्नित्युक्तम् * अभिपेकानिमित्तत्वे ऽपि चे-
त्यादिनापिशब्दसूचितो ऽर्थो व्याख्यातः । शब्दार्थसम्बन्धनित्यत्वसि-
द्ध्यर्थं च नित्यस्यैव शब्दप्रवृत्तिनिमित्तस्यापेक्षणादभिपेकस्य च
वस्तुतो नित्यत्वाभावेन विधिविहितत्वरूपेणैव नित्यत्वस्या-
भ्युपगन्तव्यत्वादक्षत्रियस्याविहितत्वान्निमित्तत्वं न सम्भवती-
त्याह * अपि चेति * श्लोकं व्याचष्टे * नित्यस्य हीति *
एवं चाभिपेकस्यापि निमित्तत्वे विहितस्यैव निमित्तत्वा-
त् क्षत्रियजातावेव च विहितत्वाज्जात्यव्यभिचारोपपत्तेर्जा-
तिस्यतैवं निमित्तोपलक्षणमापद्यतइत्युक्ते अस्तु तर्हि क्षत्रि-
यस्यत्वोपलक्षितस्याभिपेकस्यैव निमित्ततेत्याशङ्क्य * ततश्चेत्युक्त-
म् * साक्षान्निमित्तत्वसम्भवे निमित्तत्वोपलक्षणत्वस्यान्याय्यत्वा-
दित्याशयः । राज्ययोगनिमित्तत्वे ऽप्येतं न्यायमतिदिशति * एते-
नेति * नन्वभिपेकस्यादृष्टार्थत्वेन विधिविषयत्वात्तेन रूपेण नि-

त्यस्य क्षत्रियस्यस्य निमित्तत्वसम्भवे वर्णान्तरेण स्वच्छन्दकृतस्या-
नित्यस्य निमित्तत्वायोगान्नित्यस्य च जात्यव्यभिचाराज्जातेर्निमि-
त्तत्वे सम्भवत्यन्यनिमित्तत्वं युक्तम् । राज्ये त्वैश्वर्यात्मके लिप्स-
यैव प्रवृत्तेर्विधिविषयत्वाभावान्नित्यत्वानुपपत्तेरनित्यस्यैवागत्या चो-
रशब्दप्रवृत्तौ स्तेयस्यैव राजशब्दप्रवृत्तौ राज्यस्य निमित्तत्वं भविष्य-
तीत्याशङ्क्याह * तदपीति * ऐश्वर्ये लिप्सातः प्रवृत्तिसम्भवे
ऽपि पालने विधिं विना प्रवृत्त्ययोगात् ।

चाटनस्करवृत्तमहासाहसिकादिभिः ।

पीड्यमानाः प्रजा रक्षेत् कायस्थैश्च विशेषतः ॥

इत्यादिविधिदर्शनाद्राज्यस्यापि विधिविषयतास्तीत्याशयः ।
विधानाधीनत्वलक्षणार्थः प्रभृतिशब्दः । अन्वयव्यतिरेकाभ्या-
मपि जातिवाचितैवावसीयतइत्याह * हृष्टश्चेति * अभिषि-
क्ते ऽन्यजातीये ऽपि प्रयोगस्याभ्युपगच्छन्ति ते हि ज-
नपदिनः प्रयोक्तारः सार्वभौमे प्रयोगमित्यान्धद्रविडादिभि-
रभ्युपगतत्वेनोक्तत्वादयुक्ता विषयानभिधानोक्तिः । एतदेवोप-
संहरति * तस्मादिति * जातिवाचिनश्च राजन्यशब्दस्य
राज्ञो ऽपत्यमिति राजशब्दप्रकृतिकत्वान्यथानुपपत्त्या राजशब्दस्य
जातिवाचितावसीयतइत्याह * तथा चेति * अन्यथानुपपत्तिं
प्रश्नपूर्वमुपपादयति * कुत इति * सर्वएव वर्णाश्चेद्राजानस्ततो
ऽपत्यापत्यवद्योगे राजन्यशब्दो ऽन्वाख्यायते क्षत्रियएव नियतइतीदृशं
वैपश्यं कथं परिह्रियेत्यध्याहारेण योज्यम् । ननु राजशब्दस्य जाति-
वाचित्वं क्षत्रियापत्यत्वं विना क्षत्रियजातीयत्वायोगाद्राजप्रातिपदि-
कमात्रेण क्षत्रियापत्यत्वसिद्धेरपत्यवाची यत्प्रत्ययो ऽनर्थकः स्यात्
यौगिकत्वे तु क्षत्रियो ऽयं राज्यकारिणो ऽपत्यामित्यस्यार्थस्य प्राति-
पदिकमात्रेणासिद्धेरर्थवानिति राजशब्दप्रकृतित्वान्वाख्यानस्य विप-
रीतसाधनत्वमाशङ्कते * नन्विति * प्रकृतौ पितर्यपत्ये चैकजा-
तीयत्वेन जातिशब्दस्य तुल्यत्वाद्राजापत्यमिति राजशब्देनाभिधीयतां
न राजन्यशब्देनेत्यर्थः । हृष्टान्तपूर्वं श्लोकं व्याचष्टे * यथैवेति * अ-
न्वाख्यानप्रकारमात्रमिदम् । ननु राजन्यप्रातिपदिके परमार्थतः प्रकृति-
प्रत्ययविभागो ऽपत्यवाचितावास्तीति परिहरति * नैष इति * ननु
परमार्थतो राजशब्दस्य राजन्यशब्दप्रकृतित्वाभावे कथं जातिवाचि-
त्वकल्पनेत्याशङ्क्याह * स त्विति * क्षत्रस्यापत्यं क्षत्रिय इति जा-
तिवाचिक्षत्रियशब्दप्रकृतित्वेनान्वाख्यानोपायमात्रतयाप्युक्ते न क्ष-
त्रियशब्दस्य जातिवाचित्वकल्पना युक्तेत्याशयः । ननु राजश्वसु-

राज्यदिति राजन्यशब्दान्वाख्यानसूत्रे कात्यायनेन राज्यकार्यपत्यमात्रे प्रसक्तस्य राजन्यशब्दस्य परिसंख्याननेन जातिविषयत्वनियमोक्तेः क्षत्रियगतराजापत्यत्ववाचित्वावसायाज्जातिवाचित्वाभावे ऽपि पङ्कजादिशब्दवज्जातौ रुढित्वोपपत्तेर्न तदन्यथानुपपत्त्या राजशब्दजातिवाचित्वकल्पना युक्तेत्याशयेन शङ्कते * ननु चेति * जातिग्रहणमित्यत्र क्षत्रियत्वविशेषानुपादानादधिकारतो मनुष्यजातिमात्रावगमाद्वा राजन्यशब्दस्य मनुष्यमात्रगतराजापत्यत्ववाचित्वापत्तेस्तस्य च जातिविशेषणं विनापि सिद्धेर्जातिग्रहणवार्त्तिकानर्थक्यापत्तिरित्याशयेन परिहरति * नैतदिति * कथं मनुष्यजातिमात्रस्याधिकार इत्यपेक्षायां त्वत्पक्षे राजशब्दस्य राज्यकारिमनुष्यवाचित्वादिति राजशब्ददृष्टान्तेन सूचितमस्याच्छब्देन । ततश्च जातिग्रहणवार्त्तिकानर्थक्यं स्यादित्यध्याहारः सूचितः । ननु राजा सर्वस्येष्टे ब्राह्मणवर्जमित्यादाविज्याध्ययनं दानमित्यादौ च राजन्यशब्दाभ्यां स्मृतिकारैर्यो राजा विजिती स्यादप्येतत् यजमानआख्यापयते वैतच्छौन शेपमाख्यानमित्यादौ राजन्यो ऽमावास्यायां पौर्णमास्यां चाग्निहोत्रं जुहुयादित्यादौ च कल्पसूत्रकारैः कर्मभेदोपदेशान्न तयोः पर्यायत्वं सम्भवतीत्याशङ्कते * ननु चेति * ब्राह्मणः पाण्डित्यं निर्विघ्नं बाल्येन तिष्ठासेदित्यादौ जातिवाचिनो ऽपि ब्राह्मणशब्दस्य परिव्राजकब्राह्मणविशेषगामित्वात्प्रवृत्त्यात् ब्राह्मणश्चैषामित्याद्याश्रमान्तरस्थब्राह्मणविहितप्रवचनादिकर्मणः कर्मान्तरोपदेशो यथा न विरुध्यते तथा राजशब्दस्यापि राजन्यविशेषगामित्वात्कर्मभेदोपदेशेन राजराजन्यशब्दयोर्भेदप्रसिद्धिरविरुद्धेति परिहरति * सत्यामिति * कथं सामान्यशब्दत्वे विशेषगामितेत्याशङ्क्य * सामर्थ्येत्युक्तम् * राजन्यानां युद्धमुपदिश्यैव राजा न हन्यादिति निषेधः ५२१।१ स राजा सर्वस्येष्टइति ब्राह्मणव्यतिरिक्तवर्णत्रयेऽश्वरत्नोक्तेश्च राजशब्दस्य विशेषगामित्वं विना योगात्को विशेष इत्यपेक्षायामभिपेक्षविध्युत्तरकालं राज्ञः प्रजापालनादिविधानाद्वाजेत्येतानभिपिक्तानाचक्षतइत्यादिलिङ्गाच्चाभिपिक्तत्वरूपविशेषप्रतीतेर्ब्राह्मणो राजन्यो वैश्यो दीक्षिष्यमाणः क्षत्रियं देवयजनं यातीति क्षत्रियशब्दस्यैवान्यथानुपपत्तिलक्षणसामर्थ्यलभ्या राजशब्दस्याभिपिक्तक्षत्रियविशेषगामितेत्याशयः । ननूभयाभिधानइति पूर्वपक्षानुभाषणभाष्यं व्याचष्टे * यत्त्विति * अत्रेति परिहारप्रतिज्ञाभाष्यं व्याचष्टे * तदिति * कुत इत्यादि प्रश्नपूर्वमुपपत्तिभाष्यं राजशब्दस्य

जातौ राज्यकारिणि च प्रयोगादुभयार्थत्वावगतेः सन्देहे सति प्रक-
रणानुग्रहादिलक्षणात्सामर्थ्याद्राज्यकारिवाचित्वं निर्णयितइत्यनु-
भाषितार्थानिरासाद्युक्तमाशङ्क्य राज्यशब्दस्य यौगिकत्वे राजयो-
गाद्राज्यशब्दो राज्ययोगाच्च राजशब्द इतीतरेतराश्रयप्रसङ्गात् राज-
शब्दस्य यौगिकत्वमिच्छता राज्यशब्दस्य रूढिताभ्युपगन्तव्येत्यापाद्य
राजशब्दस्य यौगिकत्वनिरासार्थं राज्यशब्दस्य रूढित्वनिरास
इति तथाहिशब्देन सूचयन्व्याचष्टे * तथा हीति * न ब्रूमो न
प्रयुञ्जतइति जातिविषयान्ध्रप्रयोगाभ्युपगमात्कर्मविशेषनिमित्तत्वा-
द्राज्यशब्दस्येति च राज्यशब्दस्य पालने रूढित्वोक्तिप्रतीतेरुभौ श-
ब्दौ योगानपेक्षौ पूर्वपक्षिणो ऽभिमतविधिं प्रतिभाति तच्चैकस्यैव श-
क्तिकल्पनया यौगिकत्वेनेतरप्रयोगसिद्धेरुभयोः शक्तिकल्पनायामर्थो-
पत्यनुत्पादाद्युक्तमित्याशयः । व्याख्याते ऽर्थं भाष्यं योजयति *त-
दिति* कथं तर्हि भाष्ये आन्ध्रोक्तिरित्याशङ्क्योपलक्षणार्थत्वं वक्तुमाह
दाक्षिणात्येति तस्मादित्युपसंहारभाष्यं व्याचष्टे *तस्मादिति*
ननु राजशब्दस्य साधुपालनासाधुनिग्रहकारिवाचित्वे ऽपि राज्यश-
ब्दादव्युत्पत्तेश्च यौगिकत्वे ऽपीतरेतराश्रयाप्रसङ्गाद्राजशब्दस्या-
वयवव्युत्पत्त्यनपेक्षत्वे ऽपि कर्मविशेषयोगनिमित्तत्वात्कुलालनापि-
तादिशब्दवद्यौगिकत्वं राज्यशब्दस्य त्ववयवव्युत्पत्त्यपेक्षत्वादेवे-
त्युभयोरपि यौगिकतोपपत्त्यतइत्याशङ्क्याह * नापीति * कुला-
लादिशब्दानां जातिवाचित्वायोगादगत्यानेकशक्तिकल्पनापादिका
कर्मविशेषकारिवाचिता युक्ता । राजशब्दस्य तु द्रविडादिप्रयोगाज्जा-
तिवाचित्वावगतेरन्यजातीये च कार्यापत्त्या प्रयोगोपपत्तेः साधु-
त्वासाधुत्वरूपगुणपालननिग्रहरूपक्रियाविशेषकर्तृत्वात्मकानेकार्थ-
शक्तिकल्पनापादककर्मविशेषकारिवाचित्वाभ्युपगमायोगाद्यौगिक-
त्वाभ्युपगमे राज्यशब्दवाच्यत्वरूपेण साधुपालनादेरेकरूपत्वमभ्यु-
पेत्य तत्कर्तृत्ववाचितायाः कल्पनापत्तेरितरेतराश्रयस्यापरिहार्यत्वा-
न्नोभयोर्यौगिकता युक्तेत्याशयः । को न्वित्यादि प्रश्नपूर्वस्य भाष्यस्य
तात्पर्यमाह *अन्यतरेति* एतदेव प्रश्नपूर्वमुपपादयति *कुत इति*
सम्वादापरपर्यायसङ्गतिवाचिसम्बन्धशब्दयोगिना नञा तद्विरु-
द्धोक्तैर्विरोधनिमित्तसन्देहे सति सन्निवन्धनत्वेन बलीयस्त्वात्स्मृत्या
निर्णयो वाच्यतइत्यर्थः । कथं स्मृत्या निर्णय इत्यपेक्षायामाह *राज्येति*
राजशब्दस्य ब्राह्मणादिषु पाठात् ष्यञ्प्रत्ययः पुरोहितादिषु पाठाद्यक्-
प्रत्ययो भवतीत्यनियमसूचनार्थम् *सामान्यतः प्रत्ययविधेरित्युक्तम्*
ष्यञ्प्रत्यय इति भाष्याद्यक्प्रत्ययव्यावृत्तिशङ्कां निवर्त्तयितुमाह *

तत्रेति * प्रत्ययद्वयाभ्युपगमं विनोभयत्र पाठस्यानर्थक्यापत्तेर्लौकि-
कस्य च राज्यशब्दस्य स्वरनियमानुपलब्धेस्ततो निर्गोतुमशक्यत्वा-
द्यकापीत्यपिशब्दो ऽध्याहार्यः । यदा राज्यस्यैव ते ऽभिपिच्यन्ते
राजेत्येतानभिपिक्तानाचक्षतइत्यादिलिङ्गाद्राज्ययोगनिमित्तत्वं राज-
शब्दस्याशङ्कते तदा तस्मिन् राज्यशब्दे प्रत्ययस्यस्याकारस्योदात्त-
स्वरत्वोपालम्भात् यक्प्रत्ययान्ततैव निश्चीयतइत्याह * तथा चेति *
कर्पात्वतो घञो ऽन्त उदात्त इतिसूत्रादन्त उदात्त इत्यनुवर्त्तमाने त-
द्धितस्येति वानुवर्त्तमाने कित इत्यनेन यकाराकारस्याद्यन्तवदेकस्मि-
न्नित्यन्तवद्भावेनोदात्तत्वविधानाद्यगन्तत्वे प्रत्ययोदात्तस्वरत्वं युक्तं
प्यजन्तत्वे तु जित्यादिर्नित्यमित्यनेनाद्युदात्तविधानात्प्रकृतिस्थरे-
फाकारोदात्तत्वं स्यादित्यर्थः । अतो न यक्प्रत्ययव्यावृत्त्यर्था प्यञ्प्र-
प्रत्ययविध्युपपत्तिरित्याह * तस्मादिति * नन्विति भाष्यमवयव-
व्युत्पत्त्यनपेक्षस्य राजशब्दस्य पालनकर्तृवाचित्वे प्रत्ययलोपादिस्म-
रणानापत्तेरयुक्तमाशङ्क्यावयवव्युत्पत्त्यपेक्षत्वापादनाशयेन व्याचष्टे
* राज्यशब्दाद्धीति * तस्मादित्युपसंहारभाष्यं व्याचष्टे * तस्मादि-
ति * द्रविडदेशे राजशब्दार्थस्य क्षत्रियस्वरूपेण विज्ञातत्वादौदमे-
घिन्यायानुपपत्तेर्न राजकर्मवाचिराज्यशब्दान्यथानुपपत्तिलक्षणया-
र्थापत्या राज्यस्य कर्त्ता राजेति वचनव्यक्तिः कल्पनीयेत्यर्थः ।
नित्याः शब्दार्थसम्बन्धा यथावस्थितगामिन इत्यनेन च न्यायेन नि-
त्यानित्यसंयोगविरोधपरिहारार्थं राज्यशब्दस्य राजविहितकर्मवा-
चितयाभ्युपगन्तव्यत्वाद्वाज्यस्य कर्त्ता राजेत्यर्थापत्तिगम्यायां वच-
नव्यक्तौ कल्पितायामपि क्षत्रिय एव राजा विज्ञायतइति राजशब्द-
स्य यौगिकत्वकल्पनानर्थक्यं स्यादित्याशयेनाभ्युपेत्य वादेन दूषण-
माह * कल्पितायामपि चेति * राजशब्दे च राज्यशब्दरूपावयवा-
प्रत्यभिज्ञानान्न राज्यशब्दाद्राजशब्दव्युत्पत्तिः सम्भवतीत्याह *
सकलश्चेति * राज्यशब्दे ऽपि तर्हि राजशब्दस्य नकारान्तस्य
सकलस्याभावाद्वाज्यशब्दस्यापि राजशब्दात् व्युत्पत्तिर्न स्यादि-
दित्याशङ्क्य व्याकरणप्रक्रियया नकारान्तत्वे ऽप्यन्वयव्यतिरेकाभ्यां
नकारान्तस्याप्यर्थाभिधानशक्त्यविधातावसायाद्व्याकरणे ऽपि च
एकदेशविकृतमनन्यवद्भवतीति वचनात्सकलपाविरोधसूचनार्थम् *
सकलश्चेत्युक्तम् * राज्यशब्दस्य यौगिकत्वे ऽपि राजशब्दस्याक्ष-
त्रिये ऽपि पालयितरि प्रयोगादव्युत्पन्नस्यैव पालयितृवाचित्वं क-
ल्पयिष्यन्त इत्याशङ्कार्थं नन्विति भाष्यं तात्पर्यतो व्याचष्टे * स-
त्यमिति * नञ्द्वयप्रयोगेणार्यावर्त्तनिवासिप्रयोगविरोधपरिहारं

विना न म्लेच्छप्रयोगाज्जातिवाचितावसातुं शक्येति सूचितम् । न केवलं राजशब्दस्य यौगिकत्वाभावे लौकिकप्रयोग विरोधः । किं तु मन्वादिप्रयोगविरोधो ऽपीति दर्शयितुम् * तथेत्युक्तम् * राज्यशब्देन राज्ञः कर्मणीत्युक्ते शूद्रस्य राज्ञ इति सामानाधिकरण्यप्रत्ययाच्छूद्रे राजप्रयोगो ऽवसीयतइत्याशयः । पालयितृत्वनिमित्तत्वे राजशब्दस्य ब्राह्मणादिषु प्रयोगस्य वैध्रपालयितृत्वनिमित्तत्वायोगात्स्वच्छन्दकृते च पालयितृत्वे सर्वेषां योग्यताविशेषाद्योग्यत्वमात्रेणापालयितरि क्षत्रिये प्रयोगानुपपत्तेर्जातिवाचित्वस्यावश्यकल्पनीयत्वादक्षत्रिये च गौणत्वेनापि प्रयोगोपपत्तेरनेकशक्तिकल्पनापादकपालयितृत्ववाचित्वकल्पनानुपपत्तेर्न जातिवाचित्वे ऽपि शास्त्रप्रयोगविरोधापत्तिरिति परिहारार्थमुच्यते इत्यादिभाष्यमवतारणपूर्वं व्याचष्टे * अत आहेति * शङ्कापूर्वं गौणत्वाशयं प्रकटयति * नन्विति * अग्न्यादिकार्यापत्तेः सूर्यादावूहस्य वक्ष्यमाणत्वान्न कार्यापत्तिमात्रेण गौण्या वृत्त्या मुख्यशब्दप्रयोगोपपत्तिरित्याशङ्क्य * प्रतिनिधीत्युक्तम् * राजकार्यापत्तेः पत्तिगणादौ राजशब्दप्रयोगवत् ब्राह्मणादावपि प्रयोगस्य दृष्टत्वाद् गौणतैवोचिता नातिदेशकल्प्याग्न्यादिशब्दप्रयोगवदपहव इत्यर्थः । अयुक्तः पत्तिगणको वा प्रतिनिधिशब्देनोक्तः । मुख्यत्वानभ्युपगमे भाष्यसम्प्रतिमाह * तथा चेति * नन्वदृष्टापि स्मृतिः प्रयोगदार्ढ्यात्कल्प्यतइत्येवमपि भाष्यार्थोपपत्तेर्न स्मृत्यभावोक्तिमात्रेण गौणत्वसम्प्रतिः कल्प्येत्याशङ्क्याह * तच्चेति * प्रयोगस्याचारत्वेन राज्ञः प्रजापालनं कर्मेति प्राक् सिद्धे राजानुवादेन तत्कार्यतया पालनस्य स्मृत्या पालयितृत्वानपेक्षराजशब्दार्थविधारणात् वाधेन गौणत्वावगतेर्गौणत्वाशयेन भाष्यं व्याख्येयमित्यर्थः । पाणिनिस्मृत्या राजकर्मवाचितयोक्तस्य राज्यशब्दस्य लोके पालने प्रयोगात्पालयितुरौदमेधिन्यायेन राज्यशब्दप्रकृतिभूतराजशब्दवाच्यत्वानुमानस्यानुभाषणार्थं यत्त्विति भाष्यं व्याचष्टे * यत्त्विति * अनुमानादित्यादिपरिहारभाष्यं व्याचष्टे * तदिति * तथेत्यादिवलीयसीत्यन्तं भाष्यम् । आन्ध्रप्रयोगाज्जातिवाचित्वशक्त्यवगतेरनेकशक्तिकल्पनापादकावयवव्युत्पत्त्यनपेक्षपालयितृत्ववाचित्वशक्त्ययोगे ऽपि राज्यस्य कर्त्तव्यवयवयोगेन समुदायशक्त्यनपेक्षस्यैव राजशब्दस्य राज्यकर्तृवाचित्वं भविष्यतीत्याशङ्कानिरासार्थत्वेन व्याचष्टे * अथेति * राज्यमस्य कर्मेत्येवमवयवव्युत्पत्त्या ब्राह्मणादि राजशब्दे ऽभिधीयते न रुढ्याध्वर्युकुलालादिशब्दवदित्याशङ्कार्थः । ब्राह्मणादौ राजशब्द-

प्रवृत्तेर्निमित्तभूतो यः कर्मकर्त्रोरवयवार्थयोः सम्बन्धः स राजशब्दे
 प्रत्यभिज्ञानासम्भवादनुमातव्य इति विपरिणतानुमातव्यपदान्वयेन
 तथेति भाष्यावयवो राज्यस्य कर्त्तव्यवयवव्युत्पत्त्यपेक्षत्वे सत्यव-
 यवयोगो प्रतीयमानः कल्प्यः स्यादित्येवं व्याख्यातः । तस्य चेत्यनेना-
 नुमिमानश्चेत्यवयवः प्रत्ययलोपप्रातिपदिकं प्रत्यन्यतमस्मृतिं विना-
 ऽवयवयोगानुमानायोगात् योगमनुमिता स्मृतिरनुमातव्येत्येवं व्या-
 ख्यातः । राज्ञस्तु स्मरन्तस्त्वित्यवयवौ राज्ञ इत्यनेन
 व्याख्यातौ तेनेत्यवयवस्तस्मादित्यनेन व्याख्यातः । वा-
 च्यवाचकसम्बन्धस्य वृद्धप्रयोगगम्यत्वेन साध्वसाधुविभा-
 गव्यापृतव्याकरणस्मृत्यविषयत्वात्स्मृतिर्वलीयस्त्वायोगाशङ्कार्थमा-
 हेति भाष्यं व्याचष्टे * पर इति * अत्र ब्रूम इति भाष्यं स्मृतेर्वा-
 च्यावाच्यविवेकपरत्वाभावाद्राज्यकारिणि च राजशब्दप्रयोगव्य-
 भिचाराद्युक्तमाशङ्क्य वाच्यविशेषत्वात्साधुत्वस्य तन्निरपेक्षसा-
 धुविवेकासिद्धेर्वाच्यावाच्यविवेकस्यापि स्मृतितो ऽर्थादवगमाद् व-
 लीयस्त्वोक्तिर्युक्तेत्याशयेन व्याचष्टे * तत्रेति * कथं राजशब्दस्य ५९३।५
 राज्ययोगनिमित्तत्वं राज्ञः कर्म राज्यमिति स्मृत्या बाध्यतइत्याश-
 ङ्क्य * राज इत्युक्तम् * अपि चेति भाष्यं व्याचष्टे * प्रयोगो ऽपि
 चेति * नन्विति भाष्येण राज्यशब्दस्य राजयोगनिमित्तत्वव्यभि-
 चारमनुभाष्य प्रयोगव्यभिचारे ऽपि स्मृत्या राजयोगनिमित्तताव-
 सीयतइति परिहारार्थं यदीति भाष्यं व्याचष्टे * अस्मत्पक्षे त्विति *
 राज एव कर्मेत्यसाधारण्येन चिन्तितादे राज्ञा विशेषमशक्यत्वात्प्र-
 योगो ऽपि न व्यभिचरतीति परिहारान्तरार्थं तेनेति भाष्यम् अश्व-
 मेधादावसाधारण्ये ऽपि राज्यशब्दप्रयोगाद्युक्तमाशङ्क्य किं च श-
 ब्देनाभ्युच्चयार्थत्वं सूचयन् व्याचष्टे * किं चेति * श्लोकं व्या-
 चष्टे * जनपदेति * यत्त्विति भाष्येणाथ वेति पूर्वपक्षभाष्योक्तं सा-
 र्वलौकिकराजशब्दप्रयोगेणासार्वलौकिकजातिप्रयोगबाधमनुभाष्यते
 न तत्र स्मृतिर्वलीयसीति पाणिनिस्मृत्या सार्वलौकिकप्रयोगबाधो-
 क्त्या * परिहृतमित्युक्तम् * तद्व्याचष्टे * तेनेति * सार्वलौकि-
 कमपि प्रयोगे बाधित्वेति लपल्लोपे पञ्चमी यदुक्तमिति भाष्येण त-
 थेति पूर्वपक्षभाष्योक्तं म्लेच्छाचाराप्रामाण्यमनुभाष्याचारेषु मध्ये
 शब्दप्रयोगरूपस्याचास्यार्थम्लेच्छयोस्तुल्यत्वोक्त्या परिहृतं तद्व्या-
 चष्टे * तुल्यश्चेति * तस्मादित्यधिकरणार्थोपसंहारभाष्यं व्या-
 चष्टे * तस्मादिति * नन्वधिकरणोपक्रमे ऽन्नाद्यकामवाक्योक्त-
 स्यापि फलस्य राजसूयमध्यस्थावेष्टिप्रयोगविषयत्वोक्त्यभिधानाच्च

बहिःप्रयोगस्य फलान्तरकल्पनायामदृष्टकल्पनागौरवापत्तेः । प्रकरणा-
 द्वा राजसूयाङ्गत्वकल्पने राजशब्दादक्षत्रियस्य राजसूयाप्राप्तावप्य-
 ङ्गप्रधानयोरेककर्तृत्वनियमाद् राजसूयस्य ब्राह्मणादिकर्तृकत्वं विना
 तदङ्गभूतावेष्टिप्रयोगस्य ब्राह्मणादिकर्तृकत्वानुपपत्तेर्ब्राह्मणादिवि-
 शिष्टावेष्टिप्रयोगान्तरविध्यन्यथानुपपत्त्या ब्राह्मणादेरपि राजसूयप्रा-
 प्तेर्यज्ञसंयोगात् क्षत्रियस्येति भाष्यावयवव्याख्यानार्थः । क्षत्रियस्यैव
 राजसूयोऽस्तीति वार्त्तिकावयवो न युक्त इत्याशङ्क्य ब्राह्मणादिवा-
 क्यैः प्रयोगान्तरविधावन्नाद्यकामवाक्योक्तस्य फलस्य बहिःप्रयो-
 गविषयतैव युक्तेत्याह * ततश्चेति * एतदेव प्रश्नपूर्वमुपपादय-
 ति * कुत इति * नन्वेतयेति सर्वनामश्रुत्या साक्षाद्विशेषरूपेण
 चावेष्टौ प्रवृत्तेः क्रतुमध्यस्थस्याप्यवेष्टिप्रयोगस्य दुर्बलशास्त्रावगत-
 स्वाराज्यफलत्वबाधेनान्नाद्यफलत्वावगमान्नाद्यकामश्रुतेर्बहिःप्रयो-
 ५९४।५ गविषयता युक्तेत्याशङ्कते * ननु चेति * सत्यपि बलावलविशेषे
 प्रयोगभेदेन स्वाराज्यान्नाद्ययोः समुच्चयसम्भवे बाधो न युक्त इति
 परिहरति * नैतदिति * एतदेव विवृणोति * तथा हीति * यत्र विरो-
 धित्वं तत्र बाधानश्रुपगमे ब्रीह्यादौ गुणभूते विकल्पः प्रधानभूते
 सर्वेभ्यो ज्योतिष्टोम इत्यादौ प्रयोगावृत्तिकल्पना येन कारणेन
 प्रसज्यते तेन कारणेन तत्परिहारार्थं बाधोऽश्रुपेयते स्वाराज्या-
 न्नाद्ययोस्तु भिन्नप्रयोगविषयत्वाद्ब्रह्मवस्थोपपत्तेर्विरोधाभावाद् बलाव-
 लत्वविशेषे सत्यपि बाधो नास्तीत्यर्थः । श्लोकं व्याचष्टे * न
 हीति * ब्राह्मणादिसम्बन्धात्प्रयोगभेदावगतेरवश्यं भाविन्यावृ-
 त्तिरित्युक्ते नन्वविरोधे सत्यबाधितया राजसूयचोदनयावेष्टिग्रह-
 णात् क्षत्रियकर्तृकत्वावगमे सति तद्विरुद्धब्राह्मणादिकर्तृसम्बन्धा-
 त्प्रयोगभेदः । प्रयोगभेदे च सत्यविरोध इतीतरेतराश्रयं स्यादित्या-
 शङ्क्य * राजसूयेत्युक्तम् * ब्राह्मणादिवाक्येष्वेतच्छब्दाभावेन तद-
 पेक्षया राजसूयचोदनाया दौर्बल्याभावात्तदुक्तक्षत्रियकर्तृकता न
 बाधितुं शक्येत्याशयः । सम्प्रत्यन्नाद्यकामवाक्यादपि राजसूया-
 द्वाक्यस्य दौर्बल्यं नास्तीत्याह * यदि चेति * अगृह्यमाणविशेष-
 त्वमेवोपपादयति * यथैव हीति * या तु सामान्यप्रवृत्तत्वाद्वा-
 जसूयश्रुतेर्दुर्बलतोक्ता सा नास्तीत्याह * न चेति * साधारण-
 शब्दताप्येतच्छब्दस्याप्यवेष्टिशब्दवाच्यानेकाप्रेयादियागसाधार-
 ययात्तुल्येत्यर्थान्तरन्यासेनाह * इयांस्त्विति * नन्वेतच्छब्दोर्विशे-
 षवाचित्वनिबन्धनवलीयस्त्वाभावेऽपि प्रत्यक्षशब्दोक्तसाक्षात्प्रकृ-
 तावेष्टिवाचित्वाद् वलीयस्त्वोपपत्तेर्बलावलविशेषो भविष्यतीत्या-

शङ्कते * नन्विति * प्रकृतयज्यालोचनानपेक्षालक्षणः साक्षाद्भा-
वः प्रत्यक्षशब्देन विवक्षितः फलान्वये वैतच्छब्दस्य प्रस्तूयमानवाचि-
त्वे वा प्रकृतयज्यालोचनानपेक्षा स्यान्नन्वेतदुभयमप्यस्तीति परि-
हरति * स्यादिति * फलान्वयोपपादनार्थम् * प्रत्ययेत्युक्तम् *
यजिशब्दगृहीतावेष्टिरेतावच्छब्देनोक्ता। नन्वेतच्छब्दस्य फलान्वये प्र-
स्तूयमानवाचित्वे वा सत्यपि सर्वनामत्वेन साक्षात्प्रकृतवाचितया
प्रकृतप्रत्यभिज्ञानपेक्षप्रकृतालम्बनत्वाद्वाजसूययजितो बलीयस्त्वं भ-
विष्यतीत्याशङ्क्याह * प्रकृतमपि चेति * सर्वनाम्नोऽपि सन्नि- ५९५१
हितालम्बनत्वात्प्रत्यभिज्ञां च विना सन्निध्ययोगात्प्रकृतवाक्यालो-
चनाधीनप्रत्यभिज्ञापेक्षा तुल्येत्याशयः । ननु महाप्रकरणाद्वान्त-
रप्रकरणबलीयस्त्वस्याभिक्रमणाधिकरणे वक्ष्यमाणत्वाद्वाद्यकाम-
वाक्यस्थस्य यजेरवान्तराधिकारलक्षणेनावान्तरप्रकरणेन प्रकृतग्रा-
हित्वाद् बलीयस्त्वं भविष्यतीत्याशङ्कते * नन्विति * कथम्भावा-
त्मकस्य प्रकरणस्य वाक्यैकवाक्यत्वकल्पनेन तादर्थ्याबोधकत्वा-
द्वान्तरप्रकरणे च सन्देसेन शीघ्रमेकवाक्यत्वावगमात् महाप्रक-
रणे तु सन्देशाभावाच्छीघ्रमेकवाक्यत्वानवगतेः सन्निकर्षविप्रक-
र्षाभ्यां बलाबलविशेषो युक्तोऽधिकारात्मकस्य तु प्रकरणस्य प्रकृ-
तत्वमात्रापेक्षितत्वात् बहूनामल्पानां च प्रकृतत्वाविशेषान्तुल्यकालं
ग्रहणावगतेर्नावान्तरमहाधिकारयोर्बलाबलविशेषोऽस्तीत्याशयेन
परिहरति * उच्यतेइति * स्वमतेन ब्राह्मणादिवाक्यानां क-
र्मान्तराविधायित्वेऽपि प्रयोगान्तरविधायित्वात्स्वाराज्या-
न्नाद्ययोर्भिन्नप्रयोगविषयत्वेनाप्यविरोधमुक्त्वा प्रौढ्या क-
र्मान्तरविधायित्वाभ्युपगमेनाविरोधमाह * यदि चेति * कर्मा-
न्तरत्वे बार्हस्पत्यादिलिङ्गात्प्रकृतावेष्टिप्रकृतिकत्वेऽपि सकृद् वृत्त्यैक-
यागप्रतीतेर्यागान्तराणामनङ्गत्वेनातिदेशतोऽप्यप्राप्तेर्मध्यनिधानवि-
ध्यन्यथानुपपत्त्याचाभितोऽभिधेयद्रव्यान्तरकल्पनेऽतिकलेशापत्तेस्त-
द्विशेषानवधारणाच्चानवस्थितशास्त्रार्थापत्तेः प्रौढिमात्रार्थत्वसूचना-
र्थोऽपिशब्दः । ननु कर्मान्तरत्वे द्रव्यदेवतादीतिकर्तव्यतानव-
गतेः सकृद् वृत्त्या च यागैक्यावगमान्मध्यनिधानानुपपत्तेस्तद्विशि-
ष्टानुष्ठानासिद्धिरित्याशङ्क्याह * कर्मान्तरत्वे चेति * अतिदेशेनावे-
ष्टीष्वितिकर्तव्यतालाभान्मध्यनिधानान्यथानुपपत्त्या च कल्पितेषु द्र-
व्यान्तरेषु तुल्यत्वाद्यागीयत्वप्रतीतेः कल्पानां च यागान्तराणामिति-
कर्तव्यतापेक्षायां श्रुतयागप्रकृतित्वेनावगताया अवष्टेरेव बुद्धिस्थ-
त्वात्तेषामपि तत्प्रकृतिकत्वावगतेस्तदीयेतिकर्तव्यतालाभादभितो

निधेयद्रव्यविशेषप्रतीतेर्निर्द्धारितशास्त्रार्थानुष्ठानसिद्धिरित्याशयः ।
 नन्वेवमपि राजन्यवाक्यस्य निमित्तार्थत्वोपपत्तेर्ब्राह्मणादीनां प्राप-
 काणीति बहुवचनमयुक्तमित्याशङ्काह * राजन्यस्यापि चेति *
 यदिशब्दोपबन्धेनानित्यत्वावगमात् ब्राह्मणादिवाक्यतुल्यप्रवृत्तेः क्र-
 तुमध्यप्रयोगे च राजन्यस्य नित्यत्वाद्यदिशब्दानुपपत्तेर्ब्राह्मणवाक्य-
 स्यस्याख्यातस्य राजन्यवाक्ये ऽनुपपत्तस्य विध्यनुवादवैरूप्यपरिहा-
 रार्थं ब्राह्मणवैश्यवाक्यवत् राजन्यवाक्ये ऽपि विधितया तुल्यप्रवृ-
 त्तेः ब्राह्मणवैश्यवत् राजन्यस्यापि कर्मान्तरेण प्रयोगान्तरेण वा
 सम्बन्ध इत्युक्ते ब्राह्मणवैश्ययोः क्षत्रियकर्तृके प्रयोगे निवेशायोगात्
 युक्तं भेदकत्वमा राजन्यस्य तु क्रतुमध्यस्थप्रयोगे निवेशोपपत्तेर्न भेद-
 कता युक्त्याशङ्क्यं कर्तृभेदस्य भेदहेतोरभावे ऽपि योगसिद्ध्यधिक-
 रणन्यायेन फलभेदस्य भेदकत्वसूचनार्थम् * फलपदेत्युक्तम् *
 अन्नाद्यकामवाक्यैकवाक्यत्वलक्ष्यस्य राजन्यो ऽन्नाद्यकामो यजेतेति
 फलपदानुपपन्नस्य ब्राह्मणो ऽन्नाद्यकामो वैश्यो ऽन्नाद्यकाम इति वत्
 राजन्यस्याप्यविशेषात्तत्प्रयोगस्यापि फलभेदाद्भेदावगतिरित्याशयः ।
 यदि राजन्य ऐन्द्रं मध्ये निधायाहुतिं हुत्वा ऽभिघारयेदित्यनुपपन्न-
 लक्ष्यस्य राजन्यकर्तृकप्रयोगविषयैन्द्रमध्यनिधानपूर्वकाभिघारणवि-
 धिवाक्यस्य तन्त्रप्रयोगं विनानुपपत्तेरपि प्रयोगभेदो ऽवसीयतइत्याह
 * एवं चेति * ननु क्रतुमध्यस्थे ऽपि प्रयोगे मध्यनिधानलिङ्गादवेष्टि-
 रित्येकवचनश्रुतेश्च तन्त्रत्वं भविष्यतीत्याशङ्क्याह * राजसूयेति *
 आग्नेयो ऽष्टाकपालो हिरण्यं दक्षिणैन्द्र एकादशकपाल ऋपभो द-
 क्षिणा वैश्वदेवश्चरुः पिशङ्गी पृष्ठौही दक्षिणा मैत्रावरुणयामिक्षा व-
 शा दक्षिणा बार्हस्पत्यश्चरुः शितिपृष्ठो दक्षिणेति दक्षिणाभेदादक्षि-
 णायाश्च कर्त्रानत्यर्थत्वात्कर्तृत्वाधिष्ठानद्रव्यैक्ये ऽपि प्रयोगाङ्गभूतक-
 र्तरूपभेदद्वारा प्रतियागं प्रयोगभेदावगतेः क्रतुमध्यप्रयोगे मध्यनि-
 धानविधिर्विरुध्येतेत्यर्थः । अतस्तस्मात् क्षत्रियस्यैवेत्युपसंहारवा-
 र्त्तिकं युक्तमेवेत्याह * तस्मादिति *

॥ आधानस्य विधेयत्वाधिकरणम् ॥ ३ ॥

आधाने सर्वशेषत्वात् ॥ ४ ॥

यदिति भाष्येण वचनव्यक्तिभेदस्य सन्देहहेतुत्वेनोक्तस्याख्या-
 तानपेक्षपदान्तरान्योन्यान्वयायोगेनायुक्तत्वात् पूर्वपक्षवचनव्यक्त्य-
 योगापत्तेर्ब्राह्मणादिप्राप्त्यप्राप्तिसन्देहे विध्यविधिसन्देहहेतुं वक्तुमा-
 ह * वसन्त इति * ननु सत्यामपि प्राप्तौ निमित्तवाच्यज्यादिश-

वदाभावाग्निमित्तार्थता न युक्तेत्याशङ्क्याह * तत्रेति * प्राप्तस्य
 ब्राह्मणादेर्निमित्तत्वं विनान्वयायोगात्तद्वाचिशब्दाभावे ऽपि निमि-
 त्ततावसीयत इत्याशयः । भाष्यस्य तर्हि का गतिरित्याशङ्क्याह *
 तदा चेति * ब्राह्मणो यद्यादधीत ततो वसन्तइति वचनव्यक्ताव-
 ष्याधाने वसन्तविधौ ब्राह्मणान्वयस्य निमित्तत्वोक्त्यर्थत्वं ब्राह्मण-
 श्रुतेः सूचयितुं वचनव्यक्त्यन्तरोक्तिरित्याशयः । नन्वाधानस्यावे-
 ष्टिविधयैकवर्णसंयोगात्पूर्वन्यायातुल्यत्वेन निमित्तार्थत्वमाशङ्क्य
 वर्णविशेषासंयोगे ऽपि स्वरूपेणैवाप्राप्तौ निमित्तार्थत्वासम्भवातिदे-
 शार्थत्वेनास्य विचारस्यानन्तरसङ्गतावपि कथं गुणप्रकरणसङ्गतिः
 किं च प्रयोजनमित्याशङ्क्याह * तदा चेति * ब्राह्मणादेर्गुणस्य
 विधेयत्वे भेदकता ऽविधेयत्वे त्वभेदकतेति सन्दिग्धविधेयत्वस्य
 गुणस्य भेदकाभेदकत्वनिर्णयार्थं विधेयाविधेयत्वविचारादवान्तर-
 सङ्गतिरपि तदा चेति प्रापकत्वे भेदोक्त्या निमित्तार्थत्वे च तद्वैप-
 रीत्योक्त्या सूचिता । स्वार्था एव चेत्यनेनाद्यपूर्वपक्षनिरासप्रयोजन-
 मुक्त्वा द्वितीयपूर्वपक्षनिरासप्रयोजनम् * शूद्रस्येत्यनेनोक्तम् *
 ननु शूद्रस्यानुपनीतत्वान्न ब्रह्माभिव्याहारेदित्यनुपनीतवेदाध्ययन-
 निषेधनाविधित्वात्पूर्वपक्षे ऽप्याधानाप्राप्तिरविशिष्टेत्याशङ्क्याह *
 एतेनेति * उपनयनस्याप्याधानवत्पूर्वपक्षे कर्मविधिभिस्तत्तज्ज्ञानसा- ५९६।१
 धनं वेदाध्ययनमाक्षिपाद्भिरनुपनीताध्ययनायोगेनाक्षेपादविशेषा-
 च्छूद्रस्याप्युपनयनमध्ययनं च प्राप्नोतीत्याशयः । सुखप्रतिपत्त्यर्थ-
 मधिकरणार्थं संग्रहीतुमाह * तत्रेति * सङ्क्षेपतो ऽधिकरणार्थ
 इत्यर्थः । द्विविधमपि पूर्वपक्षं सङ्गृह्णाति * सामर्थ्येति * आ-
 हवनीयादिसाध्याग्निहोत्रादिविधिभिः सामान्यतः कस्य चिदाह-
 वनीयादिसाधनस्याक्षेपे ऽपि किं तदिति विशेषाज्ञानादग्निमादधी-
 तेति द्वितीयाश्रवणे ऽप्यविहितस्याधानस्य साध्यानाकाङ्क्षत्वात्
 द्वितीयायाश्चोत्पाद्याप्यविकार्यसंस्कार्यात्मकचतुर्विधकर्मसाधारण्ये-
 नोत्पाद्यैकान्तिकत्वाभावादग्निमुपनिधाय स्तुवीत अग्निं समाप्ति-
 त्यादिवदुत्पाद्यत्वानवगतेरर्द्धादिते सूर्ये आहवनीयमादधातीत्यादौ
 चाहवनीयादेर्युपादिवत् असिद्धत्वाद्य आधीयते स आहवनीय
 इत्यवगमे ऽपि अविधीयमानस्याहवनीयोत्पादकत्वे प्रमाणाभावादा-
 हवनीयादिवाक्यैराधानविध्यभ्युपगमे कामश्रुतिभिः प्राप्तेरवाच्य-
 त्वात्प्रत्यग्नि वाधानभेदापत्तेर्विधिनिरपेक्षोत्पत्तिमात्रेण च साध्य-
 साधनत्वे सत्यौदुम्बरत्वादेरप्युगवरोधादिसाधनत्वापत्तेर्याज्ञिकानां
 चाहिते ऽनौ आहवनीयादिशब्दप्रयोगस्याधानविध्यभावे निर्मूल-

त्वेनाप्रामाण्यान्मूलवैदिकप्रयोगकल्पने ऽप्यादित्यादौ यूपदिशब्द-
 प्रयोगशब्दार्थाधिगमहेतुत्वाभावाद्धंसमुख्यः स्तुचो ऽग्रास्त्वक्तो बि-
 ला इति स्तुचां हंसमुखप्रसेकत्वादिविधिवदाहितो ऽग्निराहव-
 नीय इति प्रयोगादाधानविधिकल्पने ऽतिक्लेशापत्तेः कामश्रुति-
 मिश्र विधिकल्पनवैयर्थ्यस्यापरिहार्यत्वादविधाने चाधानस्य प्रक-
 रणायोगाद्वसन्तादिवाक्येषु ब्राह्मणादौ निमित्ते कालविधौ प्रकर-
 णप्राप्ताधानानुवादानुपपत्तेर्ब्राह्मणादिविशिष्टाधानानुवाददोषस्याप-
 रिहार्यत्वात्स्वविध्युत्पादितस्याप्याधानस्याग्निहोत्रादिविधिभिरनु-
 ष्ठापनमाद्यपूर्वपक्षार्थ इति सूचनायाक्षिप्तशब्दः । दुष्टीकायां सम्भारे-
 ष्वाद्धातीति यो ऽस्मिन्नाद्धाति तेनाधाने प्राप्ते वसन्ते ब्राह्मणो
 ऽग्निमादधीतेत्यनूद्य वसन्तब्राह्मणसम्बन्धो विधीयतइत्यभिधाना-
 त्सम्भाराणां च वाक्ष्यपार्थिवानां वाक्यान्तरविहितत्वात्तदधिकर-
 णाधानमात्रविधिलाघवसम्भवे कर्तृकालरूपानेकार्थविशिष्टाधान-
 विधिगौरवस्यानङ्गीकार्यत्वात्सम्भारवाक्योत्पादितस्याधानस्य कैम-
 र्थ्यापेक्षायामाहवनीयादिवाक्यालोचनयाहवनीयादिसाधनत्वावग-
 तेरग्निहोत्रादिभिः फलवत्त्वात्प्रयुक्तिकर्तृत्वैः प्रयुक्तिसम्भवे ब्राह्मणादि-
 वाक्येन प्रयोगाद्भूतकर्तृसंयोगे ऽपि निमित्तार्थं तत्संयोगोपपत्तेर्ना-
 धानप्रयोजकत्वकल्पना युक्तेत्याशयः । फलवतः प्रयुक्त्योतनायैव
 कामश्रुत्युपन्यासो भाष्ये अन्यथाहवनीयादिसाध्यकर्मविधिमात्रेण
 प्राप्त्युपपत्तेः कामविशेषणानर्थक्यापत्तेः यदि रथन्तरसामेति च स-
 यदिके वाक्ये चिन्तिते सयदिकत्वसाम्येन बुद्धिस्थानां यदि ब्राह्मणो
 यजेतेत्यादिवाक्यानां पूर्वाधिकरणे निमित्तार्थत्वापवादेन प्रयोगवि-
 धित्वव्युत्पादनादिहापि ब्राह्मणादिसंयुक्तत्वसाम्येन बुद्धिस्थानां व-
 सन्तादिवाक्यानां प्रयोगविधित्वव्युत्पादनादनन्तरसङ्गतिः सुल-
 भा प्रयोजनं चाग्निहोत्रादिविधिप्रयुक्तत्वे ऽग्निहोत्रादिफलार्थिनैवा-
 धानमनुष्ठेयं स्वविधिप्रयुक्तत्वे तु ब्राह्मणत्वादेः कर्तृविशेषणत्वे
 ऽपि जातेरनुपादेयत्वाद् ब्राह्मणादिकर्तृकस्य प्रयोगस्याब्राह्मणादिना
 कर्तृमशक्तेरशक्तस्य चानधिकारादर्थोदधिकारविशेषणत्वावगतेः
 सिद्धत्वेन च जातेः काम्यतयाधिकारविशेषणत्वायोगादाधानस्य
 च काम्यत्वाभावेन राजसूयवन्निमित्तान्वयविरोधाभावान्निमित्त-
 त्वप्रतीतेर्निमित्ते सति नैमित्तिकावश्यम्भावाज्जातपुत्रवाक्यात्पुत्रज-
 न्मनो निमित्तविशेषणत्वप्रतीतेर्जातपुत्रेण ब्राह्मणादिना निष्कामे-
 नावश्यानुष्ठेयं ततश्च कृष्णकेशवाक्याद्वयो ऽर्द्धानतिक्रमणप्रतीते-
 ब्राह्मणादेर्जातपुत्रस्यानाहिताग्नेर्वयोर्द्धातिक्रमे ऽवश्यं विहिताग्नि

होत्राद्यननुष्ठाननिमित्तप्रत्यवायवदाधानाननुष्ठाननिमित्तो ऽप्यपरः
 प्रत्यवायो भवति अत एवानाहिताग्निताप्युपपातकत्वेन स्मर्यते
 नानाहिताग्निर्घ्रियेतेति च श्रुत्याधानस्यावश्यकतावसीयते सा च
 स्वविधिप्रयुक्तत्वं विना न सिद्ध्यतीति सङ्गतत्वात्सप्रयोजनत्वाच्च
 युक्तैव प्रयुक्तैव प्रयुक्तिचिन्ताश्लोकं व्याचष्टे * एकस्तावदिति *
 सिद्धान्तं संगृह्णाति * सिद्धान्तेति * सम्भाराहवनीयादिवा-
 क्यलोचनयाहवनीयादीनामाधानजन्यत्वावगमेनाग्निहोत्रादिवि-
 धिभिराधानप्रयुक्तिसम्भवे प्रत्यक्षवाक्यानर्थक्यमाशङ्क्य नियमेना-
 ग्निहोत्रादिवाक्यानामाधानप्रयोजकत्वायोगान्नियमार्थत्वेनार्थवत्त्वं
 दर्शयन् श्लोकं व्याचष्टे * न तावदिति * ननु विद्वद्वाक्यस्या-
 धानविधायित्वं विनानर्थक्यं स्यादित्याशङ्क्याह * अस्ति चेति *
 अप उपसृजतीत्यादिप्रत्यक्षविधियुक्तानामुदकस्थापनादिरूपाणां स-
 म्भाराणाम् अथ सम्भरन्तीतिवत्सामान्यतो विधानं तत्प्रशंसार्थ-
 त्वम् । एवं कृतान्सम्भारान्सम्भार्याण्येकत्र देशे स्थाप्यान्युदकादीनि
 विद्वानेवमुक्तप्रकारसम्भरणपूर्वमग्निमाधत्ते सहायसम्पन्नमपि स-
 मानस्वाम्यं स्पृष्ट्वमानशत्रुं यथावर्त्तनराहितो भवति तथा यजती-
 त्येतदुपन्यासस्य प्रयोजनमस्तीति नानर्थक्यापत्तिरित्याशयः ॥ सि-
 द्धान्तमुपसंहरतीति * किमिति * प्रश्नभाष्याशयमाह * कि-
 मिति * ब्राह्मणादीनामित्युत्तरभाष्यं निमित्तवाचिशब्दानुपन्या- ५९७।१
 सादयुक्तमाशङ्क्य ब्राह्मणादेराधाने प्राप्तत्वाद्विधेयवसन्तादिनिमित्त-
 त्वं विनान्वयायोगान्निमित्तत्वावगत्याशयत्वेन व्याचष्टे * ब्राह्मणा-
 दीनामिति * नन्वित्याशङ्काभाष्याशयमाह * नन्विति * बाढ-
 मिति परिहारभाष्याशयमाह * इतरस्त्विति * उक्ते ऽर्थे भाष्य-
 सम्मतिप्रदर्शनायैकदेशपाठः केनेति प्रश्नभाष्यं सम्भाराहवनीया-
 दिवाक्यलोचनयाधानस्यावहनीयादिसाधनत्वे, ऽवगते कामश्रुति-
 भिः प्राप्तिप्रतीतेर्विद्वद्वाक्यस्य च साक्षात्प्रापकस्य प्रत्यक्षत्वादयुक्त-
 माशङ्क्य प्रत्यक्षविधिसद्भावे कामश्रुतीनां यच्छब्दोपबन्धाच्च वि-
 द्वद्वाक्यस्य प्रापकत्वं न सम्भवतीत्याशयेन व्याचष्टे * केनेति *
 कामेत्युत्तरभाष्यं प्रश्नाशयापरिहारादयुक्तमाशङ्क्य कथं चित्प्रा-
 प्तिसम्भवे विशिष्टविधिगौरवस्यानङ्गीकार्यत्वात्प्रत्यक्षविधिसद्भाव-
 मात्रेण कामश्रुतीनां प्रापकत्वनिराकरणं न सम्भवतीत्याशयेन
 व्याचष्टे * इतरस्त्विति * साक्षात्प्रापकविद्वद्वाक्यत्यागेन का-
 मश्रुत्युपन्यासानौचित्यशङ्कानिरासार्थम् * बलीयांसं चेत्युक्तम् *

विद्वद्वाक्यस्याधानोत्पादकत्वसम्भवे ऽपि वसन्तादिवाक्यवत्प्रयोगविधिचिन्हप्रयोगाङ्गकर्तृकालादिसंयोगाभावात्स्वर्गकामादिवाक्यवच्च प्रयुक्तिशक्तिफलसंयोगाभावात्प्रयोजकत्वानुपपत्तेः तत्प्रयोजकत्वाय कामश्रुतीनामवश्योपन्यसनीयत्वाद् बलवति च प्रापके प्रागुपन्यस्य निरस्ते दुर्वलोपन्यासानवकाशापत्तेरात्मनेपदरहितेन वाक्येनाधानोत्पादने कामश्रुतीनां तत्प्रयोजकत्वस्य पाक्षिकत्वेन विद्वद्वाक्योत्पादिताधानप्रयोजकत्वापेक्षया दौर्बल्यात्प्रागुपन्यास इत्याशयः। कामश्रुतीनां प्रयोजकत्वे ऽस्य पाक्षिकत्वेन विद्वद्वाक्यस्य चोत्पादकत्वेन विवक्षितत्वाद्विधिविषयतया ऽनालोचनीये ऽपि बलाबले ऽग्निहोत्राद्यनङ्गत्वेनाधानस्याग्निहोत्रादिविधिप्रयुक्तत्वासम्भवे ऽपि विद्वद्वाक्येन द्वितीयावगताग्न्याख्यफलसंयोगात्प्रयुक्तिमता प्रयुक्तिसम्भवे वसन्तादिवाक्यानां विशिष्टविधिगौरवापादकप्रयोजकत्वकल्पनानुपपत्तेर्विद्वद्वाक्यस्यैव प्रयोजकताप्यापद्यतइति सूचनार्था वलीयस्त्वोक्तिः। का इति प्रश्नभाष्यं कामश्रुतीनां प्रत्यक्षत्वादयुक्तमाशङ्क्याहवनीयादिसाधनत्वेनाधानस्य विध्यन्तरतो ऽवगतस्याप्यग्निहोत्राद्यनङ्गत्वात्तद्विधिप्रयुक्तत्वासम्भवाशयत्वेन व्याख्यातुमाह * का इति * प्रापणेत्यनेन क्रोधहेतुं वदताग्निहोत्रादिश्रुतीनामाधानं प्रत्यशेषित्वात्प्रयोजकत्वाशक्तेस्तद्व्यतिरिक्त आधानशेषिविषयत्वात्तत्प्रयुक्तिशक्तकाः कामश्रुतय इत्येवं भाष्यं व्याख्यातं प्रापणशक्त्याक्षेपस्यासर्वशेषत्वादिति सूत्रावयवोक्तत्वसूचनार्थो भूतनिर्देशः प्रापणशक्तेराक्षिप्तत्वात्सक्रोधं दर्शयतीति वक्ष्यमाणानुषङ्गेण समापनीयम् । अग्निहोत्रमित्युत्तरभाष्यमाक्षेपापरिहारायुक्तमाशङ्क्याज्ञातप्रश्नत्वारोपोत्तरत्वेन व्याचष्टे * स्वरूपमेवेति * फलवत्त्वात्प्रयुक्तिशक्तिसूचनार्थम् * फलेत्युक्तम् * प्रत्यक्षवचनभावे ऽपि कामश्रुतीनामनङ्गभूताधानप्रयोजकशक्त्यभावसूचनार्थं सक्रोधमित्यस्याक्षेपक्रियाविशेषणत्वाभ्युपगमे त्वेकग्रन्थतया योज्यम् । कथमिति भाष्यं का इति प्रश्नाशयविवरणार्थत्वेन व्याचष्टे * कथमिति * अग्निहोत्रादिभाषनाकरणेतिकर्तव्यतांशातिरिक्तत्वादाधानस्य तद्विधिप्रयुक्तत्वासम्भवो ऽन्यपरत्वोक्त्योक्तः करणेतिकर्तव्यतांशप्रयोजकेन विधिना तत्साधनमकरणेतिकर्तव्यताभूतमप्यन्यथानुपपत्त्या प्रयुज्यतइत्याशयेनोच्यतइत्यादिपरिहारभाष्यं व्याचष्टे * इतीति * ननु यथाग्निहोत्रादि निष्पद्यते तथा कुर्यादिति विषयसिद्ध्याक्षेपकत्वे ऽपि प्रयोगविधेरविषयभूतकरणेतिकर्तव्यताव्यतिरिक्ता-

धाक्षेपकत्वं न सम्भवतीत्याशङ्कानिरासार्थं तेनेत्याद्यवगम्यतइत्यन्तं
भाष्यं व्याचष्टे * तेनेति * यथाग्निहोत्रमिति भाष्योक्तो विध्यर्थस्त-
च्छब्देनाधानाक्षेपहेतुतया परामृष्टः । अनङ्गस्यापि विधिनाक्षेपे वासो
ददात्यनो ददातीति वस्त्रशकटदानविधिना वस्त्रशकटोत्पादकयोर्वा
तक्षणाक्षेपः सप्तमाधिकरणपूर्वपक्षसूत्रे वक्ष्यमाणो दृष्टान्तितवा-
निति तक्षणाख्यकर्मजन्ये वस्त्रशकटे च विहिते तदुत्पादकं कर्माक्षि-
प्यते यथा यूपे विहिते तदुत्पादकच्छेदनादीति सूत्रार्थः कामश्रुतिप्रा-
प्त्युक्तिसम्प्राप्तिसूचनायेतिकरणकामश्रुतिप्राप्त्युक्तिप्रयोजनोक्त्यर्थं
तत्केनेत्यादिभाष्यं स्पष्टत्वादव्याख्यायापि चेति भाष्यं विशिष्टवि-
धौ वाक्यभेदाभावादयुक्तमाशङ्क्य सत्यां गतावेकस्य वाक्यस्य वि-
शिष्टविधिगौरवाक्षमत्वाद्वाक्यभेदोक्तिरित्याह * सर्वप्रकारेति *
क्रतुप्रधानमुच्येतेति पूर्वसूत्रोक्तप्रतिज्ञानुपपन्नेनाधानइति सूत्रावयव-
व्याख्यानार्थमेवमिति भाष्यं व्याचष्टे * एवमिति * सर्वकर्मणा-
मिति भाष्येणोत्तरावयवं यथाश्रुतं दूषयित्वा किं तर्हीत्यनेन सर्व-
कर्मशेषभूताग्निशेषत्वेनाधानस्योपचारिकी सर्वकर्मशेषतोक्तेति भाति
तच्चाङ्गाङ्गत्वेनैवाधानाक्षेपस्य पूर्वपक्षिणो ऽभिहितत्वादयुक्तमिति
मत्वा सर्वकर्मणामिति भाष्यमकारप्रश्लेषेणोत्तरावयवव्याख्यार्थतया
व्याख्यातुमाह * कथमिति * शेषत्वनिरासस्यानाक्षेपहेतुमुपपाद-
यितुमाह * यदि हीति * शेषत्वे ऽपि स्वतन्त्रकालविधानेन कर्मप्र-
योगाद् बहिरनुष्ठानस्यावगतस्य कर्मविधिप्रयुक्तत्वे ऽनुपपत्तेराक्षेपा-
नावश्यकतानवकल्प्योक्ता आहवनीयादिशब्दानामाधानलक्षणसं-
स्कारनिमित्तत्वादाहवनीये जुह्वतीत्याद्याहवनीयादिश्रुत्यैवाधानस्य
कर्माङ्गत्वोक्तेः सर्वकर्मणामिति शेषत्वनिरासभाष्यमयुक्तमाशङ्क्यो-
पपादयति * तेषामिति * आधानजन्यस्य संस्कारस्याहवनीयादि-
शब्दनिमित्तत्वे ऽप्याधानस्य स्वरूपेण संस्कारत्वाभावादाहवनीयादि-
शब्देनानुक्तेरग्निहोत्रादिकर्मणामाहवनीयादिग्रहणमात्रपर्यवसाना-
न्न कश्चिदाधानस्य कर्माङ्गत्वज्ञापनहेतुरस्तीत्यर्थः । संस्कार-
निमित्तत्वेनाहवनीयादिशब्दानां जातिनिमित्तानोवास शब्दवि-
षयसप्तमाधिकरणासिद्धान्तसूत्राविषयत्वे ऽपि यथा कर्मजे
ऽनसि वाससि वानोवासोरूपमेव प्राप्यते न तदुत्पादकं
कर्मानोवासःशब्दयोः संस्कारनिमित्तत्वाभावेन कर्मणो शेषत्वा-
त्तथाहवनीयादिशब्दानां संस्कारजनकस्याधानस्याग्निहोत्राद्यशेष-
तथाहवनीयादिश्रुत्या कर्मजे ऽप्याहवनीयादौ विहिते जन्यमाह-
वनीयादिरूपमेवाप्यते नोत्पादकमाधानमित्येतावता साम्येन तन्त्या-

योदाहरणं यथाधानस्य कर्मार्थत्वं नास्ति किं तर्हि तृतीये तत्प्रकृत्यर्थे यथान्ये ऽनारभ्यवादा इत्याधानस्य प्रकृत्यर्थत्वे पूर्वपक्षिते सर्वार्थे वाधानस्य स्वकालत्वादिति सिद्धान्तसूत्रेणोच्यते न हि तत्सर्वेषां त्रै-
 वर्णिकानामाधानस्य विहितत्वेन रथकारस्यैवाधानविधिनियोज्य-
 तथा परिशिष्टत्वादिति वचनाद्व्यकारस्याधानस्य सर्वशेषत्वादिति
 षष्ठाधिकरणोपकरणोपक्रमसिद्धान्तसूत्रवदन्यथा व्याख्यातुं शक्यं
 नापि द्वयस्याकर्मकालनिष्पत्तेः प्रयोगः सर्वार्थः स्यात्स्वकालत्वा-
 दित्येकादशाधिकरणसूत्रवत् कृत्वाचिन्तान्यायेन सर्वार्थत्वाङ्गीका-
 रेण चिन्तान्तराभावादिति किं तर्हीति भाष्येणाशङ्क्य पारम्पर्येण
 सर्वार्थत्वोक्त्यर्थतया तार्त्तिसूत्रव्याख्यानार्थमग्नीनामिति भाष्यं
 व्याख्यातुमाह *यत्त्विति* किमित्याशङ्क्य भाष्याशयमाह *किमिति*
 अग्नयइति परिहारभाष्याशयमाह * सिद्धान्तेति * नन्वित्याशङ्क्य-
 भाष्याशयमाह * नन्विति * उच्यतइत्यादधीतेत्यन्तं परिहारभा-
 ष्यं व्याचष्टे * उच्यतइति * उत्पादनोक्त्याशयमाशङ्क्य पूर्वमाह *
 तत्रेति * श्लोको व्याचष्टे * यथैवेति * भाष्यार्थमुपसंहरति *
 इत्यस्तीति * नन्विह प्रयुक्ते विचार्यत्वादाधानोत्पत्तिमप्राप्तिपक्षः
 प्रयोजयिष्यतीति ब्राह्मणादिवाक्यानामुत्पत्तिविधिज्ञापनार्थस्योत्पत्ति-
 शब्दस्यानर्थक्यं स्यादित्याशङ्क्य ब्राह्मणादिवाक्यानां प्रयोजकत्वाभ्यु-
 पगमे कर्मविषयत्वेन कल्पत्वात्तेषामेवोत्पादकतापि युक्ता न गुणसं-
 चरितशक्त्यां सम्भारादिवाक्यानामिति सूचयितुं तदुपपादनार्थं
 पक्षे ऽप्युपायान्तराप्राप्तिं वक्ष्यमाणामाह * पक्षे ऽपि चेति * केव-
 लप्रयोजकत्वे ह्यात्मनेपदयुक्तस्य तद्रहितविध्युत्पादितस्याधानस्या-
 धातृगम्याहवनीयादिसाधनत्वानियमात्साध्यसाधनेतिकर्तव्यतावि-
 शिष्टभावनावगमोत्तरकालं प्रवृत्तस्य प्रयोगविधेः साध्यसाधनत्वा-
 नियामकत्वात् प्रत्यक्षे ऽपि प्रयोगविधौ सत्युपायान्तरप्राप्त्यविरो-
 धात्तदर्थप्राप्तेर्युक्तात्मनेपदयुक्तोत्पत्तिविधित्वोपपादनार्थतेत्याशयः ।
 क्रमादेः प्राप्त्युपायादाधानात् भिन्नविषयस्य प्रत्यक्षविधिविहितेना-
 प्याधानेन निवृत्त्ययोगाशङ्कानिरासार्थं यदित्यादिभाष्यं व्याचष्टे
 * प्रत्यक्षेति * आत्मनेपदादनाध्यातारं प्रत्याहवनीयत्वाद्यभावाव-
 गतेरर्थादाधानस्य च प्राप्त्युपायत्वनियमादेकविषयत्वेनोपायान्तर-
 निवर्तकता युक्तेत्याशयः । उद्गातारः स्तुवतइत्यात्मनेपदस्यानात्म-
 गामिन्यपि क्रियाफले दर्शनान्नात्मनेपदादात्मार्थतावगन्तुं शक्येत्या-
 शयेन कथं चेत्याशङ्क्य स्वरितञितः कर्त्रभिप्राये क्रियाफलइति
 स्मृतेर्जकारे दधातिपदस्यात्मनेपदस्यात्मगामिक्रियाफलवाचितवग-

ता नान्यत्र व्यभिचारमात्रेणापहोतुं युक्तेत्याशयेन परिहारार्थं कर्त्र-
भिप्राये हीति भाष्यमादधीतेति धातुप्रयोगेण व्याख्यातमानन्वात्मने-
पदाभावे ऽप्यग्निहोत्रं जुहुयात्स्वर्गकाम इत्यादिवत् विधिसामर्थ्या-
त्कामश्रुतिपरिग्रहेण तदेकवाक्यत्वावगतेः स्वर्गकामादिसाङ्गं कुर्या-
दिति सामानाधिकरण्याच्चात्मार्थतावगमयिष्यते इत्याशङ्कान्यथा-
नुपपत्त्या कामश्रुत्याक्षेपे ऽनङ्गत्वेनैकवाक्यत्वाप्रतीतेः पश्वादिव-
च्चात्मार्थमुत्पन्नस्याहवनीयादेर्दानादिनान्यसम्बन्धकरणे ऽपि वि-
ध्यविरोधाच्चात्मनेपदं विना ऽनाधातारं प्रत्याहवनीयादितावगम्यत-
इत्याशयेन परिहारार्थमसतीति भाष्यं व्याचष्टे * अर्थेति * श्रु-
तिकल्पनेन सामर्थ्यस्य प्रापकत्वात्प्रत्यक्षश्रुतिसद्भावे च कल्पना-
योगात्पक्षे ऽपि प्राप्तिर्न सम्भवतीत्यभिधानार्थमपि चेति भाष्यं ता-
त्पर्यतस्तावद्व्याचष्टे * अपि चेति * नियमस्यादिशब्दोक्तायाश्च
परिसंख्याया यावद्विज्ञानुमिताः श्रुतयः प्रतिमन्त्रं कल्पयितुमार-
भ्यन्तइत्यादिमन्त्राधिकरणवार्त्तिके शुद्धविधिवदप्राप्तविधित्वोक्तेर्न
पक्षे ऽपि प्राप्तिः सम्भवतीत्यर्थः । स्वरूपतो व्याचष्टे * सति चे-
ति * नन्वाधानस्याग्निहोत्राद्यङ्गत्वे सत्याङ्गानां प्रधानविधिप्रयुक्त-
त्वात्प्रयाजादिवत्प्रत्यक्षविधिसद्भावे ऽपि कामश्रुतिप्रयुक्तत्वापत्तेर-
नङ्गत्वे वा प्रत्यक्षविध्यभावेन ऽपि कामश्रुतिभिः प्रयुक्त्यशक्तेः स-
तीष्विति विशेषणानर्थक्यमित्याशङ्क्यानङ्गत्वे ऽप्यन्यथानुपपत्त्या-
धानविधिकल्पनद्वारा प्रयुक्त्युपपत्त्याशयेन परिहारार्थमसतीष्विति
भाष्यं व्याचष्टे * यदि त्विति * ननु सतीष्वपि ब्राह्मणादिश्रुतिषु
शुद्धस्याप्राप्तेः कामश्रुतिभिः प्राप्तियुक्तेत्याशङ्कानिरासार्थं सतीति
भाष्यं व्याचष्टे * सतीषु त्विति * अत्राहेति द्वितीयपूर्वपक्षभा-
ष्ययाशयपूर्वं व्याचष्टे * पूर्वोक्तेति * तन्निरासार्थमुच्यतइति ५९२।१
भाष्यं व्याचष्टे * तत्रेति * विधेयस्य स्तावकत्वेन शेषभूतेत्यर्थः
नेतीत्याशङ्काभाष्यमेवंशब्देन सम्भारपरामर्शात्सम्भारविध्येकवाक्य-
त्वप्रतीतेरयुक्तमाशङ्क्य भिन्नवाक्यत्वे ऽपि प्रकरणप्राप्तसम्भारपरा-
मर्शोपपत्तेर्न तावन्मात्रेणैकवाक्यतावगतिरित्येवमुपपादयन् व्याचष्टे
* परः पुनरिति * उच्यतइति परिहारभाष्यं व्याचष्टे * भवेदि-
ति * गुणार्थमेवेति स्तुतिवाचिना गुणशब्देनापामुपसर्जनं तु वि-
धीयतइति भाष्यस्थो विदधातिः स्तुतिलक्षणार्थतया व्याख्यातः ।
नन्वित्याशङ्काभाष्यं विद्वद्वाक्यस्याधानविधित्वे ब्राह्मणादिश्रुतेश्च व-
सन्तादिलक्षणगुणार्थत्वे हेत्वनुपन्यासादयुक्तमाशङ्क्य निर्णयहेतुप्र-
श्नार्थत्वेन व्याचष्टे * कुतोऽन्विति * निर्णयहेतुत्वं नेत्याद्याहे-

त्यन्तं भाष्यं व्याचष्टे * तदिति * प्रत्यक्षकल्पनीयत्वं लक्षणौ वि-
 शेषो निर्णयहेतुरित्याशयः । तस्मात्प्रशस्ततामिति भाष्यं तात्पर्यतो
 व्याचष्टे * नैतदिति * भाष्यं व्याचष्टे * न चेति * यदि त्वि-
 त्याद्युपरुध्येतेत्यन्तं भाष्यं व्याचष्टे * यदि त्विति * नन्वित्याद्यव-
 कल्प्यतएवेत्यन्तं भाष्यं व्याचष्टे * लिङा त्विति * लिङा विहि-
 तस्याधानस्य सम्बन्धि यत्सम्भरणं तस्य यो विधिरथ सम्भारान्
 सम्भरतीत्यादिसामान्यरूपो विशेषरूपश्च तत्प्ररोचनार्थं स्तुतिस-
 हितस्याधानस्य पुनः श्रवणमित्यर्थः । अपि चेति भाष्यं व्याचष्टे
 * लिङा चेति * नन्वित्याशङ्काभाष्यं व्याचष्टे * नन्विति * उ-
 च्यतइति परिहारभाष्यं व्याचष्टे * सिद्धान्तेति * पदान्तरसम्ब-
 न्धात्मकेन वाक्येन ब्राह्मणादिविधाने ऽप्याधानस्य श्रुत्या विधा-
 ६००। नादू वलीयस्त्वोपपादनार्थं परोति भाष्यं व्याचष्टे * स्वपदेति * द्वि-
 पच्छब्दः संपन्नशब्दव्याख्यार्थः । शाखान्तरीयपाठप्रदर्शनार्थो वा न-
 न्विति भाष्येण विशिष्टविधिरगौरवादौर्बल्यमाशङ्कितं नैष इत्यनेन
 विशिष्टविध्यन्यथानुपपत्तिकल्पे विध्यन्तरौर्विशेषणविधिसिद्धेः श्रौ-
 तविधिव्यापारनानात्वाभावात्परिहृत्य द्वितीयपूर्वपक्षनिरासे तस्मा-
 दित्यनेनोपसंहृते ऽपि चेति पूर्वपक्षभाष्योक्तं वाक्यभेदं गौरवाश-
 येन परिहृतमपि ब्राह्मणादिजातेरनुपादेयतया निमित्तत्वेनेष्टत्वा-
 त्कालनिमित्तयोर्द्वयोरुद्देश्यत्वापत्तेः प्रत्युद्देश्यवाक्यसमाप्तिलक्षण-
 वाक्यभेदाशयेन यत्त्वित्यनेनानुभाष्यं यदीत्यनेन चानुपादेयत्वाज्जा-
 तेर्ब्राह्मणादिश्चेदादधीतेवेत्यर्थान्निमित्तत्वावगमे ऽप्यप्रवृत्तप्रवर्तना-
 त्मकत्वेनेदानीं कुर्वीतेत्यस्य विध्यर्थस्य कादाचित्कत्वात्कादाचित्के-
 नैव निमित्तेनान्वयावगतेर्नित्यत्वेन जातेर्निमित्तत्वायोगात्कर्तृसं-
 ख्यासामानाधिकरण्यात्कर्तृतयैवान्वयावगतेः कर्तुश्चानुद्देश्यत्वात्
 प्रत्युद्देश्यं वाक्यसमाप्तिर्न प्रत्युद्देश्यवाक्यपरिसमाप्तिलक्षणवाक्य-
 भेदापत्तिरित्याशयेन परिहृत्याधिकरणार्थोपसंहारार्थम् * तस्मा-
 दित्युक्तम् * तत्सर्वं सङ्क्षिप्य व्याचष्टे * कर्त्रिति * ब्राह्मणादि-
 जातिनिमित्ततया कर्तृत्वापादनार्थत्वेनाप्राधान्यद्योतनार्थं कर्तृशब्द-
 विशिष्टशब्दो नैकार्थत्वनिरासार्थः । निमित्ताभावे ऽनुष्ठितस्यापि क-
 र्मणो नैष्फल्यपत्तेस्तस्यापि क्रियोपकारित्वात् भाष्ये गुणत्वोक्त्यर्थ-
 विरोधः निमित्तस्याविधेयत्वे ऽप्यवच्छेदकत्वात्फलसंस्कार्यवद्विधे-
 यविशेषणत्वाविरोधः ।

॥ दाक्षायणादीनां गुणताधिकरणम् ॥ ४ ॥

अयनेषु चोदनान्तरं सञ्ज्ञोपबन्धात् ॥ ५ ॥

सन्दिग्धविधेयत्वार्थस्य रथन्तरसामादिशब्दस्य कस्य निमित्तार्थत्वेनाविधेयार्थत्वाद्भेदकत्वं कस्य वा तदयोगेन विधेयार्थत्वात् भेदकतेति चिन्तिते ऽधुना दाक्षायणादिशब्दस्य गुणविधिनामधेयत्वं सन्देहाद्विधेयाविधेयार्थतया सन्दिग्धस्याविधेयार्थत्वे ऽपि संज्ञातो ऽभ्यासात्प्रकरणान्तराद्वा भेदमाशङ्क्य विधेयार्थत्वाद् गुणफलान्वयावगतेरभेदाभिधानात्सङ्गतिस्सन्देहतद्धेतून्स्पष्टत्वात्तुपेक्ष्य दध्नेद्रियकामाधिकरणेनैव दाक्षायणादीनामपि गुणानां फलान्वयेनाभेदकत्वसिद्धेः पौनरुक्त्या शङ्कां परिहरन्संज्ञया भेदशङ्कार्थमाद्यसूत्रं व्याचष्टे * युक्तमिति * तृतीयान्तत्वाविशेषे ऽपि निरूढानिरूढत्वविशेषात्सामानाधिकरण्यवैयधिकरण्यविशेषोपपादनार्थम् * न चेत्युक्तम् * कर्मान्तरमित्यनेन चोदनाशब्दश्चोद्यतइति व्युत्पत्त्या कर्मवाचितया व्याख्यातः । साकम्प्रस्थाय्यादीनामयनत्वाभावे ऽपि तुल्यन्यायत्वानुदाहरणत्वविरोधः ।

अगुणाच्च कर्मचोदना ॥ ६ ॥

न चेति भाष्येणाभ्यासेन भेदशङ्कार्थतया एतत्सूत्रं व्याख्यायापि चेत्यनेन गुणोपबन्धे ऽपि दाक्षायणसंक्रमणलक्षणयोगुणयोर्यज्ञविशेषणत्वेन समासपदोपात्तयोः निष्कृष्य विध्ययोगादाग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेद्विक्राम इतिवत्फले गुणविशिष्टकर्मविध्यापत्तेः * कर्मान्तरत्वसिद्धिरित्युक्तम् * तत्सूत्रानारूढत्वादयुक्तमाशङ्क्य चशब्दसूचिताभ्युपेत्यवादावर्थत्वेनोपपादयितुमाह * विधीति * गुणाननुबन्धे विधिशक्त्युत्तारणस्याभाशङ्क्यत्वात् गुणोपबन्धे ऽपीत्यध्याहारेण योन्यम् ।

समाप्तं च फले वाक्यम् ॥ ७ ॥

अनुपादेयान्वयात्प्रत्यभिज्ञायाश्च संज्ञान्तरान्वयेन गुणान्तरान्वयेन वा तिरोधानात् प्रकरणान्तरेण भेदशङ्कार्थतयैतत्सूत्रं व्याचष्टे * फलस्येति *

विकारो वा प्रकरणात् ॥ ८ ॥

प्रयोगान्यथात्वलक्षणो गुणोपनयनादिवाक्येषु विधीयते न कर्मान्तरमिति विकारशब्देन सिद्धान्ते प्रतिज्ञाते दाक्षायणसंक्रमणरूपयोगुणयोर्निष्कृष्य विध्ययोगात्तद्विशिष्टकर्मविध्यापत्तेः । कर्मान्तरत्वापरिहारमाशङ्क्य कर्मविध्यभ्युपगमे ऽपि विधिश्च्युतेः स्त्र-

६०१।

रूपतात्पर्यभावेनाभेदकत्वाच्छुक्त्यविरोधेन सन्निधानेनाभेदावगत्य-
 भिधानार्थतया प्रकरणादिति सूत्रावयवं व्याख्यातुमाह * सत्यपी-
 ति * विधिश्चुतेः स्वरूपतात्पर्यभावेनाविरोधमेवोपपादयति *
 दध्यादिवच्चेति * दध्यादिवत्कर्मव्यतिरिक्तस्य दाक्षायणादिसंज्ञ-
 कस्य गुणस्याप्रसिद्धत्वादविधेयत्वाशङ्कानिरासार्थतयैतमेव सूत्राव-
 यवं न चेतिवार्त्तिकावयवोक्तशङ्कानुभाषणपूर्वकं व्याचष्टे * य-
 त्त्विति * यथोक्तत्वादेर्गुणस्यालौकिकस्यापि प्राकराणिकवाक्यान्त-
 रालोचनात्सोमयागाभ्यासविशेषरूपतया प्रसिद्धेः फले विध्युपप-
 त्तिस्तथा पौर्णमास्यौ यजेत द्वे अमावास्ये सह कुम्भीभिरभिक्रामन्
 इत्यादिप्राकराणिकवाक्यान्तरालोचनेनावृत्तिः सहप्रस्थानादिरूपतया
 दाक्षायणासाकम्प्रस्थाय्यादिगुणप्रसिद्धेः फले विध्युपपत्तिरित्यर्थः ।
 एतदेव विवृणोति * एवमिति * वाक्यान्तराच्च साकम्प्रस्थाय्या-
 दिशब्दस्य गुणवाचित्वप्रसिद्धौ दध्यादिवद्यागप्रयोगं परिच्छिन्दता
 सह प्रस्थानादिना फलं भावयेदिति वैय्यधिकरणेन धात्वन्वया-
 त्फलान्वयोपपत्तिरित्याह * दध्यादिवच्चेति * नन्वेवमपि दाक्षा-
 यणादेः समासाद्यज्ञसामानाधिकरण्यावगतेर्दध्यादिवैलक्षण्यं भवि-
 ष्यतीत्याशङ्काह * किं चेति * येऽपि दाक्षायणादयः सामाना-
 धिकरण्येनैव प्रतीयन्ते तेऽपि दाक्षायणादिना गुणेन यागप्रयोगं
 परिच्छिन्दता फलं भावयेदिति वैय्यधिकरणेन धात्वन्वयाद्दध्यादे-
 रविलक्षणा इत्यप्यर्थसूचनार्थः किं च शब्दः । कथं सामानाधिकर-
 ण्येन प्रतीयमानानां दध्याद्यवैलक्षण्यमित्याशङ्क्य ज्ञावस्थाविशेष-
 रूपत्वलक्षणयज्ञप्रत्यासत्तिनिमित्तौपचारिकता दाक्षायणेन यजेतेति
 सामानाधिकरण्यप्रतीतेरुक्तसिद्धान्तमुपसंहरति * तस्मादिति *
 एवं हीति भाष्योक्तं प्रकरणादिति सूत्रावयवव्याख्यातुमनुसन्धत्ते *
 एवं चेति * ननु गुणस्य फलवत्त्वे कथं भावेनाग्रहात्प्रकरणानुग्रहो-
 क्तिरयुक्तेत्याशङ्काह * यद्यपीति *

लिङ्गदर्शनाच्च ॥ ९ ॥

किमत्राभेदलिङ्गमित्यपेक्षायां पञ्चदशवर्षसंख्यया त्रिंशद्वर्षसं-
 ख्यात्मकसम्पत्पूरणं द्वे पौर्णमास्यौ यजेत द्वे अमावास्ये इति पौर्ण-
 मास्यमावास्याकीर्त्तनं चेति लिङ्गद्वयमाह * सम्पदिति * सम्प-
 त्पूरणस्य लिङ्गत्वमुपपादयति * न हीति * ननु कर्मान्तरत्वेऽप्य-
 तिदेशप्राप्तत्रिंशद्वर्षसंख्यास्थाने पञ्चदशवर्षसंख्याविधानात्तत्सम्प-
 त्करणोक्तिरूपपत्त्यतइत्याशङ्काह * न चेति * यावज्जीवपक्षवात्रि-

शङ्कर्षपक्षस्याप्यावश्यकत्वाक्षेपकत्वेन नियमरूपत्वात्तस्य च कर्म-
णस्त्वप्रवृत्तिवात्फलनियमकर्तृसमुदायस्यानन्वयस्तद्वन्धनत्वादि-
त्यष्टमाधिकरणे प्रतिदेशनिषेधाच्च कर्मान्तरे सम्पत्पूरणोपपत्तिरि-
त्याशयः । ननु कर्मान्तरे सम्पत्पूरणानुपपत्तावपि दाक्षायणारण्यक-
र्मान्तरयाजित्वेन निमित्तेन दर्शपूर्णमासयोरेव पञ्चदशवर्षत्वविधा-
नार्त्रिंशत्पूरणोक्तिरुपपत्स्यतइत्याशङ्क्याह * न चेति * कर्मान्त-
रत्वे दाक्षायणयाजित्वस्य दर्शपूर्णमाससम्बन्धाभावेनावर्त्तमानयो-
र्दर्शपूर्णमासयोः पञ्चदशभिर्त्रिंशत्सम्पत्त्ययोगात्पञ्चदशैव वर्षाणि
दर्शपूर्णमासाभ्यां यजेतेति वाक्यार्थो न युज्येतेत्यर्थः । पौर्णमास्यमा-
घास्यासङ्कीर्त्तनस्य लिङ्गत्वमुपपादयति * द्वे हीति *

गुणात्सञ्ज्ञोपबन्धः ॥ १० ॥

यः सञ्ज्ञोपबन्धो भेदहेतुत्वेनोक्तः सगुणवाचित्वेन कर्मस-
ञ्ज्ञात्वाभावाच्च कर्मभेदक इति सूत्रेणोक्ते पयसा प्रवर्ग्यं चरन्ति पय-
सा दाक्षायणयज्ञइत्यादौ कर्मनामप्रवर्ग्यादिसाहचर्याद्दाक्षायणस्यापि
कर्मनामत्वमाशङ्क्यान्यत्र कर्मसञ्ज्ञात्वे व्युत्पत्तिसंयोगाभावाच्च भे-
दकतास्तीत्याह * उत्पत्तीति * कथमुत्पत्तिः संयोगावगतिरित्या- ६०२।
शङ्क्य पूर्वकर्मानन्वयो ज्ञापकत्वेनोक्तः । प्रस्तूयमानवाच्यधैपशब्द-
प्रकारस्य प्रक्रमस्य पूर्वानन्वयहेतोरभावात्पयसा दाक्षायणयज्ञ इत्या-
दिसञ्ज्ञा नोत्पत्तियुक्तेत्यर्थः । गुणवाचिनो ऽपि दाक्षायणादिशब्दस्थ-
पशुसोमादिशब्दवत् लक्षणया क्वचित्कर्मसञ्ज्ञात्वाविरोधः दाक्षा-
यणयज्ञेन यजेतेत्यादौ तु दाक्षायणादिशब्दो गुणवाचित्वेन सञ्ज्ञा-
त्वाभावादेव न भिनत्तीति सूत्रार्थमनुसन्धत्ते * सम्भवति चेति *
एतदेवोपपादयति * दाक्षायणेति * द्वे हि पौर्णमास्यौ यजेतेति
वाक्यान्तरादावृत्तिवाच्ययनशब्दयोगाच्च दाक्षायणशब्दस्याभ्यास-
वाचित्वप्रतीतेस्तस्य च यज्ञाश्रितत्वादौपचारिकयज्ञशब्दसामाना-
धिकरण्योपपत्तेर्न सञ्ज्ञात्वं कल्पनीयमित्याशयः । दक्षस्येति भाष्यो-
क्तामवयवप्रसिद्धिं विवृणोति * दक्ष इति चेति * ऋत्विक्कर्तृ-
का प्रयोगावृत्तिरयनशब्दवाच्या नर्त्विजामेवावृत्तिरितिसूचनार्थः प्र-
योगशब्दः । तथेति भाष्योक्तां साकम्प्रस्थाय्यशब्दस्य गुणवाचितां वि-
वृणोति * साकम्प्रस्थाय्ये ऽपीति * साकम्प्रस्थाय्यसञ्ज्ञके प्रयोगे
सायम्प्रातर्दोहकुम्भीभ्यां सह प्रस्थानात्सहप्रस्थानलक्षणगुणयोगा-
त्साकम्प्रस्थाय्यशब्देनासौ प्रयोगो ऽभिधीयतइत्यर्थः । शक्यते चेदि-
ति भाष्योक्तं गुणादिति सूत्रावयवतात्पर्यं विवृणोति * तस्मादिति *

समाप्तिरविशिष्टा ॥ ११ ॥

फलै वाक्यस्य पर्यवसानाख्या समाप्तिर्यानुपादेयफलान्वयेन कर्मणो विधेयत्वाद्भेदसिद्ध्यर्थमुक्ता सा गुणफलान्वयविधाने ऽप्य-
विशिष्टत्वेन कर्मविध्यनापादकत्वान्न भेदं साधयतीति सूत्रतात्पर्य-
माह * यद्यपीति * अविशिष्टत्वं विवृणोति * यथैव हीति *
नन्वविशेषे सति कथं गुणस्यैव विधिर्न कर्मण इति निश्चीयते ऽत
आह * इति सन्देह इति * प्रयोजनं पूर्वपक्षे सौर्येष्ट्यादिवद्दर्शपू-
र्णमासप्रयोगाद् बहिर्दाक्षायणयज्ञप्रयोगः सिद्धान्ते दर्शपूर्णमासयो-
रेवावृत्त्या प्रयोगः ॥

॥ अथ द्रव्यदेवतायुक्तानां यागान्तरताधिकरणम् ॥ ५ ॥

संस्कारश्चाप्रकरणे अकर्मशब्दत्वात् ॥ १२ ॥

विषयविवेकार्थं प्रकरणशब्दव्याख्यार्थमनारभ्येति भाष्यं किं
चिदनारभ्येत्यन्वयं दर्शयन् व्याचष्टे * न कस्य चिदपीति * इह
संस्कारश्चेति चशब्देन विकारो वेति पूर्वाधिकरणासिद्धान्तसूत्रस्थ-
वाशब्दोक्ता कर्मान्तरत्वानुकर्षणात् यावदुक्तं चेति वाशब्देन तन्नि-
वृत्त्या कर्मान्तरत्वाभिधानात् भेदाभेदविचारो यावदुक्तं यजति-
स्त्वितिसूत्रावयवाभ्यां च यावच्छ्रुतयजिमत्त्वविचार इति यावदु-
क्तसूत्रेणाद्यविचारे सिद्धान्तस्य द्वितीये च पूर्वपक्षस्यावृत्त्याभिधा-
नाद्विचारद्वयं कृतं तत्राद्यवत् द्वितीयविचारे ऽपि देवतापदवत्फल-
पदमनपेक्ष्यापि सिद्धान्तस्य वक्तुं शक्यत्वादकर्मन्तरत्वोपपत्ति-
योक्तसंस्कारत्वनिरासार्थं प्रधानकर्मत्वसूचना यजतिसूत्रे फलग्रह-
णे न कर्मान्तरत्वसिद्ध्यर्थं यागत्वसिद्ध्यर्थं वेति सूचार्यितुं पदद्वय-
मात्रोदाहरणं किं दार्शपौर्णमासिके यदा न प्रकृतिमिति भाष्याभ्यां
विचारद्वयं क्रमेणाक्तमप्याद्यविचारे ऽनुवादायोगात्कर्मणो विधे-
यत्वेन भेदोक्तेर्लक्षणसङ्गतावपि द्रव्यदेवतासंयोगलक्षणस्य गुणस्य
पूर्वकर्मसंयोगानर्हत्वाभावेनाभेदकत्वाद् गुणप्रकरणासङ्गतोद्वितीय-
विचारे द्रव्यदेवतासंयोगलक्षणस्य गुणस्य यागरूपे कर्मण्यनिवे-
शेन तद्विज्ञयागरूपबोधकत्वाद् गुणप्रकरणसङ्गत्युपपत्तेस्तच्छेषत-
याद्यस्य सङ्गतिस्सूचनार्थकहेलया विचारद्वयमाह * तत्रेति *
यदा कर्मान्तरे तदा किं यावच्छ्रुते निर्वापालम्भनमात्ररूपे यागरूपे
वेत्यर्थः । शब्दवाच्यत्वं विना यागस्यान्वयासिद्धेः यजेरपि क-
ल्पनीयत्वसूचनार्थं यजिवाच्यत्वविवक्षया * यजिमती इत्युक्तम् *

अनारभ्याधीतत्वोक्तेः प्रयोजनचतुष्टयमाह * तत्रेति * प्रश्नपूर्वं संशयबीजार्थत्वं तावद्विवृणोति * कथमिति * दार्शपौर्णमासिकावालम्भनिर्वापौ प्रकृत्येमावालम्भनिर्वापौ श्रूयेयातामित्याद्यावृत्त्या योज्यम् । अनारभ्याधीतत्वेन पूर्वपक्षवचनव्यक्त्ययोगात्सन्देहानुपपत्तिमाशङ्क्य यदाहवनीये जुह्वतीत्यादिवद् दूरस्थयोरप्यालम्भनिर्वापयोर्वैदिकत्वसाम्येन बुद्धिस्थतया ऽनुवादसम्भवात्पूर्वपक्षवचनव्यक्त्युपपादनाय * अनारभ्यवादे त्वित्युक्तम् * अपौनरुक्त्यार्थत्वं विवरीतुं केन पौनरुक्त्याशङ्क्यपेक्षायां तावदाह * तथेति * अग्नीपोमीयवाक्ये ऽप्येतदधिकरणसिद्धयजिवाच्यकर्मवाचित्वाङ्गीकरणेन पशुसोमाधिकरणे विध्यनुवादविचारात्पौनरुक्त्यनुपपत्तावप्युभयत्र सिद्धान्ते यागाविध्यभिधानात् आपातमात्रात्पौनरुक्त्यभ्रान्तिरिति सूचनार्थः प्रायशब्दः । तदेव विवृणोति * तत्त्विति * गतप्रायत्वप्रतिभाने सति यद्यजिमत्कर्मविधानत्वं पुनरुपन्यस्यते तदनारभ्याधीतत्वेन प्रकृतयागाभावात्प्रकृतयागानुवादाशङ्क्यामसत्यां पशुसोमाधिकरणपूर्वपक्षस्यात्राभावात्कथं गतप्रायं स्यादिति मत्वेत्युक्ते तदीयसिद्धान्तेनैव तर्हि यजिमत्कर्मविधानत्वसिद्धेरपरिहार्या गतप्रायतेत्याशङ्क्य * श्वेतादेश्चेत्युक्तम् * औत्पत्तिकहृदयादिद्रव्यसंयुक्ते कर्मणि पदवाच्यद्रव्यान्तरविध्यनुपपत्तिस्तत्र सिद्धान्तहेतुर्गुणस्य तु द्रव्ययुक्ते ऽपि कर्मणि विध्युपपत्तिरिति सिद्धान्तहेतुरपि नास्तीत्याशयः । प्रथमपक्षपरिग्रहार्थत्वं विवृणोति * पूर्वपक्षश्चेति * प्रथमपक्षनिरासार्थत्वं विवृणोति * तन्निराकरणमपि चेति * आलम्भनिर्वापशब्दयोर्गुणविधिसामानाधिकरण्यायोगमाशङ्क्यालम्भनिर्वापविषयलक्षणार्थावालम्भनिर्वापशब्दाविति व्याख्यातुमाह * गुणेति * दार्शपौर्णमासिकयोरालम्भनिर्वापयोः श्वेतचर्वोर्गुणयोर्विधी इत्युक्ते निर्वापालम्भयोर्लोकवेदसाधारण्यात्कथं विशेषावधारणेत्याशङ्क्य वैदिकस्य गुणविधेर्विषयापेक्षायां वैदिकत्वसामान्येन बुद्धिस्थत्वाद्द्वौदिकयोरेवालम्भनिर्वापयोर्विषयत्वावगतेः प्रकृतौ वा द्विरुक्तत्वादित्यनेन न्यायेन प्राकृतालम्भनिर्वापविषयतैवावधार्यतइति सूचनार्थं वैदिकेन गुणविधिनैक्यं वैदिकयोर्निर्वापालम्भयोरुपचरितमित्याशयः । आलम्भविषयो निर्वापविषयश्च यो गुणविधिः स दार्शपौर्णमासिकालम्भनिर्वापविषय इति भाष्यार्थो ऽनेनोक्तः । किं तावदित्यादिभाष्येणाकर्मान्तरात्कथ्यतया एतत्सूत्रं व्याख्यातं तत्कथमकर्मान्तरत्वे योज्यमित्यपेक्षायां चशब्देन विकारो वेति वाशब्दोक्तो कर्मान्तरत्वातिदेशादालम्भो निर्वापश्चाक-

मन्तरं विधिशब्दस्य गुणसञ्चरितत्वेन कर्मविषयत्वाभावादित्येवं
योजयितुमाह * किं तावदिति * अनन्तरसङ्कृतिरप्यपवादतयानेन
सूचिता । निर्वापालम्भयोश्च संस्कारत्वेन प्रसिद्धत्वात्कर्मन्तरत्वे
चान्यत्र विनियुक्तसंस्कार्याप्रतीतेः संस्कारत्वायोगादकर्मन्तरताव-
सीयतइति हेत्वन्तरोक्त्यर्थः संस्कारशब्दो प्रकरणे तु तद्धर्मस्ततो
विशेषादिति तृतीयाधिकरणे सुवर्णं हिरण्यं धार्यमित्येतत्तुल्यतया-
लम्भनिर्वापयोरपि संस्कारत्वनिषेधेनासिद्धत्वं मत्वा न व्याख्यातः
निर्वापालम्भोपलक्षणार्थताद्वारा संस्कारशब्दस्य तदुदाहरणेनैव
व्याख्या सूचिता । क्व वाक्ये श्रूयमाणो ऽसौ निर्वापालम्भात्मकः
संस्कारो गुणविधिरित्यधिकरणविषयभूतालम्भनिर्वापविशेषापेक्षा-
यां तदवधारणार्थत्वेनाप्रकरणशब्दं व्याचष्टे * क्व चेति * यद्वा
अनारभ्याधीतत्वेनायनवैलक्षण्यात्कथं निर्वापालम्भश्रुत्योर्गुणार्थते-
त्याशङ्कानिरासार्थो प्रकरणशब्द इत्यन्यथा व्याचष्टे * अथ वेति *
यद्यप्यप्रकरणे श्रूयतइत्येतावता कारणेनालम्भो निर्वापश्चायनवै-
लक्षणेन युक्तस्तथापि निर्वापालम्भाख्येन कर्मणा विधायकस्य गु-
णसञ्चरितत्वेनानवरोधाद् गुणार्थेनालम्भनिर्वापश्रुतिरित्यर्थः । यथा
सिद्धशकटेश्चालम्भे प्राप्ते कथं श्वेत्यानुष्ठानमित्याशङ्क्य सिद्धाया
अपीपायाश्चूर्णादिना श्वेतीकरणं शक्यमित्याह * दर्शति * व्री-
हिनिर्वापे कथमोदनाख्यस्य चरोर्निवेश इत्याशङ्क्य स्थालीवचनं च-
रुशब्दमङ्गीकृत्य मुख्यत्वाच्छ्रुतिवृत्तप्रातिपदिकाभ्युपगमेन द्वितीया
सप्तम्यर्थं कल्प्या पञ्चशरावमोदनं निर्वपेदित्यादौ वा शरावादिश-
ब्दस्य तत्परिमिते प्रयोगदर्शनाच्चरुशब्दस्यापि तत्परिमितलक्षणा-
र्थत्वोपपत्तेर्यथा चरुपरिमिता व्रीहयो भवन्ति तथा चत्वारो मुष्टयः
कार्या इत्यर्थाभ्युपगमाच्चोत्पत्तिशिष्टचतुर्मुष्टिपरिमाणाविरोधोपपत्तेः
परिमितलक्षणार्थतया चरुश्रुत्यर्थस्यापि वाक्यार्थान्वयेनात्यन्ता-
बाधात्सप्तम्यर्थकल्पनायां तु द्वितीयार्थात्यन्तबाधापत्तेः प्रातिपदि-
कमेव लक्षणाया व्याख्येयमिति द्वेधा परिहरति * निर्वापश्चेति *
प्राप्ते कर्मण्यनेकार्थविधौ वाक्यभेदापत्तेः फले देवतापदानन्वयमा-
शङ्क्याह * भूतीति * ओषधिवनस्पतयो ऽन्नं प्राणभृतो ऽन्नादमिति प्रा-
णभृतां च वनस्पतीन् प्रति भोक्तृत्वे श्रुते भोक्तृत्वरूपदेवतात्वावग-
मात्प्राणाख्यस्य वायोर्देवतात्वमुपचर्य वनस्पतीनां वायुदेवत्यत्वात्त-
त्प्रभवत्वेनेषाया वायुदेवत्यत्वानुवाद इत्यर्थः । वायुगुणस्पर्शवत्त्वाद्वा
वनस्पतीनां वायुदेवत्यताभिप्रेत्य पूर्वपक्षमुपसंहरति * तस्मादिति *

यावदुक्तं वा कर्मणः श्रुतिमूलत्वात् ॥ १३ ॥

यावदुक्तशब्देन प्रकृत्यनपेक्षोक्तेः प्राकृतालम्भनिर्वापविषय-
गुणविधित्वनिरासार्थतया न चेति भाष्येण सूत्रपूर्वार्द्धं व्याख्यायो-
त्तरार्द्धं व्याख्यायर्थं यदीत्यादिचरुश्चेत्यन्तं भाष्यं तात्पर्यतो व्याचष्टे *
यदि हीति * यद्यालम्भनिर्वापाविति यदि शब्दं हेत्वर्थं ऽङ्गुपे- ६०४।२
त्य यस्मादालम्भनिर्वापौ विधीयेते न तु प्राकृतौ तौ विहिताविति
भाष्यावयवेन कर्मणः श्रुतिमूलत्वादिति सूत्रावयवं व्याख्याय गु-
णसञ्चरितत्वाद्विध्योः कर्मविषयता न युक्तेत्याशङ्क्योत्सर्गतः समा-
नपदोपादानेनालम्भनिर्वापयोर्विधेयत्वावगमाद्यदि तौ प्रत्यभिज्ञा-
नाद्विधेयत्वं न सहेते ततो यावालम्भनिर्वापौ कर्त्तव्यावित्येवं प्राकृ-
तौ लक्षते ततश्च तौ लक्षयित्वा श्वेतश्चरुश्च गुणो विधातव्यो भ-
वति प्रत्यभिज्ञानाभावात्त्वन्न तौ विधेयावेवेत्यध्याहारेण यदि न वि-
धीयेत इत्यादिभाष्यं व्याख्येयमित्याशयः । प्राप्ते कर्मणि गुणफलरू-
पानेकार्थविधौ वाक्यभेदापत्तेरपि गुणविधिता न युक्तेत्यभिधानार्थं
तौ चेत्यादिभिद्येतेत्यन्ते भाष्यमुत्तरसूत्रस्थफलशब्दसूचितार्थप्रति-
पादकं व्याख्यातुमाह * वायव्येति * तेन विनापि वाक्यभेदोपपत्तिरुपे-
क्षाहेतुः । कर्मान्तरत्वे तु वाक्यभेदो नास्तीति व्यतिरेकमाह * गुणेति *
अथ वेत्यादिभाष्यं वैदिकत्वसाम्येन बुद्धिस्थत्वस्य वैदिकालम्भनिर्वा-
पानुवादहेतुतया पूर्वपक्षिणेष्टत्वेन विधायकस्य तल्लक्षणार्थतयानिष्ट-
त्वादापाद्योक्त्यर्थमिति सूचयितुमुपेक्ष्य तावद्व्याख्याते ऽर्थं सूत्रो-
त्तरार्द्धं योजयति * तेनेति * यावदुक्तमिति भाष्येणैतदेव सूत्र-
मावृत्योत्तरविचारपूर्वपक्षे योजितं तदनुसन्धत्ते * अथ वेति *
ननु फलान्वयेनेह प्रधानकर्मणोर्विधेयत्वावसायान्निर्वापालम्भ-
योश्च संस्कारत्वप्रसिद्धेः प्राधान्यायोगात्प्राधान्यसिद्ध्यर्थं तत्तयो-
ग्यं यज्यर्थाध्यवसानं भविष्यतीत्याशङ्क्याह * न चेति * अनेन
चोत्तरसूत्रस्थस्य फलशब्दस्य संस्कारनिरासार्थतापि सूचिता । ननु
प्राधान्यस्य यज्यर्थाकल्पकत्वे ऽपि वायव्यादिशब्दोक्तस्य देवता-
न्वयस्य यागं विनानुपपत्तेस्तत्कल्पकत्वं भविष्यतीत्याशङ्क्याह * वा-
यव्यादीति * आलम्भस्य स्पर्शवायव्यविषयत्वात्सर्वपामालभ्यद्र-
व्याणां स्पर्शगुणकवायुदेवत्यत्वे सवितुः प्रसवे निर्वपामीति च म-
न्त्रलिङ्गात्सर्वेषां निर्वापद्रव्याणां सवित्राख्यसूर्यदेवत्यता वक्तुं श-
क्येत्याशयः । एवं त्वग्नीषोमीयं पशुमालभेतेत्यादावपि वायव्य-
त्वापत्तेः सारस्वतं चरुं निर्वपेदित्यादौ च सौर्यत्वाग्नीषोमीयत्वा-

६०५।१

धनुवादायोगेनाव्यापकत्वादशक्तेरपरितोपात्तेन चिद्वजमानेन वा-
 यवे सङ्कल्पितस्य श्वेतस्यालम्भः सूर्याय च सङ्कल्पितस्य चरोर्निर्वा-
 पः फलार्थं विधीयत इत्यन्यथा परिहरति * अथ चेति * आग्नेय-
 मुपाकरोतीत्यादीनामपि यजिवाच्यकर्मवाचितान्नैव व्युत्पाद्येति सूच-
 नायालम्भादिभिरिति बहुवचनम् । ननु देवतान्वयस्यापि श्वेत्यादिव-
 द्विधेयत्वपरिग्रहे ऽतिगौरवं स्यादित्याशङ्क्याह * विशिष्टेति *
 परकीयस्य द्रव्यस्य क्रतौ विनियुक्तस्यान्यार्थं कर्मणि विनियोगानौ-
 चित्येनात्राप्यपरितोषाद्वाद्युपदेशेन श्वेतादेर्भूत्याद्यर्थमालम्भा-
 दिकार्यमिति पूर्वपक्षिणो ऽभिमतं परिहारमाह * अथ वेति * ननु
 यागं विना तद्विनोक्तं देवतात्वं न सिद्ध्येदित्याशङ्क्याह * न चाव-
 श्यमिति * यागं विना देवतात्वानुपपत्तेरेतदधिकरणव्युत्पाद्यत्वा-
 दुद्देश्यत्वमात्रेण देवतात्वमत्रत्यः पूर्वपक्षी मन्यत इत्याशयः । एत-
 देवोपसंहरति * तस्मादिति * यजमानान्तरसङ्कल्पितव्यावृत्त्य-
 र्थम् * यत्किं चिदित्युक्तम् * इति वाक्यार्थः यावदुक्तनोदना-
 नुसारादवसीयत इत्यध्याहारेणेति करणो योज्यः । उपेक्षितं भाष्यं
 पूर्वपक्षभाष्यसङ्गतिपूर्वं व्याख्यातुमवतारयति * गुणेति * फलप-
 दत्यागाभ्युपगमाद् गुणफलरूपानेकार्थान्वयविधिलक्षणवाक्याभेदा-
 भावे ऽपि सकृदुच्चरितस्य विधायकस्य विध्यनुवादवैरूप्यलक्षण-
 वाक्यभेदापत्तिरपिशब्देन सूचिता नन्वनारभ्यवादानां प्रकृत्यर्थत्व-
 स्य तृतीये वक्ष्यमाणत्वाद्विहितत्वोपलक्षणं विनापि प्रकृत्यर्थत्वसि-
 द्धेर्विधायकस्योपलक्षणोपक्षिणत्वादविधायकत्वोक्तिरयुक्तेत्याशङ्क्या-
 ह * तस्येति * यदि तु य आलम्भः कार्यः स श्वेतविशिष्टः कार्यं
 इत्युपलक्षणार्थत्वं विधानार्थत्वं चेष्ट्यते ततो वैरूप्यं स्यादित्यभि-
 धायार्थमथेति भाष्यं व्याचष्टे * न हीति * यावतो ऽश्वान्प्रतिगृही-
 यात्तावतो वारुणांश्चतुःकपालान्निर्वपेदित्यत्र प्रतिगृहीयादित्यस्य
 विहितदानलक्षणार्थत्वं निर्वपेदित्यस्य च यागविद्ध्यर्थत्वं भेदोपा-
 दानाद्युक्तमिति वैलक्षण्यसूचनार्थं मिथः शब्दव्याख्यानार्थम् *
 सकृदित्युक्तम् * अथ धात्वर्थ इति भाष्येण धात्वर्थमात्रानुवादे
 ऽपि वैदिकत्वसामान्येन बुद्धिस्थत्वाद्विहितविषयत्वावगमे सत्यना-
 रभ्यवादात्वात्प्रकृत्यर्थत्वसिद्धिरित्याशङ्क्या तथेत्यनेन यदाहवनीये
 जुह्वत इत्यत्र होमस्य द्रव्यदेवतासाध्यत्वादेवतान्वयस्य चालौकिक-
 त्वेन विध्येकगम्यत्वाद् द्रव्यदेवतयोश्चेहानुपदेशात्प्रकृतिविशेषान-
 वगतेश्चातिदेशतो ऽप्यलाभादरूपत्वेन विधातुमशक्यत्वादनुवाद्य-
 त्वावगतेरदृष्टार्थत्वेनाचालौकिकत्वाद् दूरस्थवैदिकहोमानुवादो यु-

क्तः । आलम्भस्य तु लोकवेदसाधारण्याल्लौकिके ऽपि च भोजना-
दौ वैदिकप्राङ्मुखत्वादिनियमदर्शनात्सामान्यश्रुत्या वालम्भमात्रस्य
बुद्धिस्थस्यावैदिकत्वमात्रेण व्यावृत्त्यनुपपत्तेर्वैदिकाविषयत्वानवग-
मात् तद्वशेन प्रकृत्यर्थत्वसिद्धिरिति परिहृतं तद्व्याचष्टे * केव-
लेति * आनर्थक्यपरिहारायै लौकिकव्यावृत्तिर्भविष्यतीत्याशङ्का-
निरासार्थत्वे प्रत्ययार्थ इति भाष्यं प्रत्ययार्थानुवादपक्षे एव प्राकृता-
लम्भानुधादौ लभ्यते नान्यथेत्येवं साधारणत्वेन व्याख्यातुमाह *
न चेति * अत इत्युपसंहारभाष्यं व्याचष्टे * तस्मादिति *

यजतिस्तु द्रव्यफलभोक्तृसंयोगादेतेषां कर्म-

सम्बन्धात् ॥ १४ ॥

यावदुक्तसूत्रस्याद्यपक्षनिरासार्थत्वात्तत्रैव प्राप्ते कर्मणि गुण-
फलान्वयविधौ वाक्यभेदसूचनार्थं संस्कारत्वनिराससूचनार्थं च
फलपदे फलसंयोगाच्चेति प्रयोक्तव्ये द्रव्यदेवतयोर्यागकर्माणि सति
सम्बन्धोपपत्तेः फलस्य च कर्मान्तरे प्रधानभूते सति सम्बन्धोपप-
त्तेर्यागो ऽयमपूर्वः प्रधानभूतो विधीयते न तु प्रकृते कर्मणि संस्का-
रके गुणविधिरित्यर्थत्रयस्य लघुना सूत्रेणोक्तिसम्भवे सूत्रगौरव-
स्यानाश्रयणीयत्वादिह सूत्रे फलपदं प्रयुक्तं फलसंयोगमात्रेण वा-
क्यभेदानापत्तेर्द्रव्यफलसंयोगस्य वाक्यभेदहेतुत्वसूचनार्थं मध्ये
फलपदप्रयोगः सूक्तादेर्देवतासंयोगे ऽपि यागकल्पनात् द्रव्यस्यैव
देवतासंयोगो यागकल्पको नान्यस्येति सूचनार्थं फलशब्दव्यवहित-
स्यापि द्रव्यशब्दस्य भोक्तृशब्दान्वयो विवक्षितः देवतायाश्च भोक्तृ-
त्वाभावे ऽपि स्तुतिभोक्तृलक्षणस्य देवतात्वस्य यागकल्पकत्वात्त-
द्व्यावृत्त्या त्यज्यमानहविरुद्देश्यत्वात्मकहविर्भोक्तृलक्षणस्य देवता-
त्वस्य यागकल्पकत्वसूचनार्थं भोक्तृशब्दः । अत्र भाष्यकृता द्रव्येति
भाष्येण द्रव्यभोक्तृसंयोगं व्याख्याय फलसंयोगव्याख्यार्थम् *
भूतित्युक्तम् * ततस्तौ चेति भाष्येणानागतावेक्षणेन प्रागेव व्या-
ख्यातत्वात्पुनरुक्तमाशङ्क्य हृष्टान्ततया व्याचष्टे * यथेति * समा-
नपदोपात्तालम्भत्यागेन पदान्तरोपात्तद्रव्यदेवतान्वयविधानं न यु-
क्तमित्याशयेन कथमिति भाष्येण पृष्ट्वा यदि हीत्यादिना प्रमादसमा-
म्नाय इति गम्येतेत्यन्तेन द्रव्यदेवतान्वयविधिरुपपादितस्तत्तात्प-
र्यतो व्याचष्टे * विधिस्तावादिति * नन्विति भाष्येण
द्रव्यस्य देवतान्वयविधावपि धात्वर्थान्वयस्यापि प्रतीतस्य

६०६।१

त्यागायोगाद्विधेयत्वावश्यम्भावेन वाक्यभेदमाशङ्क्य न द्रव्यस्य
 देवतया धात्वर्थेन चान्वयो विधेयो येन वाक्यभेदः स्यात्किं तु
 भावनैव द्रव्यदेवताभ्यां धात्वर्थेन च विशिष्टा विधेया तस्याश्च
 श्रुत्या धात्वर्थविशिष्टत्वावगतेः पदान्तरसमभिव्याहाराद् द्रव्यदेव-
 तासम्बन्धविषयत्वावगतेरनेककारकान्वयसहत्वाच्च सम्बन्धश्चेति
 सम्बन्धशक्ताया भावनाया वैशिष्ट्यं विनानुष्ठेयत्वायोगात्तद्विशि-
 ष्टाया एव बहुपदप्रतिपाद्यत्वेनैकपदमात्रेण नैराकाङ्क्षयायोगात्
 वाक्यभेदानापत्तिरित्यभिधानार्थं नेतीत्याद्युपपन्नमेकवाक्यत्वमित्य-
 न्तं भाष्यमुपेक्ष्य एतेपामिति सूत्रावयवव्याख्यानार्थं न चेति भाष्यं
 व्याचष्टे * स चेति * त्यागं विनाप्युद्देशमात्रेण देवतान्वयोपप-
 त्तेर्नान्यथानुपपत्त्या यागकल्पनेत्याशङ्कां नावश्यमिति पूर्वपक्षवा-
 र्त्तिकोक्तां परिहरति * न हीति * ब्राह्मणोद्देशेन पक्षेऽप्यश्वे
 तदुद्देशेन त्यागं विना ब्राह्मणसम्बन्धाप्रसिद्धेरव्याप्रियमाणेऽपि च
 तुभ्यमिदं न ममेति तदुद्देशेन त्यागे कृते तत्सम्बन्धप्रसिद्धेरन्वय-
 व्यतिरेकाभ्यामुद्देशत्यागलक्षणैव क्रिया सम्बन्धापादिकावसीयत-
 इत्याशयः । एतदेव विवृणोति * यदीति * यदपि केन चिद्य-
 जमाने वाय्वाद्युद्देशेन त्यक्तस्यालम्भानुष्ठानं शङ्कितं तदप्यालम्भादेः
 फलान्वयेन प्रधानकर्मत्वावसायात्तदन्वयिनो वायव्यादिपदस्यो-
 पादेयार्थत्वावगतेर्देवतान्वयस्यानुष्ठानापाद्यत्वावगमादयुक्तमित्याह
 * न चेति * एतदेवोपसंहरति * तेनेति * त-
 स्मादिति सिद्धान्तोपसंहारभाष्यं व्याचष्टे * अतश्चेति *
 कथं देवतात्वस्यानुष्ठानं सम्पाद्यते इत्यपेक्षायामाह * तथा
 चेति * द्रव्यविषया त्यागक्रिया देवताविषया चोद्देशक्रिया तयोः समु-
 दायद्वन्द्वैकवद्भावनिर्दिष्टं यजतिचोदनानुष्ठापयति देवतोद्देशद्रव्य-
 त्यागसमुदाये तस्या लोके कृतार्थत्वप्रसिद्धेरिति चतुर्थाध्यायसूत्रा-
 र्थस्य दुर्गृहाकायां स्वयं वक्ष्यमाणत्वाद्देवतात्वस्य यूपदिवत्प्रागसिद्धे-
 स्त्यज्यमानं द्रव्यं प्रत्युद्देशेनाग्न्यादिदेवतां कृत्वा द्रव्यं त्यजेदिति देव-
 तोद्देशपूर्वकं द्रव्यत्यागात्मकयागप्रयोगस्वरूपकथनार्थेनानेन सूत्रेणा-
 नुष्ठानापाद्यता देवतात्वस्योक्त्याशयः । लक्षणार्थत्वस्य बृहन्मध्य-
 मटीकयोर्दुर्गृहाकायां च निषेधात्प्रयोगलक्षणाभिप्रायस्तत्रत्यभाष्ये
 लक्षणशब्द इति सूचनार्थम् * लक्षणं करिष्यतीत्युक्तम् * विधिश-
 ब्दादरोऽप्यनुष्ठानापाद्यत्वहेतुक एवान्यथा पर्यायेणाप्यग्न्याद्युद्देशेन
 द्रव्यस्याग्न्यादिदेवत्वसिद्धेस्तावन्मात्रस्य चाग्नेयादिशास्त्रार्थत्वा-
 त्तदादरो निष्प्रमाणकः स्यात् । ननु द्रव्यदेवताविशिष्टयागविध्यभ्यु-

पगमे ऽपि भुतस्यालम्भादेरप्राप्तत्वेनानुवादायोगात्तस्यापि विधेय-
त्वावगतेर्धातुसम्बन्धाधिकारविहितप्रत्ययाभावाच्च क्रियाद्वयान्व-
याप्रतीतेरनेकार्थविधिलक्षणो वाक्यभेदः स्यादित्याशङ्क्याह *त-
तश्चेति * कथं तर्हि भाष्यकृता पुरुषप्रयत्नस्यालम्भविशिष्टतायाः
समानपदोपादानलक्षणया श्रुत्यावगतेर्वाक्याच्च द्रव्यदेवताविष-
यत्वावगतेर्वाक्यभेदं विनापि क्रियाद्वयविध्युपपत्तिरुक्तेत्याशङ्क्याह
* तत्रेति * सकृदुच्चारितस्य विधायकस्यानेकार्थविधिशक्त्यभ्युप-
गमादावृत्तिलक्षणवाक्यभेदपरिहारे ऽप्येकस्यानेकार्थं तात्पर्यात्
गौरवेण लक्षणवाक्यभेदो ऽपरिहार्य इति सूचनार्थो गौरवशब्दः ।

लिङ्गदर्शनाच्च ॥ १५ ॥

लिङ्गत्वमुपपादयति * सौमारौद्रमिति * यजतिशब्देन वि-
नाभ्युक्ते गुणविधिपरे वाक्ये यजतिनानुवादः सौमारौद्रवाक्ये या-
गविध्यभावे न युज्यतइत्याशयः । ननु पशुसोमाधिकरणव्युत्पा-
दितयजिवाच्यकर्मविध्यावप्यग्नीषोमीयवाक्यन्यायेनेहापि यजिवा-
च्यकर्मविधायित्वसिद्धेः पुनरुक्तमेतदधिकरणमित्याशङ्क्याह *
अग्नीषोमीये ऽपि चेति *

विशये प्रायदर्शनात् ॥ १६ ॥

अपरिपूर्णार्थस्यापि सूत्रस्य पटुव्याख्यानात्परिपूर्णार्थत्वोपप-
त्तेरगमकत्वाशङ्का न युक्तेत्याशङ्क्या सूत्रार्थस्य वृत्तिकारादिभिर्व्याख्ये-
यत्वात्सूत्रानुक्तो ऽर्थो वृत्तिकारादिभिर्व्याख्यातो ऽप्यग्राह्य इति ये
वदन्ति तान्प्रत्यस्य सूत्रस्यागमकतापत्तिरुच्यतइत्याह * सूत्रेष्वेव
हीति * वृत्तिवार्तिकयोर्यत्सर्वमुच्यते तत्सर्वं सूत्रारूढं चेत्ततो
प्राह्यं नान्यथेति श्लोकार्थः किमुच्यतइत्यपेक्षायामाह * न किं चि-
द्विति * विषयशब्देनोदाहरणसाध्ययोर्द्वयोरपि परिग्रहान्न विजा-
नीम इत्यन्तं भाष्यमनेन व्याख्यातं पूर्वाधिकरणस्थसंस्कारशब्दानु-
पक्षेण वत्सालम्भस्योदाहरणत्वज्ञानं यावदुक्तशब्दानुपक्षेण च सा-
ध्यज्ञानं भविष्यतीत्याशङ्क्या वत्सालम्भस्याग्निहोत्रप्रकरणाधीतत्वे-
नानारभ्याधीतसंस्कारविषयेण संस्कारशब्देनोपादानायोगाद्यजिम-
त्त्वसाध्यव्यवहितस्य च यावदुक्तत्वसाध्यस्यानुपङ्गायोगात्तत्परिहा-
रार्थं प्रकृतमिति भाष्यमुपलक्षणार्थत्वेन व्याचष्टे * न चेति * ६०७।१
तदेतदित्यागमकत्वोपसंहारभाष्यमगमकत्वोपन्यासस्य वृत्तिकाराद्यु-
क्तार्थाग्राह्यत्वशङ्कानिवृत्त्यर्थत्वाविवरणार्थं सूत्रानुक्तमपि प्रतिज्ञाद्य-

वश्यं वृत्तिकारादिभिर्वाच्यमित्याभिधानार्थेनैतावदिति भाष्येण सह
 व्याचष्टे * तस्मादिति * श्रुतार्थापत्त्या प्रतिज्ञाप्यध्याहारस्य सूत्रकारा-
 भिप्रेततावसीयतइत्याशयः । नन्वध्याहारादिभिः सूत्रव्याख्या (जिज्ञासा
 सूधारम्भभाष्यं) शास्त्रादौ निषिद्धेत्याशङ्क्याह * सत्येव चेति * ननु सा-
 मान्यतः किं चित्प्रतिज्ञाद्यध्याहार्यमित्यर्थापत्त्यावगमे सूत्रकाराभिप्रेत-
 स्य तद्विशेषस्य निर्द्धारयितुमशक्यत्वादुत्सूत्रत्वं स्यादित्याशङ्कानिरासा-
 र्थं वृत्तिकारेति भाष्यं व्याचष्टे * सर्वथेति * युक्तिगम्ये ५^{थं} पुरुषविशेष-
 स्यानादरणीयत्वाद्युक्तियुक्तं यद्वृत्तिकारादिभिर्हक्तं तत्सूत्रकारानु-
 पात्तत्वान्न ग्राह्यमित्यसदाग्रहो न कार्य इत्याशयः । एवमेव वार्त्तिक-
 ककाराद्युक्तमपि वृत्तिकारानुपात्तत्वमात्रेणाग्राह्यं न भवतीत्यतिदे-
 शार्थमिदम् * वृत्तिकारणेत्युक्तम् * सूत्रकारानुक्तस्याप्यर्थस्य
 वृत्तिकाराद्युक्तस्य ग्राह्यत्वप्रदर्शनार्थैतत्तत्भाष्यमित्यस्माभिर्यदुक्तं त-
 त्पूर्वं ऽपि व्याख्यातारो वर्णयन्ति न त्वस्माभिः स्वोत्प्रेक्षामात्रेणोक्त-
 मित्याह * एतत्प्रदर्शनार्थमिति * वर्णयतीत्येकवचनपाठे
 ऽपि एतत्प्रदर्शनार्थं भाष्यकृतसूत्रस्यागमवत्त्वं वृत्तिकारव्या-
 ख्यानं च वर्णयतीत्युपसंहारार्थत्वेन व्याख्येयम् । वृत्तिकारो-
 क्तोदाहरणसन्देहप्रदर्शनार्थमत्रेति भाष्यं व्याचष्टे * तदि-
 ति * न केवलं वृत्तिकारवचनादिमाबुदाहरणसन्देहौ ज्ञायेते किं तु
 पूषासीति वत्समुपासृजतीति वत्सालम्भे पूषशब्दवन्मन्त्रविधाना-
 द्यागकल्पकदेवतासंयोगसन्देहवाचिविषयशब्दपर्यालोचनयापीत्य-
 भिधानार्थेनोपपद्यते चेति भाष्येणोक्तस्य युक्तियुक्तत्वस्य सूचना-
 र्थः किलशब्दः । ननु वृत्तिकारेण वेधा सन्देहस्योपन्यस्तत्वे क-
 स्मात् भाष्यकृता ऽग्नीषोमीयवत्सविधिपक्षः सन्देहकाले नोपन्य-
 स्त इत्याशङ्क्यातितुच्छत्वमनुपन्यासकारणमाह * तत्रेति * लिङः
 प्राकृताग्नीषोमीयपश्चालम्भविशेषणत्वाभ्युपगमे विधायकाभावा-
 पत्तेरित्याशयः । नन्वेवं सति यागकल्पकदेवतासंयोगाभावेन यजि-
 मदभिधानपक्षो ऽपि तुच्छत्वान्नोपन्यसनीय इत्याशङ्क्याह * तेनैव
 त्विति * सूक्तवाकन्यायेन पूषासीति मन्त्रस्य श्रुत्या करणत्वेन वि-
 नियुक्तस्य देवताकल्पनद्वारा यागकल्पकत्वबुद्धिर्भविष्यतीति तेनैक-
 द्रव्यदेवतासंयोगप्रक्रमेणेति प्रकारवाचिना प्रक्रमशब्देनोक्तं तत्र
 चेति भाष्येण वृत्तिकारोक्तं पूर्वपक्षमुपन्यस्य समीपधारणवाचिनो-
 पासृजतिना तदाक्षितालम्भक्षणहेत्वभावात्सन्निहितवाच्यसिशब्द-
 सामानाधिकरण्याच्च पूषशब्दस्य पुष्टियोगेन वत्सवाचित्वप्रतीतेर्दे-

वताकल्पकत्वाभावाद्धेतुत्वभावमाशङ्क्येदं त्वित्यनेन देवतासंयोगप्र-
त्युदाहरणार्थत्वात्सूत्रस्य न पूर्वपक्षोपपादने यतितव्यमित्युक्ते पूर्वप-
क्षोपन्यासस्तर्ह्यनर्थक इत्याशङ्क्य तथापीत्यादिनोपन्यस्यति स्मेत्यन्तेन
मन्दाशङ्कानिवृत्त्यर्थतोपन्यासस्योक्ता तत्सर्वं व्याचष्टे * तत्रेति * नि-
रासमात्रं तर्हि कार्यं नोपन्यास इत्याशङ्कानिरासार्थत्वेनातस्तमिति
भाष्यावयवं व्याचष्टे * यो नामेति * सामान्यतो दृष्टोक्त्यर्थमाल-
भतिरिति भाष्यम् । अग्नीषोमीयं पशुमालभेतेत्यादिवाक्यस्थस्याप्यालभ-
तेर्यजिवाच्यकर्मवाचित्वाभावात्साध्यविकलदृष्टान्तत्वापत्तेरयुक्तमा-
शङ्क्य द्वेधा समाधत्ते * तत्रेति * धातूनामनेकार्थत्वात्स्त्रीसंयुक्तस्य
गमेर्मैथुनवाचित्ववत्स्पर्शवाचिनो ऽप्यालभतेः प्राणिसंयुक्तस्य याग-
वाचित्वकल्पना न विरुद्धेति यथाश्रुतभाष्यसमर्थनार्थं केचिदाहुः
स्त्रियं गच्छेदित्यत्र मैथुनप्रत्यायकहेत्वन्तराभावाद् गमेरेव तद्वाचि-
त्वकल्पनं युक्तं यागप्रतीतेस्तु द्रव्यदेवतान्वयानुपपत्त्यैव सम्भवा-
त्तदन्वयसिद्धयै च तद्वाचिनो यजेरप्यन्यथानुपपत्त्यैव कल्पनोपपत्ते-
र्लोके बालभतेर्यागे प्रयोगादर्शनाद्भाष्यस्य चाभिदधातेर्वैचेश्वर लक्ष-
णया ज्ञानवाचित्वोपपत्तेर्नालभतेर्यागवाचित्वकल्पना युक्तेति स्वमत-
म् । आलभतेः पूर्वाधिकरणे यागानुमापकत्वानभिधानात्प्राणिसंयुक्तो
यत्रालभतिसत्र यागानुमानमिति व्याप्तेर्यज्यनुमानानुमानत्वेनेत्यनु-
मानशब्दावृत्त्या व्याख्येयम् । तथैवेत्यालभतिना यागानुमानातिदेशाद्या-
गानुमानहेतुः पूषासीति मन्त्रवर्णकल्पदेवतान्वयः सूचितः । कीदृगनेन
सामान्यतो दृष्टेन पूर्वपक्षः कृत इत्यपेक्षायामाह * तत्रेति * उप-
पदाक्रान्तशक्तित्वेन विधायकस्य कर्मविधायित्वायोगाद्धातोरनुवा-
दार्थत्वावगतेः कुतो ऽनुवाद्यप्राप्तिरित्यपेक्षायां प्राणिसंयुक्तत्वेनाग्नी-
षोमीयालभतेर्दूरस्थस्यापि बुद्धिस्थत्वान्नस्य च देवतान्वयद्वारा य-
जिवाच्यकर्मज्ञापकत्वदर्शनाद्धत्समालभेतेत्यालभतिरग्नीषोमीयवा-
क्यविहितस्य यजिवाच्यकर्मणो ऽनुवादो वत्सविध्यर्थ इति पूर्व-
पक्षान्तरोक्त्यर्थमथ वेति भाष्यं व्याचष्टे * प्राप्ते वेति * द्विविधं
पूर्वपक्षमुपसंहरति * इतीति * पूषासीति मन्त्रो वत्सालम्भे वि-
नियुज्यते न चेति सन्देहात्पूषशब्दो देवतावाची न वेति सन्देहाच्च
वत्सालम्भे देवतासंयोगसन्देहो योग्यत्वाच्चवहितानुपकथावदुक्त-
त्वरूपसाध्यसिद्धयै विषयशब्देन हेतुतयोक्त इत्येवं सूत्रव्याख्यां सूच-
यन् सिद्धान्तमाह * सिद्धान्तस्त्विति * नालभतिना यागाभिधान-
मभिप्रेत्य पूर्वाधिकरणे यागः कल्पित इत्युक्ते कस्मादित्यपेक्षायां
यागाभिधाने तस्य लोके शक्त्यदर्शनादिति हेतुगर्भं विशेषणं सामा-

न्यतो दृष्ट्याभासत्वे ऽध्वर्युमालभेतेत्यादौ व्यभिचारो हेतुगर्भं वि-
शेषणं देवतासम्बन्धाभावादिति भाष्येण विषयशब्दस्य मृदूक्त्या
देवतान्वयाभावोक्त्यर्थता सूचितेति * न चेत्यनेनोक्तम् * आल-
म्भमात्रसंस्कार इति भाष्यसंस्कारशब्देन संस्कारश्चाप्रकरणइति सं-
स्कारशब्दस्योदाहरणोक्तये ऽनुपङ्गः सूचित * इतीहशब्देनोक्तम् *
आलम्भमात्रशब्देन च यावदुक्तं वेति यावदुक्तशब्दस्य प्रतिज्ञोक्तये
ऽनुपङ्गः सूचित इति * यावदुक्तमित्यनेनोक्तम् * प्रायदर्शनस्य लि-
ङ्गमात्रत्वं भाष्योक्तं विवृणोति * तथा चेति * अभिप्रायशब्दस्या-
भीष्टत्वे प्रयोगात्प्रायशब्दस्य दृष्टप्रयोजनवाचित्वमङ्गीकृत्य प्रायद-
र्शनशब्दस्य दृष्टार्थत्वलक्षणहेतूक्त्यर्थत्वं दृष्टार्थत्वाच्चेति भाष्योक्तं
विवृणोति * दृष्टार्थत्वं चेति * यथा चोपपत्स्यतइत्यनुपङ्गेण
योज्यम् ।

अर्थवादोपपत्तेश्च ॥ १७ ॥

अर्थवादश्चेत्याद्यन्वयतः सूत्रव्याख्यार्थं भाष्यं व्याचष्टे *
वत्सेति * व्यतिरेकतो व्याख्यार्थमथेति भाष्यं व्याचष्टे * मार-
६०८।३ णार्थं त्विति * कथं वत्सालम्भस्य गोप्रसन्नवनार्थतेत्याशङ्क्याह *
इतरत्र पुनरिति * चादुकरणात्प्राक् गोवत्सस्नेहानुत्पत्तौ चादुकर-
णे प्रवृत्त्ययोगादुत्पत्तौ वा चादुकरणस्य स्नेहोत्पादकत्वायोगात्पूर्-
वापरितोषेण पक्षान्तरोक्तिः स्नेहातिशयोत्पादकत्वोपपत्तेश्च पूर्वो
ऽपि पक्षो युक्त एव साध्यहेतुयोजनार्थं तस्मादपीति भाष्यं व्या-
चष्टे * तस्मादपीति *

॥ नैवारचरोरध्यानार्थताधिकरणम् ॥ ७ ॥

संयुक्तस्त्वर्थशब्देन तदर्थः श्रुतिसंयोगात् ॥ १८ ॥

अर्थवादिकस्य देवतान्वयस्य विध्युद्देशानाकाङ्क्षितत्वेना-
ग्रहणात्पूर्ववदिहापि यागकल्पकदेवतान्वयाभावेन यावदुक्तत्वसिं-
द्धेरनारभ्यमिदमधिकरणमित्याशङ्क्याह * पूर्वमिति * निर्वा-
पस्येहाश्रुतत्वात्तत्प्रत्युदाहरणता न युक्तेत्याशङ्क्य चरोर्यागार्थत्वे
ऽतिदेशप्राप्तस्य निर्वापस्यापि चरुद्वारा यागार्थत्वापत्तेश्चरोर्यागार्थ-
त्वनिरासे निर्वापस्यापि यागार्थता निरस्ता भवतीत्युक्ते
यजत्यधिकरणे द्रव्यदेवतासंयोगयुक्तवाक्यमात्रस्योदाहरणत्वा-
दन्यथाग्नेयं सवनीयमुपाकरोतीत्यादौ यागविध्यासिद्धेर्निर्वापा-
लम्भयोरनुदाहरणत्वात्तत्प्रत्युदाहरणानुपपत्तेरपरितोषादधिकाश-

ङ्कारम्भहेतुतयोक्ता । नन्वर्थवादोक्ताया अपि देवताया विध्युद्देशेनानाकाङ्क्षितत्वाद्ब्रह्णानुपपत्तेरयुक्ता देवताशङ्केत्याशङ्क्य देवताकाङ्क्षासिद्ध्यर्थं चरोर्यागार्थत्वमुपपादयति *तत्रेति* चर्वादेर्हविःशब्दवाच्यत्वप्रसिद्धेर्जुहोतेश्चाचिशुचिहुसृपिच्छदिवृदिभ्य इसिरिती-सि प्रत्यये कृते हविःशब्दव्युत्पत्तेः । सौर्यं चरुमित्यादौ च यागार्थत्वदर्शनाद्द्विःशब्दसामान्यतोद्दृष्ट्या यागार्थतावसीयतइत्याशयः । यजिष्ठुतिदेवतान्वयनैरपेक्ष्यसूचनायौत्पात्तिकशब्देन स्वाभाविकतांक्ता चरो हीति पूर्वपक्षभाष्यं चानेन व्याख्यातं यथेष्टविनियोगार्थत्वं च चरोः स्वतस्तत्र प्रवृत्तिसिद्धेर्विध्यानर्थक्यप्रसङ्गाद्यथेष्टविनियोज्यत्व-लक्षणस्वत्वत्यागस्यावश्यकत्वावगतेस्तस्य च देवतोद्देशपूर्वकद्रव्य-त्यागात्मकयागैकदेशत्वाच्चरुकैमर्थ्याकाङ्क्षायामेकदेशेन बुद्धिस्थी-कृतस्य यागस्य प्रयोजनत्वप्रतीतिः शीघ्रं भवतीत्येतदाशयं वा च-रो हीति भाष्यमिति सूचयितुमाह * सर्वथा चेति * चरुरूपधा-नार्थत्वावगत्या नैराकाङ्क्षाद्यागार्थत्वकल्पना न युक्तेत्याशङ्कानि-रासार्थं चैतद्भाष्यं नोपधानं कार्यं किं तु प्रतिपत्तिस्तस्याश्चान्यत्रो-पयोगं विनानुपपत्तेरुपधानान्वयस्य कैमर्थ्याकाङ्क्षानुकूलत्वा-त्प्रसिद्धेर्यागार्थत्वकल्पनोचितेत्येवं व्याख्येयमिति सूचयितु-माह * चरुमिति * यागार्थत्वसम्भावनायामपि व-चनशब्दोक्ते विध्युद्देशे देवतासम्बन्धाभावाद्यज्यश्रवणा-च्च यागार्थत्वनिश्चयानुपपत्तेर्देवतानाकाङ्क्षत्वादर्थवादस्य च वि-ध्युद्देशानाकाङ्क्षितदेवतासमर्पणाशक्तेर्न यागार्थता युक्तेत्युच्यत-इति भाष्येणाशङ्क्य तदुच्यतइत्यनेनानर्थक्यपरिहारायानाकाङ्क्षि-तापि देवता विध्युद्देशेन * नान्वीयतइत्युक्तम् * तद्व्याचष्टे * वाक्यशेषे चेति * विधिपर्यवसानायैकदेवत्यत्वौषधद्रव्यत्वसामा-न्ये चाग्नेयविध्यन्तान्वयं दर्शयन् पूर्वपक्षमुपसंहरति * तस्मादि-ति * उपधामस्यापि द्वितीयया शेषकार्यत्वावगतेरेककार्यत्वादौप-देशिकशेषकार्यवाधकता युक्तेति सूचनायान्तरशब्दः । चरुस्वाभा-व्योत्स्ववाक्यएव यागार्थत्वावगतेः प्रयोजनाकाङ्क्षत्वाद्वाक्यान्तर-श्रुतोपधानार्थत्वेन यागार्थत्वनिरासो न युक्त इत्याशङ्कान् निरस्यन् सिद्धान्तमाह * एवमिति * भोजनार्थं तरुष्मपक्वोदने चरुशब्द-वाच्ये लोके हविःशब्दाप्रयोगाद्यागार्थव्याभिचाराच्च शब्दसामा-न्यतोद्दृष्ट्या यागार्थत्वानवगतेः प्रयोजनाकाङ्क्षत्वाद्वाक्यान्तरश्रु-तोपधानार्थता युक्तेत्याशयः । श्लोकतात्पर्यं व्याचष्टे * नैवार इति * विध्यानर्थक्यपरिहाराय स्वत्वनिवृत्त्यावश्यकत्वावगमेऽपि यागा-

६०९।३ वगतिर्नास्तीति सूचनार्थम् * यागेनेत्युक्तम् * यां च प्रतिपत्ति-
 त्वाद्यागोपकल्पनोक्ता साप्ययुक्तेत्याह * न चेति * प्रतिपत्तिरि-
 ति यदुक्तं तत्र चेतीतिकरणार्थः । स्थलार्थस्यापि चोपधानकर्मणः
 स्थलनिवर्त्तकचरुद्वारा स्थलनिवर्त्तकत्वेनोपधानं प्रति चरोः प्राधा-
 न्यात्तद्वितीयोपपत्तेर्न द्वितीयया प्रतिपत्तित्वावगतिरित्याह * अ-
 र्थकर्मण्यपि चेति * श्रुतिसंयोगव्याख्यानार्थमुपदधातिनेत्यादिभा-
 ष्येणोपधानान्वयश्चरोः प्रत्यक्षो देवतान्वयस्तु * आनुमानिक इत्यु-
 क्तम् * तद्व्याचष्टे * त्रेधा चेति * श्लोकं व्याचष्टे * नीवारैति *
 अन्नशब्दोक्तस्यादनीयत्वस्यापक्षेपे नीवारेषु प्रयोगाच्चरुभूतेषु देवता-
 न्वयानुमानं विष्णुं यजतीत्यादौ द्वितीययापि देवतात्वकल्पनादादि-
 शब्दः प्रयुक्तः । कृदन्तान्नशब्दयोगात्कर्तृवाचिन्या षष्ठ्या भौकृत्वा-
 वगतिर्देवतात्वकल्पनाहेतुः तस्मादित्युपसंहारभाष्यं व्याचष्टे * त-
 स्मादिति * श्रुत्या समस्तस्य चरोरुपधानयोगादित्येवं श्रुतिसंयो-
 गव्याख्यानार्थं ततश्चेत्युत्तरभाष्यावतारणार्थं कृत्स्नशब्दव्याख्याना-
 यैवकारं यत्त्विति भाष्यं बार्हस्पत्या नीवारा इत्येवंविध्यर्थवादाश्रव-
 णादयुक्तमाशङ्क्य तैत्तिरीयशाखास्थस्य बार्हस्पत्यो भवतीत्येतद्वै-
 खलु वै साक्षादन्नं य एष चरुरिति पूर्वनिर्दिष्टचरुसमानाधिकरण-
 बार्हस्पत्यशब्दवतो वाक्यस्य बृहस्पतेर्वा एतदन्नं यन्नीवारा इति
 शाखान्तरीयवाक्यतुल्यार्थत्वसूचनायानेन प्रकारेणोपलक्षणायैतत्-
 भाष्यमिति सूचयितुमाह * येषां त्विति * वाक्यशेषे देवताकी-
 र्त्तनानर्थक्यपरिहारायानाकाङ्क्षितापि देवता विध्युद्देशेन ग्रहीष्य-
 तइत्याशङ्क्य प्रशंसार्थत्वेनार्थवत्त्वात्तत्त्वार्थम् * यादृशमित्युक्तम् *
 बृहच्छब्दस्य बृहतिधात्वर्थानुसारेण ब्रह्मशब्दवदवाचित्वात्पतिशब्दस्य
 पालयितृवाचित्वात् ब्राह्मणानां च तपस्तपत्वास्मृजद् ब्रह्मा ब्राह्मणान्
 वेदगुप्तयइतिवेदपालयितृत्वस्मरणात् बृहस्पतिशब्दस्य ब्राह्मण-
 वाचित्वप्रतीतेर्मुन्यन्नं ब्राह्मणस्योक्तमिति च ब्राह्मणश्राद्धे वानप्रस्था-
 ख्यमुन्यदनीयारण्यनीवारप्राशस्त्यस्मृतेर्ब्राह्मणसम्बन्धित्वरूपं बार्ह-
 स्पत्यत्वं कीर्त्तितमित्याशयः । यच्चेति भाष्यं चर्वादीनामिति वार्त्ति-
 केन व्याख्यातत्वादुपेक्ष्य तस्मादिति सिद्धान्तोपसंहारभाष्यं व्या-
 चष्टे * तस्मादिति *

त्वाष्ट्रपातनीवतस्य पर्यग्निकरणगुणकत्वाधिकरणम् ॥ ८ ॥

पातनीवते तु पर्वत्वादवच्छेदः ॥ १९ ॥

वाक्यशेषस्थस्य देवतान्वयस्य विधेयत्वाभावाद्यागकल्पकत्वे

निरस्ते पर्यग्निकृतं पात्नीवतमित्यत्र विध्युद्देशस्थत्वाद्विधेयत्वमाशङ्क्य
विध्युद्देशस्थस्यापि प्रत्याभिज्ञानेनाविधेयत्वापादकतेहोच्यतइत्यनन्त-
रसङ्गतिं पात्नीवद्देवतासंयोगलक्षणो गुणस्त्वापूपत्नीवद्देवत्यपशुया-
गाद्देवको न वेति गुणनिमित्तभेदाभेदविचाराच्च गुणप्रकरणसङ्गतिं
स्पष्टत्वादानुक्त्वा तदवान्तरसङ्गतिमाह * एतेनैवेति * यत्रोत्सृजति-
स्तत्र यागानुमानमिति व्याख्येयदर्शनेनोत्सृजतेरालभतिवत् यागा-
नुमापकत्वलक्षणयजिमद्वाचित्वशङ्कायागादुत्सृजतिशब्दस्तत्परवि-
धायकप्रत्ययलक्षणार्थः । एवं गृह्णातिचिनोतिशब्दावपि त्वापू-
मित्युदाहरणभाष्यं व्याचष्टे * पात्नीवतमिति * तत्रेति सन्दे-
हभाष्यं देवतोद्देशपूर्वकद्रव्यत्यागात्मकस्य यागाख्यस्योत्सर्गस्य
त्वापूवाक्यादेव प्राप्तेर्विधेयत्वाद्देवतोद्देशनिरपेक्षद्रव्यत्यागात्मकस्य
तूत्सर्गस्य नवमोपान्त्ये पर्यग्निकृतानारण्यानुत्सृजन्तीत्युदाहृत्य कि-
मनेनेशानाय परस्वत आलभते वसन्ताय कपिञ्जलानालभतइ-
त्यादेर्वाक्यस्य विहितस्यारण्यालम्भस्य कैमर्थ्याकाङ्क्षायां यदेनं
चरमुपपद्धातीतिवत्प्रयोजनत्वेन देवतोद्देशनिरपेक्षो द्रव्योत्सर्गो वि-
धीयते किं वेशानायेति चतुर्थ्युक्तदेवतासंयोगेन विहितं यागमुत्सृ-
जतिनानूय पर्यग्निकरणान्ताङ्गरीतिविधानात् कर्मशेषः प्रतिपिध्य-
तइति सन्दिग्धे पर्यग्निकृतानामुत्सर्गे तादर्थ्यमुपधानवदिति सूत्रेण
द्रव्योत्सर्गविधिं पूर्वपक्षयित्वा शेषप्रतिषेधो वार्थाभावादपि षडान्तव-
दित्यनेन देवतोद्देशनैरपेक्ष्ये देवतासंयोगरूपार्थाभावापत्त्या निषेत्स्य-
मानत्वात्सिद्धान्तवचनव्यक्त्यनुपपत्तेरयुक्तमाङ्क्य यदुत्सृजन्ति तत्
पर्यग्निकृतमित्युत्सर्गस्य पर्यग्निकृतशब्दोक्तपर्यग्निकरणान्ताङ्गरी-
तिलक्षणगुणविशिष्टत्वरूपेण विधिर्विवक्षितो न स्वरूपेणेत्येवं व्या-
ख्यासूचनपूर्वकं पूर्वं इति भाष्योक्तस्य पात्नीवतानुवादसम्भवस्य
पूर्वपक्षहेतोः पात्नीवतशब्दार्थस्य विधेयत्वेन विहिते ऽनवतारा-
त्तदवतारार्थं स्वयं पूर्वपक्षहेतुमाह * तत्रेति * पर्यग्निकरणान्ता-
ङ्गरीतिविधिर्गुणशब्देन सूचितः । तद्विवक्षितत्वोपपादनार्थं वचन-
व्यक्तिद्वयप्रतिभानस्य सन्देहहेतुत्वं भाष्योक्तं दर्शितम् । नवमोपा-
न्त्यन्यायेन ह्यत्राङ्गरीतिविधेः सिद्धत्वात्पौनरुक्त्यमाशङ्क्य तत्वार-
ण्यशब्दार्थस्य प्राप्तत्वाद्विधेयत्वाशङ्कानुपपत्तेः पर्यग्निकृतानु-
त्सृजन्तीत्येवान्वये पर्यग्निकृतानुवादेनोत्सर्गविधिरुत्सर्गानुवादेन
वा पर्यग्निकृतविधिरिति चिन्तयिष्यतइह तु किं पात्नीवतमुत्सृज-
तीत्यन्वयाद्व्याख्येयन्यायेन यागविधिः पर्यग्निकृतमुत्सृजन्तीत्यन्वयात्

६१०१९

पर्यग्निकरणान्ताङ्गरीतिविधिरित्यपौनरुक्त्यसूचनार्थं वचनव्यक्ति-
 द्वयप्रतिभानस्य सन्देहहेतुत्वोक्तिर्युक्ता उत्सर्गविधौ तु पर्यग्निक-
 रतमुत्सृजन्तीत्यन्वये त्वाष्ट्रवाक्यात्प्राप्तस्योत्सर्गस्य विधेयत्वायो-
 गात् उत्सर्गान्तरविधानात् सिद्धान्ते ऽपि कर्मान्तरत्वापत्तेर्वचन-
 व्यक्तिद्वयप्रतिभानस्य सन्देहहेतुता न युक्तेत्याशयः । पात्नीवतशब्द-
 स्योत्सृजतिपराख्यातान्वये ऽपि प्रत्यभिज्ञायमानार्थत्वेनाविधेयार्थ-
 त्वाद्यागकल्पनानुपपत्तेः किं यागान्तरत्वे कारणमित्येवं कुत इति
 प्रश्नं व्याचष्टे * किं चेति * पूर्वइत्युत्तरभाष्यं व्याचष्टे * न चेति *
 न ह्यत्र स त्वाष्ट्रवाक्यविहितः पत्नीवान् प्रत्यभिज्ञायतइति हिशब्दार्थ-
 चशब्दः । अपि चेति भाष्यं व्याचष्टे * पर्यग्निकृतेति * त्वाष्ट्रस्यो-
 त्सर्गविधिं वदता पात्नीवतशब्देन त्वाष्ट्रमुद्दिश्योत्सर्गविधिर्वाच्य-
 स्तस्य च पर्यग्निकृतत्वविशेषणे विशिष्टानुवादलक्षणो वाक्यभेदः
 स्यादित्याशयः । ननु पत्नी विद्यते ऽस्येत्यन्यपदार्थं मतुवन्तपत्नी-
 वच्छब्दप्रवृत्तेः को ऽन्यपदार्थ इत्यपेक्षायां पूर्ववाक्ये श्रुतस्य त्वष्टुः
 पात्नीवतं गृह्णातीत्यत्राग्नेरिव स्ववाक्याश्रुतस्याप्यन्यपदार्थावसा-
 यात्प्रत्यभिज्ञोपपत्तस्यतइत्याशङ्कानिरासं सूचयन् श्लोकपूर्वार्द्धं व्या-
 चष्टे * यदि हीति * पात्नीवतं गृह्णातीत्यत्राग्नीपत्नीवान्निमि-
 त्तवर्णादग्नेरन्यपदार्थत्वावगतिर्युक्ता इह तु कर्मान्तरस्य त्वष्टुः
 कर्मान्तरे ऽन्यप्रमाणाभावात् अश्विशब्दवच्चान्यपदार्थवृत्तेरपि
 पत्नीवच्छब्दस्य तदलाभे स्वातन्त्र्याभ्युपगमोपपत्तेः शुद्धः पत्नी
 वान्देवता न तु पत्नीवान्त्वष्टा येन प्रत्यभिज्ञा स्यादिति इन्द्रमहेन्द्र-
 इष्टान्तेन सूचितम् । प्रत्यभिज्ञाने ऽपीन्द्रमहेन्द्रवद्देवतान्तरयोगादित्य-
 पिशब्दार्थः । उत्तरार्द्धं व्याचष्टे * पात्नीवतेति * नन्वतन्त्रत्वा-
 त्पात्नीवतशब्दस्य न विशिष्टानुवादापत्तिरित्याशङ्क्याह * व्यवहि-
 तेति * किं च स्वार्थं वेहोत्सर्गो विधीयते पर्यग्निकृतशब्दार्थवि-
 ध्यर्थं वा तत्रापि पक्षे देवतोद्देशपूर्वकद्रव्यत्यागरूपस्योत्सर्गस्य त्वा-
 ष्ट्रवाक्यादेव प्राप्तेः पुनःश्रुत्यानर्थक्यमाह * प्राप्तएव चेति * द्वि-
 तीयपक्षे तु लोहितोष्णीषादिवत् पर्यग्निकृतशब्दस्य विशेषणपरत्वा-
 वगतेस्तस्याप्यतिदेशेन प्राप्तत्वाद्विध्यानर्थक्यमित्याह * न चेति *
 ननु पात्नीवतमुत्सृजन्तीत्यप्यन्वये पूर्वस्मिन्त्यागे त्वष्टा पत्नीवता
 सह वैकल्पिकः शुद्धः पत्नीवान् विधास्यतइत्याशङ्क्याह * न चेति *
 एतच्चासम्बद्धपदव्यवायापत्तेस्तत्र त्रिदोषत्वमुक्तमेवेत्यतः पश्चाद्वा-
 क्यमपि न च प्राकृतकल्लोपकारेत्याद्युक्तमेवेत्यन्तं वार्तिकं नवमो-
 पान्त्यभाष्यवक्ष्यमाणार्थकथनायेति सूचनार्थम् * प्रागुक्तम् * ननु

यथाज्यभागपुनः श्रुतिगृहमेधीयस्यापूर्वत्वज्ञापनार्थेति दशमे वक्ष्यति
तथेह केवलपर्याग्निकरणपुनःश्रुतिपात्नीवतपशुयागस्यापूर्वत्वज्ञाप-
नार्था भविष्यतीत्याशङ्क्याह * न चेति * पर्याग्निकरणस्याप्राकृतं
चेत्कलप्तोपकारत्वायोगात्प्राकृतत्वे वा प्राप्तत्वेन विधेयत्वायोगात्क-
थमपूर्वज्ञापकतेत्याशङ्क्याह * प्राकृतेत्युक्तम् * स्वरूपेण प्राप्तस्यापि
पात्नीवतयागाङ्गत्वेन विधानान्नैराकाङ्क्ष्योतकत्वेनापूर्वज्ञापकता यु-
क्तेत्याशयः । पर्याग्निकरणस्य पशुविशेषत्वेन निर्देशात्प्रसिद्धिं च
विना विशेषणत्वायोगात्प्रसिद्धत्वेनाविधेयत्वादङ्गत्वासिद्धेर्नैराका-
ङ्क्ष्योतनान्नापूर्वज्ञापकतेति परिहाराशयः । ननु पर्याग्निकरणा-
न्ताङ्गकलापविध्यर्थनिवृत्तपर्याग्निकरणत्वोक्त्यर्थत्वेन पर्याग्निकृतश-
ब्दस्योपसर्जनत्वस्याविवक्षितत्वाद्विधेयत्वोपपत्तिरित्याशङ्क्याह * न
चेति * पर्याग्निकरणनिवृत्त्युक्तावपि अङ्गान्तरनिवृत्त्यप्रतीतेर्न पर्या-
ग्निकरणान्ततावसीयतइत्यर्थः । ननु पर्याग्निकरणान्ताङ्गरीत्यन-
भिधानेऽपि कप्रत्ययस्य निष्ठासञ्ज्ञत्वेन भूतकालवाचित्वात् पर्याग्निक-
करणानन्तरकालोत्सर्गप्रतीतेरुत्सर्गोत्तरकालीनपदार्थानिषेधे ऽप्यु-
त्सर्गपर्याग्निकरणमध्यवर्त्तिपदार्थनिषेधावगमात्पर्याग्निकरणोत्तरका-
लाङ्गभूतकर्मावच्छेदो विज्ञास्यतइत्याशङ्क्याह * न चासाविति *
पदार्थान्तरव्यवधाने ऽपि भूतकालत्वोपपत्तेरानन्तर्यं नावसीयतइ-
त्याशयः । पर्याग्निकरणकालोक्त्यानन्तर्यं सूचितम् । ननु भूतकालत्व-
मात्रस्यातिदेशतः प्राप्तेर्विध्यानर्थक्यपरिहारार्थं तान् पर्याग्निकृता-
नुत्सृजन्ति ब्रह्मसाम्ब्यालभतइत्यत्रानन्तर्यलक्षणा यथा सङ्कूर्पका-
ण्डे वक्ष्यते तथेहाप्यानन्तर्यलक्षणा भविष्यतीत्याशङ्क्याह * न चे-
ति * प्राज्ञापत्यपशुष्वेकादशे कर्मशेषप्रतिषेधं पूर्वपक्षे ऽपि ब्रह्म-
साम्ब्यालभतइति पर्याग्निकरणोत्तरकालीनानां संस्काराणां काला-
न्तरे ऽनुष्ठेयत्वश्रुतेः सर्वथा प्रतिषेधायोगेन पर्याग्निकरणोत्तरका-
लीनत्वमात्रनिषेधस्य वक्ष्यमाणत्वात्तत्सिद्ध्यर्थमानन्तर्यलक्षणा यु-
क्ता इह तु कर्मान्तरविधाने ऽतिदेशप्राप्तपर्याग्निकरणानुवादत्वेना-
पि पर्याग्निकृतशब्दस्य वाक्ये ऽन्वयोपपत्तेर्नानन्तर्यलक्षणा युक्तेत्या-
शयः । सर्वाङ्गानां च पर्याग्निकरणानन्तर्यसम्पादनाशक्तेरानन्त-
र्यलक्षणार्थाविरोधः स्यादित्याह * सर्वाङ्गेषु चेति * ननु पर्याग्निक-
कृतावस्थस्योत्सर्गविधावर्थादानन्तर्यावगतिर्भविष्यतीत्याशङ्क्याह *
एतेनेति * नावस्थापि श्रुत्योच्यते इत्याशयः । पर्याग्निकरणावस्थाया-
श्च स्वरूपेण प्राप्तत्वादुत्तरावस्थापरिसंख्यार्थत्वे त्रिदोषत्वापत्तेर्वि-

६११।१ धेयत्वं न सम्भवतीत्याह * चोदकेनैव तावदिति * पूर्वपक्षमुप-
 संहरति * तस्मादिति * विधिसमाप्त्यर्थमिति कर्तव्यतापेक्षायां
 पत्नीवता लक्षणगुणसामान्येन त्वाष्ट्रप्रकृतिकत्वे ऽभिहिते पूर्वपक्ष-
 त्वादनास्थ्याग्नीषोमीयप्रकृतिकत्वे * अप्यविरोध इत्युक्तम् * सि-
 द्धान्तमाह * इतीति * न कर्मान्तरमिति भाष्यावयवः पूर्वाङ्गेन व्याख्या-
 तः । पूर्वस्यैवेत्युत्तराङ्गेन प्रकृतस्य त्वाष्ट्रत्वपात्नीवतत्वलक्षणवि-
 शेषणद्वयविशिष्टत्वात्प्रत्यभिज्ञानं न सम्भवतीत्याशङ्क्याह * पात्नी-
 वतेति * द्वन्द्वनिर्देशे ऽप्येकदेशेन समुदायलक्षणयानुवादत्वा-
 त्प्रकृतोक्तिर्युक्ता त्वाष्ट्रं पात्नीवतमिति च भेदेन निर्देशा-
 द्विशेषत इति मनोतादृष्टान्तेन सूचितं पर्यग्निकरणान्ता-
 ङ्गणस्य विधेयत्वसिद्ध्यर्थं सामान्यतस्तावद् गुणस्य विधेयत्वमाह
 * पर्यग्निकृतमिति * शङ्कापूर्वं पर्यग्निकरणान्ताङ्गणस्य विधेय-
 त्वमुपपादयितुमारभते * ननु चेति * या तु तदन्तवाचिशब्दाभावा-
 दविधेयतोक्ता तां परिहरति * यद्यपीति * नाज्यभागवत् पर्यग्निक-
 रणमनुष्ठेयतया विधीयते येन तन्मात्रग्रहणं स्यात् किं तु निष्पन्न-
 पर्यग्निकरणत्वं पशोर्यागान्वयितया विधीयते तस्य च यथाप्राप्त-
 स्योपादानात्पूर्वाङ्गेष्वप्रकृतेषु पर्यग्निकरणानुपपत्तस्तदन्ततावसी-
 यतइत्याशयः । नन्वेवमप्युत्तरेषामप्यङ्गानामतिदेशात्प्राप्तेः पर्यग्निक-
 रणान्तत्वासिद्धिरित्याशङ्क्य गृहमेध्रीयन्यायेनापूर्वत्वावसायात्तद-
 न्तर्गतत्वसिद्धिमाह * कथम्भावेति * पर्यग्निकरणान्तस्याङ्गणस्य
 प्रकृतावितरेतरनिरपेक्षोत्पत्तित्वात्प्रयोगवाक्यात्साहित्यावगमे ऽपि
 प्रत्येकं कतूपकारसाधनत्वशक्त्यवगतस्त्वाष्ट्रपशुयागे प्रत्यक्षवाक्ये-
 नाङ्गतया विधानात्तदुपकारसाधनत्वेनावगतस्यातिक्रमकारणाभा-
 वात्प्राकृताङ्गान्तरानपेक्षत्वादपूर्वत्वावगतेर्नातिदेशो ऽस्तीत्याशयः ।
 अतिदेशाभावे ऽपि सादृश्येन बुद्धिस्थतया धर्मेदानोन्मुखत्वात्प्रकृ-
 तित्वव्यपदेशविरोधः । तन्वस्य वाक्यस्य पर्यग्निकरणान्ताङ्गीति-
 विधायित्वे निवृत्त्यर्थो ऽवच्छेदशब्दो न गुज्येतेत्याशङ्क्य फलेनो-
 त्तराङ्गनिवृत्त्यर्थत्वोक्तिमुपपादयति * ततश्चेति * पात्नीवतमुत्सृज-
 न्तीतिसन्निहितान्वयत्यागेन पर्यग्निकृतमुत्सृजन्तीति व्यवहितान्वया-
 भ्युपगमे को गुणो भविष्यतीति किमिति भाष्येण गुणोक्त्यर्थं य-
 जिमत्ता तावदिति भाष्यमुपलक्षणार्थत्वेन व्याचष्टे * एवं चेति *
 आदिशब्देनाश्रुताङ्गातिदेशकल्पनोक्ता गुणान्तरोक्त्यर्थमुत्सृजति *
 शब्दश्चेति * भाष्यं सिद्धान्ते ऽपि पर्यग्निकरणान्तत्वविशिष्ट-
 रूपेणोत्सर्गविध्युपगमेन वाक्यार्थविध्यविशेषायुक्तमाशङ्क्यापि चेति

वक्ष्यमाणभाष्यालोचनया पूर्वपक्षे पर्यग्निकृतं पात्नीवतमिति पद-
द्वयान्वयापादनाशयेन व्याचष्टे * न चेति * ननु देवतंदेशपूर्-
र्वकद्रव्यत्यागाख्यस्योत्सर्गस्य त्वाष्ट्राक्येनैव प्राप्तेरुत्सर्गविध्युक्ति-
रयुक्तेत्याशङ्क्याघाराग्निहोत्राधिकरणोक्तेन मार्गेण गुणविधावपि
धात्वर्थावच्छिन्नभावनविधिं मत्वोत्सर्गविध्युक्तिरित्याशयेन परिहृ-
रति * पर्यग्निकरणान्तेति * शङ्कानिरासार्थस्तुशब्दः अनत्यन्तविप्र-
कर्षादित्यनेनोत्सर्गसम्बन्धित्वेनाङ्गगणविधानादुत्सर्गस्य * विधेय-
तोक्तिरित्युक्तम् * तदुपपादनार्थम् * तदुद्देशेनेत्युक्तम् * कर्मा-
न्तरेतिभाष्यं सिद्धान्ते ऽप्युत्सर्गानुवादाविशेषादयुक्तमाशङ्क्योत्स-
र्गसम्बन्धित्वेनापि पूर्वपक्षे ऽर्थान्तरविध्यभावाशयेन व्याचष्टे *
त्वत्पक्षे त्विति * तद्गुणास्तु विधीयेरन्नित्यनेन च न्यायेन देव-
तातद्धितेनैव देवतोद्देशपूर्वं द्रव्यत्यागरूपोत्सर्गविधिसिद्धेः पर्य-
ग्निकृतशब्दार्था विधौ च तद्वृत्त्यनर्थक्यापत्तेः पर्यग्निकृतं पात्नीवतं
कुर्वन्तीति पूर्वपक्षे पर्यग्निकरणविशिष्टपात्नीवतविधिमापाद्यापि
चेति भाष्येण त्वाष्ट्रस्य पात्नीवततायास्त्वाष्ट्राक्यात्प्राप्तेः पर्यग्निक-
रणविशिष्टतायाश्चातिदेशात्प्राप्तेर्दूषणमुक्तं तदापादनाशयस्य न
च परपदेति वार्तिकेन व्याख्यातत्वाद् दूषणाशयस्य च प्रकृत्य-
भिज्ञानादित्यनेन व्याख्यातत्वाद्व्याख्याय तस्मादिति सिद्धान-
न्तोपसंहारभाष्यं व्याचष्टे * तस्मादपीति * कल्पनाकलेशप-
रपदान्वयविधिविप्रकर्षधात्वर्थान्त्यन्तपाराध्याभावप्रकृतप्रत्यभिज्ञाल-
क्षणहेतुचतुष्टयपरामर्शार्थत्वं तस्माच्छब्दस्य सूचयितुमपिशब्दः ।
अपि चेति पूर्वपक्षभाष्योक्तं दोषं यत्त्विति भाष्येणानुभाष्य नैव
दोष इत्यनेन परिहृत्यात एवेत्यनेन पात्नीवच्छब्देन त्वाष्ट्रपात्नीवता-
नुवादायोगदोषः पूर्वः त्वाष्ट्रः पात्नीवतश्चेति भाष्योक्तः परिहृतः ।
तद्वतामेकहेलया व्याचष्टे * प्रकरणादेव चेति * पर्यग्निकरणाव-
स्थाविशिष्टपात्नीवतानुवादलक्षणस्य पात्नीवतत्वरूपेण चैकेनांशेन
त्वाष्ट्रपात्नीवतव्यपदेशलक्षणस्य चोपालम्भस्य परिहार इति समा-
सार्थः । तस्मादित्यधिकरणार्थोपसंहारभाष्यं व्याचष्टे * तस्मादिति *

६१२।१

॥ अदाभ्यादीनां ग्रहनामताधिकरणम् ॥ ९ ॥

अद्रव्यत्वात्केवले कर्मशेषः स्यात् ॥ २० ॥

न कस्य चिदपीत्यनारभ्याधीतत्वोक्तेः सन्देहत्रैविध्यसूचना-
र्थत्वं वक्तुमाह * अनारभ्येति * उतेति सिद्धान्तवचनव्यक्ति-
भाष्यशेषेण ग्रहविधिरित्येतावता वर्त्तमानेन यावदुक्तत्वपूर्वपक्षा-

न्तरोक्तिरित्याशयः । आलभत्यादिवद् गृहहातिरपि यजिमदभि-
धानो न वेति प्रासङ्गिकत्वेन सङ्गतिदृष्टान्तेन सूचिता पूर्वस्मिन्
ज्योतिष्टोमाख्ये क्रतावंश्वदाभ्यनामधेयसंयोगाभावादित्युत्तरपदस-
मासपूर्वकनञ्समासाङ्गीकरणेनापूर्वनामधेयसंयोगादिति हेतुः पा-
रिशेष्याद्यागविधिसिद्धौ प्रकृतावेतन्नामकस्य ग्रहस्य वा कस्य
चिदभावाद्यागाभ्यासात्मकस्य ग्रहाभ्यासस्य वा गुणस्य विधिर्नै-
सम्भवतीति प्रकृतौ गुणविधिनिरासार्थो नैतन्नामधेयकः कश्चित्
ग्रहो ऽस्तीत्येतावद्भाष्यपदावृत्त्या च यावदुक्तनिरासार्थं इत्येवं ताव-
त्पूर्वपक्षभाष्यं व्याख्यातुमाह * तद्वदेवं चेति * निराकरणमालो-
च्येत्यध्याहारेण पक्षद्वयनिराकरणस्य यागान्तरशब्दोक्तयागविधिप्र-
तिज्ञायां हेतुत्वं सूचितम् । उक्त्यादिवच्चांश्वदाभ्यशब्दयोर्यागनामत्वे
ग्रहनामत्वे वा सति प्रकृतौ यागाभ्यासलक्षणस्य ग्रहाभ्यासलक्ष-
णस्य वा गुणस्य विधिः स्यात् वत्सादिवच्चांश्वदाभ्यनामकग्रहप्र-
सिद्धौ सत्यां यावदुक्तांश्वदाभ्यग्रहणमात्रविधिः स्यात्तदुभयाभा-
वात्पारिशेष्याद्यागविधित्वावगतेर्यागान्तरमेवांश्वदाभ्यसंज्ञकं विधी-
यतइत्याशयः । अपूर्वेण नामधेयेन संयोगादिति नञ्समासपूर्वकोत्त-
रपदसमासाङ्गीकरणेन वा संज्ञालक्षणयागान्तरत्वपूर्वपक्षहेतूक्त्यर्थ-
तयेदं भाष्यं व्याख्येयमित्याह * किं चेति * अंशुवाक्ये यज्यश्रुतेरदा-
भ्यवाक्ये ऽपि व्यवहितयज्यन्वयायोगेन यजिसामानाधिकरणयानु-
पपत्तेर्यागनामत्वायोगादुपचयहेतुत्वसूचनार्थः किं च शब्दः । अस्मि-
न्पक्षे गृह्णान्त्यन्वयेन ग्रहणनामत्वाद्यागनामत्वायोगाशङ्कानिरासा-
र्थत्वेन न ग्रहः कश्चिदेतन्नामको ऽस्तीति व्याख्येयम् । ग्रहणस्य सं-
स्कारत्वेन संज्ञानर्हत्वाद्वचनान्ते ऽप्यदाभ्यसंज्ञकयागं करोतीत्यन्व-
यप्रतीतेरंशुवाक्ये ऽपि अंशुसंज्ञकं कर्म करोतीत्युक्ते किं तदित्यपे-
क्षायां गृह्णातिचोदनासामान्यात् गृह्णातिश्च यागीयद्रव्यप्रकल्प-
नार्थत्वावगतेरव्यक्तचोदनाचोदितत्वाच्च ज्योतिष्टोमधर्मप्राप्तेर्द्रव्यदे-
वतालाभाद्यागरूपत्वप्रतीतेर्यागत्वावसायात् करोत्यर्थोक्तये च प्र-
योज्यस्य प्रत्ययस्यानुग्रहायातिदेशप्राप्तज्योतिष्टोमिकग्रहणानुवाद-
भूतप्रकृतिविशेषद्योतनार्थं गृह्णातिप्रयोगोपपत्तेः संज्ञया यागान्तर-
त्वावगतिरित्याशयः । किमित्यादि तस्माद्यागान्तरमित्यन्तं पूर्वपक्षभा-
ष्यन्तात्पर्यतो व्याख्याय न प्रकृतावित्यवयवं स्वरूपतो व्याचष्टे * न
हीति * विध्यन्तभावाद्यागान्तरविध्यपर्यवसानमाशङ्क्याह * तस्मा-
दिति * न त्विति भाष्येण द्रव्यदेवतान्वयाश्रुतेर्यच्छब्दोपबन्धेन च
यागविधिप्रतिबन्धात्सोमदेवत्ययागाङ्गत्वेन यावदुक्तादाभ्याख्यद्र-

व्यग्रहणमात्रविधिमंशुवाक्ये च यज्यश्रुतेः स्वतन्त्रांश्चाख्यद्रव्यग्रह-
णमात्रविधिमाशङ्क्य माभूदित्यनेन यच्छब्दोपबन्धे ऽपि प्रत्यभिज्ञाना-
भावेनानुवादायोगाद्विधित्वप्रतीतेर्निरस्तं तदंशुवाक्यं व्यापकत्वाद्-
युक्तमाशङ्क्य गृह्णातिचोदनोपस्थापितज्योतिष्टोमधर्मातिदेशप्रा-
प्तद्रव्यदेवतान्वयकल्पयागप्राप्तिलक्षणोभयसाधारणहेत्वध्याहारेण
पूरयन् व्याचष्टे * न चेति * वत्सालम्भतुल्यत्वशङ्कोक्त्या द्रव्य-
श्रवणे ऽपि देवतान्वयमात्रे श्रुतिसूचनात् द्रव्यदेवतामिति द्वन्द्वैकव-
द्भावस्येतररेतरयोगात् श्रुत्युक्त्यर्थत्वं व्याख्यातमातस्मादिति यागान्त-
न्तरत्वपूर्वपक्षोपसंहारभाष्यं व्याचष्टे*अतो ऽपीति*सूत्रं व्याचक्षा-
णः सिद्धान्तमाह * इतीति*ग्रहणस्यापि श्रुतत्वाद्भाष्ये नामधेयमात्र-
विषयतया केवलशब्दव्याख्या न युक्तेत्याशङ्क्य नामधेयशब्दस्य ग्रह-
णोपलक्षणार्थत्वं सूचयितुम् * ग्रहणमित्युक्तम् * द्रव्यदेव-
ताभावनिमित्तस्य केवल्यस्याद्रव्यत्वोक्त्यैव सिद्धे केवलशब्दानर्थः ६१३।
क्यमाशङ्क्य यावदुक्तत्वस्यापि निरासं केवलशब्दप्रयोजनं सूचयि-
तुम् * वत्सेत्युक्तम् * वत्सालम्भएव तावदेवताराहित्येन या-
गाभावाद्वायव्यश्वेतालम्भादेर्न्यूनमांश्वदाभ्यग्रहणं तु द्रव्यस्याप्य-
भावेन द्रव्यविशिष्टविध्ययोगाद्बत्सालम्भादपि न्यूनमिष्यतइत्यर्थः ।
ततश्च पूर्वपक्षद्रव्यस्याप्ययोगाज्ज्योतिष्टोमाख्यस्य कर्मणो ऽभ्यासा-
त्मको ऽवयवो ऽत्र विधीयते इत्यर्थादुक्तम्।अद्रव्येति भाष्यादुदाहर-
णपरिग्रहार्थकेवलशब्दापेक्षितकेवल्यनिमित्तोक्त्यर्थां द्रव्यत्वादिति
सूत्रावयव इति भ्रान्तिनिवृत्तये कर्मशेषः स्यादिति सूत्रावयवोक्ता-
भ्यासाख्यकर्मावयवत्वप्रतिज्ञाया हेतूक्त्यर्थं वक्तुम् * अद्रव्यतये-
त्युक्तम् * भाष्ये देवतोक्तेरसौत्रत्वमाशङ्क्य देवताकत्वस्याभिप्रे-
तस्यापि स्पष्टत्वात्सूत्रे ऽनुक्तिः अश्वदाभ्यशब्दयोस्तु द्रव्यवाचि-
त्वशङ्कानिरासायाद्रव्यतोक्तेति सूचयितुमह * देवता तावदिति*
सोमायेत्यस्यानुवाद्ययागविशेषणत्वायोगात्पश्चाच्छ्रुतत्वाच्च सोमा-
य गृहीत्वेत्यन्वयाप्रतीतेर्यत्ते सोमादाभ्यं नाम जागृवि तस्मै ते सोमं
सोमाय स्वाहेति मन्त्रवर्णप्राप्तदेवतानुवादोपपत्तेश्च देवताविधित्वा-
योगाद् दूरभ्रष्टोक्ता । अदाभ्यशब्देनावयवव्युत्पत्त्या हिंसाख्यदम्भा-
नर्हद्रव्यस्यांशुशब्देन च निर्यासस्योपादानोपपत्तेरनुपात्तत्वोक्तिर-
युक्तेत्याशङ्क्य * न हित्युक्तम् * एवमप्यदाभ्यशब्दवाच्यद्रव्यवि-
शेषाप्रतीतेर्निर्यासस्य च प्रकृतिद्रव्यविशेषाप्रतीतेर्न वत्सालम्भव-
द्यावदुक्तद्रव्यविशिष्टग्रहणविधिः सम्भवतीत्याशयः । ननु ज्योति-
ष्टोमधर्मातिदेशाद् द्रव्यदेवतालाभो भविष्यतीत्याशङ्क्याह * न

॥ अग्निचयनस्य संस्कारताधिकरणम् ॥ १० ॥

अग्निस्तु लिङ्गदर्शनात्क्रतुशब्दः प्रतीयेत ॥ २१ ॥

अस्यापि प्रासङ्गिकत्वेन प्रकृतयजिमद्वचनावचनत्वाच्चिन्ता-
सङ्गतिमपिशब्देन सूचयितुं सन्देहद्वैविध्यमुदाहरणविवेकपूर्वक-
माह * अग्निमिति * यजिमत्त्वसंस्कारकर्मनिरासार्थो मात्रशब्दः
चिनोतिवाक्येन प्रकृतिविकृत्यङ्गत्वाविधाने ऽपि अनेन वाक्येना-
ग्निसंस्कारत्वेन चयने विहिते संस्कृतस्याग्नेः कैमध्यापेक्षायामु-
त्तरवाक्येः प्रकृतिविकृत्यर्थत्वे विहिते संस्कारविधिपर्यालोचनम-
भिप्रेत्य * प्रकृतीत्युक्तम् * तदर्थमेव भाष्यकृता पूर्वपक्षोपपाद-
नार्थं चोत्तरवाक्यान्मुदाहृतानि कर्मान्तरं चिनुतइत्याख्यातेन वि-
धीयतइत्येतावता चावृत्तेन भाष्येण यावदुक्तपक्षोक्तैस्त्रैविध्यस्य
भाष्यारूढत्वं किमिति पूर्वपक्षभाष्यं गुणविधियावदुक्तत्वाख्यपक्षद्व-
यप्रतियोगित्वेन व्याचष्टे * तत्रेति * अश्वदाभ्यवैपम्योक्त्याधि-
काशङ्का दर्शिता चयनस्य स्वभावतः संस्कारमात्रत्वप्रसिद्धेः सं-
स्कारे च फलश्रुतेरर्थवादस्य वक्ष्यमाणत्वाच्छ्रुतस्यापि फलस्या-
न्वयानुपपत्तेर्निष्प्रयोजनत्वप्रसङ्गात्कैवल्यं यावदुक्तत्वं न युक्तमि-
त्यर्थः । अतः परिशेषाच्चिनोतेर्यजिमद्वचनतेति क्रतुशब्देनोक्तं तथापि
कथं कर्मान्तरतेत्यपेक्षायाम् * सञ्ज्ञैवेत्युक्तम् * पूर्वाधिकरणपू-
र्वपक्षवदिहाप्यपूर्वनामधेयसंयोगो भेदहेतुरभिप्रेत इति सूचनार्थं
एवकारः । अग्निमसञ्ज्ञकं कर्म करोतीति इष्टकाभिरग्निं चिनुतइति
वाक्यान्तरविहितवचनानुवादिप्रत्ययानुग्रहार्थं चिनोतिधातुपरेण
प्रत्ययेन विहिते किन्तदित्यपेक्षिते ऽग्निमनुयजतीत्युत्तरवाक्ये य-
जिसामानाधिकरण्यात् यागरूपतावसीयतइत्याशयः । गुणविधि-
त्वनिरासेन यजिमद्वचनत्वोपपादनार्थं स्वयं तावलिङ्गदर्शनमाह
* तथा चेति * ननु गुणविधित्वे ऽपि चयनसंस्कृताग्निलक्षणस्य
फलश्रुतिर्युक्तेत्याशङ्क्याह * न चेति * भाष्योक्तं लिङ्गदर्शनं व्या-
चष्टे * तथा चेति * नन्विति भाष्येणाग्निशब्दस्य यागनामत्वे
प्रापकं पृष्ठा ऽथातो ऽग्निमग्निष्टोमेनैवानुयजति तमुक्थ्येन तं षोड-
शिना तमतिरात्रेण तं त्रिरात्रेण तं चतुरात्रेण तं पञ्चरात्रेण तं षड्-
रात्रेण तं सप्तरात्रेण तमष्टरात्रेण तं नवरात्रेण तं दशरात्रेण त-
मेकादशरात्रेणेति वाक्यस्य प्रापकत्वोक्त्यर्थमत्रेति भाष्यं व्याचष्टे
* तथेति * अस्य प्रापकत्वोपपादनार्थं यागमिति भाष्यं द्वेधा व्या-
चष्टे * तत्रेति * अथेत्यादिना एकादशरात्रेत्यन्तेनैकेन वाक्येन

६१४।२

विनियोकतृभूतलक्षणतृतीयायुक्तयजतिशब्दानुपपन्नेन वैकल्पिका
 ग्निष्टोमादिसंस्था द्विरात्रादिकालविशिष्टत्वविधायिग्नयागं करो-
 तीति सामानाधिकरण्याद्यदाहवनीये जुह्वतीति तत्प्रख्यान्यशास्त्रा-
 च्चाग्निशब्दस्य गुणविधित्वानुपपत्तेर्यागनामत्वावसायात् । अ-
 ग्निसञ्ज्ञकं यागं करोतीति चिनोतिवाक्यार्थो ऽवगम्यत इत्याद्य-
 व्याख्याने भाष्यार्थः । वाक्यान्तरेणैव नामादिविशिष्टयागविधौ चय-
 नवाक्यानर्थक्यापत्तेर्वाक्यप्रवृत्तिवेलायां चाग्निश्चितार्थस्यापि चय-
 नवाक्यस्यार्थेप ज्योतिरित्यादिवदन्यतो ऽर्थनिश्चयसम्भवे विधाय-
 कत्वोपपत्तेराद्यव्याख्याने ऽपरितोपात् द्वितीयव्याख्याने ऽर्थे इत्या-
 दिषु संस्थार्थत्वविधिपरेषु भिन्नेषु वाक्येषु अग्नियागं करोतीति
 अग्निशब्दसमानाधिकरणयज्यनुवादान्यथानुपपत्त्याग्निस्ञ्ज्ञकं याग-
 विधायित्वं चिनोतिवाक्यस्यावसीयतइति भाष्यार्थः । एक-
 स्मिन् गुणपरे वाक्ये ऽनेकार्थविध्ययोगात्संस्थादिविधि-
 परे वाक्यभेद इति एकवचनसामान्याभिप्रायः तस्मादि-
 त्युपपाद्योक्त्यर्थं भाष्यं व्याचष्टे * तस्मादिति * अनुशब्दा-
 दप्यग्निशब्दस्य यागवाचितावगम्यतइत्युक्त्यर्थमनुशब्दो ऽपीति भाष्य-
 मपि द्वेधा व्याचष्टे * अनुशब्दश्चेति * संस्थादिविधिपरे अनुशब्दोक्तस्य
 पश्चाद्भावस्य विध्ययोगेनानुवाद्यत्वावगतेरयागत्वे च पश्चाद्भावाप्रा-
 तावनुवादायोगाद्यागताग्नेर्ज्ञायतइत्याद्यव्याख्याने भाष्यार्थः । द्वितीये
 त्वग्निष्टोमादिसंस्थेरेकार्हेर्द्विरात्रादिभिश्चाहीनैरग्नेः पश्चात्करिष्यमा-
 शौरग्निरनुयष्टव्य इति अग्नेर्यागप्राग्भावविधानस्य तुल्यरूपत्वगमक-
 त्वाद्यागत्वावगतिरिति अस्मिंश्च व्याख्याने चिनोतिवाक्यविहितस्य
 योगस्योत्तरवाक्यैः संस्थाद्यर्थत्वविध्युपगमादग्निष्टोमसंस्थायाश्च नि-
 ष्फलत्वेन शेषित्वायोगादग्निष्टोमशब्दस्य तत्स्थयागवाचित्वात्सर्वार्थ-
 तासिद्धौ चानुशब्दस्य सर्वत्रानुपपन्नसिद्धान्तवत्सूचयितुम् * यागै-
 रित्युक्तम् * द्रव्यदेवतादीतिकर्तव्यतानाम्नानाद्यागविध्यनिर्वाहा-
 शङ्कां निरस्यस्तस्मादिति पूर्वपक्षोपसंहारभाष्यं व्याचष्टे * तस्मा-
 दिति * एतच्छब्देन चिनोतिवाक्यं परामृष्टम् । ननु चिनोतिवाक्येन
 यागविधौ उत्तरवाक्यानां संस्थाद्यर्थत्वविधिपरत्वाज्युपगमात्पूर्वा-
 पर्यविधायित्वानुपपत्तेर्द्वितीयव्याख्या न युक्त्याशङ्क्याग्नेर्ज्योतिष्टो-
 माद्यङ्गत्वप्रसिद्धिनिर्वाहार्थत्वं द्वितीयव्याख्यायाः विधित इति सूच-
 यितुमाह * पश्चिमे त्विति * शङ्कानिरासार्थस्तुशब्दः अग्निष्टोमा-
 द्यर्थं क्रियमाणत्वेनाग्नेरग्निष्टोमाद्यङ्गत्वे ऽभिहिते तदर्थं क्रियमाण-

तैव कथमित्यपेक्षिते ऽग्नेः कैमर्थापेक्षायामग्निष्टोमादिनाग्नेरनुयष्ट-
व्यत्वं विधितो देवदत्तो यज्ञदत्तेनानुगन्तव्य इति विधितो यज्ञदत्त-
स्य पश्चाद् गमनप्रतीतिवत्फलवतो ऽग्निष्टोमादेः पश्चाद्भावितया प्र-
तीतस्यातिक्रमकारणाभावात्तदर्थतैवोचितेति सूचयितुम् * पश्चा-
दित्युक्तम् * पूर्वव्याख्याने तु पौर्वापर्यस्याविधेयत्वात्तद्वशेन ऽयो-
तिष्टोमाङ्गत्वाप्रतीतेः स्वतन्त्रतेत्याशयः ।

द्रव्यं वा स्याच्चोदनायास्तदर्थत्वात् ॥ २२ ॥

द्रव्यं वेत्यादिप्रसिद्धइत्यन्तभाष्यं तात्पर्यतस्तावद्व्याचष्टे *
अत्यन्तेति * श्लोकं व्याचष्टे * न हीति * पूर्वपक्षोक्तं तत्प्रख्यत्वमनु- ६१५।३
भाषणपूर्वं परिहरति * यत्त्विति * यदि यदाहवनीये जुह्वतीतिव-
च्छुद्धो ऽग्निः कृत्वङ्गत्वेनाथेत्यादिवाक्यैर्विधीयते ततस्तत्प्रख्यत्वं
भवेत् स त्वाहवनीयवाक्याच्छुद्धः प्राप्तकृत्वङ्गभावएव चिनोतिवा-
क्यात् चयनसंस्कार्यतया श्रुतो ऽथेत्यादिवाक्यैस्तादृशेन कृत्वङ्गत्वेन
विधीयते ताद्रूप्येण चान्यतो ऽप्राप्तेर्न तत्प्रख्यतेत्यर्थः । श्लोकार्थमुपसं-
हरति * तस्मादिति * एतदेवं भाष्यमवयवशो व्याचिख्यासुः क-
तमदिति प्रश्नभाष्यमग्निशब्दार्थस्य सर्वलोकप्रसिद्धेरयुक्तमाशङ्क्योप-
पादयति * कतमदिति * यागनामत्वे ऽग्निशब्दस्येष्टकाभिरग्निं चि-
नुतइति वाक्यान्तरेण तदङ्गत्वस्य चयनविधेरङ्गाङ्गिनोरभेदोपचारे-
णाग्निचयनं करोतीति सामानाधिकरण्यमपि सम्भविष्यतीत्याश-
यः । यदित्युत्तरभाष्याशयमाह * सिद्धान्तेति * चोदनाया इति
सूत्रावयवव्याख्यानार्थं चिनुतइति भाष्यमुपपादयति * तस्मादिति *
वायव्यं श्वेतमालभेतत्यादेर्यागाभिधानाशक्तावपि यागचोदना-
भ्युपगमात्तद्वैपम्यार्थम् * द्रव्येत्युक्तम् * उपपत्त्यन्तरमाह
* तथा चेति * या त्वनुयजतिशब्दादग्नेर्यागतोक्ता तत्परिहारा-
र्थमनुशब्दमनुशब्दश्चेति भाष्यमाशङ्कानुभाषणपूर्वं व्याचष्टे * अ-
न्विति * नानुयजतिशब्देनाग्नेरग्निष्टोमादिभिरनुयष्टव्यतोच्यते किं
त्वग्निष्टोमादिशब्दसामानाधिकरण्यादेकाग्र्याही द्विरात्रादिशब्दसा-
मानाधिकरण्याच्चाहीनग्राही यजिः सत्रवाचिशब्दाभावादग्निष्टो-
मादिसंस्थासद्भावमात्रेण च सत्रग्रहणे ऽहीनानामपि तथैव ग्रहणा-
सिद्धेर्द्विरात्रादिवाक्यान्तर्क्यापत्तेः मन्त्रग्राहित्वं कथमिति न वि-
द्मः । चयनसंस्कृतस्याग्नेरेकाग्र्याङ्गत्वोक्तये ऽनुशब्द इत्युत्तरार्द्धार्थः
श्लोकार्थमुपपादयितुमाह * यदि हीति * यदग्निष्टोमादिभिर्योगैः
कुर्यात्तदग्निमन्वाति व्यधिकरणत्वेनाग्निशब्दस्य यजिसामानाधिक-

६१६।४

रण्याभावान्न दुःखेन यागवाचित्वकल्पना युक्त्युक्ते सामानाधि-
 करण्याभावे ऽपि द्वितीयोक्तानुयजनकर्मत्वान्यथानुपपत्त्याग्नेर्यागत्वं
 कल्पयिष्यतइत्याशङ्क्य * यदि चेत्युक्तम् * अग्निचयनस्याग्निष्टो-
 मादिकाललक्षणोक्त्यर्थत्वेनानुशब्दस्यानुर्लक्षणइति कर्मप्रवचनीय-
 सञ्ज्ञत्वात्कर्मप्रवचनीययुक्ते द्वितीयेति स्मृतेस्तद्योगनिमित्तत्वाच्चेयं
 द्वितीया कर्मणीत्यर्थः । लक्षणार्थतानुशब्दस्य तत्रेत्यनेनोक्ता चिनो-
 त्यश्रुतेरग्निचयनमन्वित्यर्थालाभमाशङ्क्याग्नि * शब्दश्चेत्युक्तम् *
 श्लोकार्थमुपसंहरति * तेन ऋत्वङ्गभावोति * तृतीयेत्यभूतलक्षणे
 ऽग्निष्टोमेनैवानुयजतीत्यग्निष्टोमाख्यप्रकृत्यङ्गत्वे विहिते ऽतिदेशेनैवो-
 क्त्यादिषु प्राप्तेस्तमुक्त्येनेत्यादेस्तुत्यर्थानुवादत्वेनैकवाक्यत्वावगमा-
 द् बहुवचनानुपपात्तिमाशङ्कते * चोदकेनैवेति * दशमे य एवं वि-
 द्धानग्नि चिनुतइति वाक्यविहितमग्निमुपष्टम्भनं वा एतद्यज्ञस्य यद-
 तिग्राह्या इति वाक्यविहितानतिग्राह्यानुदाहृत्याग्न्यतिग्राह्यं विष्कृ-
 तावतिदिश्यते न वेति सन्दिग्धे अग्न्यतिग्राह्यस्य विष्कृतावुपदेशा-
 दप्रवृत्तिः स्यादिति सूत्रेणाग्नेस्तमुक्त्येनेत्यादिनातिग्राह्याणां च यदु-
 क्त्ये ऽतिगृहणीयादित्यादिना कासु चिद्विकृतिपूपदेशादतिदेशाप्र-
 वृत्तिं पूर्वपक्षयित्वा निर्देशस्यापरायप्रवृत्तेः सर्वाङ्गे तुल्यत्वादग्न्य-
 तिग्राह्यस्यापि ग्रहणमितिग्रहणं तुल्यत्वादित्यनेन सिद्धान्तिते वि-
 कृतौ तर्ह्युपदेशः किमर्थ इत्याशङ्क्यातिदेशामृहीतस्यापि कासु चि-
 द्विकृतिपूपदेशेन ग्रहणे गुणकामप्रवृत्त्यर्थं समानविधानत्वं प्रयोजन-
 मिति ग्रहणे समानविधानं स्यादित्यनेन वक्ष्यमाणत्वेनाप्रतीयमान-
 स्तुत्यर्थत्वकल्पनायोगाद्वचनानीति बहुवचनोपपत्तिरिति परिहरति
 * दशम इति * कर्मण्यपि द्वितीयायां तक्रियात्वजात्यपेक्षयानुश-
 ब्दस्य यजिविशेषणत्वोपपत्तेरवान्तरजातितुल्यत्वानावश्यकत्वाच्चा-
 नुयजनकर्मत्वमात्रेणाग्नेर्यागरूपत्वावगतिरित्याह * न चेति * पूर्व-
 पक्षोक्तदृष्टान्तानुभाषणपूर्वं वैपम्यमाह * यत्स्विति * किं चिदकु-
 र्वतो देवदत्तस्य यज्ञदत्तकर्मकर्तृकानुगमनकर्मत्वायोगात् द्वितीयोक्त-
 कर्मत्वान्यथानुपपत्त्या कर्तृत्वमात्रोपादाने सति क्रियान्तरानुपादा-
 नात्तुल्यक्रियाकल्पनं युक्तं चयनसंस्कृताग्निवाचिना त्वग्निशब्देन
 चयनाख्यक्रियान्तरापादानान्न तुल्यक्रियाकल्पना युक्त्यर्थः ।

तत्संयोगाक्रतुस्तदाख्यः स्यात्तेन धर्म-

विधानानि ॥ २३ ॥

अग्नेः स्तोत्रमित्यादावग्निशब्दाख्यचयनसंस्कृतज्वलना-

ख्यद्रव्यसंयोगाल्लक्षणयाग्न्याख्यः क्रतुः स्यात्तेन कारणेनाग्नेस्तो-
त्रादिधर्मविधानान्युपपद्यन्तइत्येवं पूर्वपक्षोक्तलिङ्गपरिहारार्थत्वेन
सूत्रव्याख्यानार्थं यत्स्वित्यादिभाष्यं तात्पर्यतो व्याचष्टे * अग्नेरि-
ति * अग्निसंयोगाद्यागलक्षणायां यागमात्रप्रसक्तिमाशङ्क्य चित्य-
विशेषणं तद्भाष्ये कृतं तद्व्याचष्टे * उवलनेनेति * व्याख्येयभाष्यानु-
सारादग्निशब्दश्चेति पूर्वसूत्रस्थवार्तिकालोचनया च उवलनसामा-
न्येन स्थापनसंस्कृतविशेषो लक्ष्यतइत्यर्थः । वेतसशारवयावकाभिश्चा-
ग्नि विकर्षतीत्यादौ त्वाग्निस्थापनात्प्राक् प्रयोगादाग्निशब्दस्य स्थलल-
क्षणार्थत्वमुक्तं तत्तत्त्वेवेत्येवकारार्थमाह * न चेति * भाष्यका-
रान्तरकृतानि तु चिन्तान्तराणि कस्मान्नानेन भाष्यकृता दर्शितानी-
त्याशङ्क्याह * यस्त्विति * फलवदफलवन्निश्चयानित्यत्वंविचारण-
मग्न्याद्युदाहरणेषु पर्णमय्यधिकरणसिद्धो प्राकृतवैकृतत्वविचारश्चा-
स्मिन्नवादाहरणे ऽग्न्यतिग्राह्याधिकरणसिद्धविचारस्तु गोदोहनो-
दाहरणे उत्तरवेदिविकाराविकारकाभ्यां गुणो नित्यमर्थं करोतीति
व्युत्पादनान्नैमित्तिकं तु प्रकृतौ तद्विकारः संयोगविशेषादिति तृती-
याधिकरणसिद्धः सङ्कर्षे द्वितीये ऽध्याये मध्यमायामुपसद्यग्निश्ची-
यते प्रकृत्युपकृतत्वादित्यत्राधिकरणे मध्यमायामुपसद्यग्निचयनं
सिद्धेत्येता किं चित्तावौत्तरवेदिका धर्माः कार्या न वेति सन्दिह्याग्न्युत्तर-
वेद्योः समुच्चयात् भिन्नकार्यत्वावगमेनाग्नेरुत्तरवेदिकार्यापत्यभावा-
वगतेरौत्तरवेदिकधर्मानतिदेशं पूर्वपक्षयित्वा सोत्तरवेदिस्तु क्रतुं
चित्त्वा नोत्तरवेद्या अग्निश्चीयतइति वचनालोचनया समुच्चयावगमे
ऽपि चयननिष्पादितस्थलस्याग्निं चिनुतइति द्वितीयोक्ताग्निसंस्कारा-
र्थत्वे ऽस्य योग्यतयाग्निधारणात्मकसंस्कारार्थत्वावगमेनोत्तरवेद्या-
मग्निं निदधातीत्यग्निधारणाख्योत्तरवेदिकार्यापत्यवगमात् कार्यैक्ये
ऽपि च वेद्योर्हवीष्यांसादयतीति वेदिवर्हिपोरिव स्थलोत्तरवेद्यो-
रपि पाक्षिकप्राप्त्यभावेन नियमविध्यभावादन्योन्यनैरपेक्ष्यानवग-
तेः समुच्चयाविरोधादुत्तरवेदिकार्यापत्या स्थलाख्यस्याग्नेस्तद्धर्माति-
देशं सिद्धान्तयितुम् उत्तरवेद्या समुच्चीयमाने ऽपि चयने उत्तरवे-
दिकार्यापत्ते उत्तरवेदिधर्मा भवेयुरिति वदता तत्रत्यभाष्यकृतौत्त-
रवेदिकधर्मग्राहत्वलक्षणस्य तद्विकारत्वस्यातद्विकारत्वपूर्वपक्षनि-
रासपूर्वमुपपादयिष्यमाणत्वात् सिद्धवच्च समुच्चयोक्त्या बाधरूपत-
द्विकारत्वनिरासेन बाधरूपस्यातद्विकारत्वस्य तत्र वक्ष्यमाणत्वात्तद-

धिकरणसिद्धः न केवलं गतार्थत्वादुपेक्ष्य किं त्वप्रसङ्गत्वादपीति
इहेत्यनेनोक्तं कस्मात्तर्हि तेन कृत इत्यपेक्षायामुपहासार्थम् * स्म-
रणेत्युक्तम् * प्रासङ्गिकमधिकरणद्वयं समाप्य प्रकरणार्थमुपसंह-
रति * तस्मादिति * पूर्वत्र सम्भवाद्द्व्यादिर्न भेदक इत्यर्थः ।

॥ मासाग्निहोत्रादीनां कृत्वन्तरताधिकरणम् ॥ ११ ॥

प्रकरणान्तरे प्रयोजनान्यत्वम् ॥ २४ ॥

प्रकरणान्तरविचारस्यानन्तरासङ्गतिमाशङ्क्याह * गतिमि-
ति * प्रासङ्गिकचिन्तावदपवादचिन्तापि प्रकृताव्यवधायिकेति सू-
चयितुमपवादः प्रसक्तत्वेनोपचरितः गुणचिन्तयापि प्रकरणान्तर-
चिन्तायाः सङ्गत्यभावमाशङ्क्य भेदकान्तरस्यावाच्यत्वात्पारिशेषि-
की सङ्गतिः पञ्चस्वित्यनेनोक्ता । पूर्वपक्षमाह * तत्र तावदिति *
दर्शपूर्णमासवैश्वदेवरूपप्रघाससाकमेधसुनासीरीयाण्यादिशब्देन
गृहीतानि । श्लोकार्थमुपपादयति * यथैवेति * भाष्ये कालविध्युक्तेः
प्रयोजनमाह * न चेति * ननु नित्ये ऽग्निहोत्रे दर्शपूर्णमासयोश्च
जीवनस्य निमित्ततयाप्यन्वये तावत्कालमनुष्ठेयत्वावगतं जीवनाव-
धिकालावरोधान्मासविधिर्न भवतीत्याशङ्क्याह * न चेति * अप्रक-
रणाधीतस्यापि मासस्य साक्षात्कर्मान्वयविधेः प्रकरणाधीतेन का-
लेन तुल्यबलत्वाविरोधमभ्युपगम्यातुल्यकल्पत्वेनातुल्यबलत्वाशङ्का-
निरासायातुल्यकल्पजरावधिर्त्रिंशद्वर्षपरिमितकालान्तरपरामर्शो-
दिशब्दः जीर्णस्यापि सहायोपादानेनानुष्ठातुं शक्तस्य जीवनावधि-
कालो ऽसहायस्य जरावधिः प्रवित्रजिपोः त्रिंशद्वर्षपरिमित इति
जीवनादिकालानां व्यवस्थितविकल्पवदत्यन्तविरक्तस्य शीघ्रं प्रवि-
त्रजिपोर्मासो ऽपि वा व्यवस्थितविषयतया विधातुं शक्य इत्याशयः
काम्यप्रयोगस्य वा सायं प्रातःकालत्वावगमे ऽपि सायं प्रातर्मासं
जुहुयादित्यन्वयोपपत्तेर्विरोधिकालान्तरानवगमान्मासविधिर्भवि-
ष्यतीत्यन्वया परिहरति * यो वेति * नन्विति भाष्येण मास-
विधेर्नित्याग्निहोत्रादिविषयत्वे प्रकरणबाधदोषाण्याशङ्क्य काममि-
त्यनेन परिहृतं तद्व्याचष्टे * प्रकरणस्य चेति * प्रकरणानुग्र-
हार्थं दीक्षितो न ददाति न जुहोति न पचतीत्यग्निहोत्रादीनां पर्युद-
स्तानां प्रतिप्रसवो ऽयमिति पक्षान्तरमाह * अथ वेति * दीक्षित-
स्य दानहोमपाकप्रतिषेधे ऽविशेषात्सर्वपाकदानहोमप्रतिषेधः स्या-
दिति दशमाधिकरणे ऽपि तु वाक्यशेषत्वादितरपर्युदासः स्यात्
प्रतिषेधे विकल्पः स्यादिति सिद्धान्तसूत्रेण पर्युदासत्वस्य वक्ष्य-

माणत्वात्प्रतिषेधोक्तिः पर्युदासलक्षणार्था । एवमपि प्रकरणानुग्रहः
 कथमित्याशङ्क्याह * स त्विति * कौण्डपायिनप्रयोगमध्ये प्रतिप्र-
 सवकरणात्प्रकरणपाठो युक्त इत्याशयः । अस्मिन्पक्षे प्रकरणपाठो-
 पपत्तावपि तद्व्यापाराभावात्प्रकरणानुग्रहेणापरितोषात्सिद्धान्ते
 चाग्निहोत्रादिसंज्ञानां षण्मासपरिमितानां षण्णां षण्मासपरिमि-
 तसोमयागसहितानां सम्बत्सरपरिमितमत्र प्रयोगवचनेन फलवि-
 धिसूचनार्थं स्वगतमाह * अथ चेति * न चान्यसाहित्यमात्रेणा-
 न्यत्वापत्तिरित्याह * न हीति * नन्वगतफलस्याग्निहोत्रादेर्नैराका-
 ङ्क्षात्फलान्तरान्वयानुपपत्तेः फलान्तरान्वयादेवान्यतापत्स्यतइत्या-
 शङ्क्याह * न चेति * ननु कर्मणस्त्वप्रवृत्तित्वादित्यत्र करणस्य
 क्रत्वन्तरगमनविधिनपेधाच्च पूर्वस्याग्निहोत्रादेः कौण्डपायिनान्तः-
 पातो युक्त इत्याशङ्क्याह * न चेति * अतिदेशः क्रत्वन्तरान्वया-
 सम्भवे ऽप्युपदेशतो ऽन्वयाविरोधः स्वशब्दगिरोक्तः । पूर्वपक्षमुपसं-
 हरति * तस्मादिति * यथाभाष्यं सिद्धान्तं दूषयितुमुपन्यस्यती-
 ति पूर्वत्रासम्भव्युपसलक्षणगुणरूपेण हेतुना भिन्नतेत्यर्थः । श्लोकं
 व्याचष्टे * यदि हीति * स्वार्थोपसदभावे ऽपि पश्वङ्गपरिधिग्रह-
 हरणस्य हारियोजनकाललक्षकत्ववत् परार्थानामप्युपसदामग्नि-
 होत्रादिकाललक्षणकृतोपपत्तिमाशङ्क्य * परार्था वेत्युक्तम् *
 हारियोजनस्य ज्योतिष्टोमावयवत्वात्परिधिग्रहरणस्य पशुद्वारा
 ज्योतिष्टोमाङ्गत्वात्*एकप्रयोगवचनग्रहणाद्युक्तम्*काललक्षकत्वं न
 त्विहैव प्रयोगवचनग्रहणमस्तीत्याशयः । एकप्रयोगवचनग्रहणा-
 भावे ऽपि दर्शपूर्णमासयोः सोमकाललक्षणकत्ववदुपपत्त्याशङ्का-
 निराससूचनार्थो वाशब्दकृतः । दर्शपूर्णमासस्य सोमाधिकरणप्रति-
 पत्त्या काललक्षणा युक्ता उपसदां तु क्रत्वन्तरमध्यपातित्वात्क्रत्वन्तर-
 प्रयोगमध्ये च क्रत्वन्तरानपेधादग्निहोत्राद्यधिकारप्रतिपत्त्यर्थत्वेन
 काललक्षणार्थत्वानुपपत्तेः क्रमप्रतिपत्त्यर्था लक्षणा वाच्या न च भि-
 न्नप्रयोगवचनगृहीतानां क्रमो ऽस्तीत्याशयः । ता इत्यनेनाग्निहोत्रा-
 द्यङ्गत्वेनोपसद्विधिरभिप्रेतः । प्रति प्रसवे ऽग्निहोत्राद्यङ्गत्वाद्विधेः सत्रै-
 कदेशत्वे चोपसदुत्तरकालत्वस्यापि सोमयागवत्प्राप्तेरविधानाच्च वा-
 क्यभेदो ऽस्तीत्याशङ्क्याह * तस्मादेवेति * अङ्गत्वाविधाने ऽप्यु-
 पसदुत्तरकालत्वस्य प्रतिप्रसवे ऽवश्यविधेयत्वान्निर्ज्ञातसायमादि-
 कालत्वेन च सत्रत्वोपाधिककालाग्रहणात्सत्रैकदेशत्वे ऽपि विधे-
 यत्वावगतेर्वाक्यभेदो ऽपरिहार्य इत्याशयः । कर्मान्तरत्वे ऽपि तर्हि
 नामातिदेशतो निर्ज्ञातकालत्वात्तस्य च प्रयोगवचनाद् बलीयसश्चो-

दकादपि बलीयस्त्वेन सत्रप्रयोगवचनेनोपसदुत्तरकालत्वाग्रहणाद-
 नेकार्थविधिः स्यादित्याशङ्क्याह * कर्मान्तरेति * उपसंहरति * त-
 स्मादिति * दूषयितुम् * आरभते इदं त्विति * वाक्यभेदाख्यप्र-
 सिद्धभेदकान्तरापत्तिदोषे ऽभिहिते वाक्यभेदोक्त्या चोदिते हि त-
 दर्शत्वात्तस्य तस्योपदिश्येतेत्यनेन गुणस्यानेकात्मकत्वनिमित्तपूर्व-
 त्रासम्भवलक्षणभेदकत्वहेतुर्त्वेन भेदकान्तरापत्तिरित्याशङ्क्या *
 अथ वेत्युक्तम् * प्रकरणान्तरानवकाशमुपपादयति * तथा हीति *
 दर्शपूर्णमासाद्युदाहरणाव्यापकत्वादपि न वाक्यभेदो भेदहेतुरि-
 त्याह * किं चेति * सत्रैकदेशत्वेनाग्निहोत्रादिविधायुपसदुत्तर-
 कालसोमरूपयागसत्रैकदेशसाहचर्येणाग्निहोत्रादेरपि सत्रैकदेशस्य
 तदुत्तरकालत्वप्राप्तेरग्निहोत्रे ऽपि वाक्यभेदस्य शक्यपरिहारत्वं
 शक्त्या सूचितम् । श्लोकं व्याचष्टे * मासमिति * न चोपसदो
 ऽग्निहोत्रस्य दर्शपूर्णमासयोश्चेति भाष्यपर्यालोचनमात्रेणानुपङ्गमा-
 शङ्कते * तत्रेति * निरस्यति * तदिति * श्लोकं व्याचष्टे *
 मासमिति * न चोपसदो ऽग्निहोत्रस्य दर्शपूर्णमासयोश्चेति भा-
 ष्यपर्यालोचनमात्रेणानुपङ्गमाशङ्कते * तत्रेति * श्लोकं व्याचष्टे
 * तत्रेति * अनुपङ्गवादिनमुपहसति * यस्त्विति * उ-
 पहासाञ्जं प्रति वेदाननुज्ञातोपसदावृत्त्यनौचित्यत्वादिनि-
 ष्ठापत्तिमाह * तत्र त्विति * क्त्वाप्रत्ययस्य पूर्वकालमात्रवाचित्वा-
 दग्निहोत्रात्प्राक् कृतानामुपसदां दर्शपूर्णमासादिपूर्वकालत्वोपपत्ते-
 र्नानुपङ्गेण वृत्त्यापत्तिरिति शङ्कते * तथेति * सर्वत्रानुपङ्गस्य यत्प्र-
 योजनं सर्वेभ्यः प्रागनुष्ठानं तत्संपादनमित्यर्थः । शब्दोच्चारणमपि त-
 ह्युपसद्वत्सकृदेव स्थितं सदनुपङ्गलभ्यं सर्वेषामग्निहोत्रादीनामुप-
 सदुत्तरकालत्वबोधलक्षणमुपकारं करिष्यतीत्यनुपङ्गानर्थक्यमिति
 परिहरति * तथा सतीति * कथमित्यपेक्षायां पाठक्रमानुरोधेनेत-
 रेषामग्निहोत्रोत्तरकालतांक्ता यथाभाष्यं सिद्धान्तव्याख्यादूषणमु-
 पसंहरति * तस्मादिति * स्वमतेन सिद्धान्तमुपक्रमते * इतीति *
 श्लोकं व्याख्यास्यन्प्रकरणान्तरोक्तिं तावत्प्रकृतबुद्धिविच्छेदाशयत्वे-
 न व्याख्यातुमाह * इह तावदिति * अनुपादेयान्वये कर्मणो विधेय-
 ताभेदहेतुत्वस्यासिद्धावस्थत्वात्केनापीत्यनवकलृप्तिः अतिरात्रइत्या-
 दौ विपरिवृत्तिसद्भावे प्रकरणान्तरस्य धात्वर्थभेदकत्वाभावात्प्रक-
 रणान्तरं सदप्यनुपयोगीत्यर्थः । प्रकरणान्तरोक्तेश्च प्रकृतबुद्धिविच्छे-
 दाशयतोत्तरसूत्रे स्पष्टयिष्यतइत्याह * तथा चेति * श्लोकं व्या-
 ख्यातुमुपक्रमते * सर्वत्र चेति * व्याचष्टे * तत्रेति *

प्रदेशान्तरस्थे कर्मणि प्राप्तिबुद्ध्यभावादुपादेयस्यापि गुणस्याश-
क्यविधित्वाशङ्कोद्देशोक्त्या निरस्ता । स्वभावतः प्राप्तिबुद्ध्यभावे
ऽपि एकोद्देशेनेतरोपादानं विनान्वयायोगानुपपदश्रुतौ च कर्मानु-
वादाकाङ्क्षाणां यत् जुहति तदाहवनीयइत्युद्देशात्प्राप्तिबुद्धिः सम्भव-
तीत्याशयः । यस्मिन्देहे काले वा कर्म चिकीर्ष्यते तस्मिन्देहाद्यनु-
पादेयपञ्चकस्यापादयितुमशक्यत्वाद्देशाद्यन्वये तदुद्देशेनैव कर्म-
विधेयमित्युक्ते तथाप्यन्यार्थेन विधेयत्वात्समादिविधिवन्न कर्मभेदा-
पत्तिरित्याशङ्क्य*परोद्देशेन चेत्याद्युक्तम्* समादावपि विधिसाम- ६२०५
र्थ्यात्कर्मान्तरे बुद्धिर्भवन्ती बलीयस्या विपरिवृत्त्या वार्यते तदभावे
विशिष्टविध्युपपत्तेर्न भेदबुद्धिर्वाधितुं युक्तैत्याशयः । एतदेवरूपको-
क्त्या विवृणोति* एवं हीति* सामान्यन्यायमुक्त्वा प्रकृते योजय-
ति* तदिहेति* ननु सन्निधेर्यद्वृत्तयोगलक्षणस्य चोद्देशस्य प्रा-
प्तिबुद्धिहेतोरभावे ऽपि नामधेयात्प्राप्तिबुद्धिर्भविष्यतीत्याशङ्कते*
मनु चेति* ननु नाम्ना पूर्वकर्मणि बुद्धिस्तीकृते ऽपि नामैक्य-
स्यानैकान्तिकत्वेन तदेवेदमिति तत्त्वप्रत्यभिज्ञाभावात्प्रोत्पत्तिः प्रति-
बद्धं शक्येत्याशङ्क्याह* ततश्चेति* बुद्धिस्थत्वे ऽपि ६२११
प्रत्यभिज्ञानाभ्युपगमे सन्निधाने ऽप्यप्रत्यभिज्ञापत्तेर्बुद्धिस्थत्वमा-
त्रेण प्रत्यभिज्ञाया वक्तव्यत्वात् नामापि प्रत्यभिज्ञाहेतुत्वा-
त्प्रोत्पत्तिं प्रतिवध्नातीत्याशयः । यतश्च नाम्नो ऽप्युपनयन-
शक्तिरस्तीति ततश्चेत्यनेन परामृष्टान्तरार्थं विवृणोति* यत्रेति*
सन्निधेस्तावदौर्बल्ये ऽप्यविलक्षणकर्मोपस्थापकत्वात्प्रत्यभिज्ञाहेतुता
युक्तेति परिहर्तुमारभते* उच्यतइति* श्लोकं व्याचष्टे* स-
न्निधाने हीति* नाम्नस्तु पूर्वकर्मोपस्थापकत्वस्य पूर्वकर्मवाचि-
त्वनिमित्तकत्वादाख्यातस्य च पूर्वकर्मविषयत्वं विना नाम्नः पूर्वक-
र्मवाचित्वानवधारणात्पूर्वकर्मोपस्थापकत्वानुपपत्तेर्नोत्पत्तिप्रतिबन्ध-
कत्वं सम्भवतीति परिहरति* नामधेयं पुनरिति* अभ्युपेत्याप्युपस्था-
पकत्वं भावनावाचित्वाभावात्तदुपस्थापकत्वं न सम्भवतीत्याह* किं
चेति* श्लोकं व्याचष्टे* सामानाधिकरण्येन हीति* वाक्यार्थत्वात्
प्रधानभूता भावना* प्रयोजनशब्देनोक्तेति सूचनायेतीत्युक्तं
म्* परमार्थतस्तु वैलक्षण्याद्धात्वर्थो ऽपि नोपस्थाप्यतइत्याह*
अथ वेति* नन्वाख्यातोक्तरूपानुपस्थापने ऽपि नित्याग्निहोत्रविधि-
स्थनामोक्तस्य सत्त्वरूपस्योपस्थापनं भविष्यतीत्याशङ्कां विधिविषयी-
कृतस्य रूपस्योपस्थापनीयत्वात् भावार्थाधिकरणन्यायेन च धात्वर्थ-

स्य धातुना विधिविषयीकरणान्न नाम्नोपस्थापनं सम्भवतीत्येवं
 निरस्यन् इलोकं व्याचष्टे * असत्त्वेति * द्रव्यशब्देन सत्त्वशब्दं निष्प-
 ६२२।१ श्ररूपवाचितया व्याख्याय तदुपपादनार्थम् * लिङ्गेत्युक्तम् *
 लिङ्गसंख्यवाचिन्याः सुपः प्रातिपदिकपरत्वस्मृतेस्तस्य च प्रातिप-
 दिकार्थः सत्तेति सत्त्ववाचित्वस्मृतेर्लिङ्गसंख्यानव्याहृत्येन प्रातिप-
 दिकत्वात्सत्त्ववाचितेत्याशयः । नन्वसत्त्वभूतस्य धात्वर्थस्य धातु-
 ना विधिविषयीकृतस्य नाम्नानुपस्थापनाद्भेदे ऽप्यभ्युपगम्यमाने ऽति-
 रात्रश्चतुर्विंश इत्यादावाख्याताश्रुतेरसत्त्वभूतधात्वर्थानुपादानात्
 सत्त्वभूतस्यैव धात्वर्थस्यातिरात्रः कार्यश्चतुर्विंशः कार्य इत्यादिवि-
 धिपदाध्याहारेण नाम्ना विधिविषयीकृतस्य प्रकरणान्तरे ऽपि ना-
 म्नोपस्थापनसम्भवादकर्मन्तरत्वापत्तेः प्रकरणान्तरोक्तिरनर्थिका
 स्यादित्याशङ्काभ्युपगमेन तावत्परिहरति * यत्र त्विति * अव-
 भृथं यन्तीत्यादावाख्यातश्रुतावसत्त्वभूताया भावनाया विधिविषं-
 यीकृताया नाम्नानुपस्थापनात्प्रकरणान्तरेण भेदसिद्ध्यर्थत्वात्प्रकर-
 णान्तरोक्त्यर्थवत्त्वशङ्कानिरासार्थम् * भावना वेत्युक्तम् * शुद्धाया
 भावनाया विधिविषयत्वायोगात्तदनुरञ्जकस्य च यागाख्यधात्व-
 र्थस्य वारुणनैककपालेनावभृथं यन्तीति वारुणशब्दोक्तद्रव्यदेवता-
 न्वयप्रकल्पितेन यजिना भावनानुरूपेणोक्तावपि प्रकरणान्तरे यज्य-
 भावेनासत्त्वभूतधात्वर्थानुरक्तात्मना भावनानुक्तेर्धात्वर्थाधीननिरूप-
 णत्वाच्च भावनायास्तद्भेदं विना भेदो न युक्त इत्याशयः । पूर्वक-
 र्मोपस्थापनसम्भवे ऽनुपादेयान्वयसहकृतस्यापि प्रकरणान्तरस्य
 भेदकत्वं नास्तीत्येकेनेत्यनेनोक्तम् । असत्त्वभूतधात्वर्थानुपादाने तावदु-
 दाहरणमाह * तद्यथेति * गवामयने प्रायणीयसञ्ज्ञमतिरात्रसंख्यं
 प्रथममहश्चतुर्विंशसञ्ज्ञं च द्वितीयं पृष्ठाभिप्लवसञ्ज्ञाश्च पडहा
 विहिताः प्रकरणान्तरे ऽतिरात्रइत्यादिवचनेनोपस्थाप्य यं कामयन्ते
 तमेतेनानुवन्तीत्यादिवचनान्तरेण फले विधीयन्तइत्यर्थः । एकस्य
 शब्दस्य पूर्वकर्मोपस्थापने ऽन्यत्र च विधौ व्यापारायोगादेकेनोप-
 स्थाप्य * अपरेण विधीयतइत्युक्तम् * असत्त्वभूतधात्वर्थानुरक्ता-
 त्मना भावनानुरक्तावुदाहरणमाह * यथा चेति * वारुण्या
 निष्कासेन तुषेश्चावभृथं यन्तीति वारुणप्रघासप्रकरणस्थे-
 नावभृथशब्देन सौमिकमवभृथाख्यं कर्मोपस्थाप्य निष्का-
 साख्यं ऽङ्गसंस्कार्यं फलोक्त्युपलक्षिते यन्तीत्यव-
 भृथानुष्ठानार्थप्राप्तगमनानुवादिप्रत्ययानुग्रहार्थधातुपरेण विधीयत-
 इत्यर्थः । तृतीयया तु निष्कासस्य साधनत्वोक्तावपि निष्कासस्य

वारुण्यामिक्षायागोपयुक्तद्रव्यशेषत्वात्तुपाणां चाग्नेययागाद्द्रव्य-
शेषत्वात् यत्किं चित्सोमलिप्तं तेनावभृथं यन्तीतिवत्प्रयाजशेषेण
हवींष्यभिघारयतीतिवच्च प्रतिपाद्यत्वरूपसंस्कार्यत्वाविरोधः । प्रक-
रणान्तरोक्तार्थत्वाय भेदपक्षमाह * यदा त्विति * संस्कार्योपल-
क्षणायादिशब्दः नाम्ना पूर्वकर्मोपस्थानादुत्पत्तिप्रतिबन्धमाशङ्को *
त्पत्तीत्युक्तम् * विधिविपरिवृत्तिरेवोत्पत्तिं प्रतिबध्नाति न स्वरूप-
विपरिवृत्तिः स्वरूपप्राप्तावपि दध्यादिवत् विधेयत्वोपपत्तिरित्याश-
यः । नाम्नोत्पत्तिविधिसहचरितेनोत्पत्तिविधिविपरिवृत्तिमाशङ्क्य
साक्षाद्विधिविपरिवृत्तिः प्रतिषेधिका नान्यद्वारेति सूचयितुम् *
बलीयस्येत्युक्तम् * यावद्विधित्वमनिवार्यमाणं तावत्सर्वं भिनत्ति
न त्वसत्त्वभूतधात्वर्थवच्छिन्नभावनामेव केवलमिति यावच्छब्दा-
र्थः । भाष्यनिष्ठत्वाद्भावनाया धात्वर्थभेदं विनापि प्रत्यभिज्ञानाभावे
भाष्यभेदाद्वेदोपपत्तेर्धात्वर्थप्रत्यभिज्ञानाभावेणोभयाभेदायोगाद्दध्यादि-
वच्च विधेयत्वानपेक्षयागादिस्वरूपाप्राप्तेर्विधिविषयत्वविपरिवृत्ति-
निरपेक्षस्वरूपविषयविपरिवृत्त्ययोगान्नाम्ना विधिविषयभूतधात्वर्थ-
विपरिवृत्तेरेव कृतत्वेनोभयभेदस्याप्ययोगात्पक्षद्वयापरितोषेण भा-
वनामात्रभेदं धात्वर्थभेदं च स्वमेतन्माह * परमार्थतस्त्विति *
आसनमुपवेशनमुपायश्चोपगमनं तौ वाच्यतश्च विद्येते ययोर्धा-
त्वोस्तत्परप्रत्ययचादिते कर्मणि तस्यैव पूर्वविहितस्य धात्वर्थस्य ना-
म्नोपादानाद्धात्वर्थं विमिश्रितइत्युक्ते ऽग्निहोत्रादिवन्नाम्नानुपस्था-
पनमाशङ्क्य तद्वैषम्याय धात्वर्थश्रुत्युक्तिः । श्लोकं व्याचष्टे *
नामेति * विधिविधानपेक्षस्यापि नाम्नो विधिविषयभूतधात्वर्थोप-
स्थापनोपपत्तिसूचनार्थो मात्रशब्दः प्रकरणान्तरस्यस्यापि यागस्य
प्राग्विधिविषयीकृतत्वं विवक्षित्वा प्राकृतत्वोक्तिः । सत्रशब्दस्योपल-
क्षणार्थत्वादवभृथाख्ययागाभेदे ऽपि च भावनाभेदात्तथावभृथः
साम्यादिति सप्तमाधिकरणे वक्ष्यमाणसौमिकावभृथभावनार्थम-
तिदेशाविरोधात्करणत्वेन वावभृथस्यातिदेशायोगे ऽपि स्वशब्देनोप-
दिष्टस्य स्वधर्मसन्निधाएकत्वात्काम्यगुणाश्रयभूताग्निहोत्रादिवद-
तिदेशानिमित्तमभिप्रेत्यावभृथनाम्नो ऽतिदेशकत्वोक्त्युपपत्तेरवभृ-
थे ऽप्ययमेव प्रकारः अतो नास्नोपस्थापनाद्धात्वर्थभेदे ऽपि मात्र-
नाभेदस्य प्रकरणान्तरहेतुकत्वात्प्रकरणान्तरोक्तिरर्थवतीत्याह *
तस्मादिति * भाष्यमपि गमयति * भाष्येति * नन्वनुपादे-
यान्वयसहकृतस्यासन्निधेर्भेदहेतुत्वे ऽथोच्येतेत्यादिभाष्येण वाक्य-
भेदहेतुत्वोक्तिरयुक्ता स्यादित्याशङ्काह * अथेति * न च यत्स-

मित्सम्बन्धेन क्रियत इत्यभासाधिकरणभाष्यं समिदादिपदस्य देव-
तानभिधायित्वाद् गुणहेतुकभेदाभावे इत्यङ्गुपेत्यवादत्वेन यथा
समर्थितं तथेदमपि समर्थनीयमित्यर्थः ।

॥ आग्नेयादिकाम्येष्ट्याधिकरणम् ॥ १२ ॥

फलं चाकर्म सन्निधौ ॥ २५ ॥

ननु तदिह पङ्क्तिविधः कर्मभेदो वर्त्तिष्यत इति भाष्ये प-
ण्णामेव भेदहेतुत्वप्रतिज्ञानात्तेषां च पर्यवसितत्वात्कर्मार्थमेतत्सू-
त्रमित्याशङ्क्याह * एवमिति * सर्वभेदहेतुसमाप्तावपि करणान्तर-
स्यैवानुपादेयान्वयसहकृतासन्निधिलक्षणप्रकारविशेषोक्त्यर्थमेतत्सू-
त्रमित्यर्थः । अन्तरशब्दस्य भेदवाचित्वाद्भेदशब्दस्य च विशेषवाचि-
त्वात्प्रकारान्तरशब्देन प्रकारविशेषोक्तिः । एतदेव विवृणोति * स-
द्वेति * कालान्वयवाक्योदाहरणानभिध्यक्तावपि कालस्य कथं
चित्कर्मानुरोधेनापादनाशक्तेरनुपादेयतया निःशङ्कत्वान्निमित्तस्य तु
साम्युत्थानादेरानुपादयितुमपि शक्यत्वाद्देशस्यापि सरस्वतीदक्षिण-
तीरादेरुत्तरतः सरस्वतीप्रवाहनयनापादनशक्तेः फलसंस्कार्ययास्तू-
पादेयत्वाशङ्काया वार्त्तिकेण वक्ष्यमाणत्वात्कालान्वयवाक्योदाहर-
णभ्रान्तिः फलं च भेदकमिति भाष्यात् कारणान्तरव्युत्पादनाश-
ङ्कां निराकर्तुमाह * तच्चिति * प्रकरणान्तरस्यानुपादेयान्वयान-
पेक्षस्य द्वाशाहीनस्येत्यादौ भेदकत्वाददर्शनात्कथं भेदकतेत्याशङ्का-
निरासार्थत्वेन प्रकरणान्तरस्य भेदकत्वे फलाद्यनुपादेयमपि सह-
कारि न तन्निरपेक्षं प्रकरणान्तरं भेदकमित्युक्ते कथं तस्य सह-
कारितेत्यपेक्षायामहीनादिवत्सन्निधिहेतुभूतस्योद्देश्यत्वादेव कथं श-
ब्दोपबन्धस्यानुपादेयान्वये कर्मणो ऽसत्त्वादित्यकर्मसन्निधिशब्देनो-
क्तमित्येवं सूत्रव्याख्यानार्थं तद्भाष्यमित्याशयः । एवं चासन्निधौरेव भे-
दहेतुत्वावधारणान्नाम्ना धात्वर्थोपस्थापने इत्यनुपादेयान्वये भावनो-
पस्थापनहेतोः कस्य चिद्भावाद्भावनाभेदं सूचयितुं तदुदाहरणस्या-
न्तरङ्ग्याधीतस्याभावात्प्रकरणान्तरशब्देनासन्निधिलक्षणयोच्यत इति
गम्यते । नन्वनुपादेयमात्रान्वयकृतभेदोक्त्यर्थत्वे ऽस्य सूत्रस्य फलव-
द्देशनिमित्तयोरङ्गुपादेयतोदाहरणपूर्वं कस्मान्नोपपादितेत्याशङ्क्याह
* तत्रेति * दक्षिणात्वस्य स्वभावसिद्धदेशविशेषोपलक्षणार्थत्वा-
दापाद्यस्य चोपलक्षणत्वायोगाद्देशस्योपादेयत्वाशङ्कानुपपत्तेः ।
प्राक् सिद्धिं च विना निमित्तत्वायोगान्निमित्तस्यापि कर्मतन्त्रापा-
द्यत्वलक्षणोपादेयत्वशङ्कानुपपत्तेर्न देशनिमित्त उदाहृत इत्यर्थः ।

पूर्वसूत्रार्थस्पष्टीकरणार्थत्वे ऽस्य सूत्रस्याधिकरणभेदायोगात्पूर्वा-
धिकरणे ऽनुपादेयान्वयस्य भेदकत्वे व्युत्पादिते फलादेरुपादेय-
त्वात्पूर्वाधिकरणविषयत्वं नास्त्यनुपादेयत्वाद्वास्तीति पूर्वाधिकरण-
विषयविवेकायैतत्सूत्रमिति व्याख्यानतरं भाष्यानुसारं सूचयि-
तुमधिकरणशब्दः । पूर्वाधिकरणे तर्हि कस्माद्देशादिवाक्यं नोदा-
हृतमित्याशङ्क्य कालवाक्योदाहरणस्योपलक्षणार्थत्वाद्वाख्यातुमि-
र्दर्शनीयमित्याह * पूर्वत्रैव त्विति * दर्शयति * तद्यथेति *
एकेन सङ्कलपितसन्नानारम्भस्य निमित्ततोच्यते परेणाप्यारब्धस-
माप्तेरिति दर्शनायोदाहरणद्वयं सामिश्रद्वो ऽर्द्धवाची शम्पाया दूरे
प्रक्षेपो यस्मिन्देशे स शम्पापरासः । न चाग्नेयवाक्ये ऽतिरात्रादिवा-
क्यवद्यज्यश्रुतेरसत्त्वभूतधात्वर्थानुपादानादाग्नेयशब्देन प्रकृतिभूत-
दार्शपूर्णमासिकाग्नेययागोपस्थापनोपपत्तेर्भावनानभेदे ऽपि धात्व-
र्थभेदो नास्तीत्याशङ्कानिराकर्तुम् । आग्नेयशब्दस्य नामधेयत्वाभावा-
त्तत्प्रकृतयागोपस्थापकत्वं सम्भवतीति परिहारसम्भवे ऽपि प्रौढ्या
नामधेयत्वे ऽप्यनुपस्थापकत्वं वक्तुं यजिं विना वाक्यासमाप्तेरस-
माप्तस्य च वाक्यान्तरानन्वयात् वाक्यान्तरस्थयज्यपेक्षानुपपत्तेर-
वश्यकत्वेन यजिना नामार्थविलक्षणसत्त्वभूतधात्वर्थप्रतीतिर्नोप-
स्थापनं भवतीति परिहारमाशङ्क्य पूर्वमाह * यद्यपि चेति * धात्व-
र्थावच्छिन्नभावनानभेदोक्त्यर्थं कर्मान्तरशब्दः । संस्कार्यत्वाधिकरणे
विचार्यमित्यपेक्षायामाह * फलेति * प्राधान्यलक्षणस्योपादेयत्व-
शङ्कानिरासहेतोर्द्वयोस्तुल्यबलत्वात्फलोदाहरणेन संस्कार्योदाहर-
णमप्युपलक्षितमित्याशयः । किं तर्हि तयोरुदाहरणमित्यपेक्षायामाह
* तत्रेति * त्रैधातव्यवाक्ये संस्कार्यवाचिशब्दाभावात्कथं सं-
स्कार्योदाहरणतेत्याशङ्क्याह * यजमानेति * दीक्षणीयाकार्यं यज-
मानसंस्कारलक्षणार्थेन दीक्षणीयाशब्देन विशेषणभूतसंस्कार्ययज-
मानलक्षणे ऽप्यवसीयतइत्याशयः । प्रकरणान्तरशब्दव्याख्यानार्थत्वेना-
कर्मसन्निधिशब्दव्याख्यानार्थतयानारभ्येति भाष्यं व्याचष्टे * अना-
रभ्येति * किं प्राप्तमिति पूर्वपक्षभाष्याशयमाह * तत्रेति * उप-
नयनादिवच्चाकर्मकालस्यापि संस्कारस्योपपत्तेः स्वतन्त्रविहितयापि
त्रैधातव्यया ज्योतिष्टोमादियजमानः संस्कर्तुं शक्य इति अनेनोप-
लक्षिते स्वारसिकप्रवृत्तिसम्भवे ऽपि अप्रवर्त्तमानं प्रवृत्तौ भार्यामु-
पेयादित्यादिनिश्चयविधिदर्शनाद्यदाग्नेयं कुर्यात्तद्रुक्काम इति च

विधायकस्य फलविषयत्वव्याख्योपपत्तेर्विधायकोपपत्तेर्विधायकस-
द्भावस्य वक्तुं शक्यत्वान्न शक्यतइति सिद्धान्तभाष्यमयुक्तमाश-
ङ्कोपपादयति * सिद्धान्तेति * असाधकं तु तादर्थ्यादिति पष्ठा-
द्यसिद्धान्तसूत्रेण विध्यन्यथानुपपत्त्या कामनोपबन्धाच्च स्वर्गादेः
साध्यत्वप्रतीतेस्तादर्थ्येन कर्मविधायुक्ते प्रत्यर्थं चाभिसंयोगात्कर्मतो-
ह्यभिसम्बन्धस्तस्मात्कर्मोपदेशः स्यादित्यनेनार्थ्यमानं स्वर्गादि प्रतीत्य
लक्षणीकृत्योद्दिश्य तदाभिमुख्येन तत्तन्त्रतया कर्मणः समीहितस्व-
र्गाद्यन्वयावगतेरिति वदता फलस्योद्देश्यत्वादापि तादर्थ्येन कर्मवि-
धिरिति वक्ष्यमाणत्वान्न कर्मतन्त्ररूपोपादेयत्वेन विधिः सम्भवती-
त्याशयः । तनुद्देश्ययोरपि देशकालयोर्विधेयत्वदर्शनाच्चोद्देश्यत्व-
मात्रेण विधेयता निराकर्तुं शक्येत्याशङ्काह * विधीयमानं हीति *
देशकालयोः सिद्धवत्काररूपोद्देश्यत्वे ऽपि स्वारसिकप्रवृत्तिविषय-
त्वापादकप्रयोजनाकाररूपेणोद्देश्यत्वाभावात्स्वरूपतश्च सिद्धवत्कृ-
त्य निर्देशे ऽपि कर्माङ्गत्वेनाप्राप्तत्वाद्विधेयत्वोपपत्तिः । फलस्य तु प्रयो-
जनाकाररूपेणोद्देश्यत्वात् न विधेयत्वोपपत्तिरित्याशयः । विधा-
यकस्य च फलविषयत्वाभ्युपगमे कर्मविषयत्वायोगात्तस्य निष्फलत्वं
स्यादित्यभिधानार्थं न हीति भाष्यं व्याचष्टे * क्रियापि चेति * इयं
तर्हि विधीयतामित्याशङ्काह * न चेति * यस्य पिता पिता-
महः सोमं न पिबेदित्युद्दिश्यमानयोरिव विधीयमानयोरप्यन्यो-
न्यानाकाङ्क्षत्वेनान्वयापत्तेरवश्यमेकोद्देशेनेतरस्मिन् विधेः फल-
स्योक्तेन न्यायेनोद्देश्यत्वावधारणात्कर्मणो विधेयतावसी-
यतइत्याशयः । फलोद्देशेन कर्मविध्युक्तः प्रकृतोपयोगमाह *
ततश्चेति * ननु फलस्योद्देश्यतायाः स्वर्गकामाधिकरणमूत्रोक्तत्वा-
द्देहेतुत्वसम्भवे ऽपि संस्कार्यस्योद्देश्यतायाः क्वचिदनुक्तत्वाच्च
सम्भवतीत्याशङ्क्य तथापि फलवत्संस्कारकर्मप्रतिप्राधान्याभ्युपग-
माद्विधेयत्वे ऽप्राधान्यापत्तेरुद्देश्यत्वावगमाद्देहेतुत्वमतिदिशति *
एतेनेति * फलस्य चानुपादेयत्वानभ्युपगमे नित्यप्रयोगव्यतिरिक्ते
फलकामनातन्त्रप्रयोगकल्पनानुपपत्तेर्नित्यैव प्रयोगे फलकामना-
प्रसङ्गात्कामयेदिति वा श्रुतेः कर्माङ्गत्वेन कामनाविध्ययोगान्नित्या-
नित्यसंयोगविरोधः स्यादित्यभिधानार्थमपि चेति भाष्यं व्याचष्टे *
किं चेति * प्रथमार्थे तसिः तस्मादित्यधिकरणार्थोपसंहारभाष्यं
व्याचष्टे * तस्मादिति *

॥ अवेष्टेरन्नाद्यफलकत्वाधिकरणम् ॥ १३ ॥

सन्निधौ त्वविभागात्फलार्थेन पुनः श्रुतिः ॥ २६ ॥

अनुपादेयान्वयमात्रस्यासन्निधिसहकृतस्य भेदकत्वे फलमा-
त्रे प्रत्युदाहरणानुपपत्तिमाशङ्क्याह * सर्वेषामेवेति * स्विएकृतं
यजतीति विहितस्विएकृद्यागसन्निधौ शेषादिति वाक्यान्तरे शेषसं-
स्कारार्थत्वेन स्विएकृद्यागविधानात्संस्कार्योदाहरणत्वं भाष्यालो-
चनयैतच्छब्दएव फलवाक्ये विपरिवृत्तिहेतुरिति कस्य चिच्छङ्कां
निवर्त्तयितुं भाष्योदाहृतफलसद्भावे ऽपि उदाहरणान्तरं न्यायशास्त्रे
पूर्वपक्षाशङ्कां विना प्रत्युदाहरणानर्थक्यापत्तेस्तत्प्रदर्शनार्थं किं प्राप्त-
मिति भाष्यं व्याचष्टे * सर्वत्रेति * स्वरूपतः प्राप्तस्यान्यसम्बन्धि-
त्वेन विध्युपपत्तेर्न विधीयमानत्वमात्रेण कर्मान्तरापत्तिरित्याशङ्कां
ब्रूद्ववाक्येनोपपादयति * आह चेति * पूर्वस्मात्कर्मणो ऽस्याभेदा-
भ्युपगमे विहितविध्ययोगादनुवादापत्तेरनुवादस्य च यच्छब्दोप-
न्धलक्षणेद्देश्यव्यङ्ग्यत्वादेनूद्यमानस्योद्देश्यत्वापत्तेर्देशाद्युद्देशे च क-
र्मोद्देशासम्भवात् भेद इत्यर्थः । उत्तरार्द्धं व्याचष्टे * अनूद्यमाना-
नि हीति * ननूद्देशान्वयित्वेन विधाने ऽपि स्वरूपानुवादे कर्मान्त-
रत्वं भविष्यतीत्याशङ्क्याह * देशादीति * पूर्वपक्षमुपसंहरति * त-
स्मादिति * उत्पत्तिविनियोगविधिव्यापारभेदादुत्पत्त्यनुवादविनि-
योगविध्योर्योगपद्यदोषं परिहरन् सिद्धान्तमाह * इतीति * उत्त-
रार्द्धं व्याचष्टे * अगत्या हीति * ननु देशादीनामुद्देश्यत्वावगतेः
कर्मणस्तानि प्रत्युपादेयत्वेन विधेयत्वाद्भेदापत्तिरित्याशङ्क्याह * न
चापीति * विध्यनुवादशब्दौ त्वप्रत्ययान्तत्वात्कर्मव्युत्पत्त्या वा वि-
धेयानुवाद्यवाचिनौ । श्लोकं व्याचष्टे * यद्यपीति * सिद्धान्तमुपसं-
हरति * तस्मादिति * भाष्यादविभागशब्दस्य सन्निहितप्रतिनिर्दे-
शविषयत्वमाभासमानं निराकर्त्तुं स्वयं व्याख्यां करोति * विपरि-
वृत्तिरेव चेति * भाष्यकृद्व्याख्या त्ववेष्टौ विशेषोक्त्यर्थेति दर्शयि-
तुमाह * विशेषेण त्विति * एतच्छब्दस्याग्निहोत्रशब्दवत् धर्मलक्षणा-
र्थत्वेनातिदेशिकत्वात्कर्मान्तरे विश्वजिदादिवदव्यक्तचोदितत्वा-
त्सोमहविष्कत्वं पूर्वपक्षप्रयोजनमाक्षिपति * प्रयोजने त्विति *
समाधत्ते * तत्त्विति * वृत्त्यन्तरोक्तं भेदकारणचतुष्टयमुपन्यास-
पूर्वं दूषयितुं भाष्योक्तं पङ्क्तिधत्वं तावदुपसंहरति * एवमिति *
उपन्यस्यति * वृत्त्यन्तरे त्विति * फलाद्यनुग्रहमात्रार्थत्वात् इत्या-
दिशब्ददर्शनात्फलशब्दो ऽनुपादेयमात्रविषयो विज्ञायते आन्यभाव्यं
तु कालशब्दव्यवायादित्युच्चारणभेदे शब्दभेदस्मृतेः सरूपाणामेकशेष
इति स्मृत्यालोचनया शेषशब्दभेदावगतेरेकस्मिंश्च शब्दे शतकृत्वो
ऽभ्युच्चरिते ऽत्यर्थं भेदाप्रतीतेरभ्यासस्य भेदकत्वायोगात्संख्यायाश्चा-

र्यगतायाः कर्मण्यैकस्मिन्सम्भवाद्भेदकत्वे गुणान्तर्भावापत्तेः शब्दगं-
 ताया एकशेषस्मृत्यवगताया भेदकत्वस्य वाच्यत्वात्तस्याश्च शब्दभेद-
 कत्वात् द्वयोः शब्दान्तर्भावप्रकरणान्तरत्वाभावे ऽपि चाग्रेयम-
 ण्यकपालं निर्वपेद्रूपकाम इत्यादावनुपादेयान्वयस्य विधेयत्वापादक-
 त्वाद्भेदकत्वावगतेस्तत्प्रतिबन्धकप्रत्याभिज्ञापनयनमात्रे प्रकरणान्तर-
 स्य व्यापारादित्यर्थः । शाखान्तराधिकरणसिद्धान्तसूत्रे च भेदच-
 तुष्टयपरामर्शादिति हेत्वन्तरं च शब्देन सूचितं दूषयति*तत्स्थिति*
 आन्यभाव्यमिति कात्यायनस्मृतिं दूषयितुं सत्त्वान्तरे च यौगपद्यादि-
 ति शब्दाधिकरणं पूर्वपक्षहेतोरनैकान्तिकत्वोक्त्यर्थसूत्रं पठेति* तथा
 चेति*यथादित्यस्य नानादेशेषु युगपदुपपलम्भे ऽपि न भेदस्तथा शब्द-
 स्यापीति सूत्रार्थः एकशेषस्मृत्यालोचनात् भेदावगतिं दूषयितुं तत्र-
 त्यं सिद्धान्तसूत्रं पठेति* संख्येति* अष्टौ गोशब्दा इति संख्याव्यं-
 वहाराभावादेक एव नित्यः शब्द इति सूत्रार्थः । तच्च प्रत्यभिज्ञाने
 च सत्युपाधिभेदाद्भेदाभावं वक्तुं षष्ठाधिकरणसिद्धान्तसूत्रैकदेशं
 पठति* वक्ष्यति चेति* विहितद्रव्यापचारं द्रव्यान्तरेण कृतस्य
 यागस्य व्यतिरेकादष्टकपालद्रव्यकत्वाग्निदेवत्ववर्तुपाविभागाग्रेय-
 शब्दाविभागाभ्यां प्रत्यभिज्ञानात् गोत्ववदैककर्म्यमिति वदन्सूत्रकृ-
 त्प्रत्यभिज्ञायमानानामभेदं वक्ष्यतीत्येवंजातीयकशब्देनोक्तम् । संख्या-
 भ्यासंयोः शब्दान्तरान्तर्भावदूषणमुपहासपूर्वकमुपसंहरति* त-
 स्मादिति* प्रकरणान्तरस्य भेदकत्वाभावमुपहासपूर्वं दूषयितुमाह
 ६२६।१ * प्रकरणान्तरत्वाच्चैति* अनुपादेयान्वयादनुपादेयत्वावगमे
 ऽप्यप्राप्तविषयत्वाद्विधेः प्रकरणान्तरशब्दोक्तं प्रकृतबुद्धिविच्छेदं वि-
 ना विधेयत्वापादकत्वान्मुख्यं भेदकारणमित्याशयः । किमर्थं त-
 हानुपादेयान्वयापेक्षेत्याशङ्क्याह* तेनेति* येन कारणेन प्रकर-
 णान्तरशब्दोक्तेन प्रत्यभिज्ञानं विना भेदो न भवति तेन कारणेन
 भेदस्याप्रत्यभिज्ञानहेतुकत्वात्प्रत्यभिज्ञापादकानुपादेयत्वद्योतकशब्दोप-
 बन्धवारणायानुपादेयापेक्षेत्याशयः । यच्चैकं चेति सूत्रे फलान्वय-
 गुणशब्दान्तरसंख्याभेदप्रमाणाभावचतुष्टयमेकत्वं हेतुत्वेनोच्यमानं फ-
 लादिचतुष्टयं भेदकमित्यस्यार्थस्य ज्ञापकमिति । वृत्त्यन्तरकृतोक्तं तु
 शाखान्तराधिकरणे ऽभ्याससंख्याप्रकरणान्तर्भावाणामसंभवात्
 तु फलादिचतुष्टयस्य भेदकहेतुत्वादित्युपहासपूर्वमाह* यदपीति*
 एकत्वहेतुभूतं च तद्विपरीतचतुष्टयं चेति विग्रहः । वृत्त्यन्तरदूषणमु-

पसंहरति * तस्मादिति * फलस्य भेदहेतुत्वनिरासार्थम् * य-
थोक्ता इत्युक्तम् * चतुष्टयनिरासायैवकारः । ननु भाष्यसिद्धान्ते
ऽपि सञ्ज्ञाया वाच्यधात्वर्थभेदद्वारा भावनाभेदकत्वेन शब्दान्तरा-
न्तर्भावात्संख्यायाश्च कर्मभेदं विना विध्यसम्भवाद्भेदकत्वेन गुणा-
न्तर्भावाच्चत्वार एव भेदहेतवः स्युरित्याशङ्क्य भेदाभिधानं प्रतिजा-
नीते * तत्रापि त्विति * सञ्ज्ञायाः शब्दान्तरात्संख्यायांश्च गुणात्
भेदो विधीयतइत्युक्ते ऽध्यायोपक्रमे तयोः स्वावसरे भेदं वक्ष्याम
इत्युक्तत्वात्सञ्ज्ञाधिकरणयोरेवानयोर्भेदो वाच्य इत्याशङ्क्य तत्र
वाच्यस्याप्यवसरालाभेनानुक्तत्वादिदानीमवसरालाभादभिधानमिति
वक्तव्यः * सन्नित्यनेनोक्तम् * अभिधत्ते * स्वरूपेति * शब्दा-
न्तरस्यानुरञ्जकधात्वर्थाभेदेन भावानां भेदकत्वाद्यागादिशब्दाच्च
सिद्धरूपतयोक्तस्य धात्वर्थस्य भावनानुरञ्जकत्वाप्रतीतेः स्वेन पूर्वा-
परीभावरूपेणानुरञ्जकत्वावगमात्सञ्ज्ञायाश्च पूर्वापरीभावरूपानभि-
धायित्वात् धात्वर्थैक्ये चानेकसञ्ज्ञानर्थक्यापत्तेर्धात्वर्थभेदागमकत्वे
ऽपि देवतोद्देशद्रव्यत्यागादिधात्वर्थान्तराविलक्षणरूपानभिधायित्वा-
द्यजत्यादेस्तु विलक्षणरूपे सम्बन्धग्रहणात्तद्वाचित्वोपपत्तेः ।
सञ्ज्ञायाः शब्दान्तराद्भेदः विधेयरूपभेदे शब्दान्तरादिव्यापारा-
दुत्पत्तिज्ञापनेन भेदकत्वावगतेः संख्यायाश्च व्यासज्यकर्मणि
समवायादेकसंख्ये ऽपि कर्मणि (विध्यन्तरोत्पादितकर्मान्त-
रोपजनापेक्षया समवायोपपत्तेर्गुणवत्पूर्वोत्पन्नकर्मसंयोगासम्भवेना-
पूर्वकर्मोत्पत्तिज्ञापकतया भेदकत्वायोगाद् गुणाद्भेद इत्यर्थः । श्लोकं
व्याचष्टे * सञ्ज्ञा हीति * एकसंख्ये ऽपि कर्मणि) कर्मान्तरापेक्षया
संख्यानंतरसमवायसम्भवे कथं भेदकतेत्याशङ्क्य प्रमाणान्तरेणोत्प-
त्तिविषयत्वेनावगतस्य विधेरनेकविषयत्वमात्रं संख्ययावगम्यतइति
परिहारसूचनार्थम् * युगपदित्युक्तम् * पूर्वस्मिन्कर्मण्यसम्भवो यस्य
तत्पूर्वासम्भवं वाजिनादिन्यायाभावे ऽपि अङ्गत्वाविशेषात्संख्याया
अप्यङ्गापरपर्यायगुणत्वापन्हवायोगात्कथं गुणाद्भेद इत्याशङ्क्यानिरा-
सायान्तरशब्दः ॥

॥ आग्नेयद्विरुक्तेः स्तुत्यर्थताधिकरणम् ॥ १४ ॥

आग्नेयस्तत्तत्हेतुत्वादभ्यासेन प्रतीयेत ॥ २७ ॥

उदाहरणं विवेक्तुमाह * आग्नेयइति * तत्र सन्देहभाष्यं
सरुदनुष्ठानचिन्तायास्तत्रावृत्तिचिन्तासारूप्याल्लक्षणासङ्गतेरयुक्त-

माशङ्क्य भेदाभेदफलोक्तिद्वारा भेदाशयत्वेन व्याचष्टे * किमिति *
 अच्युतवाक्येनैककर्मासम्भवो पौर्णमास्यमावास्याकाललक्षणगुण-
 द्वययोगादाग्नेयद्वयविध्यवगतेः एकस्य कालद्वयानन्वयात्कालद्वय-
 विशिष्टस्य वा ऽमावास्यावाक्ये पुनः श्रुतत्वायोगाद्यो ऽमावास्याकाल-
 क आग्नेय उभयत्र सोमयागात्प्रागूर्ध्वं वाच्युतो न साक्षादयवत्क-
 दाचित् च्युत इत्येवं प्रतियोग्युपलक्षणार्थो वार्त्तिकवाच्यवो व्याख्ये-
 यः । प्रयोजनासम्भवे ऽपि कर्मान्तरत्वानुपपत्तिसूचनायानयकल-
 ६२७। णत्वशङ्कानिरासार्थत्वेन पूर्वपक्षसूत्रं व्याचष्टे * इतीति * अभ्या-
 सार्त्तिकं व्याख्यातुम् * द्विरित्युक्तम् * अभ्यासोक्त्या वृत्तिविध्यर्थ-
 तास्य वाक्यस्योक्तेति शङ्कां निवर्त्तयितुमाह * प्रयोगेति * पूर्वपक्ष-
 प्रयोजनमभ्यासे इत्याशयः । अविभागात्तु कर्मणो द्विरुक्तेन विधी-
 यतइति सिद्धान्तसूत्रमवतारयति * तत्रेति * कर्मैक्यस्य सिद्धान्त-
 त्वे ऽपि वाक्यद्वयस्य विधायकत्वोक्तेर्प्रीदिमात्रत्वसूचनार्थः पक्षा-
 न्तरशब्दः ।

अविभागात्तु कर्मणो द्विरुक्तेन विधीयेत ॥२८॥

अभ्यासाधिकरणन्यायवैषम्योक्त्यर्थत्वेन तु शब्दव्याख्यानार्थं
 पूर्वं कर्मणो विभागादिति हेत्वर्थं व्याचष्टे * युक्तमिति * द्रव्यदेव-
 तान्यत्वशङ्कानिरासार्थत्वेनाप्यविभागोक्तिं व्याचष्टे * द्रव्येति *
 ननु कर्मणः क्षणिकत्वेनाविभागशब्दोक्तायाः प्रत्यभिज्ञायाः सामा-
 न्यविषयत्वान्नाभेदबोधकत्वोपपत्तिरित्याशङ्क्याह * यदि चेति *
 स्वरूपभेदस्य प्रयोगान्तरे ऽच्युतवाक्यविहितस्याप्याग्नेयस्याविशेषा-
 द्विधेयरूपभेदो ऽत्र विवक्षितः । स च प्रत्यभिज्ञया निरस्त इत्या-
 शयः । नन्विति भाष्येण पुनः श्रुत्या कर्मभेदमाशङ्क्य तन्निरासार्थत्वे-
 न द्विर्वचनेनैकमेव कर्म विधीयतइत्येवं भावनिष्ठाभ्युपगमेन द्विरु-
 क्तेनेति सूत्रावयवव्याख्यानार्थं नेतीति भाष्यं द्वेधा व्याचष्टे * त-
 स्मादिति * विकल्पस्याष्टदोषत्वेनापरितोषादथ वेति समुच्चयं व-
 क्तुमेकेन वाक्येन विहिते वाक्यान्तरानर्थक्यमाशङ्क्य * युग-
 पदित्युक्तम् * क्रमेण वाक्यद्वयप्रवृत्तौ पूर्वेण विहिते परानर्थक्यं
 स्यान्नित्यत्वात्तु द्वयोर्युगपत्प्रवृत्तेर्नान्यतरानर्थक्यमित्याशयः । युगप-
 त्प्रवृत्तावन्यतरानर्थक्याभावो ऽपि चोत्पत्तिसंयोगाद्यथा स्यात्स-
 त्वदर्शनं तथा भावविभागे स्यादिति पष्ठाधिकरणसूत्रावयववक्ष्यमा-
 योगेन दृष्टान्तेनोपपादितः । ऋद्धिकामाः सत्रमासीरन्निति कमिपद-

स्थेन बहुवचनेन ऋद्धिकामबहुवोक्तेः प्रत्येकम् । ऋद्धिकामत्वावगमा-
त्प्रत्येकमधिकारमुक्तत्वाख्यातस्थेन बहुवचनेन कर्तृबहुवोक्तेः प्रत्येकं
कर्तृत्वावगमादपि प्रत्येकमधिकार इत्युत्पत्त्यावनिर्ज्ञातकर्तृसंख्ये
कर्मणि कर्तृबहुत्वसंयोगादित्यवयवेनोक्ते प्रत्येककर्तृत्वे कर्त्रन्तरान-
र्थक्यमाशङ्क्य यथा सत्त्वस्य द्रव्यगवादेर्युगपद् बहुभिर्दर्शनं नान्यतरा-
नर्थक्यापादकं तथा भावस्य कर्मणो विभागे पृथक्कर्त्रन्वये ऽपि न
कर्त्रन्तरानर्थक्यमिति वक्ष्यते युगपत्प्रवृत्तिमात्रेणानर्थक्यपरिहारः
कथमित्यपेक्षायामाह * न चेति * हेतौ चशब्दः । ननु विहितमेवे-
त्यादिभ्याष्येणानर्थक्यमाशङ्क्याभ्युपगमेनोत्तरं दत्तं तदुपपादयति *
काममिति * प्रत्यभिज्ञानमानावृत्त्यार्थान्तरत्वं वाच्यं तदा च
शब्दार्थयोरनित्यत्वापत्तिरित्याशयः । तस्मादिति फलतः सिद्धा-
न्तोपसंहारभाष्यं व्याचष्टे * तस्मादिति * वाक्यद्वयेनैककर्मवि-
ध्युक्त्यानर्थाभ्युपगमयोरभ्यासाधिकरणविरोधमाशङ्क्याह * सर्वं
त्विति * आनर्थक्यापत्तेरेव वाक्यद्वयेनैकधर्मविधेर्निराकार्यत्वाच्च
पृथगुक्तिः ।

अन्यार्था वा पुनः श्रुतिः ॥ २९ ॥

अन्यशब्दस्यार्थवदाशयत्वोक्त्यर्थभाष्योपपादनपूर्वमुच्यतइत्या-
शङ्काभाष्यम् आग्नेयविधिशेषत्वस्यानुक्तत्वादयुक्तमाशङ्कोपपादनपूर्-
वं व्याचष्टे * सर्वथेति * वाशब्दव्याख्यानार्थं वेतिभाष्यव्याख्या-
र्थः सर्वथाशब्दः स्वरसेनाग्नेयविधिशेषत्वप्रतीतिभ्रम इत्याशयः । न-
न्वर्थवादत्वमात्रोक्त्या प्रयोजनवत्त्वसिद्धेरर्थवादकैमर्थ्यविशेषोक्त्य-
र्था परिचोदना न युक्तेत्याशङ्क्याह * परिचोदना त्विति * नार्थ-
वादकैमर्थ्यविशेषोक्त्यर्थेयं परिचोदना किं त्वर्थवादादर्थत्वस्याप्ययो-
गात्कर्मान्तरविध्यर्थतैवाभ्युपगन्तव्येत्यापादनार्थेत्यर्थः । स्वतन्त्र-
स्तुत्यानर्थक्ये दृष्टान्तोक्त्यर्थं यथेति भाष्यमज्ञायमानविषयत्वेनाक्षि-
पति * तत्रेति * विषयोक्त्या समाधत्ते * तत्त्विति * अर्थवादे-
स्तुत्यर्थत्वेन स्थितं सदनर्थकमित्युक्ते ऽर्थवादत्वेनैवार्थवत्त्वं भविष्य-
तीत्याशङ्क्या * विध्युद्देशइत्युक्तम् * समाप्ते विध्युद्देशे ऽर्थवादा-
न्वयोपपत्तेर्विध्युद्देशमध्ये ऽर्थवादो ऽनर्थक इत्याशयः । ऐन्द्राग्न एका-
दशकपालो ऽमावास्यायां भवतीति ऐन्द्राग्नस्तुत्यर्थान्नेयपुनः श्रुति-
रित्येवं सूत्रेण परिहारोक्त्यर्थं तदुच्यतइति भाष्यं व्याचष्टे * तत्रेति *
येयमिह सिद्धान्ते प्रशंसां कर्तुं पुनः श्रुतिराश्रिता सा सम्यगिति
क्रियाविशेषणत्वान्नपुंसकलिङ्गेन सम्यकशब्देनोक्ते कथमित्युपेक्षिते

६२८४

* सहेत्युक्तम् * पुनः शब्दस्याग्नेयपरामर्शार्थत्वादिन्द्रसहितैनाग्निनाग्नेयस्येति प्रतीतेरैन्द्राग्नस्येत्यर्थः । यदाग्नेय इति वाक्यान्तरेणाग्नेयस्य केवलदेवतात्वावधारणात्कथन्तेनैन्द्राग्नप्रशंसेत्यपेक्षायाम्
 * प्रशस्तेत्युक्तम् * प्राशस्त्यवाचिभिराङ्गिरसो वा इति उत्तमः स्वर्गलोकमायन्नित्याद्यर्थवादशब्दैः सहितवाक्यान्तरावधारितत्वेनाग्नेयस्य प्रशस्तत्वावगमादाग्नेय एव तावदग्निदेवत्यत्वात्प्रशस्तः पेन्द्राग्नस्त्विन्द्रसहिताग्निदेवत्यत्वात्ततोऽपि प्रशस्त इत्याग्नेयोक्तेरैन्द्राग्नप्रशंसार्थतोपपन्नेत्याशयः ।

इति श्रीमन्निकारडमीमांसामण्डनप्रतिवसन्तसोमयाजिभट्ट-
 माधवात्मजभट्टसोमेश्वरकृतायां तन्त्रवात्तिकटीकायां सर्वानवद्य-
 कारिण्यां न्यायसुधारूपायां द्वितीयाध्यायस्य तृतीयः पादः ।

न्यायसुधायाम् ।

द्वितीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः

॥ अथ यावज्जीविकाग्निहोत्राधिकरणम् ॥ १ ॥

यावज्जीविको ऽभ्यासः कर्मधर्मः प्रकरणात् ॥ १ ॥

भाष्ये बह्वृच्चविशेषणस्य चिन्तानौपयिकत्वाद्यथावस्थिता-
क्तिमात्रार्थत्वं सूचयितुमाह * बह्वृच्चेति * चिन्ताया लक्षणासङ्ग-
तिमाशङ्कते * ननु चेति * परमतेन परिहरति * केचिदिति *
दूषयति * तत्त्विति * स्वमतेन प्रयोगभेदाभेदफलतया सङ्गातिं
वक्तुं प्रक्रमते * अत इति * ननु शब्दान्तरादिप्रमाणकस्य भेदस्य
लक्षणार्थत्वात् तेषां चोत्पत्तिज्ञापनेन भेदकत्वात् स्वरूपभेदएव
व्यापारावगतेः प्रयोगभेदाभेदचिन्तापि न लक्षणसङ्गतेत्याशङ्क्या-
ह * यथैवेति * प्रयोगाङ्गभूतस्य गुणस्य पूर्वप्रयोगसंयोगासम्भवे
प्रयोगविधित्वज्ञापनेन प्रयोगभेदकत्वस्यावेष्ट्यधिकरणे व्युत्पादित-
त्वात्प्रयोगभेदे ऽपि व्यापारो ऽस्तीत्याशयः । लक्षणसङ्गतां चिन्तामा-
ह * तदिहेति * यावज्जीवशब्दस्य पूर्वपक्षे काललक्षणानुपादे-
यगुणपरत्वात् सिद्धान्ते च निमित्तपरत्वात्तस्यापि चावच्छेदकत्व-
लक्षणगुणत्वोपपत्तेरनुपादेयगुणान्वयस्य भेदकत्वाभेदकत्वस्य वि-
चारात् कर्मविपरीवृत्तेः प्रकरणान्तरन्यायायोगे ऽप्यनुपादेयान्व-
यनिमित्तभेदचिन्तानन्तरं बुद्धिस्थत्वोपपत्तेः प्रकरणान्तरचिन्तया
ऽपि सङ्गतिः सम्भवतीति सूचयितुं यावज्जीवशब्दः । कालपरत्वे
ऽपि काम्यप्रयोगे सायम्प्रातःकालावरुद्धे ऽप्यमावास्यायामपराह्णे पि-
ण्डपितृयज्ञेन चरन्तीतिवदवच्छेद्यावच्छेदकत्वेन कालद्वयसमा-
वेशोपपत्तेर्जीवनपरिमितस्य कालस्य निवेशसम्भवादभेदकत्वं नि-
मित्तपरत्वे तु तस्यावश्यकत्वापादकत्वेन काम्यप्रयोगे निवेशायोगा-
द्भेदकतेति गुणनिमित्तभेदाभेदचिन्तार्थं काललक्षणगुणपरो याव-
ज्जीवशब्दो निमित्तलक्षणगुणपरो वेति विचारस्वरूपं सूचयितुं

६२९।१

गुणशब्दः कस्मात्तर्हि भाष्ये कर्मधर्मः कर्तृधर्मो वेति चिन्तेत्याशङ्क्य प्रयोगभेदाभेदफलासौ चिन्तेति दर्शयितुमाह * तत्रेति * काललक्षणस्य गुणस्य काम्यप्रयोगे निवेशसम्भवादभेदकत्वसिद्धौ कर्मधर्मत्वोक्तिरिति सूचनार्थः कालशब्दः । काम्यप्रयोगस्य सायम्प्रातःकालसमापनीयत्वेन तस्मिन्यावज्जीवकालस्य निवेशायोगाद्भेदकत्वं भविष्यतीत्याशङ्कानिरासार्थताभ्यासोक्तेः सायमित्यादिना सूचिता निमित्तलक्षणस्य गुणस्यावश्यकत्वापादकत्वेन काम्यप्रयोगे निवेशायोगाद्भेदकत्वसिद्धौ नियमाख्यस्यावश्यकत्वस्य कर्तृधर्मत्वान्नियमलक्षणार्था कर्तृधर्मोक्तिरिति सूचनार्थं निमयविधिभाष्योक्तमुपपादयितुम् * यावत्कर्तृभाविनीत्याद्युक्तम् * नियमस्य कर्तृधर्मत्वोपपादनार्थं स्वार्थेत्युक्ते स्वकाले विहिताकरणादुत्पन्नस्य दोषस्य नाशयातिक्रान्तेऽपि काले कर्तव्यत्वज्ञापनार्थं जन्यत्वान्नाशस्यात्मप्रयत्नरूपभावनाभाव्यत्वोपपत्तिसूचनाय स्वार्थशब्देनोक्तस्य * सिद्ध्यर्थमित्युक्तम् * निषिद्धाचरणजन्यदोषनाशार्थत्वाभ्युपगमे त्वनाचरितनिषिद्धस्याकर्तव्यत्वापत्तेर्नावश्यकत्वसिद्धिः प्रायश्चित्तत्वेन चाविधानान्नोपात्तदुरितक्षयार्थत्वेऽग्निहोत्रादेः किंचित्प्रमाणमस्ति विस्तरेण चोपात्तदुरितक्षयार्थताग्निहोत्रादेस्तन्वसारेऽस्माभिर्निरस्ता उपात्तदुरितक्षयार्थत्वोद्घोषस्तु विहिताकरणजन्यमेव दुरितं विहितकालसमीपे प्राप्तत्वादाङ्पूर्वस्य ददातेर्गृह्यात्यर्थवाचित्वेन ग्रहणफलप्राप्तिलक्षणत्वोपपत्तेरुपात्तदुरितमभिप्रेत्य व्याख्येयः । अकरणे दोषप्रसक्तेरिति हेत्वभिधानादप्ययमेव वार्त्तिककृतोऽभिप्रायो लक्ष्यते अनर्थपरिहारार्थत्वमात्रहेतुत्वम् * तु व्यवधानाद्युक्तम् * पूर्वा सन्ध्यां जपन् विप्रो नैशमेनो व्यपोहतीत्यादिस्मृतिस्तु निशान्तविहितकर्मानुष्ठानजन्यमेनो नैशमित्येवं व्याख्येया यद्रात्र्या पापमकार्षं मनसा वाचा हस्ताभ्यां पदभ्यामुदरेण शिशनेत्यादिमन्त्रवर्णोऽपि मनःप्रभृतीनामन्यासक्तत्वाद्वाज्यन्तविहितकर्मानुष्ठानेन यत्पापमकार्षमित्येवं व्याख्येयः ।

सन्ध्योपासनमात्राद्धि सर्वपापक्षये सति ।

अग्निहोत्राद्यनुष्ठाने कः प्रवर्त्तत बुद्धिमान् ॥ १ ॥

कस्य तु क्षमता कस्येत्यवगन्तुं न शक्यते ।

अतो मदुक्तरीत्येव पापनाशार्थतोचिता ॥ २ ॥

एतच्च स्वकाले कुतश्चित् कारणात्कर्मण्यकृते कालान्तरे नै-
फल्यपाप्तेः काम्यवन्नित्यस्यापि लोपशङ्कानिरासायोक्तं शास्त्रेण त्व-
करणजन्यदोषाभावायैवाग्निहोत्रादेः कर्तव्यतोच्यतइति वक्तुं दो-

प्रागभावस्याजन्यत्वाद्भाव्यत्वायोगमाशङ्क्य प्रागसतो ऽपि दोष-
 स्योत्पत्तिप्रतिबन्धः प्रागभावप्रतिपालनाख्या भावयितुं शक्यते इति
 परिहारसूचनायानर्थरूपस्यावस्तुरूपस्यासद्रूपस्य दोषस्य परिहाराय
 * प्रतिबन्धायेत्युक्तम् * अग्निहोत्रादेर्विहितत्वात्तदकरणस्य प्रत्य-
 वायोत्पादकत्वं तदकरणस्य च प्रत्यवायोत्पादकत्वात्परिहारार्थवि-
 धिरित्यन्योन्याश्रयाशङ्का तु विधिकर्मशक्त्योरनादित्वात्परिहरणीया
 अन्यथा विहितत्वात्फलसाधनत्वं फलसाधनत्वाच्च तादर्थ्येन वि-
 धिरित्यन्योन्याश्रयमपरिहार्यं स्याज्जीवननिमित्तकस्यापि प्रयोगस्य
 निमित्तैक्यादैक्यमेव स्यादित्याशङ्क्य सायम्प्रातःकालावच्छिन्नस्य
 जीवनस्य निमित्तत्वात्तस्य च प्रतिदिवसं भेदात्प्रयोगभेदोपपत्तिं
 वक्तुं कालजीवनसमुदायस्य निमित्ततोक्ता कालस्याङ्गत्वे ऽप्यनुपादे-
 यत्वादन्यकालीनजीवनसद्भावे ऽपि कालापादनाशक्तेरनुष्ठानाया-
 गात्तत्कालीनएव जीवने सत्यनुष्ठेयत्वावगतेरर्थात्कालविशिष्टस्यैव
 जीवनस्य निमित्ततावसीयतइत्याशयः । फलतः सङ्गतिमुपपादि-
 तामुपसंहरति * तेनेति * यदीति सन्देहहन्तुभाष्यालोचनया चै-
 तदवगम्यतइति सूचनार्थम् * भाष्येत्युक्तम् * यावज्जीवशब्दस्य
 निमित्तपरत्वे विधित्वायोगाद्विध्युक्त्या कालपरत्वसूचनाद् याव-
 ज्जीवशब्दः कालपरो निमित्तपरो वेति विचारार्थो गम्यते विपरी-
 तशब्देन च सिद्धान्ते जुहोतेर्विधित्वोक्त्या भेदं विना विध्ययोगा-
 त्कर्मस्वरूपभेदस्य च सन्निधौ त्वविभागादित्यत्र निरस्तत्वात्प्रयोग-
 भेदाभेदविचारस्यापि सूचनात्तस्य योग्यतया फलतावगम्यतइत्या-
 शयः । सूत्रव्याख्यानार्थं किं तावदिति भाष्यं व्याचष्टे * किं तावदि-
 ति * अभ्यासशब्देनाभ्यासापादककालपरता यावज्जीवशब्दस्य सूचि-
 तेति दर्शयितुम् * कालेत्युक्तम् * पूर्वपक्षभाष्यस्थयदिशब्दव्याख्याना-
 र्थः पक्षशब्दः । कालविधिपक्षे च कालान्तरनिमित्ताभ्यासविधिपक्षे
 च तत्कालरूपमभ्यासरूपं च यथैव कर्माङ्गत्वेन वाञ्छितं तथैवोप-
 पद्यतइत्यर्थः । उत्तरार्द्धं व्याचष्टे * कालो हीति * सन्निधानाप-
 रपर्यायाधिकारलक्षणप्रकरणानुग्रहसम्भवाशयेनाशङ्कते * ननु चे-
 ति * तथापि कथम्भावात्मकप्रकरणवाधो दुर्वार इति परिहरति
 * सत्यमिति * ननु कालत्वस्याप्यनुपादेयत्वात् यच्छब्दोपबन्धल-
 क्षणत्वेन वानुपादेयत्वस्य विधिप्रतिबन्धकत्वाद्विधेयत्वानुपपत्तेः
 यावज्जीवशब्दोक्तत्वे ऽपि अङ्गत्वायोगेन प्रकरणानुग्रहासम्भवात्प्र-
 करणानुग्रहार्थं यावज्जीवोक्तेः कालपरत्वसूचनार्थो विधिशब्दो न
 प्रयुक्त इत्याशङ्क्याह * यद्यपि चेति * यावज्जीवनं तस्मिन् सति ६३०।१

यजेतेति कालनिमित्तपक्षयोः समानायामपि वचनव्यक्तावप्राप्तप्राप्तिफलत्वाद्विधेयच्छब्दोपबन्धाच्च स्वरूपस्य सिद्धत्वप्रतीतावपि अङ्गत्वविषयविधिप्रतिबन्धायोगादनुपादेयत्वेन यच्छब्दोपबन्धादनुवाद्यतया भासमानस्यापि कालस्यानुवादविपरीतं विधानं यागस्य चोपादेयत्वाद्विधेयतया भासमानस्य विधिविपरीतो ऽनुवादः कथ्यत इत्यर्थः । यावज्जीवशब्दोक्तकालान्वयान्यथानुपपत्तिकल्पिताभ्यासविध्याशयत्वे तु विध्युक्तेरभ्यासस्योपादेयत्वाद्विधेयत्वं स्वरसादेव प्रतीयतइत्याह * अथ वेति * अभ्यासस्योपादेयत्वेनोपादेयकर्मान्वयायोगमाशङ्क्य स्वरसेनोपादेयत्वे ऽपि कर्मणो विध्यन्तरप्राप्तत्वेनोद्देश्यत्वापपत्तेस्तद्रूपेणान्वयोपपादनार्थम् * स चेत्युक्तम् * ननु कर्मणः प्राप्तत्वेनोद्देशसम्भवे यावज्जीवोक्तेर्निमित्तपरत्वे ऽपि निमित्तान्वयान्यथानुपपत्तिकल्पितस्यावश्यकत्वस्योपादेयत्वात्कर्मोद्देशेन विध्युपपत्तेर्न विध्युक्त्या कालपरत्वं सूचयितुं शक्यमित्याशङ्क्य कर्मानङ्गत्वेनावश्यकत्वस्य विधेयत्वे ऽपि न कर्मोद्देशापेक्षेत्याह * कार्त्तिकेति * निमित्तान्वयस्यावश्यकत्वापादकत्वसूचनार्थं कर्तृधर्मशब्देन लक्षणाया निमित्तपरतोक्ता एवं चेति लिङ्गदर्शनभाष्यं व्याचष्टे * एवं चेति * तस्मादिति पूर्वपक्षोपसंहारभाष्यं व्याचष्टे * तस्मादिति *

कर्तृर्वा श्रुतिसंयोगात् ॥ २ ॥

यावज्जीविक इति भाष्येण वाशब्दं व्याख्याय कर्तृशब्दव्याख्यानार्थं कर्तुरिति भाष्यं धर्मशब्दाश्रुतेरयुक्तमाशङ्क्योपपादयितुमाह * धर्म इति * अत्र च कर्तृधर्मश्चाद्यतइत्येतावता प्रतिज्ञासूत्रावयवव्याख्या कर्तृधर्मोक्तेश्च यावज्जीवशब्दस्य निमित्तपरत्वसूचनार्थत्वान्निमित्तान्वयापादितस्य चावश्यकत्वस्य काम्यप्रयोगे ऽनुपपत्तेः प्रयोगान्यत्वसिद्धिसूचनार्थो नियमशब्द इति तेनेत्यादिना सूचितम् । हेतुप्रश्नपूर्वं श्रुतिसंयोगव्याख्यानार्थं कुत इत्यादिभाष्यं व्याचष्टे * कुत इति * ननु जीवतेः श्रुतिवृत्तत्वापपत्तावपि यावच्छब्दस्य निमित्तानभिधायित्वात्कथं निमित्तपरत्वपक्षे यावज्जीवशब्दस्य श्रुतिवृत्तित्वं कर्तव्यतावाचिनश्चाख्यातप्रत्ययस्य पक्षद्वये ऽपि श्रौतत्वाविशेषान्निमित्तपक्षेवाख्यातस्य श्रुतिवृत्तत्वाक्तिरयुक्तेत्याशङ्क्य निरस्यन् श्लोकं व्याचष्टे * इहेति * व्याप्तिवाचिना यावच्छब्देन जीवनस्य यावत्कर्तृभावित्वरूपेण सामस्त्येन श्रुत्यैव विशेषणात्सर्वेषां सायम्प्रातःकालभेदभिन्नानां जीवनानामनुष्ठानान्वयप्रतीतेः

क्रमेण च जीवनविधौ स्वप्रयोजनप्रयुक्तस्य कर्मानुष्ठानस्य कादा-
चित्कत्वाद्यावच्छब्दोक्तायाः सर्वजीवनव्याप्तेः प्राप्त्यभावेनानुवादा-
योगाद्युगपत्कालीनत्वाच्च जीवनानामेकस्मिन्प्रयोगे साहित्यानुप-
पत्तेः प्रयोगभेदाक्षेपकाभावाच्चाशङ्का सम्पादनत्वेन व्याप्तेर्विध्य-
योगाद् यावच्छब्दानर्थक्यापत्तेः निमित्तपरत्वे तु यावन्निमित्तं नैमि-
त्तिकस्यानुष्ठेयत्वाद्यावच्छब्दोक्तव्याप्त्यनुवादोपपत्तेर्यावच्छ्रुतिसा-
मर्थ्यान्निमित्तत्वावगतेर्यावज्जीवपदस्य श्रुतिवृत्तत्वं सिद्धान्तएव
सम्भवतीत्यर्थः । यश्चाख्यातप्रत्ययस्य प्रकृतिभूतो ऽप्रशस्तस्य श्रुत्यैव प्र-
त्ययवाच्यभावनानुरञ्जकधात्वर्थवाचित्वादाख्यातस्य श्रुतिवृत्तत्वं सि-
द्धान्तएव सम्भवतीत्यर्थः । कालपरयावज्जीवपदान्वयनिबन्धनत्वाद्-
भ्यासलक्षणायाः धातोश्च प्रत्ययोपसर्जनत्वेनान्वयायोगात्तदन्वितप्र-
त्ययवाच्यभावनानुरञ्जकत्वेन स्वार्थवाचित्वादाख्यातप्रत्ययद्वारा धा-
तोरपि यावज्जीवपदान्वयात्पूर्वपक्षे ऽभ्यासलक्षणार्थत्वापत्तिसूच-
नार्थम् * धातोर्भावनावाचित्वं तात्पर्याशयेनोक्तम् * मात्रश-
ब्दो ऽभ्यासव्यावृत्त्यर्थः । ननु यावज्जीवोक्तेर्निमित्तपरत्वे ऽपि सायं
च प्रातश्च जुहोतीति चशब्दोक्तकालद्वयसमुच्चयान्यथानुपपत्त्या-
भ्यासलक्षणा तुल्येत्याशङ्कानिराससूचनायैवकारः । आग्नेयी सायमा-
हुतिस्तद्रेतः सिक्तं रात्र्यां गर्भं दधाति तत्सौर्या प्रातः प्रजनयतीति
रेतःप्रजनसंस्तवान्यथानुपपत्त्या तेषां यस्त्रिजुहोत्तमपृच्छत् क-
स्मिंस्त्वं जुहोपीति सो ऽब्रवीत् त्रेधेत्यग्नये प्रजापतये सूर्यायेति यो-
द्विस्तमपृच्छत् सो ऽब्रवीद् द्विधेति अग्नये च प्रजापतये च सायं
सूर्याय प्रजापतये च प्रातरिति य एकस्तमपृच्छत् सो ऽब्रवीदेक-
धेति प्रजापतयेवेति तेषां यो द्विरजुहोत् स आर्ध्नोत्तस्य नेतरे सा-
तत्यमुपायंस्तद्य एवं विद्वान् द्विर्जुहोति आर्ध्नोत्येवेत्यभ्यासवा-
चिना द्विरिति सुच्प्रत्ययेनैव कालद्वये ऽभ्यासस्योक्तत्वान्न सिद्धा-
न्ते लक्षणापत्तिरित्याशयः । श्लोकं व्याख्यातुम् * तदित्युक्तम् *
ननु जीवनधात्वर्थान्वयविध्यन्यथानुपपत्त्या कालाभ्यासलक्षणा प-
ठ्यमाना साध्यसाधनान्वयविध्यन्यथानुपपत्त्या पूर्वकल्पनावन्न दो-
षमावहतीत्याशङ्काह * यत्र हीति * निमित्तत्वानभ्युपगमे जीवन-
धात्वर्थविध्ययोगाल्लक्षणिकार्थविध्यापत्तेर्दोषापत्तिरित्याशयः । या-
वच्छब्दस्य काले प्रयोगदर्शनात्तद्वाचित्वं शङ्कते * तत्रेति * स्वा-
पस्यात्रानुष्ठेयत्वाश्रुतेर्निमित्तानपेक्षत्वाद्बोहनस्य निमित्तत्वेनान्यथा-
योगात् यावच्छब्दोपबन्धान्यथानुपपत्तेर्लक्षणाया कालग्रहणं न
तु श्रुत्या तच्चागत्या युक्तम् अनुष्ठेयत्वश्रुतौ तु निमित्तत्वे-

६२९।५

न श्रुत्यर्थस्यैवान्वयोपपत्तेर्न युक्ता लक्षणेति परिहरति * यु-
 क्तमिति * कस्माद्यावच्छब्दस्य कालवाचित्वं नेष्यतइत्याश-
 ङ्काह * न चेति * लक्षणयापि कालप्रतीत्युपपत्तेर्न वाच-
 कशक्तिकल्पना युक्तेत्याशयः । ननु नाडिकामुहूर्त्तप्रहरादिप्रत्ययानां
 परत्वापरत्वयौगपद्यायौगपद्यचिरत्वक्षिप्रत्वविशिष्टपदार्थप्रत्ययानां
 च कालकृतत्वेनाङ्गीकृतानां विभक्तत्वादाकाशवदविभक्तेन काल-
 द्रव्येण करणाशक्तेः सूर्यादिगतिक्रियावच्छेदाद्विभक्तस्य कालस्य
 विभक्तप्रत्ययहेतुत्वाऽप्युपगमे तु सूर्यादिगतिक्रियाणामेव नभः पष्ठी-
 तमभागातिलङ्घनफलः सूर्यादिगतिक्षणप्रचयो नाडिकानभास्त्रिशत्त-
 मभागातिलङ्घनफलो मुहूर्त्तो नभो ऽष्टमभागातिलङ्घनफलः प्रहर-
 इत्येवं नाडिकादिप्रत्ययहेतुत्वोपपत्तेः प्रतियोगिपदार्थापेक्षया बह-
 लपतमसूर्यादिगतिलक्षणावच्छेदयोः परत्वापरत्वविशिष्टपदार्थप्रत्यय-
 हेतुत्वोपपत्तेरेकभिन्नक्षणावच्छेदयोर्यौगपद्यायौगपद्यविशिष्टपदार्थप्र-
 त्ययहेतुत्वोपपत्तेरुत्पत्त्यादिभावविकारान्तर्गतबहुलपसूर्यादिगतिल-
 क्षणावच्छेदयोश्चिरत्वक्षिप्रत्वविशिष्टपदार्थप्रत्ययहेतुत्वोपपत्तेः किं-
 याव्यतिरिक्तकालाभावाज्जीवनक्रियाया एव कालत्वावगतेर्न लक्षणा-
 पत्तिरित्याशङ्कते * क्रियेति * सूर्यादिस्थायां गतिक्रियायां युवस्थविरा-
 दिपदार्थसम्बन्धाभावेन तदवच्छेदकत्वायोगात्कालस्य तु सर्वगत-
 त्वात् स्वसंयुक्तसूर्यादिसमवेतक्रियावच्छेदलब्धविभागस्य युवस्थवि-
 रादिपदार्थावच्छेदकत्वोपपत्तेर्युवस्थविरादिषु परापरादिप्रत्ययैः किं-
 यातिरिक्तकालानुमानादपरिहार्या लक्षणेति परिहरति * अत्रेति *
 पदार्थासम्बद्धायाः क्रियायास्तेषु परादिप्रत्ययहेतुत्वायोगात्कालस्या-
 नुमेयत्वे ऽपि क्रियाव्यतिरेकसिद्धिरिति प्रौढ्योक्तम् । परमार्थतस्तु
 प्रत्यक्षत्वानप्युपगमे कालस्यासिद्धिरेव स्यादिति सूचनार्थम् * वै-
 शेषिकानित्युक्तम् * परापरादिप्रत्ययानां हि सार्वत्रिकत्वात् स-
 र्वगतहेत्वपेक्षत्वे ऽप्याकाशादेरेवान्यतः सिद्धात्कालवत्स्वरूपेणाभि-
 न्नादपि सहकारिभेदापादितविलक्षणसामर्थ्यादुपपत्तेर्न कालक-
 ल्पकत्वं भवति प्रत्यक्षत्वे तु सूर्योदयो वर्त्ततइति क्रियाविषयोदयप्र-
 त्ययविलक्षणा वर्त्ततइत्यक्षजप्रत्ययवेद्यत्वाद्यतिरिक्तकालसिद्धिः
 भूतः सूर्योदयो भविष्यति वेति भूतभविष्यत्कालावच्छिन्नोदयस-
 त्ताग्राहिणि प्रत्यये वर्त्तमानत्वाप्रतीतेश्च न वर्त्ततइति बुद्धेः सत्ता-
 लम्बनत्वं शङ्कनीयं ह्यो भूतो ऽय नश्यति श्वो भविष्यत्यद्य नोत्पद्य-
 तइति प्रध्वंसप्रागभावग्राहिनाशानुत्पत्तिबुद्धिवैलक्षण्याच्च भूतभवि-
 ष्यद्वुद्ध्योः प्रध्वंसप्रागभावालम्बनानुपपत्तेः भूतभविष्यत्कालव-

च्छिन्नसत्तालम्बनत्वं धातुप्रत्ययार्थालोचनयाभासमानं नापहोतुं
 शक्यं कालानवच्छेदे च सूर्यादयादिसदसत्त्वयोराकाशशशिषाणव-
 त्सर्वदा सदसत्त्वापत्तेः कादाचित्कत्वप्रतीतिरोधः स्वतश्च कालस्यै-
 करूप्ये ऽप्युपाधिभेदाद्भूतभाविष्यद्वर्त्तमानत्वव्यपदेशोपपत्तिः । एक-
 फलावच्छिन्ना हि क्रियाक्षणा यावन्तं कालं व्याप्नुवन्ति तावत्का-
 लो वर्त्तमानकालत्वेन व्यपदिश्यते क्रियाक्षणानां च यौगपद्ये ऽप्ये-
 कफलोद्देशेनानुष्ठीयमानानामाद्यक्षणादारभ्य फलोत्पत्तिक्षणपर्य-
 न्तं क्रियैक्यव्यपदेशाद्विद्यमानक्रियावच्छेदौपाधिकं कालस्य वर्त्तमा-
 नत्वं विनष्टक्रियावच्छेदौपाधिकं भूतत्वं भाविक्रियावच्छेदौपाधिकं
 भविष्यत्वम् उपपन्नं सूर्यादिक्रियावच्छेदस्य च कालस्याक्षिपक्षमादि-
 क्रियावच्छेदाभ्युपगमान्नान्योन्याश्रयापत्तिः । अतश्च सूर्यादिक्रिया-
 णामपि भूतभाविष्यद्वर्त्तमानकालावच्छेदाक्रियाव्यतिरिक्तस्याकाशा-
 दिव्यतिरिक्तस्य च कालस्य प्रत्यक्षकालवादिते विलक्षणप्रतीतिबला-
 देव सिद्धेस्तेषां तावत्पराजयो ऽनाशङ्का एव । अनुमेयकालवादिनो
 ऽपि त्वाकाशादिव्यतिरेकसिद्धावपि क्रियातस्तावद्व्यतिरेकसिद्धेर-
 शक्याः पराजेतुमित्याशयः । सूर्यादिगतिक्रियाणां कालत्वमभ्युपेत्याधि-
 गणनापरपर्यायसंख्यानवाचित्वेन स्मृतात्कालयतेर्धातोर्धाञि कृते
 कालशब्दव्युत्पत्तेः क्रियामात्रे च कालत्वाप्रसिद्धेः परिच्छेदकत्वप्र-
 युक्तत्वात्कालत्वस्य जीवनस्य चानियतपरिमाणत्वेन परिच्छेदकत्वा-
 योगात्कालत्वानुपपत्तेरपरिहार्येह लक्षणेति वक्तुमारभते * अपि
 चेति * कासु तर्हि कालत्वप्रसिद्धिरित्यपेक्षायामाह * तत्रेति *
 यावदोहं स्वपिति इत्यादौ गोदोहनादिक्रियास्वपि स्वापादिक्रिया-
 न्तरपरिच्छेदकत्वात्कालत्वप्रसिद्धिरस्तीत्याशङ्का क्रियान्तरपरिच्छे-
 दकचन्द्रादित्यपरिवर्त्तनक्रियोपलक्षणत्वद्वारा गोदोहनादेः परिच्छे-
 दकत्वं न साक्षादिति क्रियेत्यनेनोक्ते जीवनवदनियतपरिमाणत्वा-
 दुपलक्षणत्वायोगमाशङ्क्य पयःप्राप्त्यादिफललाभमव्यवहारशेष-
 त्वोक्त्या फललाभपर्यन्तत्वाच्चियतं परिमाणत्वं सूचितम् । ननु प-
 रिवर्त्तनक्रियाणां प्रहरचतुष्टयव्यापित्वेन महापरिमाणत्वानालप-
 रिमाणाभिर्गोदाहनादिक्रियाभिरुपलक्षणं सम्भवतीत्याशङ्काह *
 ता एवेति * उदयास्तमयलक्षणपरिवर्त्तनक्रियाणां यदवान्तरमुह-
 र्त्तादिक्रियापरिमाणं तेन गोदोहनादिक्रियाभिरुपलक्ष्यमाणेन द्वा-
 रभूतेन परिवर्त्तनक्रिया उपलक्ष्यन्तइति वदता गोदोहनादिक्रिया-
 णां साक्षाद्विपरिवर्त्तनोपलक्षकत्वायोगे ऽपि तदवयवभूतमुहर्त्ता-
 द्युपलक्षणद्वारोपलक्षणत्वे ऽभिहिते मुहर्त्तादेव तर्हि उपलक्ष्यता क-

स्मान्नोक्तेत्याशङ्कानिरासाय * अन्येत्युक्तम् * परिवर्त्तनोपलक्षकगो-
 दोहनादिपरिच्छेदार्थमुहूर्त्तादेरुपादानाज्ज्वलनादिवदवान्तरव्यापा-
 रत्वावगतेर्न प्राधान्येनोपलक्ष्यत्वं सम्भवतीत्याशयः । अनियतप-
 रिमाणाया गोदोहनादिक्रियाया मुहूर्त्तादिना परिच्छेदायोगमाशङ्क्य
 प्रायिकी परिमाणप्रत्यासत्तिरुक्ता मुहूर्त्तादीनामुपलक्षकत्वसम्भवे
 ऽन्यपरिच्छेदार्थत्वेनोपादानमयुक्तमित्याशङ्कानिराससूचनायैवकारः
 अग्निहोत्रादिकालं किमित्यनेनातिक्रान्त इति पृष्टे गोदोहनपर्यन्तस्य
 स्वापस्यातिक्रमहेतुत्वोक्तये यावद्गोहं स्वपितीत्युच्यमानस्वापावच्छे-
 दकतया गोदोहनमुदयास्तमययोरेव तत्कालत्वात्पूर्वाह्णादीनामप्यु-
 दयाद्यपेक्षत्वावुदयास्तमयरूपं परिवर्त्तनमेव प्रयोजनवत्त्वावुपलक्ष-
 णीयमित्याशयः । गोदोहनादीनामन्यतः परिच्छेदापेक्षामुपपादय-
 ति * तथा हीति * गोदोहनाक्रियासु स्वरूपतो ऽतवस्थितपरिमा-
 माणात्वाच्चवस्थया प्रयोजनभूतया सूर्यादिचेष्टारूपं मुहूर्त्तादिनिय-
 तत्वात्परिच्छेदकं लौकिका इच्छन्तीत्यर्थः । उत्तरार्द्धे व्याचष्टे *
 कियतेति * नन्वेतावान्नभो भागो ऽस्मिन्क्षणे सूर्यादिनातिलङ्घित
 इति पुराणतो ज्ञानाशक्तेस्तावद्भागातिलङ्घितफलसूर्यादिगतिक्षणप्र-
 चयात्मकमुहूर्त्तादिपरिच्छेदायोगादपरिच्छिन्नानां मुहूर्त्तादीनां गो-
 दोहनादिपरिच्छेदकत्वं न सम्भवतीत्याशङ्क्याह * तत्परिच्छेदश्चे-
 ति * आकाशावयवविशेषातिक्रमफलसूर्यादिगतिक्षणप्रचयात्मक-
 स्य नाडिकादेः मुहूर्त्तादिवदं नैपुण्येन स्वतः परिच्छेत्तुमशक्यत्वा-
 त्पक्ष्या पानीयपलानां यत्र घटीपूरणफलघटीहिनोर्द्वगतिक्षणप्रच-
 यात्मिका नाडिकाभिप्रेता अक्षिपक्ष्मसंयोगविभागफलस्याक्षिपक्ष्म-
 गतिक्षणप्रचयात्मकनिमेषस्य चतुर्थो भागः क्षणद्वयं लवः क्षणत्रयं
 वृटिः क्षणचतुष्टयं निमेषः पञ्चदश निमेषाः काष्ठा त्रिंशत्काष्ठा च
 कला मुहूर्त्तत्रिंशा च यवात्मिकादिशब्देनोक्ता मानुषीणामपि नि-
 मेषादिक्रियाणां स्वतः परिच्छेदकसम्भवे गोदोहनादेरपि स्वतः
 परिच्छेदकत्वापत्तिरित्याशङ्क्य * व्यावहारिकेत्युक्तम् * पयः
 प्राप्याद्यभिमतफलात्मकस्य व्यवहारस्य दोग्धूप्रयत्नशैथिल्याशै-
 थिल्याभ्यां बह्वल्पक्षणसाध्यत्वेनानियतपरिमाणकालव्यापित्वात्त-
 च्छेपभूतानां गोदोहनादिक्रियाणां परिमाणनियामकत्वलक्षणप-
 रिच्छेदकत्वायोगो ऽपि निमेषादिक्रियाणां फलानुद्देशेनै-
 व स्वभावतो ऽनुष्ठीयमानानामप्रयत्नापाद्यत्वेन प्रयत्नशैथिल्यकृ-
 तबह्वल्पकालव्यापित्वायोगात्फलपर्यन्तत्वाभावेन च तन्निमित्ता-
 नियतकालव्यापित्वायोगान्नियतपरिमाणत्वोपपत्तेः परिच्छेदकत्व-

सम्भवतीत्याशयः । कथं तर्हि यावद्दोहं स्वपितीति गोदोहनक्रियायाः
परिच्छेदकत्वव्यवहार इत्याशङ्क्याह * तदभ्यासेति * सकृदनु-
ष्ठाने प्रायिकत्वायोगात्तस्मिन्मुहूर्तादिपरिमिते काले व्यवहारोपयो-
गिनीनां दोहनादिक्रियाणां यो * अभ्यासस्तद्वशेनेत्युक्तम् * जी-
वनस्य तु कथं चित्परिच्छेदकत्वायोगाच्च कालत्वं सम्भवतीत्याह *
न चेति * काललक्षणापरिहारायोगमुपसंहरति * तस्मादिति *
अभ्यासलक्षणासुपादयितुमारभते * पुनरिति * प्रश्नपूर्वमुप-
पादयति * कथमिति * वैतल्येन कदा चित्तोक्तानुष्ठानाद्वि-
क्षिप्तत्वेन प्रयोगे क्रियानुजीवनकाल इत्यपरिज्ञानाद्वैतस्य वैपरीत्येन
त्वेकहेलया कृत्स्नप्रयोगे यावज्जीवश्रुतिर्वृथा स्याद्यत इति अभ्याहा-
रेण योज्यम् । वैतल्येनापरिज्ञानादित्येनद्वयाचष्टे * अनभ्यस्तमिति * ६३२।२
अमृतेन समाप्येतइति परिसंख्यारूपेणासमाप्य म्रियतइत्यर्थविव-
क्षया * अथेत्युक्तम् * मृते ऽपि समापने सर्वस्वाराध्यक्रतुव-
ददोषमाशङ्कार्भवपवमाने प्रस्तूयमाने ब्राह्मणाः समापयत मे यज्ञ-
मिति सम्प्रप्य संविशतीति वचनात्तत्रादोष इति वैषम्यं * न चे-
त्यनेनोक्तम् * वितत्यप्रयोगपक्षे च यावज्जीवकालस्य सायम्प्रातः
कालसमाप्ये काम्यप्रयोगे निवेशायोगात् । यावज्जीवचोदनायाः
पूर्वपक्षे ऽनिष्टस्यापि प्रयोगान्तविधायित्वस्यापत्तेः सायम्प्रातश्चोदन-
योश्चोदनाद्वयसन्निध्यविशेषे ऽपि काम्यप्रयोगमात्रविषयत्वकल्पना
निष्प्रमाणिकाप्यापद्येतेति दूषणान्तरमाह * सार्यामिति * सती
इति पाठे चोदने इति नपुंसकद्विवचनं प्रयोगान्तरापत्तिसूचनाय
* अस्मिन्नित्युक्तम् * पक्षान्तरार्थमन्यथेति श्लोकावयवं व्याचष्टे
* यदि त्विति * सायम्प्रातश्चोदनानुरोधेनैकदैव कृत्स्नप्रयोगात्सा-
यम्प्रातश्चोदनार्थं यावज्जीवचोदनार्थयोर्द्वयोरपि सम्पादनं यदि म-
न्येतेत्युक्ते कृत्स्नजीवनकालाव्याप्तौ कथं तच्चोदनार्थसम्पत्तिरित्या-
शङ्कानिरासार्थो दृष्टान्तः । अस्मिन्पक्षे दोषोक्त्यर्थं वृथेत्यवयवं व्याच-
ष्टे * तत्रेति * त्रिषुवाच्यहः शब्दः इह यावज्जीवश्रुतौ व्याप्ति-
तो ऽन्यत्फलं न प्रतीयतइत्यर्थः । श्लोकं व्याचष्टे * यदीति *
पूर्वाह्नो वै देवानामित्यन्यार्थदर्शनमेवान्यतः प्राप्तचभावेन प्रापकत्वा-
च्चोदनाभिप्रेतम् । अजीवतो ऽनुष्ठानाशक्तेः कर्मणो जीवनव्यतिरिक्त-
कालाप्राप्तावपि सायम्प्रातःकालयोर्जीवनव्यतिरेकेणापि भावात्सा-
यम्प्रातश्चोदनावशेनाजीवतः स्वयमशक्तावप्यृत्विग्द्वारा सर्वस्वार-
वत्प्राप्तानुष्ठाननिवृत्त्यर्थं सायम्प्रातश्चोदनयोर्जीवनेकालान्तर्गतसाय-
म्प्रातःकालाविषयत्वोपसंहारार्थत्वेनार्थवद्यावज्जीववाक्यमित्याशङ्क्य

सायमित्युक्तम् आहत्य वचनं विनास्त्विगद्धारानुष्ठानकल्पनस्याप्य-
युक्तत्वाच्छक्त्यालोचनयैव जीवनान्तर्गतसायम्प्रातःकालविषयत्वं
तच्चोदनायाः सत्स्यतीत्याशयः । जीवनान्तर्गतसायम्प्रातःकालविषय-
तान्तर्गत्युक्त्या विवक्षिता अनेन च यदपीत्याशङ्कापरिहारभाष्यं
व्याख्यातम् *यावच्छ्रुतिविरोधश्च* अस्मिन्पक्षे स्यादिति दूषणा-
न्तरोक्त्यर्थत्वेन शब्देन त्विति भाष्यं चशब्दार्थो तुशब्दाभ्युपगमेन
व्याचष्टे *यावच्छब्दश्चेति* इत्यर्थादित्यभ्यासलक्षणोपसंहारभाष्यं
६३३। व्याचष्टे *अत इति* सायम्प्रातश्चोदनामिश्रत्वोक्त्या कृत्स्नप्रयो-
गाङ्गत्वेन कालविधानात्तद्विरोधादपि वितत्य प्रयोगो न युक्त इति
सूचितम् । ननु जीवनपरिमिते काले जुहुयादिति विहिते ऽर्थादभ्या-
सापत्तावपि विधेरभ्यासविषयत्वाभावान्नाभ्यासलक्षणापत्तिरित्या-
शङ्कानिरासार्थत्वेन स हीति भाष्यं व्याख्यातुमाशङ्कते तावत् *न-
नु चेति* एतदेव विवृणोति *तथा हीति* शब्दस्य होमाभ्या-
सापादने यः श्रमः स सामर्थ्यहोमेनारोपितो यत इत्यव्याहारेण
भारानुपादने हेतुतया योज्यम् । शब्दोक्तजीवनपरिमितकालान्वयसा-
मर्थ्यस्याश्रुताभ्यासापादकत्वमात्रेण तुशब्दस्य बुष्टत्वाभ्युपगमे
सिद्धान्ते ऽपि सायम्प्रातःकालावच्छिन्नजीवनलक्षणनिमित्तान्वयसा-
मर्थ्यस्याश्रुताभ्यासापादकत्वादविशेष इत्याह *अथेति* सिद्धान्ते
प्रत्यहं प्रयोगविध्यर्थसमाप्तेः प्रत्यहमभ्यस्तप्रयोगाभावात्प्रयोगाभ्या-
सस्य च विधिव्यापारं विनापि सामर्थ्यादेव सिद्धर्नाभ्यासलक्ष-
णापत्तिः पूर्वपक्षे त्वभ्यस्तस्य कर्मणः प्रयोगो न प्रयोगाभ्यासः प्रयो-
गस्य च विध्यधीनत्वादभ्यासलक्षणं च विनाभ्यस्तप्रयोगविध्ययो-
गाल्लक्षणापत्तिरिति वैषम्येणाशङ्कानिरासार्थतया व्याख्यातुमाह *
उच्यते इति* प्रत्यहं विध्यर्थसमाप्तौ द्वितीयादिष्वहःस्वनुष्ठाना-
नर्थक्यमाशङ्क्य पृथक्प्रयोगतोक्ता श्लोकेन व्याचष्टे *ममेति* प्र-
तिदिनं कर्मसमाप्तैर्नैकस्मिन्प्रयोगे कर्माभ्यास इत्यर्थः । न त्वभ्य-
स्तप्रयोगस्यापि सामर्थ्यालभ्यत्वेनाशब्दत्वात् न दोषापत्तिरित्याश-
ङ्क्याह *तच्चेति* अभ्यस्तप्रयोगचोदनां विनाभ्यस्तप्रयोगासिद्धेर-
भ्यस्तस्वरूपत्वे विधिव्यापारयितव्य इत्यर्थः । ननु विधेयत्वे ऽय-
भ्यासस्य जीवनपरिमितकालान्वयान्यथानुपपत्तितः प्रतीतिर्धातोर-
भ्यासलक्षणायां व्यापाराभावाददोष इत्याशङ्कते *नन्विति* शा-
ब्दत्वं विनाभ्यासस्य विधान्वयायोगेनान्यथानुपपत्तितः प्रतीतिस-
म्भवे ऽपि धातुव्यापारस्यावश्याभ्युपगन्तव्यत्वादपरिहार्या लक्षणे-
त्याशयेन परिहारं न चेत्यादिभाष्यसूचितमाह *सत्यमिति* शु-

तिश्चेत्यादिसूत्रार्थोपसंहारभाष्यम् । एकहेलया व्याख्यातुमाह * तदि-
ति * पञ्चम्यर्थे तदित्यव्ययम् उभयशब्देनाव्यातयावज्जीवपदविष-
यतया श्रुतिशब्दो व्याख्यातः । अनुवादोक्तेरुद्देशाशयतोद्दिश्ये-
त्यनेनोक्ता ।

लिङ्गदर्शनाच्च कर्मधर्मे हि प्रक्रमेण नियम्येत त-
त्रानर्थकमन्यत् स्यात् ॥ ३ ॥

अप्रतिपातनलक्षणलिङ्गदर्शनादपि कर्तृधर्मो यावज्जीविक-
तेति प्रतिज्ञाय कर्मधर्मे हि यावज्जीवकत्वे सति जीवनपरिमितदर्श-
पूर्णमासकालैक्याद्दर्शपूर्णमासयाजित्वानुपक्रमरूपातिपातनयोः का-
लभेदेन विरोधपरिहारानुपपत्तेर्यो दर्शपूर्णमासयाजी स तदुप-
क्रामेदेवेत्युपक्रमेण दर्शपूर्णमासयाजी तदुपक्रामित्वरूपेण बान्हि-
नेव धूमो नियम्येतेत्यनुपक्रमरूपातिपातनानुपपत्तिरित्येवं तदुपपाद-
नार्थत्वेन कर्मधर्मे हि प्रक्रान्तमित्येतावता भाष्येण प्रक्रान्तमेवेत्यव-
धारणया प्रक्रान्तं सदिति पाठे तु सच्छब्देनावधारणसूचनया म-
ध्यमसूत्रावयवं व्याख्याय यावज्जीवेत्यादिना कर्मधर्मपक्षे उपक्रम-
रूपातिपातनायोगादसमापनरूपमतिपातनं वाच्यं तत्र च यावज्जी-
वकालेन समापनावगतेस्तावति काले इतिपक्षे कर्मणो इतिपत्तिः
स्यात्तत्र च मृतस्य प्रायश्चित्तानुष्ठानाशक्तेर्निमित्तभूतातिपातनवच-
नादन्यत्रैमित्तिकप्रायश्चित्तविधानमनर्थकं स्यादित्येवम् अन्यावयवो
व्याख्यातः । तत्र जीवनान्त्यकालात्प्रागप्यसमाप्तिरूपातिपत्युपपत्तेः ६३४।
काले इतिपक्षे कर्मातिपत्युक्तिरयुक्तेत्याशङ्कानिरासपूर्वं सर्वं भाष्यं
तात्पर्यतो व्याचष्टे * अतिपत्तिरिति * स्वधर्मभूतकालातिक्रमः
कर्मकर्तृकः प्रयोज्यव्यापारे इतिपत्तिर्नानुपक्रमो समाप्तिर्वा तत्प्रयो-
जकस्तु पुंव्यापारोऽनुक्रमणासमापनोपलक्षितो विध्यविज्ञानाख्यो
इतिपातनमित्याशङ्कानिरासाशयः । सिद्धान्ते तु कालभेदादेकस्मि-
न्मासे दर्शपूर्णमासानुष्ठानालुब्धदर्शपूर्णमासयाजिव्यपदेशस्य मा-
सान्तरेऽनुपक्रमणरूपमसमापनरूपं वातिपातनं प्रायश्चित्तविधिश्च
सम्भवतीत्याह * मत्पक्षे त्विति * प्रायश्चित्तविषयत्वेन स-
म्भवतीत्यनुपङ्गः । ननु जीवनपरिमितदर्शपूर्णमासकालैक्याद्दर्श-
पूर्णमासयाजिनो इतिपातनप्रायश्चित्तविध्ययोगेऽप्यभ्यासकालभेदा-
दादुभयं सम्भवतीत्याशङ्कते * ननु चेति * पौर्णमास्यामावास्या-
शब्दयोरभ्यासलक्षणार्थत्वे प्रमाणाभावादभ्यासातिपातनस्य निमि-
त्तत्वनवर्गतेर्नाभ्यासकालभेदाभ्युपगमेन विरोधपरिहारः सम्भव-

तीत्याशयेन परिहरति * न शक्यमिति * ननु पौर्णमास्यमावा-
स्याशब्दयोः कालवाचित्वात्तस्य च जीवनपरिमितदर्शपूर्णमासप्र-
योगविषयत्वायोगादनभ्यासविषयत्वावगतेरभ्यासविषयकालाति-
पातनस्य निमित्तत्वं प्रतीयतइत्याशङ्कते * ननु चेति * अवयववि-
षयः कालकर्तृकः प्रयोज्यव्यापारो ऽतिपत्ताख्यो ऽतिक्रमो निमित्त-
भूतातिपानाख्यपुङ्कृतकप्रयोजकव्यापारविषयत्वान्निमित्तत्वेनोक्तः । प-
रमार्थतत्त्वतिपातनं नामेति परिहारग्रन्थालोचनया कालातिपा-
तनान्यनिमित्तत्वशङ्कार्थं लक्ष्यते कालस्यातिपत्त्याख्यं प्रयोज्यव्या-
पारं प्रतिकर्तृत्वाभावात्कालातिपातनस्य निमित्तत्वं न सम्भवतीति
परिहरति * नैतदिति * कालेन कर्मणातिक्रमणीयमिति काल-
कर्तृकर्मविषया ऽनतिपत्त्यविधेः कालस्यातिपत्त्ययोगमिति हेतुत्वमु-
क्तमुपपादयितुम् * यस्य हीत्याद्युक्तम् * प्रधानस्याङ्गमनतिक्रमणीयं
नाङ्गस्य प्रधानमित्येतदेव कुत इत्यपेक्षायाम् * तदेव चेत्युक्तम् * स-
गुणत्वायानतिक्रमविधानात्प्रधानस्य : च सगुणत्वापेक्षणात्प्रधान-
स्यैवाङ्गमनतिक्रमणीयमित्याशयः । अनुष्ठानाननुष्ठानरूपत्वाच्चा-
तिक्रमानतिक्रमयोरनुष्ठेयकर्मधर्मतैव युक्तेत्याह * तदेव चेति *
अनुष्ठानमात्मा स्वभावो धर्मो गस्येति विग्रहः अतः पौर्णमास्यमा-
वास्याशब्दवाच्यकर्मातिपातनस्य निमित्तत्वादभ्यासस्य च पौर्ण-
मास्यभावास्याशब्दवाच्यत्वाभावादतिपातनप्रायश्चित्तविध्योर्लिङ्गता
युक्ता इत्युपसंहरति * तस्मादिति *

व्यपवर्गं च दर्शयति कालश्चेत्कर्मभेदः स्यात्॥४॥

दर्शपूर्णमाससमाप्त्युत्तरकालत्वदर्शनाच्च कर्मधर्मपक्षे दर्श-
पूर्णमाससमाप्त्युत्तरकालं कर्मकालाभावादनर्थकमन्यत् सोमया-
गविधानं स्यात्तदर्थवत्त्वाय तु सोमयागस्य दर्शपूर्णमाससमाप्त्युत्त-
रकालं कालो ऽस्तीत्यभ्युपगमे यावज्जीवकालसमाप्त्यत्वायोगात्प्रति-
मासं दर्शपूर्णमासकर्मप्रयोगाङ्गभेदः स्यात् स च यावज्जीविकत्वस्य
कर्तृधर्मत्वपक्षे पौर्णमास्यमावास्याकालावच्छिन्नस्य जीवनस्य प्र-
तिमासं भिन्नस्य निमित्तत्वाद्युज्यते न कर्मधर्मपक्षइत्येवं तत्रानर्थ-
कमन्यत् स्यादिति पूर्वसूत्रावयवानुपगमेण व्याख्यां सूचयितुं कथम-
नर्थकमन्यत् सोमयागविधानं स्यादिति प्रश्नपूर्वं कथमित्यादिभाष्ये-
ण सूत्रं व्याख्यातं तदभ्याससमाप्त्युत्तरकालत्वस्य कर्मधर्मपक्षे
ऽपि सम्भवात् समाप्त्युत्तरकालत्वस्य कर्तृधर्मत्वाल्लिङ्गत्वशङ्कानिरा-
सपूर्वं व्याचष्टे * दर्शेति * यथैव पौर्णमास्यमावास्याशब्दयोरभ्या-

संवाचित्वाभावाच्च प्रतिमासमभ्यासापत्तिः प्रायश्चित्तनिमित्तं किं
तु यावज्जीविकाभ्यासापत्तिस्तथैव दर्शपूर्णमासशब्दयोरभ्यासवा-
चित्वाभावाद्यावज्जीविकाभ्याससमाप्त्युत्तरकालतैव स्यात् न
प्रतिमासाभ्याससमाप्त्युत्तरकालतैति शङ्कानिरासार्थः । काल-
श्चेदित्यादिसूत्रावयवं स्वयमन्यथा व्याख्यास्यन् भाष्यव्याख्याते ऽर्थे
तावद्योजयति * सूत्रमपीति * अन्यथा व्याख्यातुमाह * कालश्चेदि-
ति * कर्मान्तरेण सोमयागादिना दर्शपूर्णमासकर्मणोरविच्छेदे स-
त्यपि को दोष इत्यपेक्षायां दर्शपूर्णमाससमाप्त्युत्तरकालविधिविरा-
धो विचार एतद्यज्ञस्य छिद्यते यदन्यस्य तन्त्रे वितते ऽन्यस्य तन्त्रं
प्रतारयते इत्यादिनिन्दोन्नीतनिषेधविरोधश्चेति दोषद्वयमुक्तं लिङ्गदर्श-
नंसाध्यमर्थमुपसंहरति * तस्मादिति * अनुध्यायिनीजरामरण-
निर्माकवचनरूपस्यान्यार्थदर्शनवद्यज्ञस्य व्यपवर्गसूत्रार्थत्वाभावात्त-
द्व्याख्यावेलायामुपन्यासो न युक्त इत्याशङ्कापवर्गसूत्रार्थत्वाभावे
* ऽप्यनित्यत्वाच्च नैवं स्यादित्युत्तर * सूत्रस्थेनैवंशब्देन परामर्शसि-
द्ध्यर्थं तत्समीपे मुक्तकस्यान्यार्थदर्शनद्वयस्योपन्यास इत्याह * मु-
क्तकेति * सूत्रानारूढस्योपन्यस्तस्य सूत्रेण शब्देन परामर्शमाश- ६३६।
ङ्क्य विशेषतः केन चित् सूत्रेणानुक्तत्वे ऽपि सामान्यतो लिङ्गदर्शन-
सूत्रगोचरतोक्ता । अनुध्यायिनीवचनं व्यास्यास्यत् अतिपातनप्राय-
श्चित्तादीनां लिङ्गदर्शनानां विधिरूपत्वादस्यापि विधिरूपत्वशङ्कां
निवर्त्तयितुमर्थवादत्वं तावदाह * तद्यथेति * लिङ्गदर्शनसूत्रे ऽनु-
ध्यायिनीजरामरणनिर्माकवचनयोरपि नियमलिङ्गत्वादुदाहरण-
त्वसम्भवसूचनार्थस्तद्यथाशब्दः । अर्थवादत्वासिद्ध्यर्थं विध्यन्तरशेष-
भूतत्वे ऽभिहिते होमादिनिषेधार्थत्वाद्विध्यन्तरशेषत्वायोगमाशङ्क्य
दीक्षितो न ददातीत्यादिवाक्यान्तरेणैव होमादेः पर्युदस्तत्वान्नाग्नि
होत्रं जुहोतीत्यादेरनुवादत्वं दीक्षितस्येत्यनेनोक्तं व्याचष्टे * एतावन्तं
हीति * य आहेत्यादिभाष्येणाभिमुख्यार्थत्वादाहो हकारस्य च
निश्चयार्थत्वादात्मात्मार्थत्वरूपेणाभिमुख्येन यो भागो निश्चितो भवति
तस्मिन्नदीयमाने ऽनुध्यायिनीवचनं भवतीत्यनुध्यायिनीवचनाद्भाग-
स्य नियतत्वमुक्त्वा यन्नेत्यनेन व्यतिरेकमुखेनोपपाद्य नियतश्चेत्यनेन
भागनियतत्वद्वारानुध्यायिनीवचनस्य नियमलिङ्गतोपपादिता तत्-
सर्वं सङ्क्षिप्य तात्पर्यतो व्याचष्टे * एतदिति * कर्म धर्मपक्षलिङ्गा-
योगोक्त्यर्थं नेति भाष्यं व्याचष्टे * कालेति * तस्मादित्युपसंहारभा-
ष्यं व्याचष्टे * तस्मादपीति * जरामरणनिर्माकोक्तो लिङ्गत्वोक्त्यर्थ-
मपि च श्रूयतइति भाष्यं व्याख्यातुं यथाभागस्य नियतत्वं नियमलि-

ङ्गं तथा जरामृत्युभ्यामेव निर्मुच्यतइति जरामरणयोरपि निर्मोक्त-
कारणयोर्नियतत्वं लिङ्गमित्यतिदिशति * एतेनेति * जराविधेरन्य-
तो ऽप्राप्तत्वाद्नेनैव वाक्येन विधि सूचयितुं विधानशब्दः । जरेति
भाष्यं व्याचष्टे * काम्यत्वेति *

अनित्यत्वात्तु नैवं स्यात् ॥ ५ ॥

जरामरणवाक्यस्य प्रागेवोपन्यस्तत्वात्पुनरुपन्यासो ऽनर्थक-
इत्याशङ्क्याह * यदेवेति * तत्सूत्रस्थेनैवंशब्देन परामर्शार्थं प्रागुप-
न्यस्तं वस्तुतस्त्वेतत्सूत्रार्थपवान्यार्थदर्शनद्वयमुपलक्षणार्थं त्वेकमु-
पन्यस्तमित्याशयः । सूत्रं योजयति * नियमेति * यदेतदनुध्यानं
जरामरणनिर्मोचने चोक्तं तद्भवत्पक्षे कर्मणो ऽनित्यत्वायागाद्यथोक्तं
तथा न स्यादित्यर्थः । लक्षणाभ्युपगमे ऽपि जीवनस्यानियतपरिमा-
णत्वात्तु यत्काललक्षणार्थत्वमुक्तं तन्नैवं स्यादित्येवं स्वयमन्यथासूत्रं
व्याचष्टे * अथ वेति * सूत्रार्थमुपपादयति * तन्नामेति * नित्यशब्द-
व्याख्यानार्थम् * कियतापीत्युक्तम् * चन्द्रादर्शनस्य ज्येतिःशा-
स्त्रान्नियतपरिमाणेनाभावास्याकालेनाविनाभावानवगमात्तदुपलक्षणत्वं
युक्तं जीवनस्य तु कियता कालेनाविनाभावानवगमान्न युक्तोपलक्षण-
तेत्यर्थः । यस्मादनियतपरिमाणत्वाज्जीवनकालमुपलक्षयितुं न शक्नो-
ति तस्मादेतज्जीवनमेवमुपलक्षणमापद्यते यदुतैतज्जीवनमेवंभूत-
मनियतपरिमाणं यदा भवेत्तदा जुहुयाद्यजेत वेति ततश्च कादा-
चित्कत्वाच्चिन्मिक्ततैव स्यादित्याह * तदिति * ननु नियतनिमित्त-
त्वान्नियतं कर्मेत्याद्यसिद्धान्तसूत्रस्थभाष्ये नियतनिमित्तत्ववशेन कर्म-
णो ऽवश्यकत्तव्यतोक्तिज्जीवनस्यानित्यत्वान्निमित्तत्वाभ्युपगमे विरु-
ध्येतेत्याशङ्कते * कथं तर्हीति * यावदात्माधिष्ठितत्वरूपेण श-
रीरमस्ति तावत्प्राणधारणाख्यं जीवनं नियमेनास्तीत्येवमाशयं भाष्ये
जीवननित्यत्वाभिधानमिति परिहरति * यावच्छरीरेति *

विरोधश्चापि पूर्ववत् ॥ ६ ॥

यावज्जीविकाभ्यासपक्षे च दर्शपूर्णमासवत्तद्विकृतीनामप्य-
भ्यासापत्तेः सर्वासां चैकस्मिन्काले ऽभ्यासस्याशक्यत्वाद्विरोधः
स्यादित्येवं सूत्रव्याख्यामिति श्रुत्यादिभाष्यं नियमपक्षे ऽपि विरो-
धस्याभ्यासयुक्तमाशङ्क्योपपादयति * नियमः सन्निति * नियम-
स्यावश्यकत्वरूपस्य प्रत्यवायपरिहारार्थत्वेन पुरुषार्थत्वादनतिदेशो
ऽष्टमे वक्ष्यतइत्यर्थः । नन्वतिदेशप्राप्तो ऽपि यावज्जीविकालो य

इष्टयेति वाक्योपदिष्टेन सद्यस्कालत्वेन बाधिरूप्यतइत्याशङ्कते * ननु चेति * अविरोधान्न बाध्यतइति परिहरति ।

नैतदिति कर्तुंस्तु धर्मनियमात्कालशास्त्रं

निमित्तं स्यात् ॥ ७ ॥

ननु कर्तृधर्मपक्षे ऽपि यावज्जीवशब्देन जीवनपरिमितकाल-
त्वोक्तेस्तुल्यो विरोध इत्याशङ्कानिरासार्थत्वेन यथाभाष्यं सूत्रं योज-
यति * कर्त्रेति * व्यपवर्गदर्शनानुक्तावपि सूत्रार्थः पर्यवस्यतीति
सूचनाय * एतावदित्युक्तम् * निमित्तपक्षे दर्शपूर्णमासाविष्टे-
त्यपवर्गदर्शनावकल्पेः कालश्चेत्कर्मभेदः स्यादित्यनेनैवोक्तत्वाद्दर्शना-
न्तरानुदाहरणाच्च व्यपवर्गदर्शनोक्तिरयुक्तेत्याक्षिपति * यत्स्विति *
दर्शनशब्दो याज्ञिकस्थितिलक्षणसिद्धान्ताशयो न तु लिङ्गदर्शना-
शय इत्येवं समाधत्ते * तत्रेति * व्यपवर्गसिद्धान्तोक्तेरपि पौन-
रुक्त्यमाशङ्क्य पूर्वसूत्रस्थभाष्यालोचनया विकृतिविषयतोक्ता प्रकृ-
तिन्यायेनैव विकृतीनामपि व्यपवर्गसिद्धान्तत्वोपपत्तिसिद्धेर्मन्दफ-
लत्वेनापरितोपात्तस्वयमन्यथासूत्रं व्याचष्टे * अथ वेति * उपसं-
हारार्थत्वे सूत्रस्यानतिरिक्तार्थत्वात्फलगुत्वापत्तेरत्राप्यपरितोपात्तिय-
मपक्षे कालवाचियावज्जीवशब्दानुपपत्तिमाशङ्क्य नियमवाचितया
यावज्जीवशब्दव्याख्यार्थत्वेन व्याचष्टे * अथ वेति * उक्तेन न्या-
येन कर्तृधर्मनियमे सिद्धे सति कालशास्त्रतयाभासमानमपि
यावज्जीवपदं वस्तुतो निमित्तशास्त्रमेव स्यादित्यर्थः । श्रुतिसंयोगो-
क्त्यैव कालवाचित्वनिरासेन निमित्तवाचित्वासिद्धेरत्राप्यपरितो-
पात् स्वमतेन निरूढपश्वादिषु नैयमिकत्वोक्त्यर्थत्वेन व्याचष्टे *
अथ वेति * पदसु पदसु मासेषु पशुना यजेत चतुर्षु मासेषु चा-
तुर्मासैर्यजेतेत्यादिशब्देनोक्तम् । कालशास्त्रत्वेनाभासमानस्य वी-
प्सायोगमात्रेण कथं निमित्तशास्त्रतावसीयतइत्याशङ्क्याह * न ता-
वदिति * काश्यस्य वा ज्योतिष्टोमप्रयोगस्य वसन्तकाल उपदिश्येत
एष वा अनूणो यः पुत्री यज्वा ब्रह्मचर्यवासीत्यनुणवाक्याद्वावगतस्य
नैयमिकस्य तत्र काश्यस्य तावद्यावदिच्छयावृत्तौ कालस्याप्यङ्गत्वेन
हेतुना वीप्सां विनापि प्रतिप्रधानावृत्तिन्यायादावर्त्यमानतया स्थि-
तत्वाद्गीप्सानर्थक्यापत्तेर्वसन्ते वसन्तइत्येवं वीप्सायुक्तत्वेन कालो
न शक्यो वक्तुं नैयमिकस्य च ज्योतिष्टोमप्रयोगस्योपदिश्यते तत-
श्चौलोपनयनादिवत् सकृत्प्रयोगमात्रेण नैयमिकविध्यर्थसिद्धेर्नि-

६३८१२ फलवृत्त्ययोगात्तद्वाचिका वीप्सानर्थिका स्यात् इत्यर्थः । ननु नैय-
मिकस्यापि प्रयोगस्य कालोपदेशे द्वित्रादिषु वसन्तेषु प्रयोगविध्यर्था
वीप्सा भविष्यतीत्याशङ्क्या नवस्थितशास्त्रार्थापित्या निरस्यति * न
चेति * अतः सर्ववसन्तव्याप्त्यर्थत्वाद्द्वीप्साया निमित्तत्वं च
विना व्याप्तेरप्राप्तत्वेनानुवादायोगादेकस्मिंश्च प्रयोगे ऽनेकवसन्त-
साहित्यसम्पादनाशक्तेर्विध्ययोगान्निमित्तशास्त्रतावसीयतइत्याह *
तस्मादिति * नन्वधिकरणवाचिन्या सप्तम्या कालस्याङ्गत्वावग-
तेर्निमित्तता न युक्तेत्याशङ्क्याह * सप्तम्यपि चेति * अत्रार्थे
सूत्रं योजयति * तेनेति * ज्योतिष्टोमन्यायं पद्वादिष्वतिदिश-
ति * एतेनेति *

॥ अथ सर्वशाखाप्रत्ययैककर्मताधिकरणम् ॥ २ ॥

नामरूपधर्मविशेषपुनरुक्तनिन्दा ऽशक्तिसमाप्ति
वचनप्रायश्चित्तान्यार्थदर्शनाच्छाखान्तरेषु क-
र्मभेदः स्यात् ॥ ८ ॥

पङ्क्तिष्वपि कर्मभेदस्योक्तत्वादनर्थकमेतदधिकरणमित्या-
शङ्क्या शाखान्तराख्यकारणान्तरनिरासार्थत्वं तावत्परमतेनाह * उ-
क्तेति * प्रतियोगिज्ञानापेक्षत्वादिदं कर्म शाखान्तरीयकर्मभिन्न-
मिति बुद्धेः शाखान्तरान्यभेदकत्वशङ्कानुपपत्तेः कारणान्तरनिरा-
सार्थत्वायोगनापरितोषात् स्वमतेनोक्तपट्कमध्ये एव संज्ञागुणाभ्या-
साशङ्क्यानिरासार्थमाह * तत्रैव चेति * रूपादेः पट्कवाह्यत्वात्क-
थं तन्मध्यताशङ्केत्याशङ्क्या केनचिदपूर्वसंयोगादिप्रकारेण पट्कान्य-
तमरूपत्वाशङ्का कथं निन्दादेः पट्कान्यतमप्रकारत्वमित्याशङ्क्या-
ह * तदिति * सिद्धान्ते प्रतिषेधार्थं निन्दादेर्गुणप्रकारत्वमुदिता-
नुदितकालसंयोगभेदादित्यत्र शाखान्तरीयाणां गुणानामित्यादौ च
पूर्वपक्षवार्तिके योजयिष्याम इत्यर्थः । ननु पूर्वत्रासम्भवेन गुणस्य
भेदकत्वादुदितानुदितकालस्य चोत्पत्तिशिष्टत्वाभावेनाभिश्चादिवत्
पूर्वसंयोगासम्भवहेतुत्वायोगाच्छाखान्तरीयस्य च कर्मणो ऽनवगत-
त्वेनाप्रत्यभिज्ञानाच्छाखान्तरीयस्य गुणस्य शाखान्तरीये कर्मणि वि-
ध्यसम्भवेन भेदकत्वस्याशङ्कनीयत्वाच्छाखान्तरीयगुणानां चैकशा-
खास्ये कर्मण्युपसंहाराशक्तेः शाखान्तरीयकर्मनवगमस्यैव हेतुत्वा-
च्छाखान्तरीयत्वसहकृतस्यैव गुणस्य भेदकत्वेनाशङ्कनीयत्वावगतेः
पुनः श्रुतेश्च सिद्धान्ते शाखान्तरीयत्वेनैवाभेदकत्वाभिधानाच्छा-

खान्तरीयाणां यथोदाहरणत्वं तथा वेदान्तरीयस्यापि कर्मणः शा-
 खान्तरीयाध्यायिभिरनवगमाविशेषाद्देवान्तराणामप्युदाहरणीयत्वा-
 वगतेः शाखान्तराणीति भाष्यमयुक्तमित्याशङ्कते * कथं पुनरिति *
 केषां चिदुपलक्षणत्वेन समर्थनं दूषयितुमुपन्यस्यति * के चि-
 दिति * त्रयी विना सर्वाङ्गोपेतकर्मनिवगतेर्वेदत्रयस्याप्यध्येयत्वा-
 च्छाखान्तरीयन्यायासम्भवेन दूषयति * न त्विति * श्लोकं
 व्याचष्टे * यत्र हीति * औदगात्रे वा वेदे यत्कर्म द्रव्यदेवतासंयु-
 क्तमाप्नायते तत्र कथमित्यपेक्षायामाह * यत्त्विति * अनेकवेदाध्या-
 तस्य कर्मणो यत्र द्रव्यदेवाप्नानं तत्रैवोत्पत्तिर्वेदान्तरे गुणमात्रवि-
 ध्यर्थश्रुतिरित्येतदेव तृतीयाधिकरणसूत्रेण द्रढयति * तथा चेति *
 तस्माद्युक्तमेव भाष्यमित्याह * तस्मादिति * नामविशेषदर्शनाद्-
 पविशेषदर्शनादित्यादिप्रत्येकं दर्शनशब्दान्वयेन सूत्रव्याख्यां दृश्य-
 तेशब्देन सूचयन्नाम्ना भेदोक्तिं व्याचष्टे * तत्रेति * ना-
 मरूपयोर्विशेषोक्त्यन्वयो भेदोक्त्या सूचितः । नामभेदो यद्भेदका-
 रणं तत्तावदिह दृश्यतइत्यर्थः । नन्विति भाष्येण काठकादिनाम्नाऽव-
 ध्यस्मरणेनानादित्वावधारणाद्वैशम्पायनान्तर्वासिपुरुषवाचिकश-
 ब्दप्रकृतिकत्वे चादिमत्त्वापत्तेश्चरणख्यब्राह्मणावान्तरजातिवाचि-
 कशब्दप्रकृतिकत्वावगमात्तस्माच्च परतस्तेन प्रोक्तमिति विहितस्या-
 एप्रत्ययस्य कठशब्दपरतया विध्यभावेन कठचरकालुगिति स्मृतेर्लु-
 गभावात्स्वार्थिककप्रत्ययान्तत्वेन काठकमिति रूपावगतेर्ग्रन्थस्यैव
 प्रवाच्यतयैतन्नामकत्वाद्यसायात्कर्मनामत्वायोगमाशङ्क्य सत्यमित्य-
 तेन तस्येदमित्यस्मिन्नर्थे गोत्रचरणाद् बुजिति चरणवाचिनः कठ-
 शब्दाद् बुद्धप्रत्ययोत्पादनेन तदादेशाक्रान्तत्वात्काठकशब्दव्युत्पत्त्यव-
 गतेस्तस्य च धर्मसमाप्ताययोरिष्यतइति स्मृत्या कठसम्बन्धिसमा-
 प्तायविषयत्ववत्तत्सम्बन्धिधर्मविषयत्वस्याप्यवगत्यविशेषाद्विभक्त्यै-
 क्यहेतुकसामानाधिकरण्याविशेषाच्च धर्मरूपकर्मनामताप्युपपा-
 दितेत्येवं व्याख्यातुमाह * तद्यथेति * रूपाद्भेदोक्तिं व्याचष्टे *
 तथेति * आमिक्षावाजिनदृष्टान्तेनोपपादितेन गुणत्वेन रूपभेदस्य
 भेदत्वे कपालसंख्याया यागगुणत्वाभावादभेदकत्वमाशङ्क्य गुणस्य
 तु विधानार्थ इत्यत्र कपालाश्रिताया अपि संख्याया यागं प्रत्यङ्गत्व-
 रूपगुणतोक्ताद्यदृष्टान्तेन स्मारिता धर्मविशेषस्यापि गुणत्वमुपपाद-
 यितुमाह * कारीरीति * कारीर्याद्यध्यनकालेऽनुष्ठायमानस्य भूमि-
 भोजनादेः कैमर्थ्याकाङ्क्षायां फलवतः कारीर्यादेर्वाक्याध्ययनद्वारा
 सन्निहितस्य प्रकरणानाम्नातेतिकर्तव्यताग्राहित्वायोगेऽप्यध्ययन-

६३९।५

स्य दृष्टार्थत्वेनादृष्टार्थतेति कर्त्तव्यताग्राहित्वायोगात्सन्निधानाख्येन
स्थानेन कारीर्यादीतिकर्त्तव्यतावगतेर्गुणत्वे ऽपि कर्माङ्गभूतज्ञानद्वा-
रत्वेन विप्रकृष्टतरत्वाद्भेदेनोपादानमित्यर्थः । साक्षादितिकर्त्तव्यता-
त्वनिरासार्थः स्थानीयशब्दः । अश्वघासादिग्रहणस्योदाहरणार्थत्वेन
धर्मान्तरस्यापि ग्रहणसिद्धेर्विशेषानभिधानाच्छान्यधर्मोक्तेरुदाहर-
णान्तरार्थत्वायोगादानर्थक्यमाशङ्क्याह * पर इति * अश्वघासादे-
रिति तन्नेष्टान्ययोगनिमित्तापादानपञ्चमीत्वेन व्याचष्टे * अश्वेति *
पुनरुक्तत्वमभ्यासत्वेन व्याचष्टे * पुनरुक्तत्वेनेति * निन्दाया गुणत्वं
तावदुपपादयति * निन्दायामपीति * पूर्वपक्षे निन्दाया निषेधमात्र-
पर्यवसानाभ्युपगमाच्चिन्दासंयोगेनोदितानुदितकालयोर्निषेध्योर्गुण-
योर्भेदादित्येवं योज्यम् । अनुदितहो मनिन्दां व्याचष्टे * उदितेति *
निन्दाया निन्द्यनिषेधापेक्षत्वादुदित एवेत्यवधारणाभ्युपगमेनानुदि-
तहोमो न कार्य इत्यस्मिन्नर्थे तस्मादिति योज्यम् । उदितहोमनिन्दां
व्याचष्टे * इतरे पुनरिति * प्रदुतायाञ्चदानोक्तेर्निन्दात्वाभिव्यक्त्यर्थः यः
पूजामित्युक्तम् * प्रदुतशब्दव्याख्यानाथार्थान्तिकान्तोक्तिः अतिक्रान्ता-
याञ्चदानाशक्तिमाशङ्क्य * व्याहृत्यैरीत्युक्तेत्युक्तम् * तस्मादित्यु-
दितहोमो न कार्य इत्येवं योज्यम् । निन्दाया निन्द्यन्तरविधिशेषत्वात्त-
द्वादशैकादशकपालत्ववद्विकल्पेनाविरोधमाशङ्क्य वैकल्पिकत्वे स-
त्युभयथाप्यवैगुण्याच्चिन्दानुपपत्तेर्विरोधपरिहारायोगोक्त्यर्थं सर्वेति
६४०१२ भाष्यं व्याचष्टे * तत्रेति * अशक्तेर्गुणत्वमुपपादयति * अशक्तीति *
समाप्तिभेदस्याप्येकस्मिन्कर्मणि निवेशासम्भवेन भेदकत्वात् समा-
प्तिवचनस्यापि गुणतेत्याह * समाप्तीति * अस्माकं यो ऽग्निः सो
ऽन्वारोहेषु समाप्यते ऽन्येषामन्यत्रेति समाप्तिभेदाः समाप्त्युक्त्या
भेदकत्वेन विवक्षितभेदशब्देन सूचितम् । क्व चिच्छाखायामुदितकाला-
तिक्रम इति प्रायश्चित्तनिमित्तं क्वचिदनुदितकालातिक्रम इति
प्रायश्चित्तनिमित्तभेदस्यापि निन्दावन्निषेधगमकत्वेनैव भेदकत्वात्पृ-
थगुपन्यासानर्थक्यमाशङ्क्याह * निन्दयेति * प्रायश्चित्तनिमित्तो भेदः
प्रायश्चित्तभेद इति मध्यमपदलोपी समासः वृद्धिशब्दव्याख्यानाथं वै-
गुण्योक्तिः । एकैकैवादाहरणेनान्यार्थदर्शनव्याख्यासिद्धेरुदाहरणप-
ञ्चकानर्थक्यमाशङ्क्य परिहरति * परिहारेति * यदीत्यन्यार्थदर्शने
व्याचष्टे * यदीति * इष्टवतामिति भाष्यादिष्टप्रथमयज्ञतानिष्टप्रथम-
यज्ञता च द्वयमपि लिङ्गमिति भ्रान्तिनिरासायानिष्टप्रथमयज्ञत्वस्यैव
लिङ्गत्वमाह * द्वादशाह इति * ताण्डुकइत्यादिभाष्यं व्याचष्टे *
ताण्डुकेति * ज्योतिष्टोमस्य प्राथम्यनियमे सति यज्ञान्तरेभ्यः प-

आत्प्रयोगे प्राथम्याभावाच्चैकफल्यापत्तेः यज्ञान्तराणां च प्रथमप्र-
योगे ऽप्यवैगुण्यापत्तेरन्येन यजेतेति चान्यशब्दसमभिव्याहृतस्य
यजेर्यज्ञान्तरवाचित्वात्तत्परेण प्रत्ययेन ज्योतिष्टोमस्य प्राथम्यवि-
धावत्यन्तश्रुतिवाधापत्तेः सोमयागान्तराणां ज्योतिष्टोमपश्चाद्भाव-
रूपधर्मविधयर्थत्वेनास्य वाक्यस्य वार्तिककृतैव पञ्चमे व्याख्या-
स्यमानत्वाद्यजुर्वेदोत्पन्नत्वेन च ज्योतिष्टोमस्य सामवैदिकताण्डु-
कशाखागतत्वाभावात् सारस्वतसूत्रे च ज्योतिष्टोमपूर्वत्वात् सर्व-
कर्मणामिति भाष्यदर्शनादेकस्यापि ज्योतिष्टोमस्य प्राथम्यनियमे
सति पक्षद्वये ऽप्यदीक्षितदर्शनानुपपत्तिसम्भवात् तत्सिद्धौ लिङ्गप-
रिहारसूत्रे सर्वशेषत्वोक्त्यान्तर्यक्यापत्तेर्द्वादशाहस्य ज्योतिष्टोमपश्चा-
द्भावलक्षणार्थं ज्योतिष्टोमान्तरस्य प्राथम्यनियमे सति इत्युक्तिम-
र्द्वाकृत्य प्रकृतशाखागताद् द्वादशाहादन्यताण्डुकशाखागतं द्वादशाहं
प्रति ज्योतिष्टोमस्य प्राथम्यनियमे सति प्रकृतशाखागतस्य द्वादशा-
हस्य ज्योतिष्टोमपश्चाद्भावानियमात्प्रतिशाखं द्वादशाहाख्यकर्मभेदे
सत्यनिष्ठप्रथमयज्ञत्वं द्वादशाहकर्तुर्विशेषणं युक्तं भवतीति व्याख्येयम्।
ननु सामवेदे ज्योतिष्टोमोत्पत्त्यभावाद्यजुर्वेदोत्पन्नज्योतिष्टोमप्राथम्य-
प्रतीतेः कर्मभेदे चाविशेषात् सर्वज्योतिष्टोमप्राथम्यापत्तेरेकं च द्वा-
दशाहादियज्ञं प्रति सर्वज्योतिष्टोमप्राथम्यायोगात् सर्वशाखोत्पन्ना-
नां द्वादशाहादियज्ञानां ज्योतिष्टोमः प्रथम इत्यर्थावगतिद्वारा सर्व-
शाखागतानां द्वादशाहानां ज्योतिष्टोमपश्चाद्भाववगतेरुदाहृतवाक्य-
युक्तशाखागतस्यापि द्वादशाहस्य ज्योतिष्टोमपश्चाद्भावानियमात्कर्म-
भेदे ऽप्यनिष्ठप्रथमयज्ञदर्शनानुपपत्तिरित्याशङ्कानिराससूचनार्थोत्तर-
शब्दः । यज्ञान्तरधर्मभूतपश्चाद्भाववच्छेदकत्वेन ज्योतिष्टोमस्य परा-
र्थतयोपादानात्पारार्थ्यं चैक इष्यतइत्यनेन न्यायेनैकस्यैव ज्योतिष्टो-
मस्य प्राथम्यावसायान्नैतद्वशेन सर्वशाखास्थानां द्वादशाहानां ज्यो-
तिष्टोमपश्चाद्भाववगतिरित्याशयः । सर्वशाखासु कर्मैक्ये तु सर्वशा-
खास्य द्वादशाहं प्रति ज्योतिष्टोमप्राथम्यनियमात्तद्द्वारा सर्वशा-
खास्य द्वादशाहस्य ज्योतिष्टोमपश्चाद्भावानियमावगतेरदीक्षितदर्शनं
द्वादशाहे न स्यादित्याह * एकत्वे त्विति * ज्योतिष्टोमः प्रथमो
यस्मात्स ज्योतिष्टोमप्रथमस्तस्य भावो ज्योतिष्टोमप्राथम्यामिति बहु-
व्रीह्यभ्युपगमेन वा सर्वशाखास्य द्वादशाहस्य ज्योतिष्टोमप्राथम्यनि-
यमादित्येवं योज्यम् । तथा चेति द्वितीयान्यार्थदर्शनभाष्यं व्याचष्टे
* तथेति * अर्द्धमन्तर्वेदि मिनोत्यर्थे वहिर्वेदीति वेद्यग्रे विहितस्य
यूपमानस्यातिदेशेन यूपैकादेशिनीं प्राप्तस्य वेदिदेशातिक्रमा योगाद्धेदि-

मानस्य वेद्याधारस्य श्येनादिपक्ष्याकारस्थलावयवभूतपक्षद्वयसम्मानस्य
 चार्थप्राप्तत्वेनानुवादोपपत्तेः प्रत्यक्षाविधिविरोधे ऽर्थवादकल्प्यविध्य-
 योगात्पक्षं सम्मानं निन्दित्वा वेदिसम्मानपरिग्रहः शाखान्तरीयस्य
 विरोधिना वचनान्तरस्य तच्छाखीये कर्मण्यप्राप्तिं द्योतयतीत्यर्थः ।
 एतदेवोपपादयति * वचनान्तरे हीति * चतुर्विंशतिप्रक्रमवेद्यग्र-
 देशे रथाक्षमात्रान्तरालानाम् एकादशानाम् यूपानां मातुमशक्यत्वा-
 द्वासमात्राणि पक्षपुच्छानि भवन्तीति च पक्षयोर्वासमात्रत्वविधा-
 नात्पक्षसम्मानपक्षो सुतरामशक्तेर्विरोध इत्याशयः । तस्मादपी-
 त्युपसंहारभाष्यं व्याचष्टे * ततश्चेति * अपरं चेति तृतीयान्यार्थ-
 दर्शनात् भाष्यं व्याचष्टे * द्वे इति * स्तोत्रायावाचिसंस्तुतशब्दप-
 रनिर्द्धारणपट्टीयोगाद् द्वित्रिसंख्ययोः स्तोत्रायाविषयत्वोक्तिः दश-
 काख्यत्वेन विराट्शब्दे व्याख्यातुं दशकशब्दः । अतिरेकोक्त्याऽतिरात्र-
 संख्यज्योतिष्टोमविषयत्वप्रदर्शनायातिरात्रशब्दः अपि चेति चतुर्था-
 न्यार्थदर्शनभाष्यं नासोमयाजी सन्नयतीत्यसोमयाजिनः सान्नाय्य-
 निषेधो नेन्द्राग्नस्य पुरोडाशस्य तत्स्थाने विधानादनिष्टप्रथमयज्ञानां
 पुरोडाशित्वेन विवक्षितानां दीक्षितादीक्षितदर्शनेनैव गतत्वाद्दयुक्तमा-
 शङ्क्य समाधत्ते * पुरोडाशीति * पञ्चमान्यार्थदर्शनभाष्यं व्या-
 चष्टे * किं चेति * नानाकर्मत्वेति भाष्यं व्याचष्टे * उपहव्येति *
 तस्मादिति पूर्वपक्षोपसंहारभाष्यं व्याचष्टे * तस्मादपीति *

एकं वा संयोगरूपचोदनाख्याविशेषात् ॥ ९ ॥

सूत्रं व्याचष्टे * सर्वत्रेति * रूपशब्दोक्तद्रव्यदेवतव्यतिरि-
 क्ताङ्गाशयो गुणशब्दः संयोगचोदनयोर्ग्रहणायादिशब्दः । शाखा-
 स्थानां ब्राह्मणानामेव विधायकत्वात् सर्वशाखाभ्यो ज्ञानं यस्य कर्म-
 णस्तदेकमित्युक्ते सर्वेभ्यो ब्राह्मणमार्गेभ्यो ज्ञानं यस्य तदेकमित्युक्तिः
 पुनरुक्तेत्याशङ्क्याह * सर्वेति * अत्रोदाहरणमाह * तद्यथेति *
 गुणमुख्यव्यतिक्रमाधिकरणे ज्योतिष्टोमस्य याजुर्वेदिकतयाः स्वय-
 मेव वक्ष्यमाणत्वादौद्वात्रे ज्योतिष्टोमानुत्पत्तेस्तदङ्गभूतस्तोत्राद्याशया
 ज्योतिष्टोमोक्तिः । अर्थसंयोगस्येति भाष्यं व्याचष्टे * संयोग इति *
 संशब्दस्य समीहितवाचित्वात्फलस्यैव च समीहितत्वात् समी-
 हितेन योग इत्यवयवार्थसंयोगात्फलान्वयवाची संयोगशब्द इत्या-
 शयः । रूपमपीति भाष्यं व्याचष्टे * रूपमिति * पुरुषेति भाष्यं
 व्याचष्टे * चोदनेति * नामधेयं चेति भाष्यं व्याचष्टे * ज्योतिष्टो-
 मादीति * तेनेति सिद्धान्तोपसंहारभाष्यं व्याचष्टे * तस्मादिति *

शाखान्तरस्य भेदकत्वं शङ्कितुमापातनिकां तावत्करोति* न चेति*
व्याचष्टे* प्रमाणान्तरवदिति* असन्निधानेनैव कारणेन शाखान्तरा-
ध्यायिभाष्यं शाखान्तरीयस्य कर्मणो ऽनवगतेः प्रतियोग्यनवगमे
च भेदाप्रतीतेर्न शाखान्तरलक्षणमसन्निधानं भेदहेतुरिति परिहरति
* नेति * एतदेव विवृणोति* येन हीति* स्मृतिहेतुसंस्कारोद्बोध-
सिद्ध्यर्था सदृशोक्तिः । ननु शाखाद्वयाध्यायिनः प्रतियोगिकर्मग्रह-
णसम्भवाच्छाखान्तरे प्रकरणान्तरन्यायो भविष्यतीत्याशङ्कते *
यस्तर्हीति * पञ्चविंशादिषु चैकशाखाङ्गतेषु ब्राह्मणान्तरेष्वेकशा-
खाध्यायिनो ऽपि प्रकरणान्तरन्यायो भविष्यतीत्याशङ्कान्तरमाह *
एकेति * आद्यां शङ्कां निरसितुमुपक्रमते * नैष इति * एतदेव प्र- ६४२।२
श्नपूर्वमुपपादयति * किमिति * स्वाध्यायोक्तवैदवाचित्वात् सम-
स्तस्वशाखासमूहस्य च वेदत्वात्कथं स्वाध्यायशब्देनैकशाखाग्रहण-
मित्याशङ्कां निरस्यन् पूर्वार्द्धं व्याचष्टे * यथैवेति * एकशाखाध्या-
यिनि वेदवित्तृशब्दप्रयोगान्न शाखासमूहस्य वेदतेत्याशयः । संस्का-
रकर्माध्ययनपक्षे स्वाध्यायस्य संस्कार्यत्वेनानुपादेयत्वे ऽपि स्वश-
ब्देनात्मीयवाचिना पितृपितामहादिपरम्परागताया एव शाखायाः
कर्मव्युत्पत्त्याध्यायशब्दोक्तायाः अध्येतव्यत्वात्तेरेकशाखाग्रहणसू-
चनार्थश्चशब्दः वेदान्तरस्यापि तर्ह्यनध्ययनापत्तेस्त्रिवेदीबोधय्यो-
तिष्टोमोदिकर्मासिद्धिः स्यादित्याशङ्कते * नन्विति * स्वाध्याया-
ध्ययनविधिनैकवेदाध्ययनविधानाद्वेदान्तरानध्ययनप्रसक्तावपि व-
चनान्तरेण प्रतिप्रसवाद्देवान्तराध्ययनसिद्धिरिति परिहरति *
नेति * स्मृत्यापि प्रतिप्रसवमाह * तथेति * वेदान्तरवैषम्यप्रदर्श-
नपूर्वमुत्तरार्द्धं व्याचष्टे * साकाङ्क्षत्वाच्चेति * द्वितीयामपि श-
ङ्कामनेनैव न्यायेन * परिहरति * साकाङ्क्षत्वादेवेति * ननु
शाखान्तरानध्ययने प्रतियोगिकर्माग्रहणाद्देवबुद्धिवत्प्रत्यभिज्ञानस्या-
पि तदेवेदमिति प्रतियोगिग्रहणसापेक्षत्वेनानुपपत्तेर्विकल्पादेवैकक-
र्माभ्युपगमप्रसङ्गादन्योन्याश्रयः स्यादित्याशङ्कते * नन्विति * वि-
धेयरूपभेदे शब्दान्तरादिप्रमाणव्यापारात्तस्य चोत्पत्तिविध्यधीन-
त्वादुत्पत्तिबोधनेनोत्पन्नोत्पत्त्ययोगाच्छब्दान्तरादीनां भेदकत्वावग-
तेः शाखान्तरे चोत्पन्नोत्पत्तावप्यध्येत्रन्तरे प्रत्यर्थवस्वोपपत्तेरुत्पत्ति-
बोधने ऽपि भेदकत्वायोगाच्छाखान्तरीयत्वनिमित्तवैलक्षण्यप्रतीति-
मात्रेण भेदो वाच्यः स च प्रतियोगिग्रहणापेक्षत्वाच्छाखान्तराग्र-
हणे तावन्न शक्यो ग्रहीतुमध्येत्रन्तराग्रहणे ऽपि फलाद्यविशेषेण

प्रत्यभिज्ञानाद्वस्त्रादिवैलक्षण्येन च देवदत्तवैलक्षण्यवच्छास्त्रावैलक्ष-
ण्यमात्रेण कर्मवैलक्षण्ययोगादभेद एवावसीयते न भेद इत्याशयेन
परिहरति * नेति * विकल्पावगतिं विनाप्यध्येत्रन्तराच्छास्त्रान्तरी-
यकर्मग्रहणे सति फलाद्यविषयनिमित्तप्रत्यभिज्ञानमात्रेण कर्मैक्य-
ज्ञानाद्विकल्पसिद्धेरन्योन्याश्रयपरिहारमुक्तवैकशाखाध्ययनात् स्वा-
ध्यायविध्यर्थसम्पत्तावप्यनेकशाखाध्ययननिषेधादनेकशाखाध्यायि-
नो विहितविध्ययोगाद्विधिभेदेन कर्मभेदबुद्धेर्विधिश्रुतिविरोधात्
सन्निधिलक्षणप्रत्यभिज्ञाबाधमाशङ्क्य स्वाध्यायगतयैकत्वसंख्यया
ऽनेकशाखाध्ययननिषेधसूचनार्थम् * संख्यावशेनेत्युक्तम् * स्वश-
ब्देन च स्वीयशाखानियमाच्छास्त्रान्तराध्ययननिवृत्तिरिति दृष्टान्तद्वारा
सूचयितुमाह * अथेति * शास्त्रान्तरस्य भेदकत्वशङ्कानिरासमु-
पसंहरति * तस्मादिति *

न नाम्ना स्यादचोदनाभिधानत्वात् ॥ १० ॥

काठकादिनाम्नः कर्माभिधानत्वे ऽप्युत्पत्तिचोदनागतत्वाभा-
वान्न नाम्ना कर्मभेदः स्यादिति स्वयमभ्युपेत्योक्त्याशयहेत्वर्थसूच-
नापूर्वं चोद्यतइति व्युत्पत्त्या कर्मवाचिचोदनाशब्दाभ्युपगमेन भा-
ष्योक्तं हेत्वर्थं व्याचष्टे * यद्यपि तावदिति * इदं त्वित्यनेन परिहृतमि-
ति भाष्ये व्याख्याते ऽथेति भाष्येण कर्मभिरपीति पूर्वपक्षभाष्यो-
क्तमर्थमनुभाष्य नैष इति परिहारभाष्यं व्याख्यातुम् * अन्यायो
हीत्युक्तम् * कथमिति प्रश्नभाष्यं व्याचष्टे * कथं पुनरिति * यद्यादि-
ति परिहारभाष्यं व्याचष्टे * तदिति * श्लोकं व्याचष्टे * काठकादिति *
ज्योतिरादिवल्लाक्षणीक्यपि कर्मसज्ञा कर्म भेदस्यतीत्याशयेन किमत
इति पृष्ट्या पञ्चम्यर्थं यदित्यव्ययमङ्गीकृत्य यस्मात्काठकग्रन्थसंयो-
गात्काठककर्मैक्ये ऽपि काठकादिभिन्नग्रन्थसंयोगात्कर्म काठकादि-
भिन्नसंज्ञं भविष्यतीति परिहारार्थं यद् ग्रन्थसंयोगादित्यादिभाष्यं
व्याचष्टे * ततश्चेति * एतदेवोपपादयति * तस्मादिति *

सर्वेषां चैककर्म स्यात् ॥ ११ ॥

नामभेदाच्च कर्मभेदे ऽभ्युपगम्यमाने सर्वेषामेकशाखाधीता-
नामग्निहोत्रदर्शपूर्णमासादीनां काठकादिनामैक्यादैककर्म्ये स्यादिति
नाम्ना कर्मभेदे ऽनिष्टापत्युत्तरार्थमेतत्सूत्रं चातुर्मास्यादिनामैक्ये
ऽपि वैश्वदेववरुणप्रघासादिकर्मभेददर्शनादयुक्तमाशङ्क्योपपादयति
* प्रावेणेति * करोतेर्ज्ञानाख्यक्रियाविशेषलक्षणार्थत्वमभिप्रेत्य सा-

ध्याची कार्यशब्दः । नन्वेवमपि सञ्ज्ञैक्यस्य साध्यकर्मैक्ये व्यभि-
चारान्न हेतुत्वं सम्भवतीत्याशङ्क्याह * साध्येति * सत्यं साध्य-
व्यभिचारेण सम्यग्हेतुत्वायोगान्नेदं सम्यगुत्तरं किं तु जात्युत्तरमि-
त्यर्थः । साधर्म्यवैधर्म्योत्कर्षापकर्षण्यार्थविकल्पसाध्यप्राप्त्यप्रा-
प्तिप्रसङ्गप्रतिप्रसङ्गप्रतिदृष्टान्तानुत्पत्तिसंशयप्रकरणहेत्वर्थापत्त्यविशे-
षोपपत्त्युपलब्ध्यनुपलब्धिनित्यानित्यकार्यसमाख्यानां चतुर्विंशतिजा-
तीनां मध्ये केयमित्यपेक्षायां नामभेदात्कर्मभेदे ऽभिहिते ऽर्थात्तामैक्ये
कर्मक्यापत्तेरर्थापत्तितः प्रतिपक्षसिद्धेरर्थापत्तिसम इति लक्षणयो-
गात् * अर्थापत्तौत्युक्तम् । जातेद्वत्तराभासत्वादुपन्यासानर्थक्यमा-
शङ्क्य कर्मनामभेदस्य पूर्वपक्षहेतोः काठकादेः कर्मनामत्वे ऽग्निहोत्र-
दर्शपूर्णमासादीनामेकशाखास्थानां काठकादिनामैक्येनैक्यापत्तेर्न
कर्मनामता युक्त्यसिद्धत्वलक्षणस्य दोषस्याचोदनाभिधानत्वादि-
त्यनेन दर्शितस्याप्यनिष्ठाग्निहोत्रदर्शपूर्णमासाद्यैक्यपादनद्वारा प्र-
कर्षेण दर्शना * याभिहितेत्युक्तम् । असिद्धत्वलक्षणदोषाविवक्षा-
यामपि यादृशो यक्षस्तादृशो बलिरित्यनेन न्यायेन दुष्टपूर्वपक्षे दुष्टम-
प्युत्तरं यथा मदीयमुत्तरं दुष्टं तथा त्वदीयः पूर्वपक्षो ऽपि दुष्ट
इत्येवं पूर्वपक्षस्य दुष्टत्वद्योतनात्सम्यगुत्तरं भवतीत्याशयेन परिहारा-
न्तरमाह * सर्वत्र चेति * सन्तं दोषमनुक्त्वान्यमसन्तं यो हि ज-
ल्पति तस्य द्वे निग्रहस्थाने वाच्यानुक्तीतरोक्तिजे इति बृहद्दृष्टीकायां
दुष्टे ऽपि पूर्वपक्षे सम्यगेवोत्तरं वाच्यमित्युक्तत्वान्न्यायभाष्ये ऽपि
छलजातिनिग्रहस्थानानां स्ववाक्ये परिवर्जनं परवाक्ये च पर्यनुयोग
इत्यनेन स्वयमप्रयोगाय परप्रयुक्तस्य च छलादेरुत्तराभासत्वोद्भा-
वनाय परिज्ञानाय न्यायविस्तरे छलादिव्युत्पादनं न तु प्रयोगायेत्यु-
क्तत्वाद् दुष्टे ऽपि पूर्वपक्षे जातेर्नोत्तरता युक्त्याशङ्क्य परमतत्व-
सूचनार्थं केषां चिदिष्टमित्युक्तम् ।

कृतकं चाभिधानम् ॥ १२ ॥

यथामाप्यं तावत्सूत्रं व्याचष्टे * कृत्रिममिति * कठस्य वै- ६४४।१
शम्पायनान्तेवासिस्त्वात्कलापिवैशम्पापनान्तेवासिभ्यश्चेति तेन प्रो-
क्तमित्यस्मिन्नर्थे पाणिनिप्रत्ययस्मृतेस्तस्य कठचरकाल्लुगिति लुक्-
स्मृतेः छन्दोब्राह्मणानि च तद्विपयाणीति च तदधीते तद्वेदेत्येतद-
र्थविहितप्रत्ययविषयत्वानियमस्मृतेस्तस्यापि च प्रोक्ताल्लुगिति लु-
क्स्मृतेः कठेन प्रोक्तं यो ऽधीते स कठ इति स्थिते तस्येदमित्यस्मि-
न्नर्थे काठकशब्दव्युत्पत्त्यवगमादाख्येति वेदाधिकरणसूत्रे काठकाद्य-

भिधाने पुरुषविशेषप्रवचनकृतमित्युक्तं ततश्चादिमता सताभिधानेनानादीनि कर्माणि न भिद्यन्तइत्यर्थः । ननु यथा ब्राह्मणादिशब्दो मनुष्यावान्तरवर्णाख्यजातिवाची तथा कठादिशब्दो ब्राह्मणावान्तरचरणाख्यजातिवाची तद्वाचिन एव च कठशब्दादृठञ्प्रत्यय इतिस्मृतेस्तज्जातीयानां च वैशपायनप्राग्भाविनां तदन्तेवासिपुरुषविशेषप्रोक्ताध्येतृत्वायोगात्प्रवक्तृविषयस्यापि कठशब्दस्य चरणविशेषवाचित्वावगतेः शाखाचरणविशेषयोगाच्च प्रवाच्यवक्तृसम्बन्धस्यानादित्वात्प्रवचनकृतापीयमाख्या नित्यैवेति भाष्यकृतव्याख्यानस्यायुक्तत्वमाशङ्क्य स्वयं प्रवचनकृतत्वात्काठकाद्यभिधानस्याकर्मणश्चाप्रवाच्यत्वान्न कर्मविषयत्वं सम्भवतीति व्याख्यान्तरमाह * यद्यपीति * नाम्नो भेदकत्वायोगमुपसंहरति * तस्मादपीति * कठप्रोक्ताध्येतृसम्बन्धनिमित्तत्वात्प्रवचननिमित्तत्वे ऽपि पूर्वोक्तन्यायात्कर्मविषयत्वासम्भवसूचनार्थो ऽपि शब्दः ।

एकत्वे ऽपि परम् ॥ १३ ॥

रूपभेदाख्यं यत्परं कर्म भेदकारणमुक्तम् तत्कर्म्यैक्ये ऽपि विकल्पेनानेकाङ्गनिवेशोपपत्तेर्युक्तमित्यभिधानार्थं सूत्रं व्याख्यातुमाह * न चेति * व्रीहियवादिसम्बन्धिव्यापारस्य कर्मभेदस्यानभ्युपगमादित्यर्थः । कर्मैक्ये कथं कपालसंख्याभेदनिवेशोपपत्तिरित्याशङ्क्याह * तस्मादिति * न तूत्पत्तिशिष्टगुणावरुद्धे कर्मणि तद्विरोधिगुणान्तरविध्ययोगादिकल्पासम्भवस्योत्पत्तिवाक्यविज्ञातमिति चित्राधिकरणवार्तिके ऽभिहितत्वान्नेह विकल्पः सम्भवतीत्याशङ्कते * ननु चेति * गुणान्तरस्याप्युत्पत्तिशिष्टत्वाविशेषात्केन गुणेनावरुद्धे कर्मणि को गुणो ऽशक्यविधिरिति ज्ञातुमशक्यत्वादगृह्यमाणविशेषत्वेनोभयोस्तुल्यबलत्वाद्विकल्पो युक्त इति परिहरति * नैष इति * तर्ह्युत्पन्नोत्पत्त्ययोगात्कर्मभेदः स्यादिति शङ्कते * कथं पुनरिति * अद्विर्वचनं वेत्यत्र सूत्रे चोद्यस्याध्येतृभेदादेकस्मिन्नपि कर्मणि स्वाध्येतृन् प्रत्यप्रवृत्तप्रवर्तकत्वाच्चोत्पत्तिविधिभेदे ऽपि कर्मभेदापत्तिरेपेत्येवं परिहारं वक्ष्याम इत्याह * तस्येति * अनेकवाक्योत्पादितत्वोक्त्यापौनरुक्त्यानुभाषणार्थस्याग्नेयवदिति सूत्रस्य बुद्धिस्थत्वात्तदपेक्षयोत्तरत्वं धर्मविशेषस्य भेदकनिरासार्थम् ।

विद्यायां धर्मशास्त्रमिति ॥ १४ ॥

सूत्रं यद्धर्मशास्त्रं भेदकत्वेनोक्तं तत्कर्मङ्गत्वावेदकश्रुत्यादि-
प्रमाणाभावाच्च कर्मविषयं किं तु ।

तपोविशेषैर्विविधैर्व्रतैश्च श्रुतिचोदितैः ।

वेदः कृतस्नो ऽधिगन्तव्यः सरहस्यो द्विजन्मना ॥

इत्यादिविद्यासंयोगाद्विद्याविषयमित्यभिधानार्थं यथाभाष्यं
स्पष्टत्वान्न व्याख्यातम् ।

आग्नेयवत्पुनर्वचनम् ॥ १५ ॥

यथाग्नेयस्य पुनर्वचनमाग्नेयसूक्तहेतुत्वादित्याग्नेयाधिकर-
णपूर्वपक्षसूत्रे भेदकमुक्तं तथा प्रतिशाखमग्निहोत्रादिपुनर्वचनं भेद-
कमित्येवं यथाभाष्यं तावत् सूत्रं व्याचष्टे * अनुभाषणेति * यत्पु-
नर्वचनं भेदकत्वेनोक्तं तदन्यार्था वा पुनः श्रुतिरित्याग्नेयाधिकर-
णसिद्धान्तसूत्रे यथाग्नेयस्य पुनर्वचनम् अन्यार्थत्वान्न भेदकमित्युक्तं
तथा प्रतिशाखमग्निहोत्रादिपुनर्वचनमप्यन्यार्थत्वान्न भेदकमित्येवं
पौनरुक्त्यस्य भेदकत्वनिरासार्थत्वेन स्वयं व्याचष्टे * अथ वेति *
यथासम्भवमर्थवादार्थत्वेन गुणार्थत्वेन वा पुनः श्रुतेरन्यार्थत्वान्न
भेदकतेत्याशयः ।

आद्विर्वचनं वा श्रुतिसंयोगाविशेषात् ॥ १६ ॥

आग्नेयवदित्यस्य पौनरुक्त्यपरिहारार्थत्वव्याख्याने तेनैव पूर्वप-
क्षनिवृत्तेस्तन्निवृत्त्यर्थं वाशब्दानर्थक्यमाशङ्क्यान्वार्थत्वलक्षणपूर्वपरि-
हारनिवृत्त्यर्थमाह * द्वितीयेति * पूर्वपरिहारनिवृत्तावर्थवादाय
गुणार्थं वेदं द्विर्वचनं न भवति समस्तोक्तिकर्तव्यतोपेतप्रधानश्रवण-
लक्षणस्य श्रुतिसंयोगस्य सर्वशाखास्वविशेषादित्येवं सूत्रं योजयितु-
माह * तत्रेति * अच्युतवाक्ये पौर्णमास्यतिरेकश्रुतेरप्राप्तार्थत्वेनै-
कान्तिकविधित्वप्रतीतेरमावास्यामात्रश्रुतेरेव प्राप्तार्थत्वसम्भवेन गृ-
ह्यमाणविशेषत्वादर्थवादत्वं यथाङ्गीकृतं तथेह यद्येकस्यां शाखायां
समस्तोक्तिकर्तव्यतोपेतप्रधानश्रुतिरस्यां प्रधानमात्रश्रुतिः स्यात्ततो
नेतिकर्तव्यताकप्रधानश्रुतेर्गृह्यमाणविशेषत्वादर्थवादत्वं स्यादिति च
शाखान्तरविहितं किं चिदङ्गमेकस्यां शाखायां प्रधानवाक्यगतं वि-
धेयं स्यात्ततो दध्ना जुहोतीतिवत् गुणार्थत्वं स्यादित्याशयः । अत्रै-
वार्थं श्रुतीतिसूत्रावयवं योजयति * एतमेवेति * भाष्यकृद्व्या-
ख्याते प्रतिशाखं भिन्नानामध्येतृणां श्रुतिसंयोगस्यापूर्वत्वेनाविशेषाच्च
कं चिदध्येतारं प्रति द्विर्वचनमित्येवं सूत्रं योजयितुमाह * न चे- ६४५११

ति * प्रश्नपूर्वं हेत्वर्थं व्याख्यातुमाह * कुत इति * श्लोकं व्या-
चष्टे * पूर्वोक्तेनेति * इतरस्तेत्तिरीयो ऽपीतरत्काठकमग्निहोत्रम-
नादरान्न शृणोति शृण्वन्नपि च कठप्रतिपत्त्यर्थमेवैतदिति कल्पयि-
त्वा पुनः श्रुतिं न मन्यतइत्यर्थः । यच्च शाखान्तरस्य भेदकत्वानि-
रासायैकं वेति सूत्रे प्रतियोगिभूतशाखान्तरीयाग्निहोत्राग्रहणात्प्रति-
योगिग्रहणसापेक्षभेदग्रहणं न सम्भवतीत्युक्तं तत्रापि प्रतियोगिग्र-
हणशून्यत्वेन श्रुतिसंयोगस्य सर्वशाखास्वविशेषादित्येवं हेतुयोजनं
सूचयितुमाह * इतीति * अभ्युपेत्याप्यनेकशाखाध्ययनं पौर्वाप-
र्याभावात्पुनः श्रुतित्वं नास्तीत्याह * न चेति * अनेन च श्रुति-
संयोगस्य पौर्वापर्यरूपविशेषाभावादिति हेत्वर्थः सूचितः । अत्रै-
वार्थं वृद्धसम्मतिमाह * आह चेति * यथाभाष्यं सूत्रार्थमुपसंह-
हरति * तस्मादिति * नन्वेकेन पुंसानेकशाखाध्ययने ऽपि शा-
खानां च पौर्वापर्याभावे ऽप्येककर्मविषयत्वे सत्येकयैव शाखया
सर्वपुसां प्रतिपत्तिसिद्धेः शाखान्तरानर्थक्यं स्यादित्याशङ्कते * ननु
चेति * प्रतिचरणं व्यवस्थितत्वाच्छाखानां स्वशाखात्यगेन पर-
शाखाध्ययनानुपपत्तेः स्वशाखाध्ययनपूर्वं मेधावितया शाखान्तरा-
ध्ययने सत्यानर्थक्यं वाच्यं तच्च स्वाध्यायइत्येकवचनेनानेकशाखा-
ध्ययननिषेधादयुक्तमित्याशयेन परिहरति * नेति * नन्वनधीत-
स्यापि शाखान्तरस्यानध्येतारं प्रत्यप्रतिपादकत्वादानर्थक्यं स्यादि-
त्याशङ्काह * न चेति * यत्पुरुषप्रतिपत्त्यर्था या शाखा तस्यास्तं
प्रत्यप्रतिपादकत्वे सत्यानर्थक्यं स्यान्नान्यथेत्याशयः । स्वाध्यायग-
तेनैकवचनेनैकशाखाध्ययननियमे ऽपि शाखाविशेषानियमात्प्रतिच-
रणं व्यवस्थायाः प्रमाणाभावेनानुपपत्तेः सर्वपुंसामेकयैव शाखया
प्रतीपत्तिरित्याशङ्कित्राशयमुद्गाहनपूर्वकं निरस्यति * यस्त्विति *
तुच्छत्वद्योतनार्थः किलशब्दः ते ऽपीति तच्छब्दो ऽन्यात्प्रतीत्यनन्त-
रनिर्दिष्टान्यपरामर्शी यद्यन्येषामपि शाखिनां पुरुषान्तरगतशाखा-
ध्ययनादेव प्रतिपत्तिसिद्धेः शाखान्तराणि किमर्थं प्रवृत्तानित्याशय-
स्ततो नित्यत्वेन वेदस्यापर्यनुयोज्यत्वादयुक्तः । अथ शाखान्तराध्य-
यनमनर्थकमित्याशयस्तथापि तच्छब्दनिर्दिष्टकाठकादिशाखाध्यय-
नाध्यापनाभ्यां कठादिचरणानां कर्तृकर्मसम्बन्धलक्षणस्याचारस्या-
नादित्वेन भ्रान्तिमूलत्वायोगात्कठचरणैः काठकशाखाध्येतव्येत्या-
दिश्रुतिकल्पनां प्रतिचरणं व्यवस्थावगतरेयुक्त इत्यर्थः ।

येनास्य पितरो याता येन याताः पितामहाः ।

तेन यायात्सतां मार्गं तेनागच्छन् तरिष्यतीति ॥

स्मृत्यालोचनया काठकादिसमाख्यालोचनया स्वाध्याय इति स्वशब्दालोचनया च पितृपितामहादिपरम्परात्मकसम्प्रदायागत-शाखात्यागेन शाखान्तराध्ययनं न युक्तमित्याह * किं चेति * स्वेनात्मना कठादिना समाख्या काठकशाखेयमित्यादिका निबन्धनमध्ययनव्यवस्थापिका यस्या इत्यर्थाश्रयणेन स्वसमाख्याशब्देन काठकादिसमाख्योक्ता स्वशब्दवती समाख्येत्यर्थाश्रयणे त्वर्थायतइति कर्मव्युत्पत्त्या शाखावाच्यध्यायशब्दाभ्युपगमेन स्वश्चासावध्यायश्चेति विग्रहाश्रयणात्स्वाध्यायविधित एव प्रतिचरणं शाखाव्यवस्थासिद्धिः एवं सत्यपि शाखान्तराध्ययनस्याल्पायाससाध्यत्वे सत्यनुकल्पाश्रयणेन शाखान्तरमधीयेत न त्वेतदप्यस्तीति तुल्यश्रमोक्त्वा सूचितमासदृशः श्रम इति व्याचक्षाणः सूत्रार्थमुपसंहरति * तस्मादिति * यस्य वेदस्य शाखानां प्रतिचरणं व्यवस्थया यथावस्थितमध्ययनं सं तथोक्तः । श्रुतिसंयोगाविशेषोपपादनायैकस्य पुंसो ऽनेकशाखाध्ययननिरासार्थं वाक्यासमवायादिति सूत्रं विस्मृतत्वात्तन् भाष्यकृता व्याख्यातमित्याह * तत्रेति * कथं तर्हि व्याख्येयमित्यपेक्षायामाह * तदिति *

६४६।१

अर्थासन्निधेश्च ॥ १७ ॥

निन्दादेर्गुणप्रकारत्वात्तत्परिहारार्थत्वेनैकत्वे ऽपि परमित्यनेन सामान्यतः परिहारसिद्धेरन्यार्थदर्शनानां च प्राप्त्यपेक्षत्वात्तेष्वपरिहृतेष्वपि पूर्वपक्षे दोषोपन्यासावसरसम्भवाद्वाक्यासमवायादित्यनेन च काठकादिसमाख्याबलेन प्रतिचरणं शाखाध्ययनव्यवस्थायामुक्तायां शाखासमाख्याया बुद्धिस्थत्वात्तद्वलेन पूर्वपक्षनिरासायैतत्सूत्रं कर्मणो ऽनुग्राहकतयार्थ्यमानस्याङ्गकाण्डस्य समस्तस्यैकैकस्यां शाखायामनिधानादनिक्षेपाद्भावादैककर्म्येण शाखासादृश्याच्छाखासमाख्योपपत्तेर्न कर्मभेद इत्येवं यथाभाष्यं व्याख्यातुमाह * एकस्येति * घर्मशब्दस्याङ्गवाचित्वात्फलोत्त्वाच्च पुष्पाणामप्युपलक्षणादेवंशब्देन च कर्मैक्यपरामर्शात्कर्मैक्ये सत्येकस्यैककर्ममूलत्वं विधिस्कन्धरूपस्य वेदाख्यवृक्षस्य कतिपयाङ्गाख्यपुष्पफलान्वयात्काठकाद्याः शाखाः शाखाव्यपदेश्याः प्रसिद्ध्यन्तीत्यर्थः । कथं वेदस्य वृक्षत्वोपचारः शाखानां च शाखात्वोपचार इत्याशङ्क्य * वह्नित्युक्तम् * यथैकस्य वृक्षस्यैकमूलः सर्वशाखाधारभूतः स्कन्धस्तथैकस्यैव कर्मण्यमूलोत्पत्तिविध्याख्यस्कन्धरूपत्वाद् वृक्षत्वोपचारः यथा वृक्षस्य पुष्पफलानि नैकैकस्यां

वृक्षशाखायां समस्तानि सन्ति तथा वेदशाखायामप्येकैकस्यामु-
 ग्वेदादिप्रतिपाद्यहोत्रादिसमस्ताङ्गाख्यपुष्पफलासत्त्वाच्छाखात्वोप-
 चार इत्याशयः । व्यतिरेकतोऽन्वयतश्च श्लोकार्थमुपपादयति * य-
 दीति * प्रधानभूतमग्निहोत्रादिकर्म प्रथमं विधेयत्वेन प्रतीतेर्मूलत्वे-
 नोपचरितं कर्माख्यमूलान्तरत्वेनाङ्गाख्यपुष्पफलार्थान्तरत्वेन च सम-
 स्तस्य मूलपुष्पफलस्यान्यत्वादादित एवारभ्य भिद्यमानाः शाखाः
 वेदान्तराण्येवोच्येरन्नित्यन्वयः । सौत्रस्य संशब्दस्य सामस्यर्थत्वं सम-
 स्तशब्देन सूचितम् । अङ्गानां पश्चात्प्रतीतेः पुष्पफलत्वोपचारः वृक्षमू-
 लाश्रितस्य शाखोपक्रमस्य स्कन्धत्वाप्रसिद्धेः प्रधानाश्रितत्वादितिक-
 र्तव्यताविध्युपक्रमत्वाच्च प्रधानविधेः स्कन्धत्वेनोपचारः एकमग्नि-
 होत्रादिमूलमधिष्ठानविषयमूर्त्तस्य प्रधानकर्मात्पत्तिविधेः स स-
 र्वशाखास्याङ्गविध्यधिष्ठानत्वास्कन्धरूपो यस्य वेदस्य तत्त्वे सतीति
 कर्मधारयगर्भवहुव्रीहिसमासार्थः । यथा क्व चिद्वृक्षस्य शाखायां
 पुष्पं क्व चित्फलमधिकं तथा क्व चिद्वेदशाखायामितिकर्तव्यतायाः ।
 किं चिदधिकमित्येककर्माख्यमूलसम्बन्ध्याङ्गाख्यविलक्षणपुष्पफल-
 योगित्वरूपधर्मसामान्येन वेदशाखानां वृक्षशाखासादृश्याच्छाखान्त-
 ररूपो वेदान्तरव्यपदेशाद्भेदेन व्यपदेशो वेदस्यैककर्ममूलविधि-
 स्कन्धरूपत्वे सत्युपपन्न इत्यर्थः । शाखान्तराध्यायिनः शाखान्त-
 रीयार्थाप्रत्यभिज्ञानाच्चाद्विवचनमित्येवमेतदपि सूत्रं पौनरुक्त्यपरि-
 हारार्थत्वेन स्वयं व्याचष्टे * अथ वेति *

न चैकं प्रतिशिष्यते ॥ १८ ॥

नन्विहाधिकरणे स्वशाखाविहिताङ्गमात्रोपसंहारः पूर्वपक्षप्र-
 योजनं सर्वशाखाविहिताङ्गोपसंहारश्च सिद्धान्तप्रयोजनं तत्र चेत्क-
 र्मभेदेऽपि सर्वशाखाविहितमग्निहोत्रादि प्रत्यङ्गानि विधीयन्ते
 ततः पूर्वपक्षप्रयोजनाभावादनारभ्यमिदधिकरणं स्यादित्याशङ्का-
 ह * अभ्युपेत्येति * यथा दर्व्यादेरपि होमसाधनत्वस्य हेत्व-
 अधिकरणपूर्वपक्षप्रयोजनस्य यदि च हेतुरवातिष्ठेत्यनेन निरासे
 ऽप्यन्नकरणेऽसमर्थशूर्पव्यावृत्तेः पूर्वपक्षप्रयोजनत्वसम्भवादधि-
 करणारम्भोपपत्तिस्तु चोदिते जुहोतीत्यादिवाक्यसंयुक्तानामु-
 दितकालादीनामङ्गानां सर्वाग्निहोत्राद्यर्थत्वेऽपि प्राकराणिकानाम-
 ङ्गानां प्रतिशाखमग्निहोत्रादिभेदेऽन्यप्रकरणस्थानामङ्गानामन्येनाग्र-
 हणाद्वचनस्थायाः पूर्वपक्षप्रयोजनत्वसम्भवादधिकरणारम्भोपपत्ति-

रित्यभ्युपेत्यवादोक्त्या सूचितं, कीदृशो ऽभ्युपेत्यवाद इत्यपेक्षायामाह
 * सत्यपीति * वाक्यसंयुक्तानामङ्गानां सर्वार्थत्वे ऽपि प्राक-
 रणिकानां व्यवस्थापूर्वपक्षप्रयोजनं भविष्यतीति सूचनार्थस्तावच्छ-
 ब्दः स्वशाखामात्रेण परितोपात्काठके ऽग्निहोत्रे तच्छाखाविहितमे-
 वाङ्गं नान्यशाखाविहितमिति व्यवस्थां लभ्यतइत्येतदेव द्रढयितुं प्रात-
 रूपोदयं व्युषितउदिते वेत्यादौ शाखान्तरविहितैरूपोदयादिभिः
 स्वशाखाविहितस्योदितत्वादविकल्पाभिधानादाश्वलायनादीनां सूत्र-
 काराणां भर्ष्यै न काश्चित्स्वशाखाविहिताङ्गोपसंहारमात्रेण * अव-
 स्थितइत्युक्तम् * अनेनैवैकमग्निहोत्रादि प्रत्यङ्गं न शिष्यतइत्येवं सू-
 त्रव्याख्यार्थं यच्चाग्निहोत्रस्येति भाष्यं पाश्चात्यमपि प्रधानानामपि
 प्रतिचरणव्यवस्थया गुणत्वाच्च वेदेन व्यवस्था स्यादिति लोहितो-
 ष्णीपाधिकरणवक्ष्यमाणन्यायनिरस्तत्वेन पूर्वपक्षिणो ऽप्यनिष्टत्वा-
 त्तत्रैकफलत्वादित्यादिवार्तिकवक्ष्यमाणन्यायेन पौनरुक्त्यपरिहारार्थं
 तन्निरासो न तु पूर्वपक्षस्य निष्प्रयोजनत्वोक्त्यर्थ इति सूचयितुं प्रा-
 ग्व्याख्यातं नैकं कठादिकमेव पुरुषं प्रत्यग्निहोत्रादिप्रधानं शिष्यते येन
 भिन्नविषयत्वात्समुच्चयः स्याद्विकल्पस्तु कर्मणां भवतु शाखानां
 वेति जिज्ञासायां शाखानां व्यवस्थितपुरुषविषयतया विकल्पे सम्भ-
 वत्येव्यवस्थितकर्मविकल्पाश्रयणस्यायुक्तत्वाच्छाखानामेव विकल्पा-
 वगतेरद्विर्वचनमित्येवं सूत्रव्याख्यानार्थं न चेत्याद्यं भाष्यमिदानीं
 व्याख्यातुमाह * प्रधानान्यपीति * स्वर्गकामादिशब्दैरर्थिमात्र- ६४७।१
 मुद्दिश्य विधीयमानत्वात्कर्मभेदपक्षे च भिन्नविषयत्वाच्छाखानां
 विकल्पानापत्तस्तस्याष्टदोषत्वपरिहारार्थं प्रतिचरणं शाखाव्यवस्था-
 कल्पस्यायुक्तत्वात् सर्वशाखास्थानि प्रधानानि सर्वान् पुरुषान्प्रति
 प्रकाशन्तइत्युक्ते काठकादिसमाख्याभिर्व्यवस्थामाशङ्क्य यजमानानां
 प्राधान्यात् समाख्यानां च प्रधाननियमं प्रत्यसामर्थ्यात् समाख्या-
 योगे ऽपि न व्यवतिष्ठन्तइति समाख्याभियुक्तान्यपीति पदद्वयाध्या-
 हारसहितेनोक्तं ननु पूर्वपक्ष्यनिष्ठाख्यायाः प्रतिचरणं कर्मव्यवस्था-
 याः किमर्थो निरास इत्याशङ्क्याह * तत्रेति * प्रतिचरणमग्निहोत्रा-
 दिव्यवस्थानभ्युपगमे निरपेक्षसाधनत्वेन समुच्चयायोगादेकैवा-
 ग्निहोत्रादिना सर्वपुंसां फलसिद्धेः शाखान्तरीयाग्निहोत्राद्यानर्थक्या-
 पत्तेर्विकल्पेनार्थवत्त्वं वाच्यं तच्च विकल्पेनार्थवत्त्वं कर्मक्याभ्युपग-
 मेन शाखानामेव व्यवस्थितेः कठादिचरणैः प्रतिपद्यमानत्वेनाष्टदोष-
 त्वनिमित्ताकुलत्वानापादकत्वाच्च कल्पितं वरं ततश्चापौनरुक्त्यमि-
 त्येव पौनरुक्त्यपरिहारसूचनार्थम् प्रतिचरणं कर्मव्यवस्था निरास

इत्याशयः ।

समाप्तिवच्च सम्प्रेक्षा ॥ १९ ॥

यदा च भिन्नमपि कर्म सर्वान्प्रति विधीयते तदा यो ऽस्माकमग्निः सो ऽत्र समाप्यतइति कर्मभेदपेक्षसमाप्तिव्यपदेशायोगाद्यो ऽग्निः सो ऽस्माकमत्र समाप्यतइत्यध्येतृविशेषापेक्षः समाप्तिव्यपदेशो वाच्यः भिन्नकर्मविषयत्वे समाप्यसमाप्योरध्येतृविशेषापेक्षानर्थक्यापत्तेरस्मानपेक्ष्याग्नेः समाप्तिर्जातित्ववरूपापेक्षाबुद्धिरध्येतृविशेषसंमताध्येतृविशेषापेक्षा कर्मैक्यं द्योतयतीत्यभिधानार्थमेतत्सूत्रं समाप्तेरापेक्षिकत्वस्य सिद्धान्तलिङ्गत्वोक्त्यर्थत्वेनात्रेति भाष्येण व्याख्यायासमाप्तेरापेक्षिकत्वस्य सिद्धान्तलिङ्गत्वोक्त्यर्थत्वेनान्वारोहेत्त्वित्यादिनापेक्षिकत्वोक्त्यर्थं सौत्रसंशब्दव्याख्यानायासमाप्तेर्मन्त्रायणीयापेक्षत्वाभावाक्तिपूर्वं व्याख्यातं तत्सूत्राननुगुणमाशङ्क्याकारप्रश्लेषेण पाठान्तरमाह * असमाप्तिवदिति * शिष्यते समाप्तिवदिति सूत्रसंहितायामकारप्रश्लेषेणापि विच्छेदसम्भवः छेदोक्त्या सूचितः । सूत्रार्थमुपपादयति * कर्मेति * अन्वारोहशब्दव्याख्यापूर्वं सङ्क्षेपतो भाष्यं व्याचष्टे * अन्वारोहनामेति *

एकत्वे ऽपि पराणि निन्दाशक्तिसमाप्ति-

वचनानि ॥ २० ॥

यानि पुनर्वचनान्तराणि निन्दाशक्तिसमाप्तिवचनानि कर्मभेदकारणान्युक्तानि तान्येकत्वे ऽप्यविरुद्धानीत्यभिधानार्थमेतत्सूत्रं व्याख्यातुं न हीति निन्दापरिहारभाष्यं तावद्व्याचष्टे * अन्योन्येति * ननुदितानुदितवाक्ययोर्भिन्नविषयत्वेनाविकल्पिकतयाष्टदोषत्वपरिहाराय व्यवस्थानपेक्षत्वात्प्रतिचरणं व्यवस्थाकल्पनानुपपत्तेः सर्वपुरुषान्प्रति प्रामाण्याविशेषादुदितानुहितत्वयोरव्यवस्थितविकल्पापत्तेरपरिहार्याष्टदोषतेत्याशङ्क्याह * त्वत्पक्षे चेति * कर्मभेदपक्षे तद्वाक्यानामपि भिन्नविषयत्वेनावैकल्पिकत्वात् प्रतिचरणं प्रामाण्यकल्पनानुपपत्तेः कर्मणामव्यवस्थितविकल्पाविशेषादुभयोस्तुल्यो दोषो नैकं प्रत्युद्भावनीय इत्याशयः । तथेत्यशक्तिपरिहारभाष्यं व्याचष्टे * तथेति * एकशाखाविहितेष्वप्यङ्गेष्वन्धादीनामशक्तेः साधनसम्पन्नानां च सर्वशाखाविहितेष्वपि शक्तेः परशाखाविहितानां च कल्पसूत्रादिभ्यो ज्ञानसम्भवादित्याशयः । ननु सर्वशाखास्थाङ्गोपसंहारो बहुतरायासम्प्रध्यत्वादशक्य इत्याशङ्क्याह * स-

वेति * बहूनामङ्गानां सर्वशाखास्वभिन्नत्वात्कतिपयान्यत्वे ऽपि न
 बह्वायासापत्तिरित्याशयः । शाखान्तरे ऽधिकाङ्गविधायक्येकशा-
 खायाः सकाशात् सर्वशाखास्वङ्गानामन्तरस्य स्तोकत्वाच्छ्रुत्यश-
 त्तोरविशेष इत्यर्थः । प्रकरणविनियोज्यानामङ्गानां प्रतिप्रकरणं व्य-
 वस्थितत्वेन तत्तच्छाखाध्यायिभिरेवानुष्ठेयत्वाद्वाक्यविनियोज्यानामे-
 व सर्वशाखानुष्ठेयत्वावगतेः स्तोकान्तरत्वं कैश्चिदुक्तं तद् दूषयि-
 तुमुपन्यस्यति * केचिदिति * विध्युक्तिर्विधेयलक्षणार्था प्रधानस्य
 सर्वशाखास्वभिन्नत्वात्कथं भावरूपस्य प्रकरणस्याप्यभेदावगतेः कथं
 प्राकरणिकानामप्यङ्गानां व्यवस्थेत्याशयेन प्रश्नपूर्वं व्यवस्थामुपपा-
 दयति * कुत इति * कर्मस्वरूपामेदे ऽपि फलसाधनत्वेन विधी- ६४८।१
 यमानस्यैव कथम्भावोत्पत्तेः कर्मैक्ये ऽपि च तद्विधीनां प्रतिशाखं
 भेदादेकविषयत्वाच्च विकल्पमानानां प्रतिचरणं व्यवस्थितप्रामाण्या-
 वगतेर्विधेयत्वप्रयुक्तत्वेन कथंभावस्यापि भेदात्पञ्चावत्तादिवच्चा-
 नुष्ठातृव्यवस्थया व्यवस्थिताङ्गग्राहकत्वोपपत्तेः प्रतिचरणं प्राकरणि-
 काङ्गव्यवस्था युक्तेत्युत्तराशयः । श्लोकं व्याचष्टे * शाखान्तरेष्विति *
 प्राकरणिकाङ्गव्यवस्थोक्तेः प्रकृतोपयोगमाह * ततश्चेति * दूषयति
 * तत्त्विति * कर्मधर्मत्वेनाङ्गानामविशेषात्सर्वपुरुषानुष्ठेयकर्मार्थ-
 त्वप्राप्तेः पञ्चावत्तादिवत्पुरुषविशेषानुष्ठेयकर्मार्थत्वावेदकश्रुत्यभावेन
 शाखान्तरानुष्ठेयकर्मार्थत्वानिवारणाद्विज्ञानामपि च प्रकरणानामे-
 ककर्मणि विनियोजकत्वेन व्यवस्थापकत्वायोगात्प्राकरणिकानामप्य-
 ङ्गानां सङ्कुर एव युक्त इत्याशयः । नन्वनेकेषां प्रकरणानामेकक-
 र्माङ्गविनियोजकत्वेनैकार्थ्याद्विकल्पापत्तेर्व्यवस्थापेक्षायां विधायक-
 वत्तच्छाखाध्यायिनामेव प्रतिप्रामाण्यभावगतेर्व्यवस्थापकत्वं भविष्य-
 तीत्याशङ्कानिरासपूर्वं श्लोकं व्याचष्टे * प्रतिवेदमपि चेति * वि-
 धायकवत्प्रकरणानामप्रवृत्तप्रवर्त्तनस्वभावत्वाभावेनैकमपि पुरुषं प्र-
 त्यनेकेषामन्योन्यानपेक्षत्वेनानुवादत्वपरिहारसम्भवात्प्रामाण्योपप-
 त्तैर्व्यवस्थापकत्वायोगं दृष्टान्तेन द्रढयितुं यथा प्रतिवेदं भिन्नं प्रक-
 रणं यद्यपि कर्मधर्मान् पुरुषस्योपदिशति तथापि वेदान्तराध्यायिने
 पुरुषं प्रत्यप्रमाणं न भवतीत्युक्तं श्लोकव्याख्यार्थम् * कर्मेत्युक्तम्
 * फलवत्कर्मविधिसन्निधावफलकर्मविधिपाठस्य प्रकरणत्वात्प्र-
 तिशाखं च विधिभेदेन सन्निधिभेदात्प्रकरणभेदे सति कथमविशेष
 इत्याशङ्क्य * यद्यपीत्युक्तम् * कथं तर्ह्यशक्तिः परिहर्त्तव्येत्या-
 शङ्क्याह * सर्वास्वपि चेति * तथैकस्मिन्नपीति समाप्तिपरिहारभाष्यं
 व्याचष्टे * समाप्तिश्चेति *

प्रायश्चित्तं निमित्तेन ॥ २१ ॥

उदितानुदितकालातिक्रमात्मकेन भिन्नेन निमित्तेन प्रायश्चित्तं विधीयमानं भेदकत्वेन यदुक्तमित्यनुभाषणार्थत्वेन तावद्यथाभाष्यं सूत्रं व्याचष्टे * अनुभाषणेति * उदितानुदितकालयोर्द्वयोरप्यतिक्रमे प्रायश्चित्तं विधीयमानं यद्भेदकत्वेनोक्तं तत्केन चिन्निमित्तेन कर्मकये ऽभ्युपपत्तेर्न भेदकमित्येवं सामान्यपरिहारार्थत्वेन स्वयं व्याचष्टे * सामान्येनेति *

६४९।१

प्रक्रमाद्वा नियोगेन ॥ २२ ॥

सङ्कुल्पापरपर्यायप्रक्रमवशेन वैकल्पिकानामभ्यङ्गानां यदेव सङ्कुल्पितं तदेवानुष्ठेयमिति नियमात्तदतिक्रमे कर्मकये ऽपि प्रायश्चित्तमविरुद्धमित्येवमनुभाषितभेदहेतुपरिहारार्थं सामान्यपरिहारोक्तिजनितविशेषसन्देहव्यावृत्त्या विशेषपरिहारार्थं चैतत्सूत्रं प्रधानवशवर्त्तित्वेनाङ्गानां प्रधानसङ्कुल्पेनैवानुष्ठानसिद्धेरङ्गानामसङ्कुल्पनीयत्वादयुक्तमाशङ्क्योपपादयन् व्याचष्टे * वैकल्पिकानामिति * नैयमिकाङ्गासङ्कुल्पने ऽपि वैकल्पिकाङ्गासङ्कुल्पने प्रयोगमध्ये किमिदं कुर्यामिदं वेति दोलायमानमतेः कालविक्षेपापत्तेः कर्मोपक्रमकालएव वैकल्पिकानामङ्गानामिदमेव करिष्यामीत्येवमङ्गीकरणीयत्वादङ्गीकृतसङ्कुल्पस्याङ्गस्यातिक्रमे प्रायश्चित्तविधिर्युक्त इत्यर्थः ।

समाप्तिः पूर्ववत्त्वाद्यथाज्ञाते प्रतीयते ॥ २३ ॥

समाप्तेर्भिन्नस्थानत्वरूपेणाभेदहेतुत्वस्य पूर्वपक्षितस्यैकत्वे ऽपि पराणीत्यनेन दूषितत्वादापेक्षिकत्वरूपेण त्वेकत्वहेतुत्वस्य समाप्तिवच्चेत्यनेन सिद्धान्तितत्वादनर्थक्यमेतत्सूत्रमित्याशङ्काह * एकत्वे ऽपीति * यथैकत्वे ऽग्निसमाप्तिर्लिङ्गत्वेनोक्ता न तदीयकातिपयपदार्थसमाप्तिस्थानाभेदे ऽभ्यग्निसमाप्तेरेव लिङ्गत्वेनोक्तत्वात्स्वशाखाधीनान्यङ्गभूतपदार्थापेक्षसमाप्त्यभ्युपगमेन दूषणोक्तिरयुक्तेत्याशङ्का समाप्तिवचनस्य न्यायानुसारेण व्याख्येयत्वान्न्यायेन चैकत्वावधारणात्तस्यैव समाप्तिः साधिका न भेदस्येत्येतदभिधानायेदं सूत्रमित्याशयः । नन्वग्निशब्दस्यान्यङ्गभूतपदार्थवाचित्वाभावात्कथं कर्मकये ऽग्निसमाप्तिवचनोपपत्तिरित्याशङ्का पूर्ववत्त्वादित्यवयवेनोपपत्तिरुक्तेत्याह * तद्वचनस्य चेति * एतमेव चावयवं यथाभाष्यं तावत्पूर्वशब्दस्यारम्भवाचित्वाभ्युपगमेन व्याचष्टे * आरम्भेति * स-

मात्तेरारम्भापेक्षत्वान्मैत्रायणीयैश्चान्वारोहान्ताग्न्यङ्गपदार्थकलापमा-
त्रस्याध्येतुमारब्धत्वात्तल्लक्षणार्थो ऽग्निशब्दो ऽवसीयतइत्याशयः ।
स्वयमन्यथा व्याचष्टे * कथं वेति * भाष्यकृता तु प्रकमाद्वेति सूत्रे-
णारम्भवशाद्वैकलिपिकाङ्गनियमे ऽभिहिते बुद्धिस्थत्वात्समात्तेरारम्भा-
पेक्षत्वात्समाप्तिसमभिव्याहृतस्याग्निशब्दस्य यावदारब्धपदार्थकला-
पलक्षणार्थत्वोक्तेरभ्रष्टावसरत्वसिद्ध्यर्थं पूर्वशब्दस्यारम्भवाचित्वं
व्याख्यातं पूर्वपक्षयुक्तविरोधपरिहारसमर्थनार्थत्वं सूत्रस्य च सूचय-
न्नुपसंहरति * तस्मादिति *

लिङ्गमविशिष्टं सर्वशेषत्वान्न हि तत्र

कर्मचोदना तस्मात् द्वादशाहस्याहार-

व्यपदेशः स्यात् ॥ २४ ॥

यददीक्षितदर्शनं भेदलिङ्गमुक्तं तद्वेदपक्षे ऽप्ययुक्तत्वान्न प-
क्षविशेषसाधकमित्येवमाद्यसूत्रावयवं व्याचष्टे * अदीक्षितेति * ६५०१
सर्वेत्यनेन ज्योतिष्टोमपश्चाद्भावस्य सर्वशाखास्यद्वादशाहशेषत्वमुक्त-
मुपपादयितुं प्राथम्यस्य सर्वज्योतिष्टोमधर्मत्वं भाष्यकृतोक्तं विवृणो-
ति * ताण्डकइति * न हीति सूत्रावयवव्याख्यानार्थं न हीति भाष्यं
व्याचष्टे * न हीति * सामवेदे ज्योतिष्टोमस्योत्पत्त्यभ्युपगमे यजुर्वे-
दोत्पन्नाज्ज्योतिष्टोमाद्वेदः स्यान्न चासाविष्ट इति सूचनाय * अपर-
स्येत्युक्तम् * तस्मादिति सूत्रावयवव्याख्यानार्थमत इति भाष्यं व्या-
चष्टे * तद्वेति * सामवेदे ज्योतिष्टोमोत्पत्त्यभावादध्वर्युर्वेदोत्प-
न्नानां ज्योतिष्टोमानां भेदे सत्यविशेषात्सर्वेषामेव प्राथम्यनियमे
सत्येकं द्वादशाहं प्रति सर्वज्योतिष्टोमानां प्राथम्यायोगात्तद्द्वारा
सर्वेषां द्वादशाहानां ज्योतिष्टोमपश्चाद्धानियमापत्तेः पक्षद्वये ऽपि
दोषसाम्यात्तत्परिहारार्थं यदि पुरा द्वादशाहेन दिदीक्षाणा यदि पु-
रा द्वादशाहेनादिदीक्षाणा इति चाध्याहारेण द्वादशाहस्य पक्षद्व-
ये ऽप्युभयथा व्यपदेशः स्यादित्यर्थो ऽनेन दर्शितः । तस्मादिति सू-
त्रार्थोपसंहारभाष्यं व्याचष्टे * तस्मादिति *

द्रव्ये वा चोदितत्वात् विधीनामव्यवस्था स्यान्निर्देशाद्

व्यवतिष्ठेत तस्मान्नित्यानुवादः स्यात् ॥ २५ ॥

अग्न्याख्ये द्रव्ये यूपैकादशिन्या अचोदितत्वात्सम्मानानपे-

क्षत्वेन सम्मानविधीनां मध्ये न कस्य चित्सम्भवः स्याद्यदि ह्यग्नौ
यूपैकादशिन्या निर्देशः स्यात्ततः कश्चित्सम्मानविधिः सम्भवेत्त-
स्मान्नान्तरिक्षे न दिवीतिवत्सम्माननिषेधो नित्यानुवादः स्यान्नित्या-
नुवादत्वादेव च वाचस्तोमादौ यूपैकादशिनीसङ्गावेऽपि पक्षवेदी-
सम्मानयोरप्राप्तेस्तत्र रथाक्षमात्रान्तरालविधिर्न विरुध्यतइत्येवं यथा-
भाष्यं तावत्सूत्रम् अनुभाषणपूर्वं व्याख्यातुमाह * अथेति * भेदप-
क्षेऽप्यग्नौ यूपैकादशिन्यभावात्पक्षमानं वेदिमानमादिशब्दोक्ता र-
थाक्षमात्रान्तरालता च नास्तीत्युक्ते पक्षेकादशिनीविधानादेवाविहि-
तापि यूपैकादशिनी प्रतिप्रधानावृत्तिन्यायात् भविष्यतीत्याशङ्क्य *
श्रूयतइत्युक्तम् * यूपैक्यश्रुत्या न्यायप्राप्तैकादशिनीवाधादभाव इ-
त्याशयः । नित्यानुवादप्रयोजनोक्त्यर्थं द्वयमपीति भाष्यं सम्माननि-
षेधानुवादस्य पक्षेकादशिनीविधानशेषत्वायोगादयुक्तमाशङ्क्य यूपै-
क्यविधायिवाक्योपलक्षणार्थत्वं पक्षेकादशिनीविधानोक्तेः सूचय-
न्व्याचष्टे * एकेति * यूपैक्यविधिस्तुत्यर्थत्वोपपादनार्थं यदित्यादि-
भाष्यं पक्षसम्माने तावत्स्पष्ट एवोक्तो दोषः वेदिसम्माने तु स्पष्ट-
दोषाभावेऽपि यूपान्तरालानां न्यूनातिरेकनिवृत्तयेऽतिनैपुण्यसम्पा-
दनाय क्लेशलक्षणस्य दोषस्यापरिहार्यत्वेन यूपैकादशिन्या दुष्टत्वाद्यु-
पैक्यमेव प्रशस्तमित्येवमर्थत्वेन व्याचष्टे * एकादशिन्यां हीति *
नन्वग्नौ यूपैकादशिन्यभावात्कस्य चित्सम्मानस्याभावेऽपि वाच-
स्तोमादौ यूपैकादशिनीसङ्गावे सम्मानत्रयसमावेशः कर्मक्ये विरु-
ध्येतेत्याशङ्कानिरासार्थं वाचस्तोमादिषु त्विति भाष्यं पक्षसम्मानस्य
निन्दया वर्ज्यत्वावगमादनैकयूपत्वेऽप्यप्राप्तैर्निन्दोन्नीतस्य च त-
न्निषेधस्य नित्यानुवादत्वेन पक्षसम्माने विध्यभावाद्देदिसम्मानोक्तेश्च
जर्तिलयवाग्वा वा जुहुयाद् गवीधुकयवाग्वा वा जुहुयान्न ग्राम्या-
न् पशून् हिनस्ति नारण्यानित्यादिवद्विधेयान्यप्रशंसारूपत्वेन वि-
धेयरूपैक्यप्रशस्ततत्त्वज्ञापनार्थत्वाद्देदिसम्माननिन्दार्थत्वावगतेर्नि-
न्दोन्नीतस्य तन्निषेधस्यापि नित्यानुवादत्वावगतेर्वेदिसम्मानस्यापि
विध्यभावाद्यूपैकादशिन्यां सत्यां रथाक्षमात्रान्तरालत्वस्यैव निवेशा-
दविरोध इत्येवं व्याचष्टे * पक्षेति * पक्षवेदिसम्मानयोरभावे तत्र
कीर्त्तनं निरालम्बनं स्यादित्याशङ्क्यासतोरपि जर्तिलादिवदन्यस्तुत्यर्थं
कीर्त्तनं युक्तमित्यभिधानार्थं नित्यानुवादाच्चेति भाष्यं स्पष्टत्वान्न व्या-
ख्यातं वेदिसम्मानोक्तेः स्तुत्यर्थत्वं दूषयति * इह त्विति * जर्त्ति-
लादावनाहुतिर्वैजर्त्तिलाश्च गवीधुकाश्चेत्यादिनिन्दाश्रुतिवद्वेदिसम्मा-
ननिन्दाश्रुत्यभावात् सम्मानविध्यन्यथानुपपत्त्या च शास्त्रान्तरे यूपै-

कादशिनीविधानस्यापि कल्पयितुं शक्यत्वाद्यूपैकादशिनीपक्षे वेदिस-
म्मानविध्युपपत्तेर्नान्यस्तुत्यर्थत्वकल्पना युक्तेत्याशयः । कथं तर्हि
नित्यानुवादता सूत्रकृतोक्तेत्याशङ्क्याह * अत इति * नन्वेवमपि
वेदिसम्मानरथाक्षमात्रान्तरालयोः कर्मक्ये विरोधः स्यादित्याशङ्क्याह
* प्राकरणिकत्वाच्चेति * ज्योतिष्टोमे ऽग्न्यभावे पश्वेकादशिन्यवि- ६५१।२
धानाद्यूपैकादशिन्यप्राप्तेर्यासु विकृतिष्वग्न्यभावे ऽपि पश्वेकादशि-
नी विहिता तद्विषयत्वं रथाक्षमात्रान्तरालविधेर्विकृत्युक्तोक्तं वि-
शिष्टमपि सूत्रं व्यवधारणकल्पनया गमयितव्यमित्याह *सूत्रमपीति*
स चेत्यनेन निश्चितरूपातिदेशनाद्विधानाद्रथाक्षमात्रान्तरालत्वमेव
व्यवतिष्ठेतेत्येवं निर्देशादित्यवयवो व्याख्यातः ।

विहितप्रतिषेधात्पक्षे ऽतिरेकः स्यात् ॥ २६ ॥

षोडशिग्रहणस्य विहितत्वात्प्रतिषेधाच्च ग्रहणपक्षे द्वयोर्ग्रह-
णपक्षे तिसृणामतिरेकः स्यादित्येवं तृतीयलिङ्गपरिहारसूत्रं व्याचष्टे *
वैकल्पिक इति *

सारस्वते विप्रतिषेधाद्यदेति स्यात् ॥ २७ ॥

सर्वसोमयागानां ज्योतिष्टोमपश्चाद्भावनियमेन सारस्वते
द्वादशाहवत्पक्षद्वये ऽग्ननिष्ठप्रथमयज्ञत्वनिमित्तपुरोडाशित्वदर्शन-
विप्रतिषेधाद्यदा पुरोडाशिन इति कालभेदनिमित्तपुरोडाशित्वं
स्यादित्येवं चतुर्थलिङ्गपरिहारसूत्रं व्याचष्टे * सारस्वते ऽपीति *
मित्रावरुणयोरयने सारस्वतसत्रविशेषे यथामावास्यायामतिरात्रः
स्यात्तथा दीक्षेरंस्ते ऽमावास्यायामतिरात्रं संस्थाप्य तदहरेव वत्सान-
पाकुर्यास्तं पक्षमामावास्यां व्रजित्वा पौर्णमास्यां गामुपेयुः पौर्णमासे-
नोत्तरं व्रजित्वा मावास्यायामायुषमुपेयुरेवमावर्त्तयन्तो व्रजेयुरित्यनेन
वाक्येन प्रतिमासमेकस्मिन्पक्षे ऽमावास्याख्यकर्मविधानात्पक्षान्तरेण
पौर्णमावास्याख्यकर्मविधानात्पुरोडाशिशब्दः पौर्णमास्याख्यकर्मो-
पयोगिपक्षोपलक्षणार्थः सान्नायिशब्दश्चामावास्याख्यकर्मयोगिपक्षो-
पलक्षणार्थ इत्येवमवश्यं पक्षद्वये ऽपि वक्तव्यमित्यर्थः । ननु का-
लभेदविवक्षायां पुरोडाशिनः सान्नायिन इति कर्तृभेदव्यपदेशो न
युज्येतेत्याशङ्क्याह * भवति हीति * उपचारात्कर्तृव्यपदेश
इत्याशयः । सूत्रार्थमुपसंहरति * तस्मादपीति *

उपह्वये प्रतिप्रसवः ॥ २८ ॥

उपह्वयस्य भेदे सत्यतिदेशप्राप्तबृहद्रथन्तराविकल्पनिवृत्तिः

प्रतिप्रसवाख्या पुनः श्रुतिप्रयोजनं स्यात् ऐक्ये तु शाखाद्वयप्रत्यय-
त्वात्पुनः श्रुतावपि विकल्पापत्तेर्न तन्निवृत्त्याख्यः प्रतिप्रसवः प्रयोज-
नमिति पुनः श्रुत्यानर्थक्यं स्यादित्येवमनुभाषणार्थत्वेन यथाभाष्ये
तावत्सूत्रं व्याचष्टे * अनुभाषणेति * उपह्वये बृहद्रथन्तरपुनः
श्रुतेर्न प्रतिप्रसवो ऽस्माकं प्रयोजनत्वेनेष्टो येन तदसम्भवादानर्थ-
क्यं स्यात्किं त्वम्यत्किं चिदित्येवं सामान्यपरिहारार्थत्वेन स्वयं व्या-
चष्टे * सामान्येति *

गुणार्था वा पुनः श्रुतिः ॥ २९ ॥

यदेति भाष्यात् दक्षिणाव्यवस्थालक्षणगुणविध्यर्था निमित्त-
त्वेन बृहद्रथन्तरपुनः श्रुतिरिति सूत्रार्थः । प्रतिभाति स च संस्थाश्रु-
त्यानर्थक्यापत्तेरयुक्त इति मत्वोपलक्षणार्थत्वम्भाष्यस्य सूचयन्सूत्रं
५२।२ व्याचष्टे * संस्थेति * संस्था सामदक्षिणा विशिष्टयागविधावरूणै-
कहायनीन्यायात्पाश्चिकपरस्परनियमावगमै सति सामश्रुतेः प्राप्ता-
र्थत्वान्निमित्तपरत्वं प्रतीयमानमविशेषादुभयव्यवस्थार्थं प्रतीयतइ-
त्याशयः * चशब्दार्थं वाशब्दः *

प्रत्ययं चापि दर्शयति ॥ ३० ॥

शाखान्तरविहिताङ्गानुवादेन तद्धर्मविधानं शाखान्तराधी-
तस्य च मन्त्रस्य स्वशाखाधीतेन मन्त्रेण सह विकल्पवचनमन्योन्य-
धर्मसाङ्ग्यं सूचयन्सर्वशाखाप्रत्ययमेकं कर्म द्योतयतीत्येवं सिद्धा-
न्तलिङ्गोक्त्यर्थं सूत्रं व्याचष्टे * शाखान्तरेति * सर्वाभिः शाखाभिः
प्रत्ययो ज्ञानं यस्येति समासार्थः ।

अपि वा क्रमसंयोगाद्विधिपृथक्त्वमेकस्यां

व्यवतिष्ठेत् ॥ ३१ ॥

सर्वशाखाङ्गोपसंहारलक्षणसिद्धान्तप्रयोजनाक्षेपार्थमेतत्सूत्रं
व्याचष्टे * प्रतिशाखमिति * एकैकस्यामिति वीप्सा प्रतिशब्देन सू-
चितां ऋतवो वै प्रयाजा इत्यादावपि न शाखान्तरप्रयाजाद्यनुवादः
किं त्वन्यप्रयाजादिविधिरिति सूचनार्थं विधिपृथक्त्वोक्त्या कर्म-
व्युत्पत्त्या विधेयान्यतोक्ता कालपरिमाणयोरपि क्रमोक्त्योपलक्षणं
सूचयन् हेत्वर्थं व्याचष्टे * तथा सति हीति * कालो ऽप्या-

शु निर्माणलक्षणः पूर्वाह्लादिलक्षणश्च न बाधिष्यत इति च शब्देन सूचितम् ।

विराधिनां त्वसंयोगादैककर्म्ये तत्संयोगाद्विधीना

सर्वकर्मप्रत्ययः स्यात् ॥ ३२ ॥

कर्मक्ये सति सर्वशाखास्थानां विधेयानामङ्गानां विधि-
शब्दोक्तानां तेनैकेनैव कर्मणा संयोगावगतेर्विरोधिनां क्रमकाल-
परिमणानामसंयोगात्सर्वशाखाविहितानामङ्गानामेककर्माङ्गत्वप्रत्य-
य इत्येवं सिद्धान्तप्रयोजनसमाधानार्थं सूत्रे विरोधिनामसंयो-
गादिते हेतुमुपपादयितुमाह * यत्रेति * क्रमादीनां पदार्थप्रा-
प्त्युत्तरकालभावित्वात्तदनुरोधवृत्तिता शिष्टाकोपाधिकरणे व्युत्पा-
दितेति शयः । शिष्टाकोपाधिकरणेन तर्ह्येतत्पुनरुक्तं स्यादित्याशङ्कते
* एतेनैव चेति * सूत्रानुक्तत्वात् पौनरुक्त्यं परिहरति * नेति *
ननु त्वेवदर्शनाद्विरोधस्येतावतापि वा कारणग्रहणे प्रयुक्तानि
प्रतीयेरन्निति सिद्धान्तसूत्रसमाप्तिपक्षे सूत्रोक्तत्वात्पौनरुक्त्यं स्यादि-
त्याशङ्क्याह * तत्र हीति * शब्दार्थविरोधात् क्रमादिसंयोगाभावेने-
होक्तेन सिद्धाविरोधाभावस्तत्र सिद्धवद्धेतुत्वेनोक्तो न तूपपादित
इत्याशयः । तस्मादित्यधिकरणार्थोपसंहारभाष्यं व्याचष्ट * त-
स्मादिति * तदेवेत्यनेनैक वेति सिद्धान्तसूत्रार्थोपसंहारः । न कथं ६५३२
चिदित्यनेन नामादिभेदहेतुनिरासोपसंहारः न कारणमित्यनेन शा-
खान्तरभेदकत्वनिरासोपसंहारः । अध्यायार्थमुपसंहरति * एवमिति *
उक्तेन प्रकारेण शब्दान्तरादिप्रमाणिका हि भेदसिद्धिर्न शाखान्तरप्र-
माणिकेत्येवकारार्थः ।

इति श्रीमत्रिकाण्डमीमांसामण्डनप्रातिवसन्तसोमयाजिभट्ट-
माधवात्मजभट्टसोमेश्वरकृतायां तन्त्रवार्त्तिकटीकायां सर्वानवध-
कारिण्यां न्यायमुधाख्यायां द्वितीयस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः
समाप्तः ।

गणस्थानम् >

विज्ञप्तिः ।

- १ अस्यां चौखम्बासंस्कृतग्रन्थमालायां प्रतिमासं पृष्ठशतके सुन्दरैः
सीसकाक्षरैरुत्तमेषु पत्रेषु एकः स्तवको मुद्रयित्वा प्रकाश्यते ।
- २ एकस्मिन् स्तवके एक एव ग्रन्थो मुद्र्यते ।
- ३ प्राचीना दुर्लभाश्चाऽमुद्रिता मीमांसावेदान्तादिदर्शन, व्याकरण,
धर्मशास्त्र, साहित्य, पुराणादिग्रन्था एवात्र सुपरिष्कृत्य मुद्र्यन्ते ।
- ४ काशिकराजकीयप्रधानसंस्कृतपाठालयाऽध्यापकाः पण्डिता
अन्येच शास्त्रदृष्टयो विद्वांसः एतत्परिशोधनादिकार्यकारिणो
भवन्ति ।
- ५ भारतवर्षीयैर्ब्रह्मदेशीयैः, सिंहलद्वीपवासिभिश्च एतद्ग्राहकैर्दे-
यं वार्षिकमग्रिमं मूल्यम् मुद्राः ७ आणकाः ८
- ६ कालान्तरे प्रतिस्तवकं " " १ " ०
- ७ प्रापणव्ययः पृथग् नास्ति ।
- ८ ताम्रप्रतं मुद्र्यमाणा ग्रन्थाः- मुद्रिताः स्तवकाः
- (१) संस्काररत्नमाला । गोपीनाथभट्टकृता (संस्कारः) २
- (२) शब्दकौस्तुभः । भट्टोजिदीक्षितकृतः (व्याकरणम्) १०
- (३) श्लोकवार्तिकम् । भट्टकुमारिलविरचितम् । NOT
- तार्थसारथिमिश्रकृत-न्यायरत्नाकराख्यया (मीमांसा) १०
- व्याख्यया सहितम् सम्पूर्णम् ।
- (४) भाष्योपबृंहितं तत्त्वत्रयम् विशिष्टाद्वैतदर्शन प्र-
करणम् श्रीमल्लोकाचार्यप्रणीतम् । श्रीनाराय-
णतीर्थ विरचित भाट्टभाषा प्रकाश सहि-
तम् । सम्पूर्णः । (वेदान्तः) २
- (५) करणप्रकाशः । श्रीब्रह्मदेवविरचितः सम्पूर्णः (ज्योतिषः) १
- (६) भाट्टचिन्तामणिः महामहोपाध्याय-
श्रीगागाभट्ट विरचितः । तर्कपादः } (मीमांसा) २
- (७) न्यायरत्नमाला-श्रीपार्थसारथिमिश्र
विरचिता सम्पूर्णः । } (मीमांसा) २
- (८) ब्रह्मसूत्र भाष्यम्-वादरायण प्रणीत
वेदान्त सूत्रस्य यतीन्द्र श्रीमद्विज्ञा-
नभिक्षु कृत व्याख्यानम् । सम्पूर्णः । } (वेदान्तः) ६

(८) स्याद्वादमञ्जरी-मल्लिषेणनिर्मिता सम्पूर्णम् । (जैनदर्शनम्)

(१०) सिद्धिब्रयम्-विशिष्टाद्वैत-ब्रह्मनिरूप-
णपरम्-श्रीभाष्यकृतां परमगुरु भिः } (वेदान्तः)
श्री ६ यामुनमुनिभिर्विरचितम् । सं० }

(११) न्यायमकरन्दः । श्रीमदानन्दबोध-
भट्टारकाचार्यसंग्रहीतः आचार्य-
चित्सुखमुनिविरचित व्याख्योपेतः } (वेदान्तः)

(१२) विभक्त्यर्थनिर्णयः न्यायानुसारिप्रथमादि-
सप्तविभक्तिविस्तृतविचाररूपः म० म० } (न्यायः)
श्रीगिरिधरोपाध्यायरचितः । सम्पूर्णः }

(१३) विधिरसायनम् श्रीअप्पयदीक्षितकृतम् सम्पूर्णम् (मीमांसा)

(१४) न्यायसुधा (तन्त्रवार्तिकटीका) भट्टसो-
मेश्वरविरचिता । } (मीमांसा)

(१५) शिवस्तोत्रावली । उत्पलदेवविरचिता । } (वेदान्तः)
श्रीक्षेमराजविरचितवृत्तिसमेता । }

पञ्चादिप्रेषणस्थानम् }

हरिदासगुप्तः,

चीखन्वा-संस्कृतपुस्तकालय

बनारस सिटी ।

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

D Jaimini
132 Nyayasutra
15J3
1901
fasc. 12

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 13 08 25 14 011 4